

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

27

YASAMA YILI

2

SIRA SAYISI: 41

**İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu
ve 6 Milletvekilinin Maden Kanunu ile
Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde
Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair
Kanun Teklifi (2/1410) ve Sanayi, Ticaret,
Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji
Komisyonu Raporu**

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic”
internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 2/1410 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Katılma Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	4
- Madde Gerekçeleri	7
• Alt Komisyon Raporu	18
• Alt Komisyon Metni	28
• Alt Komisyon Metnine Ekli Tablolar	52
• Alt Komisyon Metnine Ekli Liste	55
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu	56
• Muhalefet Şerhleri	64
• Teklif Metni	88
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	89
• Teklif Metnine Ekli Tablolar	152
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Tablolar	155
• Teklif Metnine Ekli Liste	158
• Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Liste	159

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maden Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.

Gereğini arz ederiz.

Nevzat Şatroğlu

İstanbul

Adil Çelik

Balıkesir

Tamer Dağlı

Adana

Kemal Çelik

Antalya

Feyzi Berdibek

Bingöl

Mehmet Sait Kirazoğlu

Gaziantep

Refik Özen

Bursa

24.12.2018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

(2/1410) Maden Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum;

Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Abdullah Nejat Koçer

Gaziantep

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1410)	
ESAS	Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu
TALİ	Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Bir ülkenin ekonomik ve dolayısıyla uluslararası gücünün temel yapı taşlarından biri olan enerjinin sürdürülebilir olması için gelişen teknoloji ve değişen uluslararası dengelere uyumlu olması zorunludur. Bu nedenle enerjinin, nihai tüketiciye sürekli, sürdürülebilir, çevre ile uyumlu, kaliteli, güvenli ve asgari maliyetlerle arzı ile enerji temininde kaynak çeşitlendirilmesini esas alarak; yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının azami düzeyde değerlendirilmesi, enerji israfının ve enerjinin çevresel etkilerinin azaltılması, Ülkemizin uluslararası enerji ticaretinde stratejik konumunun güçlendirilmesi, maden kaynaklarımızın etkin değerlendirilmesi ve madencilik verimli noktalara taşınması öncelikli hedefler arasında yer almalıdır.

Enerji ve tabii kaynaklar alanında yaşanan konjonktürel değişimler, küresel ve bölgesel gelişmeler, uluslararası piyasalardaki dinamikler ile Milli Enerji ve Maden Stratejilerimiz de göz önünde bulundurularak; enerjinin maliyet, zaman ve miktar yönlerinden tüketiciler için erişilebilir olması, serbest piyasa uygulamaları çerçevesinde kamu ve özel kesim imkânlarının harekete geçirilmesi, dışa bağımlılığın azaltılması, enerji alanında Ülkemizin bölgesel ve küresel etkinliğinin artırılması, tabii kaynaklarımızın Ülkemizin ekonomik gelişmesi için en iyi şekilde değerlendirilmesi, enerji ve tabii kaynakların üretiminde ve kullanımında çevre üzerindeki olumsuz etkilerin en aza indirilmesi gerekmektedir.

Artan ithal enerji faturası zaman içinde cari açığın da artmasının en önemli nedeni olmuş, bu durum enerji ithalatının azaltılması yolunda yeni politikalar geliştirilmesini kaçınılmaz kılmıştır. Buradan hareketle arz güvenliği noktasındaki risklerin azaltılması adına yerli enerji üretiminin artırılması gerekmektedir.

Üretim için gerekli olan girdilerde yurtiçi ve yurtdışı kaynakların en etkin ve verimli şekilde kullanımı, sürdürülebilir küresel rekabet gücünün sağlanması açısından önemlidir. Dünyanın önde gelen gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomileri girdi tedariki konusunda çalışmalar yürütürken kendi ulusal girdi tedarik stratejilerini geliştirip, uygulamaktadır. Ülkemiz, değişen hammadde fiyatları ve arz kısıtları nedeniyle yaşanan sorunların çözüme kavuşturulması ve ulusal sanayinin ihtiyaç duyduğu hammaddelere erişimin güvence altına alınması amacıyla, kritik öneme sahip ve yüksek ithalat bağımlılığı olan hammaddelerin sürdürülebilir ve güvenilir yollardan tedarikinin güvence altına alınmasına yönelik program ve politikalar geliştirmelidir.

Belirtilen bilgiler ışığında mülga Ekonomi Bakanlığı koordinasyonunda, 2010 yılında başlayan Girdi Tedarik Stratejisi (GİTES) çalışmaları sonucunda yerel hammadde kaynaklarının maksimum düzeyde değerlendirilmesi esas ve öncelikli kılınarak iç kaynakların yeterli olmadığı durumlarda uluslararası operasyonlara (arama-sondaj, üretim amaçlı doğrudan yatırım, yurt dışında şirket satın alınması, yurt dışındaki yerel şirketler ile ortaklık kurulması, vb.) öncülük etmek üzere, gelişmiş ülkelerdekine benzer bir model geliştirilmesi gerektiği vurgulanarak MTA'nın teknik desteği ve katılımı öngörülmüştür.

Ülkemizin yurtdışında madencilik faaliyeti yapabilmesi için 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun ek 1 inci maddesi ile Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün, yurtdışında arama ve araştırma faaliyetleri yapmaya, bu faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla yurtdışında şirket kurmaya, yerli ve/veya yabancı gerçek veya tüzel kişilerle yurtdışında şirket veya ortaklık kurmaya, imtiyazlı ortak olmaya, şirketler veya ortaklıklarla ilgili her türlü pay, hisse senedi ve diğer ortaklık paylarını alıp satmaya ve yurtdışında çalışma büroları açmaya yetkili kılınmıştır. Teklif ile Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün yurtdışında faaliyet göstermek üzere kuracağı şirketlerin arama ve araştırma faaliyetleri dışında işletme faaliyetinde bulunma imkânına kavuşturulması; yine bu şirketlerin piyasa şartlarında hareket edebilmeleri amacıyla bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerden muafiyet ve istisnalar getirilmesi, ayrıca söz konusu şirketlerde alanında uzmanlaşmış kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personeline çalıştırılmasına imkân tanınması amaçlanmaktadır.

Ayrıca teklif ile enerji arz güvenliğimizin önemli bir kısmını karşılamak ve dışa bağımlılığı azaltmak üzere kurulacak olan nükleer tesislerin Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanı içinde nükleer santral işletenler ile nükleer santral dışındaki tesis ve uygulamalarda radyoaktif atık üreten kişilerin radyoaktif atık yönetimi ve işletmeden çıkarma özel hesaplarına yapacakları ödemelerin tahsilat

yöntemi ile özel hesaplar adına tahsil edilen gelirlerin amacı dışında kullanılmayacağı hüküm altına alınmaktadır. Ülke ekonomisinde büyük önem arz eden nükleer enerji, elektrik, petrol ve madencilik sektöründeki aksaklıkların giderilmesi hedeflenerek;

- 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında görevlendirilmiş veya kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilmiş sermaye şirketlerinin sözleşmeleri kapsamında kendilerine tahsis edilen sahadan, kamu sermayeli Elektrik Üretim Anonim Şirketinin (EÜAŞ) kömür alımı yapabilmesi,

- 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile kurulan Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünün (MAPEG) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı özel bütçeli bir kurum olarak teşkilatlandırılması nedeni ile 3213 sayılı Maden Kanununun ilgili bölümlerinde yer alan Bakanlık ibarelerinin yeni duruma uygun olarak Genel Müdürlük olarak değiştirilmesi,

- Maden Kanunu kapsamında yatırım çakışması durumlarında anlaşmazlığın giderilmesi amacıyla oluşturulan Kurulun, bürokrasinin azaltılması amacıyla kaldırılması ve bu Kurulun yetkilerinin Bakanlığa devredilmesi,

- Önemli bir kamu geliri olan ruhsat bedeli ve devlet hakkının hukuki statülerinin yeniden düzenlenerek, madenlerden alınacak ruhsat bedeli ve devlet hakkı oranlarının revize edilmesi, madenlerimizin ihraç edilebilmesi ve uç ürün üretimine yönelik tesislerin teşvik edilmesi,

- Yeknesaklık sağlanması amacıyla, MAPEG'in sorumluluk alanında kalacak olan Türk Petrol Kanunu ve Maden Kanunu kapsamında verilecek idari para cezalarına karşı başvurulacak yargı yerinin idare mahkemeleri olacak şekilde düzenlenmesi,

- 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununda yapılan değişikliklerle anılan kanunlar uyarınca uygulanan idari yaptırımların, fiillerin niteliği itibarıyla yeniden incelenerek, Anayasa Mahkemesinin 7/4/2016 tarihli ve E.:2015/109, K.:2016/28 sayılı Kararında belirtilen adalet ve hakkaniyet ilkelerine göre yeniden düzenlenmesi,

- 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununda yapılan değişiklikle, Mısır Devletinin Ras Garip indirim fiyatlarını açıklamaması sebebi ile yerli üreticinin rafineriye verdiği petrolün fiyatının eksiksiz olarak bildirilmesinde yaşanan sorunlar karşısında, indirim fiyatlarını düzenli olarak uluslararası petrol piyasası yayın kuruluşlarında yayımlanan emsal petrol fiyatlarının (Arab Heavy, Arab Medium gibi) kullanılması hususunda düzenleme yapılarak yerli üreticinin mağduriyetinin giderilmesi,

- 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunda yapılan değişiklikle yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde ilave kapasite artışı yapılmasının önünün açılması ile birlikte bir bütün olarak enerji piyasasında artan YEK destekleme mekanizması maliyetinin baskısının tüketicilere yansımalarının önüne geçilmesi,

- Nükleer Düzenleme Kurumunun yetkilendirme ve denetimine ilişkin düzenlemeler yapılması ve nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin ceza hükümleri ve idari yaptırımların ayrıntılı şekilde belirlenmesi,

gibi nükleer enerji, doğalgaz, petrol ve elektrik sektöründe faaliyet gösteren kamu kurum ve kuruluşlarının faaliyetlerini daha sağlıklı ve hızlı bir şekilde gerçekleştirmesi maksadı ile ihtiyaca yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün yurtdışı faaliyetleri kapsamında hedef ülke yetkilileri ile yaptığı görüşmelerde, maden arama ve araştırma faaliyetleri ile ilgili olarak alınacak lisanslar için imzalanması istenilen sözleşmelerin, arama, araştırma faaliyetleri sonucunda ekonomik maden kaynaklarının bulunması durumunda, yapılacak işletme süreci ile ilgili yükümlülükler içerdiği görülmüştür. Bu doğrultuda madde ile, kurulacak şirketlerin arama ve araştırma faaliyetlerine ek olarak işletme yapabilmesi de öngörülmektedir.

Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün yurtdışı faaliyetleri kapsamında yaşadığı tecrübeler, Ülkemiz adına yurtdışında yapılacak arama, araştırma ve işletme faaliyetlerinin yurtiçinde kurulacak bir şirket aracılığıyla koordine edilmesinin stratejik olarak daha etkin olacağını göstermiştir. Bu nedenle, kurulacak şirketlerin özel hukuk hükümlerine tabi, özel sektörün sahip olduğu hızlı karar verme, harekete geçebilme, dünya piyasalarında rekabet edebilecek güce sahip işletmeler kurma ve yönetme, sonuç odaklı çalışabilme gibi esnek ve dinamik bir yapıya sahip olmaları zaruret arz etmekte bu anlamda şirketlerin tabi olacağı ve muaf tutulacağı mevzuat hükümleri de madde ile belirlenmektedir.

Ayrıca, yapılan değişiklik ile Kamu kurum ve kuruluşlarında bulunan uzmanlaşmış ve tecrübeli personelin ihtiyaç duyulması halinde söz konusu şirketlerde çalıştırılabilmesine imkân sağlanmaktadır.

Madde 2- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 12 ve geçici 16 ncı maddelerine göre kadro karşılığı sözleşmeli statüde çalışan personelin bu maddelerin yürürlüğünden önceki mevzuatta belirtilen haklarının korunacağı ifade edilmiş olsa da diğer kanunlardan farklı olarak 2690 sayılı Kanunun kadro karşılığı sözleşmeli statüde personel çalıştırılmasına imkan veren mülga 12 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında personelin mali haklarına ve ücretlerinin belirlenmesine ilişkin hükümde açıklık bulunmamaktaydı. Düzenleme ile 2690 sayılı Kanunun ilgili mülga madde metninin sarahate kavuşturulması amacıyla daha önceleri Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu daha sonrada Sayıştay Raporlarında mevzuatın açıkça yeniden düzenlenmesi önerisi getirilmesi sebebiyle geçmiş yıllara ve geleceğe sâri olarak 2690 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin ilgili fıkra hükümlerinin ve Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Usul ve Esaslarının 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 10, geçici 12 ve geçici 16 ncı maddeleri de dikkate alınarak uygulanmasına devam olunacağını açıklığa kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Madde 3- Madde ile, 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun kapsamında görevlendirilmiş veya kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilmiş sermaye şirketlerinin sözleşmeleri kapsamında kendilerine tahsis edilen sahadan, kamu sermayeli Elektrik Üretim Anonim Şirketinin (EÜAŞ) kömür alımı yapabilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 4- Madde ile, 3213 sayılı Maden Kanununun amaç maddesi milli menfaatlere uygunluk hususu vurgulanmak sureti ile düzenlenmiştir.

Madde 5- Madde ile, ortaya çıkan ihtiyaçlar doğrultusunda tanımlar maddesinde gerekli değişikliklerin yapılması öngörülmektedir.

Madde 6- Madde ile, görünür rezerv geliştirme hakkının hisselerle bölünemeyeceği ile görünür rezerv geliştirme haklarının Bakanlık onayı ile devir edilebileceği düzenlenmektedir.

Madde 7- Madde ile, madencilik yapacak şirketlerin statüsünde madencilik yapabileceği yazılı olma şartı kaldırılarak Kanun, Ticaret Kanunu ile uyumlu hale getirilmekte ve buluculuk hakkı ile görünür rezerv geliştirme haklarının maden siciline şerh edileceği düzenlenmektedir.

Madde 8- Madde ile, ruhsat müracaatlarında özel izin alanı ile çakışmayan kısımların, çakışan kısımlara alınacak izinlerden bağımsız olarak ruhsatlandırılmasının önü açılmakta, maden sahalarında madencilik dışında herhangi bir faaliyetin rezerv kaybına sebebiyet vermemek için Genel Müdürlüğün izni olmadan yapılamayacağı düzenlenmekte, işletme izinlerinin tapu kayıtlarına işlenmesi sağlanarak, diğer yatırımlar planlanırken bölgede maden işletmesi olup olmadığını tespit edebilmesine ve rezerv kaybına sebebiyet vermeyecek şekilde yatırımın planlanabilmesine imkân sağlanmaktadır.

Yine Maden Kanunu kapsamında oluşturulan “Kurul” kaldırılarak, Kurulun yetkileri Bakanlığa devredilmekte ve buna yönelik ilgili fıkralar yeniden düzenlenmekte, yatırım çakışması sebebiyle madencilik faaliyetlerinin engellenmesi veya yapılamaz hale gelmesi durumunda bu alanların maden ruhsatından taksir veya iptal edilmesine ilişkin uygulama kanuna eklenmekte ve yatırım çakışması sonucunda iptal edilen yahut taksir edilen maden sahasına ilişkin açılacak davalarda Bakanlık veya Genel Müdürlük aleyhine tazminata hükmedilmesi halinde bu tazminatın lehine karar verilen tarafa rücu edilmesi ve bu şekilde kamu kaynağında kaybın engellenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca Ruhsat sahalarında kaynakların korunması amacıyla madencilik faaliyetleri dışında yapılacak ticari ve sınıai faaliyetlerin ancak Bakanlık uygun görüşü alınması durumunda yapılabileceğine açıklık getirilmektedir.

Madde 9- Madde ile, altın, gümüş ve platin madenleri için uygulanan devlet hakkında teşvik indiriminin %25 olarak düzenlenmesi, bu şekilde altın, gümüş ve platin madenlerinden alınacak devlet hakkı miktarının artırılması amaçlanmaktadır.

Madde 10- Madde ile, teknik elemanların ve yetkilendirilmiş tüzel kişilerin beyanlarına sorumluluk getirilerek gerçek dışı beyanların önüne geçilmesi amacıyla idari para cezası getirilerek, yetkilendirilmiş tüzel kişilerin hazırladıkları rapor, proje ve her türlü teknik belge veya sundukları bilgi ve belgelerden sorumlu oldukları düzenlenmektedir.

Madde 11- Madde ile, maden ruhsatlarının mahallinde yapılacak tetkik ve incelemeleri esnasında ruhsat sahiplerinin ya da vekilinin denetim mahallinde hazır olması ve ruhsata ilişkin talep edilen bilgi ve belgeleri hazır bulundurulup, denetim heyetine sunması amacıyla düzenleme yapılarak mahallinde tetkik ve inceleme gerçekleştirilinceye kadar üretim faaliyetlerinin durdurulması müeyyidesi getirilmektedir.

Madde 12- Madde ile, kaçak üretim ve izinsiz sevkiyatı düzenleyen madde yeniden düzenlenerek, madenin ocak başı satış fiyatı üzerinden idari para cezası uygulanması yönünde düzenleme yapılmakta, ayrıca kaçak üretim ve sevkiyat kapsamında cezayı uygulayacak idarelere açıklık getirilmektedir.

Madde 13- Madde ile ruhsat bedelinin nereye yatırılacağı ve ruhsat bedelinin içerisinde yer alan çevre uyum teminatının sahanın çevre ile uyumlu hale getirilme halinde iade edileceği, idari para cezalarının takip ve tahsili ile bu bedellerin nereye yatırılacağına ilişkin düzenleme yapılmaktadır. Ruhsat bedellerine ilişkin Kanuna ekli (1) ve (2) sayılı tablolar değiştirilerek ruhsat bedelleri yeniden düzenlenmektedir.

Yine 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı merkez teşkilatında yer alan Maden İşleri Genel Müdürlüğü ile Petrol İşleri Genel Müdürlüğü birleştirilerek, Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü adı altında özel bütçeli Bakanlık merkez teşkilatından ayrı bağıli Genel Müdürlük haline getirilmiştir. Maden Kanununun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına göre idari para cezaları hakkında 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanmakta ve idari para cezalarına karşı itiraz Sulh Ceza Hâkimliklerine yapılmaktadır. 6491 sayılı Türk Petrol Kanununun 23 üncü maddesinin dördüncü fıkrası ise “Genel Müdürlük tarafından verilen idari para cezalarına karşı otuz gün içinde idare mahkemelerinde dava açılabilir.” hükmüne havidir. Maden Kanununa göre verilen idari

para cezalarının Sulh Ceza Hâkimlikleri nezdinde değerlendirilmesi ve bu mahkeme kararlarına karşı yine Sulh Ceza Hâkimliklerine itiraz edilerek kararın kesinleşmesi nedeni ile ülkenin farklı yerlerinde aynı nitelikteki hususlar hakkında farklı kararlar verilmiş, üst yargı yoluna gidilememesi nedeni ile içtihat birliği sağlanamamıştır. Belirtilen sıkıntıların giderilmesi ve yeni kurulan Genel Müdürlüğün sorumluluk alanında kalacak olan Türk Petrol Kanunu ve Maden Kanunu kapsamında verilecek idari para cezalarına karşı dava yolunda yeknesaklığın sağlanması açısından Maden Kanunu kapsamındaki idari para cezalarının da idare mahkemelerinde dava edilebilmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca Genel Müdürlüğe yapılan başvuru ve taleplerde, sunulması gereken belgeler ve tamamlanması gereken mali yükümlülükler düzenlenerek uygulamada yeknesaklık sağlanması ve ruhsat sahiplerinin Kanundan doğan tüm yükümlülüklerini yerine getirmesi amaçlanmaktadır.

Madde 14- Madde ile, devlet hakkına esas ocak başı satış fiyatının alt sınırı belirlenmekte, Tarım ve Orman Bakanlığınca madencilik faaliyetleri için verilen izinler kapsamında alınan bedellere açıklık getirilmekte, çevre ile uyumlu davranılması ve çevrenin korunması amacıyla mevcutta var olan mermer atıklarının hammadde üretim iznine konu projelerde kullanılması ile hem bu atıkların çevreye vereceği olumsuz etkilerin ortadan kaldırılması hem de bu atıklardan katma değer sağlanması amaçlanmaktadır.

Yurtiçinde çıkarılan IV. Grup (c) bendi madenlerden altın, gümüş ve platin hariç diğer madenlerin yurtiçinde entegre tesislerde metal hale getirilmesi durumunda da Devlet hakkının %75'i alınmayarak madencilik sektörünün uç ürün üretimine yönelik teşvik edilmesi öngörülmektedir. Devlet hakkı indirimlerinden mükerrer yararlanılmasını engellemeye yönelik, Devlet hakkının ne zaman ve nereye yatırılacağı ile Genel Müdürlükçe nerelere dağıtılacağına ilişkin, Devlet hakkı beyanında hangi ruhsat sahiplerinin beyanlarının yeminli mali müşavir tasdikine tabi olduğuna dair düzenleme yapılmaktadır. Ayrıca metalik madenlerden alınan devlet hakkına ilişkin oranlar ve fiyat aralıkları yeniden düzenlenmektedir.

Madde 15- Madde ile, buluculuk talepleri için Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre hazırlanmış teknik kaynak veya rezerv raporu kriteri getirilmekte, görünür rezerv geliştirme hakkına açıklık getirilerek talep edilmesi halinde maden siciline şerh edilme imkânı da sağlanmakta, buluculuk hakkı hesaplanmasında Genel Müdürlük tarafından belirlenen emsal ocak başı satış fiyatının kullanılması sağlanarak, buluculuk haklarının tahsilinde kesin olarak kullanılacak rakamlar belirlenmekte ve ortaya çıkabilecek ihtilafların azaltılması amaçlanmaktadır.

Madde 16- Madde ile, sadece V. Grup madenlerde kullanılan sertifika kavramı kaldırılıp diğer gruplarda olduğu gibi bu grup içinde ruhsat tanımı getirildiğinden madde metninde bu doğrultuda düzenleme yapılmakta ve maden sahalarının tamamında maden rezervlerinin tespit edilmesi amaçlanarak görünür rezerv alanı tespit edilmiş olan işletme izinli işletme ruhsatlarının kendisi ile aynı safhada olan işletme izinli işletme ruhsatları ile birleşebileceği düzenlenmektedir. Ayrıca iki ruhsatın birleşmesi durumunda karışıklığa yol açmaması için birleşme sonucu oluşan ruhsatın başlangıç tarihine açıklık getirilmektedir.

Madde 17- Madde ile, ruhsatın süresinin bitimine ez az altı ay kala süre uzatım talebinde bulunulma şartı getirilerek işlemlerin sonuçlanması sürecinde hukuken oluşan sıkıntıların önlenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, farklı Kanun döneminden gelen ve ruhsat süresi dolmuş ruhsatlara ilişkin uygulamadaki belirsizlikler giderilerek ruhsat sürelerinin yeniden uzatılmasına ilişkin çerçeve belirlenmektedir. Uygulanabilirliği olmayan "mümkün rezerv" ifadesi metinden çıkarılarak işletme ruhsatı ve izninin muhtemel ve görünür rezerv baz alınarak düzenlenmesi, ayrı ayrı üretilmesi imkânı olmayan farklı gruptaki madenler ile ilgili uygulamalarda yeknesaklık sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde ile ayrıca, madencilik yapılamayacak nitelikteki küçük alanlara işletme ruhsatı düzenlenmemesi ve bu alanların ruhsattan taksir edilmesi ile taksir edilen ruhsata mücavir sayılmaması yönünde düzenleme yapılmıştır.

Madde 18- Madde ile, bölge, istihdam, yatırım, ülke ihtiyaçları ve benzeri hususlar dikkate alınarak ara/uç ürün üretmek ve tesis kurmak şartı ile maden sahalarının Bakan onayı ile, ihale edilmeksizin ihtisaslaşmış devlet kuruluşlarına verilmesi ve bu sayede ara ve uç ürün ithalatının azaltılması amaçlanmaktadır.

Madde 19- Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün maden ruhsatı sahipleri ile yapmış olduğu arama ve araştırma tip sözleşmelerinin maden siciline bilgi amaçlı şerh edilmesi ile hem aleniyet, hem de sözleşmeden sonra ruhsatın el değiştirmesi halinde yeni ruhsat sahiplerine karşı sözleşmeden doğan hakların korunmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 20- Düzenleme ile, Türkiye Taş Kömürü ve Türkiye Kömür İşletmeleri uhdesinde bulunan sahaların Kanun kapsamında bölünerek devredilmesi veya mevcut rüdvans sahalarının, rüdvans alanları ile sınırlı olarak yapacakları sözleşmeye istinaden bölünerek devredilmesine imkân tanınmakta, rüdvans sözleşmeleri uyarınca rüdvans veren kamu kurum ve kuruluşları ile rüdvansçı arasındaki hukuki statü belirlenmektedir.

Madde 21- Rüdvans sözleşmelerinin Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünün izniyle yapılabilmesi ve Genel Müdürlüğün bu sözleşmelere taraf olmadığı düzenlenmektedir.

Madde 22- Geçici 38 inci madde ile, Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında belirtilen altı aylık sürenin uygulanması kapsamında ortaya çıkabilecek aksaklıkların önüne geçilebilmesi amacıyla geçici düzenleme yapılmaktadır.

Geçici 39 uncu madde ile, ayrı ayrı üretilmesi imkanı olmayan farklı gruptaki madenler ile ilgili uygulamalarda ortaya çıkabilecek aksaklıkların önüne geçilebilmesi amacıyla geçici düzenleme yapılmaktadır.

Geçici 40 inci madde ile, uygulanabilirliği olmayan "mümkün rezerv" ifadesinin Kanun metninden çıkarılması nedeniyle daha önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarının mümkün ve muhtemel rezerv alanlarını görünür rezerv haline getirmeleri hususuna geçici hüküm ile açıklık getirilmektedir.

Geçici 41 inci madde ile, yeniden belirlenen ruhsat sürelerini aşan şekilde daha önce temdit edilmiş ruhsatların tekrar temdit edilemeyeceği ve halihazırda temdit başvurusu neticelenmemiş talepler için uygulanacak usule açıklık getirilmektedir.

Geçici 42 nci madde ile, maden üretimine engel teşkil eden, maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikteki küçük alanlara işletme ruhsatı verilemeyeceği ve varsa verilmiş olanlar Genel Müdürlükçe taksir edilebileceği düzenlenmektedir.

Madde 23- 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı özel bütçeli Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünün (MAPEG) kurulmuş olması nedeni ile gerekli uyum düzenlemeleri yapılmaktadır.

Madde 24- 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununda yer alan takograf, taksimetre ve tartı aletlerinin periyodik muayene işlemleri 2012 yılından başlayarak özel yetkili servislere devredilmiş olmasına rağmen 3516 sayılı Kanunda servislere ilişkin herhangi bir yasak ve cezanın bulunmaması nedeniyle bu servislere kanuna aykırı fiillerde bulunmaları halinde idari para cezası verilememektedir. Madde ile, Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunmasının yasaklanması öngörülmektedir.

Madde 25- 3516 sayılı Kanunda bazı ölçü aletlerinin piyasa değeri düşükken bazı ölçü aletlerinin piyasa değerinin ise yüksek olmasına rağmen hepsine, damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi dolmuş olarak kullanılması halinde aynı ceza uygulanması adaletsizliğe ve ucuz olan ölçü aletinin cezasının ödenmesi yerine yenisiyle değiştirilmesine yol açmaktadır. Ayrıca yetkisiz olduğu halde mevzuat kapsamındaki ölçü aletlerinin bakım ve tamirini yapan kişilere ilişkin idari para cezasının caydırıcı olmaması nedeniyle yetkisiz bakım ve tamir işlemleri engellenememektedir. Madde ile, bu fiillerin işlenmesi halinde, alt ve üst limit belirtilerek idari para cezalarının ölçü aletine göre nispi/oransal olarak artırımı sağlanarak bu adaletsizliğin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 26- 3516 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde suç sayılan ve karşılığında hapis cezası öngörülen fiillerden birinci ve ikinci fıkradaki fiiller 15 inci maddede “İdari cezalar” başlığı altına alınmış ve söz konusu fiillerin işlenmesi halinde idari para cezası öngörülmektedir. Bu nedenle 16 ncı maddenin birinci ve ikinci fıkraları madde metninden çıkarılmaktadır.

Madde 27- 3516 sayılı Kanunda bazı ölçü aletlerinin piyasa değeri düşükken bazı ölçü aletlerinin piyasa değerinin ise yüksek olmasına rağmen hepsine, damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi dolmuş olarak kullanılması halinde aynı ceza uygulanması adaletsizliğe ve ucuz olan ölçü aletinin cezasının ödenmesi yerine yenisiyle değiştirilmesine yol açmaktadır. Bu nedenle, ölçü aleti kullanıcılarının mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla 15 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan fiilleri işlemiş olanlar hakkında, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren doksan gün içerisinde damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi geçmiş ölçü aletleri için periyodik muayene başvurusunda bulunmaları halinde idari para cezasının, uygulanmayacağı düzenlenmektedir.

Madde 28- Madde ile, BOTAŞ'ın uzun dönemli LNG alım satım anlaşmaları kapsamında, özellikle Nijerya gibi uzak mesafede yer alan ülkelerden temin edilen LNG'nin kimyasal özelliği gereği gemilere yüklenen ve gemilerden boşaltılan miktarlar arasında oluşan fiili farklılıkların/kayıpların çoğu zaman 4458 sayılı Gümrük Kanununun 237 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen %4'lük orandan fazla olması nedeniyle bu oranın fiili duruma uygun hale getirilerek %6 olarak belirlenmesi amaçlanmıştır.

Madde 29- Enerji sektörü çok hızlı bir şekilde büyümekte, genişlemekte ve gün geçtikçe sektör karmaşık hale gelmektedir. Sektörün düzenleyici ve denetleyici otoritesi olan Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun da günün şartlarına uygun olarak yeniden organizasyonu gerekmektedir. Önerilen değişikliklerle Kurumun teşkilat yapısının hizmetlerin etkin ve verimli sunulabilmesi için yeniden yapılandırılması amaçlanmıştır. Bu bağlamda, mevcut daire başkanlıklarının görev ve yetkilerinde değişiklik yapılması, Bilgi İşlem Dairesi kurulması, ayrıca, bu çerçevede bir adet kadro ihdası öngörülmektedir.

Madde 30- 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinde “lisansların tabi olacağı usul ve esaslar” düzenlenmektedir. Kanun lisans sahiplerine, yüklediği yükümlülüklerin yanı sıra birçok hak da sağlamaktadır. Özellikle dağıtıcı lisansı sahipleri çok geniş yetkilere sahip olup Kanunda, dağıtıcı lisansı sahiplerinin petrol piyasasındaki asli faaliyeti bayilere akaryakıt ikmali olarak belirlenmiştir. Yıllar itibarıyla yürürlükte bulunan dağıtıcı lisansı sahibi sayısı ciddi ölçüde artmıştır. Dağıtıcı sayısındaki bu artış petrol piyasasında rekabeti iyileştirmesi bir yana özellikle ÖTV ve KDV usulsüzlükleri yapan şirketler vergi zayiine neden olduğu gibi piyasadaki rekabeti de bozucu etkiler gösterdiği görülmüştür. Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) tarafından dağıtıcı olma ve dağıtıcı olarak faaliyet sürdürme kriterlerinin belirlenmesi konusunda yetkisinin genişletilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. EPDK tarafından belirlenecek ilave kriterlerin piyasada sürdürülebilirliğe ve rekabet ortamına katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Madde değişikliği ile dağıtıcı lisansları için bayilik teşkilatı, depolama kapasitesi gibi hususlarda düzenleme yapılabilmemesine yönelik olarak “bayi sayısı, depolama kapasitesi (işletme stok kapasitesi hariç) konularında sayısal büyüklüklerle sınırlama yapılmaz” ibaresinin metninden çıkarılması planlanmaktadır.

Ayrıca petrol piyasasına ilişkin katılma payı veya oluşabilecek kamusal zararların tahsil ve tazmininde yaşanan sorunların önüne geçilebilmesine yönelik olarak EPDK’ya gerekli gördüğü hallerde teminat mektubu uygulaması yönünde yetki verilmesi amacıyla maddenin son fıkrasından sonra gelmek üzere ilgili fıkranın eklenmesi planlanmaktadır. Söz konusu değişiklik ile petrol piyasasında kısa süre faaliyet göstererek ve mevzuata aykırı davranışlar gösterme niyetinde olan taraflara karşı caydırıcılığın da artırılması hedeflenmektedir.

Madde 31- Türkiyede üretilen ham petrol, 4/12/2003 tarih ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 10 uncu maddesine göre dünya piyasasındaki en yakın erişilebilir emsal ham petrol fiyatı esas alınarak serbest rekabet fiyatına eşit olacak şekilde gerekli ilave ve düzeltmeler yapılarak hesaplanır. Ayrıca, 5015 sayılı Kanuna göre üretilen ham petrole tekabül eden emsal fiyatın yayımlanmaması durumunda fiilen uygulanan satış fiyatı esas alınır.

Ancak, yerli üreticinin ürettiği ham petrol için, emsal fiyat olan Ras Gharib petrol fiyatı indiriminin yayımlanmaması sebebiyle Haziran 2016 ayından beri eski indirim marjı esas alınarak fiyat hesaplanmaktadır. Emsal Ras Gharib petrolü indirim marjı son yıllarda en yüksek olduğu noktada sabitlenmiş olduğundan bu durum, yerli üreticinin Batman Rafinerisine sattığı ham petrolün piyasa fiyatının altında satılmasına neden olmaktadır. Ras Gharib petrol fiyatı indirimine hala ulaşamıyor olması, Kanunda yeni bir düzenlemeye gidilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Yerli üretici firmaların Türkiyede ürettiği ve sattığı ham petrolün piyasa fiyatının altında satılması sorunu, düzenli olarak uluslararası petrol piyasası yayın kuruluşlarında yayımlanan emsal petrol fiyatlarının (Arab Heavy, Arab Medium gibi) fiyat hesaplamalarında kullanılması ile ortadan kalkacaktır. 26 API gravitesi altındaki petroler için yakın coğrafyamızda bulunan ağır petroleri tarif etmekte kullanılan Arap Heavy petrolü, hem her zaman ulaşılabilir olması hem de fiyat dalgalanmalarında daha dengeli davranması sebebiyle Kanun kapsamına alınmalıdır. Yeni düzenleme ile tüm yerli ham petrol üreticileri de teşvik edilmiş olacak ve yerli üreticilerin Türkiyede petrol arama ve üretim konularında daha çok yatırım yapmalarını sağlayarak, yerli üretimimizin artması yönünde katkıda bulunabilecektir.

Ayrıca Batman Rafinerisine teslim edilen petrol için geçerli olan Batman-Dörtüol Boru Hattı taşıma bedeli ve tüm yüklemeler için Süveyş Kanalı geçiş ücreti ile navlun hesabında da emsal değerlerin tamamı alınmaktadır. Bu anlamda ilgili bedelinin tamamının alınması, petrol üreticisi firmaların üretimlerinin ve yatırımlarının devamını destekleyici olması açısından önem arz etmektedir. Bunun yanı sıra Rafineri, yurtdışından temin ettiği tüm petrollerde aynı maliyete katlandığından ve bu maliyetlerin tamamının yansıtılması uluslararası kabul görmüş bir uygulama olduğundan yerli ham petrol için de benzer fiyatlandırma uygulamasına geçilmesi gerektiği aşikârdır. Düzenleme ile belirtilen sıkıntıların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 32- Fiiller niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller, düzeltme imkânı olmayan fiiller ve akaryakıt kaçakçılığı kapsamına giren fiiller olmak üzere sınıflandırılmış, bunun yanı sıra akaryakıt kaçakçılığı kapsamına giren fiiller için yüksek cezalar öngörülmüş olmakla birlikte, kaçakçılıkla ilgisi olmayan ve niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan mevzuat ihlalleri için ise, soruşturma açma veya idari para cezası uygulanmadan önce ihtar müessesesi getirilmiş, ihtara rağmen mevzuata aykırı durumunu gidermeyenler için ise öncelikle geçici durdurma yapılması ve devamında da düzeltmeyenler için soruşturma neticesinde idari para cezası uygulanması amaçlanmaktadır.

Madde 33- Anayasa Mahkemesi kararları doğrultusunda, yapılan yeni düzenleme ile, kusur derecesi dikkate alınarak nitelikli fiiller daha ağır cezaya muhatap olacak şekilde fiili işleyenlerin ekonomik kazançları ile orantılı olarak nispi idari para cezasını öngörecektir. idari para cezalarının yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Enerjide dışa bağımlılığın azaltılması, kaynak çeşitliliğinin artırılması, yerli tarımın desteklenmesi ve Avrupa Birliğinin yenilenebilir enerji politikalarına uyum sağlanması hedefleri doğrultusunda; Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından yapılan düzenlemeler kapsamında lisans sahiplerinin biodizel ve etanol harmanlama zorunluluğu bulunmaktadır. Madde ile ayrıca, lisans sahipleri tarafından eksik harmanlanan her bir metre küp ürün için nispi oranda idari para cezası uygulanması ile yaptırımların hakkaniyetli ve yükümlülüğe uyulması konusunda teşvik edici olması hedeflenmiştir.

Madde 34- Madde ile, Kanunda ve diğer kanunlarda değişiklikten önceki 19 uncu ve 20 nci maddelere yapılmış atıfların, bu maddenin yayım tarihinden itibaren ilgisine göre 19 uncu ve 20 nci maddelerin yeni haline yapılmış sayılması amaçlanmaktadır.

Madde 35- Madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenen ve Kurulca idari para cezası henüz uygulanmamış olan ve niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için lisansı devam eden ilgililerine, lehe düzenleme yapılıyor olması sebebiyle, mevzuata aykırı durumlarını giderebilmeleri için imkân tanınması, yine giderilmemesi halinde soruşturma açılması, lisansı devam etmeyen ilgililerine ise, faaliyetleri sonlandığı için mevzuata aykırı durumu düzeltme imkanları bulunmadığından idari işlem tesis edilmemesi amaçlanmaktadır.

Madde 36- Düzenleme ile 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunda Anayasa Mahkemesinin 7/4/2016 tarihli ve 2016/28 sayılı Kararı çerçevesinde, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 uncu maddesinde önerilen değişikliğe paralel olarak; fiiller niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller, olmayan fiiller olmak üzere sınıflandırılmış, niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan mevzuat ihlalleri için ise, soruşturma açma veya idari para cezası uygulanmadan önce ihtar müessesesi getirilmiş, ihtar rağmen mevzuata aykırı durumunu gidermeyenler için ise öncelikle geçici durdurma yapılması ve devamında da düzeltmeyenler için soruşturma neticesinde idari para cezası uygulanması amacıyla 5307 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin değiştirilmesi öngörülmektedir.

Madde 37- Anayasa Mahkemesinin 7/4/2016 tarihli ve 2016/28 sayılı Kararının gerekçesi incelendiğinde, cezalandırmalarda fiilin haksızlık içeriği, kusur durumu dikkate alınmadan, ekonomik büyüklüklerine ve sınıflarına göre adil bir denge gözetilmeden, itiraz konusu kuralla ölçülü ve makul olmayan maktu idari para cezası ile cezalandırılmalarının hukuk devletinin gereği olan adalet ve hakkaniyet ilkeleriyle bağdaşmadığı ifade edilmektedir. Düzenleme ile Anayasa Mahkemesi kararında belirtilen hususlara uygun bir idari para cezası sistemi oluşturulması amaçlanmaktadır.

Madde 38- Düzenleme ile, Kanunda ve diğer kanunlarda değişiklikten önceki 16 ncı ve 17 nci maddelere yapılmış atıfların, bu maddenin yayım tarihinden itibaren ilgisine göre 16 ncı ve 17 nci maddelerin yeni haline yapılmış sayılması amaçlanmaktadır.

Madde 39- Madde ile, maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenen ve Kurulca idari para cezası henüz uygulanmamış olan ve niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için lisansı devam eden ilgililerine, lehe düzenleme yapılıyor olması sebebiyle, mevzuata aykırı durumlarını giderebilmeleri için imkân tanınması, yine giderilmemesi halinde soruşturma açılması; lisansı devam etmeyen ilgililerine ise, faaliyetleri sonlandığı için mevzuata aykırı durumu düzeltme imkanları bulunmadığından idari işlem tesis edilmemesi amaçlanmıştır.

Madde 40- Kanunda geçen “hibrit üretim tesisi” ibaresi, birden çok kaynak ile elektrik üretimi gerçekleştiren tüm modelleri karşılamadığından bu modeller için elektrik piyasasına ilişkin mevzuatta gerekli tanımlama ve düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Bu nedenle tamamı yenilenebilir olmak üzere birden fazla enerji kaynağından elektrik üretmek amacı ile kurulan üretim tesislerinde üretilerek sisteme verilen net enerji miktarının YEK destekleme mekanizmasından faydalanmasına ilişkin usul ve esasların EPDK tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 41- Düzenleme ile yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde ilave kapasite artışı yapılmasının önünün açılması ile birlikte bir bütün olarak enerji piyasasında artan YEK destekleme mekanizması maliyetinin baskısının tüketicilere yansımalarının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Kapasite artış kapsamında kurulacak olan ünite ve türbinlerin kurulumu ve tesis edilmesi sahada fiilen uygulanması ve devreye alınarak yenilenebilir enerjinin üretime kazandırılması en hızlı ve etkin olarak yerli ve yenilenebilir enerji üretimini arttıracak metottür. Bu nedenle yenilenebilir enerjide kapasite artışının yapılmasının desteklenmesi elzemdir. Ancak diğer yandan tüketicilere yansıyan YEK destekleme mekanizması destekleme fiyatları nedeni ile tüketicinin ödediği elektrik faturasına etkisinin azaltılmasının da bir gereklilik olduğu değerlendirildiğinde yatırım maliyeti ve işletme maliyetinin yeni yatırım yapılmasına kıyasla nispeten daha az olduğu kapasite artış kapsamındaki ilave ünite ve türbinlerin destekleme mekanizmasından faydalanmasına ihtiyaç olmayacağı değerlendirilmektedir.

Madde 42- 6446 sayılı Kanununun 7 nci maddesinin yedinci fıkrası kapsamında yapılan düzenleme ile yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinin kapasite artışının yapılmasının önündeki mevzuat engelleri ortadan kaldırılarak yeni yatırım yapılmasından daha hızlı bir şekilde devreye alınarak Ülke ekonomisine ve enerji ihtiyacına daha etkin bir şekilde katkı koyması beklenen ilave ünite ve türbinlerin tesis edilmesi amaçlanmaktadır. Bu sayede yeni yatırımların yapılmasındaki devreye alma ve üretime başlama sürecinden daha kısa sürede hayata geçirilerek yenilenebilir potansiyelin daha hızlı üretime geçmesi beklenmektedir. Yatırımcı açısından da ilk yatırım ve işletme maliyetlerinin nispeten daha az olduğu kapasite artışlar tercih edilmektedir. Bu düzenleme ile yenilenebilir enerjinin üretime kazandırılması ve dışa bağımlılığın azaltılması hedeflenmektedir.

Sekizinci fıkraya hükmü ile lisans sahalarının kullanılabilir alanlarında veyahut birden fazla kaynağa ulaşmada fırsatı olabilecek olan tesislerde diğer kaynakların özellikle birden fazla yenilenebilir kaynakların birbirinden faydalanarak üretimi arttırmaları sağlanmaktadır. Benzer şekilde bazı konvansiyonel üretim sahalarında yenilenebilir kaynağı da birlikte kullanarak (tesislerin çatıları gibi veya kömür sahalarının elverdiği açık alanları gibi) elektrik üretiminin arttırılması hedeflenmektedir. Bu hüküm ile özellikle yenilenebilir kaynakların birlikte kullanılmasının yanında diğer kaynaklar ile birlikte yenilenebilir kaynakların enerji üretimini teknik yönden destekleyecek uygulamalara imkân sağlanacaktır. Bu kapsamdaki tesislere ön lisans ve lisanslarının verilmesi, tadili, sona erdirilmesi, iptali, süreleri, süre uzatımı, yenilenmesi ve lisans kapsamındaki hak ve yükümlülüklerin askıya alınması ile bu tüzel kişilerin piyasa faaliyetlerine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi ise Kuruma yetki verilerek gerekli görülen piyasa dinamiklerine uygun bir şekilde yapılabilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 43- Ülkemiz enerji sektörünün 2020 yılına kadar toplam yatırım ihtiyacı 100 milyar doları bulmaktadır. Bu çerçevede, ihtiyaç duyulan yatırımların mümkün olduğu kadar özel sektör tarafından yapılmasını sağlayacak düzenlemelerin hayata geçirilmesi yönünde gerekli çalışmalar yapılmaktadır. Bu bağlamda Ülkemizde özel sektör tarafından yapımı planlanan elektrik üretim yatırımlarının süresi içerisinde tamamlanabilmesi arz güvenliğimiz açısından da önem arz etmektedir. Enerji iletimi/dağıtımı ve bunlarla ilgili tesislerin yapılması ve vaktinde devreye alınması Ülkemiz için büyük önem arz etmektedir. Enerji iletimi/dağıtımı yapılacak tesislerin ormanlık alanlara rastlaması durumunda,

mevzuatına göre alınması gereken yüksek bedellerin ödenmesi gerekecektir. Kamu tarafından yine bir Kamu kurumu olan Orman Genel Müdürlüğüne ödenecek bu bedeller, tüketicilerin kullanımına sunulan elektrik enerjisindeki maliyeti arttıracak olup, maliyet artışları da tarife yoluyla vatandaşa yansıtılmak zorunda kalınacaktır. Bu nedenle enerji iletim/üretim tesislerinin ormanlık alanlara isabet etmesi durumunda, alınması gereken arazi izin bedelinin %50'si alınmak suretiyle izin işlemlerinin sonuçlandırılması ile Ülkemiz için büyük önemi haiz olan tesislerin devreye alınması sürecine hız kazandırılması öngörülmektedir.

İletim/dağıtım şirketlerinin temel görevleri arasında bulunan enerji iletimi/dağıtımı ve bunlarla ilgili tesislerin yapılması Ülkemiz için stratejik önemi haizdir. Ayrıca ihtiyaç nedeniyle bu tesislerin vaktinde devreye alınması da büyük önem arz etmektedir. Bu nedenle ilgili şirketler tarafından yapılan veya yapılacak olan tesislerin orman arazilerine rastlaması durumunda, gerekli izinlerin ivedilikle verilmesi ve yatırımların bir an önce işletmeye dahil edilebilmesi amacıyla ilgili izinlerin en geç 60 gün içerisinde verilmesi amaçlanmaktadır.

49 yıllık izin sürelerini tamamlamış tesisler için rayiç değer üzerinden süre uzatımı yapılması durumunda tesislerin rayiç değerlerinin tespitinin, tesis edildikleri dönem üzerinden mi yoksa günümüz güncel kilometrik birim fiyatlar üzerinden mi yapılacağı belirsizdir. Her iki durumda da bu tespitler ya yapılamayacak ya da hatalı yapılacaktır. Bunun yanında tesisin rayiç değerinin %5'inin (arazinin rayiçi düşünülmesi bile) ödenmesi, yıllık bedel artışları hesap dışında tutulduğunda (20 yıl x 0,05= % 100) 20 yıl sonunda o tesisin bedeli kadar bir bedel ödenmesi söz konusu olacaktır. Bu nedenle enerji üretim/iletim/dağıtım tesislerine ait izin ve işlemleri, talep edilmesi halinde, son ödenen arazi izin bedelinin 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında arttırılmak sureti ile doksandokuz yıla kadar uzatılması amaçlanmaktadır.

18/4/2014 tarihli ve 28976 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Orman Kanununun 17/3 ve 18 inci Maddelerinin Uygulama Yönetmeliğinde bedel hesaplarında yapılan değişiklikler nedeniyle, hali hazırda izinsiz durumda olan enerji üretim/iletim/dağıtım tesislerinin izinli hale getirilmeleri durumunda geriye dönük çok yüksek bedellerin ödenmesi gerekmektedir. Kamu tarafından ödenecek veya kamunun tarife yolu ile yükleneceği bedeller yine bir Kamu kurumu olan Orman Genel Müdürlüğüne ödenmek durumunda kalınacak, vatandaşın kullanımına sunulan elektrik enerjisindeki maliyeti arttıracak olup, maliyet artışları da tarife yoluyla vatandaşa yansıtılmak zorunda kalınacaktır. Düzenleme ile anılan izinler için geçmiş yıllara ait herhangi bir bedel alınmaması amaçlanmaktadır.

Madde 44- Elektrik Üretim Anonim Şirketi (EÜAŞ) veya bağlı ortaklık, iştirak, işletme ve işletme birimleri ile varlıkları ve özelleşen santrallerin kurulu gücü Türkiye'nin toplam elektrik üretimi kurulu gücü içerisinde yedide bir gibi önemli bir yer tutmaktadır.

EÜAŞ veya bağlı ortaklık, iştirak, işletme ve işletme birimleri ile varlıklarına ve 4046 sayılı Kanun kapsamında oluşturulacak kamu üretim şirketlerine ve kamu üretim şirketlerine ait üretim tesislerine, bunlardan bu maddede yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce özelleştirilmiş olanlarla, yürürlük tarihinden sonra özelleştirilecek olanlar için de geçerli olmak üzere, çevre mevzuatına uyumuna yönelik yatırımların gerçekleştirilmesi ve çevre mevzuatı açısından gerekli izinlerin tamamlanması amacıyla 31/12/2019 tarihine kadar süre tanınmışsa da; söz konusu santrallerin çevre mevzuatına uyumuna yönelik olarak yapacakları yatırımlar esnasında üretime ara verme zarureti ortaya çıkmaktadır. Bu durum santrallerin geçmiş yıllara göre üretim miktarının azalmasına yol açacak olup; elektrik arz güvenliği için büyük önem taşıyan termik santrallerin önemli yatırım dönemlerinde devre dışı kalması nedeni ile enerji üretim dengesi direkt bozulabilecek ve bölgesel ve ulusal enterkonnekte sisteminin inkıtalara uğramasına sebep olabilecektir.

İlgili santrallerin emisyon sınır değerlerini sağlayabilmeleri için yapacakları çevresel yatırımların 1/6/2019 tarihi itibarıyla yapım sözleşmesini imzalamış olanlar ile atık döküm sahalarına ilişkin iş termin planı komisyonca onaylanan işletmelerin 31/12/2021 yılına kadar tamamlanması sureti ile yapılacak yatırımlar nedeni ile ortaya çıkacak üretim kesintilerinin mevcut enerji ihtiyacının büyüklüğü dikkate alınarak yıllara sarı yayılarak dengelenmesinin uygun olacağı değerlendirildiğinden maddede belirtilen şartları sağlayan santraller yönünden ilgili maddede belirtilen sürenin uzatılması amaçlanmaktadır.

Madde 45- Madde ile, yetkilendirilen tüzel kişilerin saha araştırmalarının denetimine yönelik olarak da Kurum tarafından yetkilendirilen özel hukuk tüzel kişilerinden ayrıca denetim hizmeti alacağı madde metnine eklenmiştir.

Eklenecek fıkralar ile Nükleer Düzenleme Kurumu tarafından yetkilendirilen tüzel kişilerin yerine getirmesi gereken bazı yükümlülükler düzenleme altına alınmaktadır. Bu yükümlülükler; yetkilendirilen kişinin, 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki mali yükümlülükleri yerine getirmesi, aynı Kanun Hükmünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personelinin, Kurum denetçilerinin ve Kurum tarafından görevlendirilen kişilerin görevlerini serbestçe ve zamanında yerine getirebilmeleri için gerekli şartları sağlamaları ve koruyucu güvenlik tedbirlerini almaları ve nükleer güvence denetimi ile ilgili uluslararası yükümlülükler uyarınca Uluslararası Atom Enerjisi Ajansının Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış denetçileri tarafından yapılan denetimlerde, ilgili mevzuatta belirtilen yükümlülüklerini yerine getirmeleri olarak düzenlenmektedir.

Madde 46- Madde ile, nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin ceza hükümleri ve idari yaptırımlar düzenlenmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yer alan fiiller, barışçıl kullanım ilkesi esas alınarak, nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin faaliyetlerin yürütülmesi sırasında çalışanların, halkın, çevrenin ve gelecek nesillerin iyonlaştırıcı radyasyonun olası zararlı etkilerinden korunmasını amaç edinmiş olan 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin koruduğu menfaatler ve Ülkemizin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar çerçevesinde cezai yaptırıma bağlanmaktadır.

Nükleer enerjiye ilişkin faaliyetlerin özellikleri göz önüne alındığında yetkinliği Kurum tarafından onaylanmamış olan kişilerin ilgili faaliyetlerinin durdurulması hususu önem arz etmekte; bu çerçevede, lisansa tabi faaliyetleri geçerli bir lisansa, izne tabi faaliyetleri ise geçerli izne sahip olmaksızın yürütenler hakkında çeşitli cezalar öngörülmektedir. Bununla birlikte, Kurum tarafından yapılan yetkilendirme boşluk kalmayacak şekilde faaliyetin yürütülmesinin her aşamasını kapsamaktadır. Dolayısıyla, yürütülen faaliyete ilişkin yükümlülükleri sona ermeden, faaliyetin yürütüldüğü yeri veya tesisi, nükleer maddeyi, radyoaktif kaynağı veya radyoaktif atığı sahihsiz kalacak şekilde terk edenlerin de cezalandırılması hüküm altına alınmaktadır. Madde kapsamında yine nükleer güvenliğinin ve emniyetin sağlanmasını temin amacıyla, nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıklar ile nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesislerine yönelik veya bunlarla ilgili olarak işlenen çeşitli fiiller hakkında cezai yaptırım uygulanacağı düzenleme altına alınmaktadır. Bunlara ek olarak, nükleer silah ya da nükleer veya radyolojik patlayıcı cihaz imal eden, radyoaktif maddeleri bu amaçla bulunduran, ticaretini yapan veya kullanan veya kullanımını yaygınlaştıran kişiler ile belirlenen istisnalar dışında radyoaktif atıklar veya kullanılmış yakıtları Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisine sokan kişilerin bu fiilleri cezai yaptırıma bağlanmakta; Kurum adına denetimle görevli kişilerin görevlerini yapmasını engellemek amacıyla cebir veya tehdit kullanan kişilerin bu fiillerinin ise, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde 5237 sayılı Kanununun 265 inci maddesi uyarınca cezalandırılacağı öngörülmektedir. Madde kapsamında düzenlenen suçlar hakkında ayrıca ağırlaştırıcı nedenlere de yer verilmektedir.

Maddenin ikinci fıkrası ile idari yaptırımlar düzenlenmektedir. Bu bağlamda, idari para cezalarının ağırlığı tesisin türüne veya yürütülen faaliyetin niteliğine göre değişmekte; üçüncü fıkra ile fiillerin tekrarı ya da halk veya çevre sağlığına ve güvenliğine tehdit oluşturacak şekilde tahribata yol açtığı tespit edilmesi hallerinde ise idari para cezalarının artırılarak uygulanması öngörülmektedir. Ayrıca, idari para cezası verilmesinin yetkilendirilen kişilerin güvenlik ve emniyet tedbirlerini alma yükümlülüğünü ortadan kaldırmayacağı hükme bağlanmakta, idari para cezası uygulamasının yanında Kuruma, belirli hallerde verilen yetkiyi askıya alma, kısıtlama, iptal etme ve gerek görülmesi halinde nükleer madde veya radyoaktif maddeye el koyma yetkisi verilmektedir. Bunun yanında, verilen idari para cezalarının, tebliğinden itibaren bir ay içerisinde ödeneceği, idari para cezalarına karşı otuz gün içerisinde idare mahkemelerinde dava açılacağı ve verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulmasının takip ve tahsilatı durdurmayaacağı da düzenleme altına alınmaktadır.

Madde ile ayrıca, uygulanacak idari yaptırımlara ilişkin uygulama esaslarının; fiilin icraî veya ihmâli davranışla işlenmesi, kusurun derecesi, ihlal edilen menfaatin ağırlığı, ihlal edenin ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınarak Kurum tarafından belirleneceği, yine uygulanacak idari yaptırımlar hakkında 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerinin uygulanacağı ve idari yaptırımlar hakkında karar vermek, idari yaptırımları uygulamak ve idari yaptırımların uygulanması için ilgili mercilerden talepte bulunmak hususlarında Kurulun yetkili olduğu düzenleme altına alınmaktadır.

Madde 47- Madde ile, Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanı içinde nükleer santral işletenler ile nükleer santral dışındaki tesis ve uygulamalarda radyoaktif atık üreten kişilerin radyoaktif atık yönetimi ve işletmeden çıkarma özel hesaplarına ayrı ayrı yapacakları ödemelerin on birinci fıkraya göre belirleneceği ve özel hesaplar adına tahsil edilen gelirlerin amacı dışında kullanılmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 48- Madde ile, 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin onaltıncı fıkrasının birinci ve beşinci cümlelerinde yer alan atıfların Kurum personeline yapılması amacı doğrultusunda, 7 nci maddenin on altıncı fıkrasının ilk cümlesinde yer alan “on ikinci” ve beşinci cümlesinde yer alan “on dokuzuncu” ibareleri “on birinci” şeklinde değiştirilmektedir.

Madde 49- Madde ile, Kuruma devredilen ve maddede sayılan şartlardan tezli yüksek lisans mezunu olma şartını taşımayan teknik hizmetler sınıfında görev yapan personelin diğer şartlarla birlikte Kurumda uzmanlık tezi hazırlama, tezin başarılı bulunması ve yeterlik sınavında başarılı sayılma şartlarını sağladığında bir defaya mahsus Nükleer Düzenleme Uzmanı olarak atanabilme hakkından yararlanması hakkında 31/12/2021 tarihine kadar bir süre sınırı konulması amaçlanmaktadır.

Madde 50- Yürürlük maddesidir.

Madde 51- Yürütme maddesidir.

Alt Komisyon Raporu

İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU, Adana Milletvekili Tamer DAĞLI, Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU, Balıkesir Milletvekili Adil ÇELİK, Antalya Milletvekili Kemal ÇELİK, Bursa Milletvekili Refik ÖZEN ve Bingöl Milletvekili Feyzi BERDİBEK tarafından 07/12/2018 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonu'na, esas komisyon olarak Komisyon'umuza havale edilen 2/1410 esas numaralı "Maden Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi", Komisyonumuzun 25/12/2018 tarihli 4'üncü toplantısında incelenip görüşülmüştür.

2/1410 esas numaralı Teklif ile;

➤ 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanunu'nda düzenleme yapılarak Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nün yurt dışında kullanabildiği arama ve araştırma faaliyetlerinde bulunma yetkisine işletme faaliyetinde bulunabilme yetkisi de eklenmiştir. Bu düzenlemeyle maden arama ve araştırma faaliyetlerindeki etkinliği artırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca bu şirketler, piyasadaki dinamik rekabet koşullarına hızla uyum sağlayabilmeleri için özel hukuk hükümlerine tabi tutulmuş ve bazı muafiyetler getirilmektedir.

➤ 9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun Muafiyetleri ve Bazı Düzenlemeler Yapılması Hakkında Kanun'da düzenleme yapılarak Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nda kadro karşılığı sözleşmeli statüde çalışan personelin mali hakları ve ücretlerinin 375 sayılı KHK'dan sonra da korunacağı açıklığa kavuşturulmaktadır.

➤ 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun'da düzenleme yapılarak bu Kanun kapsamında görevlendirilmiş ve kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilmiş sermaye şirketlerinin sözleşmeleri kapsamında kendilerine tahsis edilen sahadan, kamu sermayeli Elektrik Üretim Anonim Şirketi'nin (EÜAŞ) kömür alımı yapabilmesine imkân getirilmektedir.

➤ 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu'nda düzenleme yapılarak; 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nde Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına bağlı özel bütçeli kurum olarak düzenlenmesinin bir sonucu olarak "Bakanlık" ibareleri "Genel Müdürlük" olarak değiştirilmekte, bürokrasinin azaltılması amacıyla Maden Kanunu kapsamındaki yatırımların çıkması durumunda çıkan uyuşmazlıkların Bakanlık tarafından giderilerek madenlerden alınan ruhsat bedeli ve devlet hakkı oranları yeniden düzenlenmekte, madenlerin ihracı ve uç ürünlerin üretimi teşvik edilerek; MAPEG'in vereceği kararlara karşı yargı kolu, uygulama birliği sağlanması amacıyla idari yargı olarak belirlenmektedir.

➤ 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanunu'nda düzenleme yapılarak idari para cezalarının hem daha adil hem daha etkili olmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

➤ 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nda uzak mesafelerden ithal edilen LNG'lerdeki kaybın fiiliyatta Kanun'da belirlenen orandan fazla olması nedeniyle düzenleme yapılarak bu oran artırılmakta ve gerçeğe uygun hale getirilmektedir.

➤ 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'da düzenleme yapılarak Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun etkinlik ve verimliliğinin artırılmasını teminen Bilgi İşlem Dairesi kurulmaktadır.

➤ 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ile 2/3/2008 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu'nda düzenleme yapılarak idari yaptırımlar yeniden incelenmiş ve Anayasa Mahkemesi'nin işaret ettiği adalet ve hakkaniyet ilkelerine göre yeniden düzenlenerek, yerli petrol üreticilerinin mağduriyetlerinin giderilmesi adına Mısır devletinin açıklamadığı Ras Gharib indirim fiyatları yerine uluslararası yayın kuruluşlarında yayınlanan Arab Heavy ve Arab Medium fiyatları kullanılmaktadır.

➤ 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun'da değişiklik yapılarak YEK destekleme mekanizması maliyetinin tüketiciye yansımaması amaçlanmış ve yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde kapasite artışı yapılmasının önu açılmıştır.

➤ 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nda değişiklik yapılarak yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinin kapasite artışı yapmasının önündeki mevzuat kaynaklı engellerin kaldırılarak, birden çok kaynakla elektrik üretimi yapabilecek tesislerde bu kaynaklardan faydalanarak üretimin artırılması amaçlanmaktadır. Enerji sektörünün ihtiyaç duyduğu yatırım miktarının sağlanabilmesi amacıyla enerji iletim ve dağıtımı için ormanlık alanlarda ödenmesi gereken arazi izin bedelleri azaltılarak iznin verilme süresi en fazla 60 gün olarak belirlenmektedir. Mevzuat değişikliği nedeniyle izinsiz bulunan orman arazisindeki bazı tesislerin bedeli ödenerek izinli duruma getirilmeleri durumunda geçmiş yıllara ait bedellerin alınmayacağı düzenlenmektedir. Bunun yanı sıra bazı elektrik tesislerinin çevre mevzuatına uygun hale getirilmesi süresince üretime ara vermesi gerekeceğinden enerji üretiminde arz dengenin sağlanması için bu tesislerin uygun hale getirilmesi süresi uzatılmaktadır.

➤ 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de değişiklik yapılarak nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin uluslararası anlaşmalara uygun olarak ve nükleer enerji faaliyetleri dikkate alınarak bazı cezalar ve idari yaptırımlar getirilerek, nükleer atık nedeniyle ödenecek tutara ilişkin düzenleme yapılmakta ve bu tutarın amacı dışında kullanılmayacağı belirtilmektedir.

Teklif'e ilişkin verilen bir önerge doğrultusunda, Teklif'in daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir alt komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

Zonguldak Milletvekili Ahmet ÇOLAKOĞLU'nun başkanlığında, Denizli Milletvekili Şahin TİN, Manisa Milletvekili Semra KAPLAN KIVIRCIK, Samsun Milletvekili Fuat KÖKTAŞ, Adana Milletvekili Müzeyyen ŞEVKİN, İstanbul Milletvekili Ali KENANOĞLU, Antalya Milletvekili Abdurrahman BAŞKAN ve Denizli Milletvekili Yasin ÖZTÜRK'ten oluşan Alt Komisyon; Teklif sahibi İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU ve Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU ile 7/1/2019 tarihinde gerçekleştirdiği toplantıda Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), Atom Enerjisi Kurumu, (TAEK), Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG), Orman Genel Müdürlüğü, Gelir İdaresi Başkanlığı, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO), Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Maden Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, Ankara Sanayi Odası (ASO), TEMA Vakfı, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD), Petrol Sanayi Derneği (PETDER), Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası (TABGİS), Anadolu LPG ve Akaryakıt Sanayicileri ve İşadamları Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası (PÜİS), Elektrik Üreticileri Derneği (EÜD), Türkiye Madenciler Derneği (TMD), İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB), Ege Maden İhracatçıları Birliği, Altın Madencileri Derneği, Kömür Üreticileri Derneği, Agrega Üreticileri Birliği (AGÜB), Türkiye Mermer Doğaltaş ve Makinaları Üreticileri Birliği (TÜMMER), Akaryakıt Ana Dağıtım Şirketleri Derneği (ADER), Yurt Madencilikini Geliştirme Vakfı, Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği, Türkiye LPG Derneği, Türkiye Petrol Rafinerileri Anonim Şirketi (TÜPRAŞ), Körfez Petrol Ürünleri ve Sanayi Derneği temsilcilerinin de katılımlarıyla gerçekleştirdiği kapsamlı çalışmalar sonucunda, Komisyonunda yapılan değerlendirmeleri de dikkate alarak çalışmasını tamamlamıştır.

Alt Komisyon’da Teklif üzerinde yapılan görüşmeler sırasında Sivil Toplum Kuruluşları tarafından;

- Maden ruhsat alanı dışına çıkan faaliyetler ile kaçak madencilik faaliyetlerinin aynı değerlendirilmesinin doğru olmadığı,
 - İhtisaslaşmış devlet kuruluşu kavramına dâhil olan üniversiteler gibi kurumların da ruhsat almasının mümkün olabileceği,
 - Devlet hakkına ilişkin artışın özellikle düşük tenörlü madenlerin üretimini olumsuz etkileyeceği,
 - Ürettiği madeni yurt içinde ve kendi tesisinde işleyip ek katma değer sağlayanlara, bu tesislerde üretimde değerlendirilen maden miktarı için alınmayan Devlet hakkının % 75’e çıkartılmasının uygun olacağı,
 - Madencilik izin ihlallerinin uzmanlar tarafından değerlendirilmesi, yaptırımın ise MAPEG tarafından uygulanması gerektiği,
 - Faaliyet durdurma yaptırımının elektrik üretimiyle entegre çalışan madenlerde elektrik üretiminin de durdurulması anlamına geleceği,
 - Kamu kurumlarının özel sektöre aynı şartlar altında madencilik yapması gerektiği,
 - Muhtemel rezerv alanlarının görünür rezerv haline getirilmesi için öngörülen sürelerin kısa olduğu,
 - Ruhsat harçları ve cezalarının artırıldığı, ruhsat iptallerinin kolaylaştırıldığı, bunun da ruhsat güvencesini ortadan kaldırdığı,
 - Ruhsatların bölünmesinin mümkün hale getirildiği,
 - Ulusal markerin kaçak akaryakıtın tek değil ilk göstergesi olmasını teminen EPDK’nın teknik değerlendirme yapmasının da aranması gerektiği,
 - Kiracının kaçakçılık yapması durumunda akaryakıt istasyonunun mühürlenmesinin mülk sahibinin mağduriyetine yol açtığı,
 - Akaryakıt bayilerinin değil, dağıtım şirketlerinin kaçak ürün ikmalinden sorumlu tutulması gerektiği,
 - Kazanılmış hakkın korunması amacıyla 1/1/2005 tarihinden önce akaryakıt istasyonu olarak ruhsat alınan yerler için akaryakıt ve LPG istasyonlarındaki asgari mesafe şartının aranmaması gerektiği,
 - İdari para cezalarının özellikle Anadolu’daki akaryakıt bayileri için ödenemeyecek kadar yüksek olduğu,
 - Petrol ve LPG piyasasına ilişkin idari para cezalarının kesinleşmeden tahsilinin Kabahatler Kanunu ve hukukun genel ilkelerine aykırı olduğu,
 - Lisans sahibinden kaynaklanmayan sebepler bulunması durumunda, idari yaptırım sebeplerinin giderilmesi için verilen sürenin uzatılabilmesi gerektiği,
 - İdari para cezalarına ilişkin torba ceza maddesi niteliğindeki Çerçeve 33 üncü madde ile düzenlenen 22 nci maddenin birinci fıkrasının (g) bendi ve Çerçeve 37 nci madde ile düzenlenen 17 nci maddenin ikinci fıkrasının suç ve cezada kanunilik ilkesi gereği metinden çıkartılması gerektiği,
 - Petrol piyasasına ilişkin idari para cezalarının tahsili için teminat mektubu talep edilmesi gerektiği,
 - Petrol ve LPG piyasasına ilişkin düzeltilebilecek ihlallerde geçici durdurma yaptırımından önce süre verilmesi ve geçici durdurma yaptırımı uygulandıktan sonra ihlalin giderilmesi halinde geçici durdurma kararının kaldırılması gerektiği,
 - LPG piyasasına ilişkin idari para cezalarında nispiğin sağlanması için alt sınırın düşürülmesi, üst sınırsız kaldırılması gerektiği,
 - LPG piyasasına ilişkin faaliyetin durdurulması yaptırımı yerine sorumlular hakkında yaptırım uygulanması gerektiği,
 - İş güvenliği uzmanları ile LPG sorumlu müdürlerinin görevleri örtüştüğü için sorumlu müdür uygulamasının kaldırılması gerektiği,
- belirtilmiştir.

Alt Komisyon görüşmelerinde,

➤ Üniversiteler “kamu kurum ve kuruluşları” ibaresinin kapsamında olduğundan “İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu” tanımından çıkartılması ve madencilik sektörüne katkılarından dolayı “kamu kurumu niteliğindeki meslek odaları” ibaresinin eklenmesi gerektiği,

➤ Maden mühendislerinin Maden Mühendisleri Odası’yla bağının ve Oda’nın üyeleri üzerindeki denetim yetkisinin korunmasının sağlanması amacıyla “Oda Sicil Belgesi” ibaresinin teklif metninden çıkartılması gerektiği,

➤ Yatırımların teşvik edilmesi amacıyla altın, gümüş, platin gibi madenlerden alınmayacak devlet hakkı oranının % 40 olarak belirlenmesi gerektiği,

➤ Meslekten uzaklaşmaların engellenmesi amacıyla teknik eleman ve daimi nezaretçilere para cezası kesilmesinden önce yazılı uyarı yapılması gerektiği,

➤ Madencilik hukukuna ilişkin bir ihlal durumunda, ruhsat sahibinin ihlali fark etmemiş olabileceğinden dolayı ihlal tekrarı durumunda tespit değil tebliğ tarihinin esas alınması gerektiği,

➤ Maden konusunda Genel Müdürlükçe hak ve yetkilerin kullanılmasında üniversitelerden de yararlanabilmesinin mümkün olması gerektiği,

➤ Kullanıcıların ölçü aletlerindeki arızaları bilmesinin mümkün olmadığı ve bu yüzden bu konudaki yaptırımda kasıt unsurunun aranması gerektiği,

➤ Düzeltilebilir ve düzeltilemez ihlallerin açıkça belirtilmesi gerektiği,

➤ Petrol piyasasına ilişkin ekonomik gücü yüksek olanlara verilen idari para cezalarında caydırıcılığın artırılması için azami haddin artırılması gerektiği,

➤ Orman arazilerindeki sahalarda uygulanan % 30 daha fazla devlet hakkı uygulanması kaldırılarak daha az devlet hakkı ödenmesinin sağlandığı,

➤ IV. Grup (c) bendi madenler için uygulanan devlet hakkı indirimindeki “kendi tesisi olma” şartı kaldırıldığı ve devlet hakkı indirim oranının % 50’den % 75’e çıkartıldığı,

➤ İzin süresi ruhsat hukuku süresince geçerliken, yapılan değişikliklerle temdit durumunda sürenin uzatılmasıyla izin probleminin kaldırılmasının amaçlandığı,

➤ Ruhsat bedelinin ocak ayı sonuna kadar yatırılmaması durumunda verilen maktu ceza yerine, ödenmeyen miktarın iki kat fazlasıyla haziran ayının son gününe kadar ödenmesi imkânı getirildiği,

➤ Buluculuk hakkından alınan ocak başı satış bedelinin % 1’inin, Genel Müdürlük tarafından belirlenen devlet hakkına esas ocak başı satış bedelinden düşük olamayacağı hususu hüküm altına alınarak buluculuk hakkının ekonomik olarak korunmasının amaçlandığı,

➤ “Görünür rezerv geliştirme hakkı” tanımı eklenerek sözleşmeyle üçüncü kişilere rezerv çıkarma ve geliştirme hakkı tanıma imkânı ile rezerv çıkartan ve geliştirenlerin haklarının korunması amacıyla maden siciline tescil imkânı getirildiği,

➤ Devlet hakkı ve idari para cezalarının elektronik ortamda ödenmesine imkân sağlandığı,

➤ Hizmet sunum kalitesini artırmak amacıyla YTK ve daimi nezaretçilere sorumluluk getirildiği,

➤ Özel alanlarla çakışmayan alanlara doğrudan maden ruhsatı verilmesi imkânı getirildiği,

➤ Maden ruhsatları üzerinde başka bir işlem yapılamayacağı açıklığa kavuşturularak, ruhsat sahalarına döküm ve yıkım alanı yapılamayacağı şeklinde düzenleme yapıldığı, böylelikle rezervin koruma altına alındığı,

➤ Maden işletme ruhsatının tapu kayıtlarına işlenmesine imkân getirildiği,

➤ Kaçak maden üretimini engellemek amacıyla idari para cezalarının artırıldığı,

➤ Süs taşı madenciliğinin desteklenmesi amacıyla lüle taşı ve oltu taşı için ruhsat bedelinin kaldırıldığı,

➤ Bürokratik işlemlerde kolaylık sağlamak amacıyla 22/A belgesinin sistem üzerinden verilmesi imkânının getirildiği,

➤ Rezervlerin daha ekonomik kullanımı için madencilik yapılmasına engel olan küçük alanların ruhsatlardan taksir edilmesinin sağlandığı,

➤ Ruhsat sürelerine netlik kazandırmak amacıyla süreler üst sınır getirildiği,

➤ Anadolu'daki LPG dağıtım depo ve tesisleri ile istasyonları için sorumlu müdür bulma zorluğunun hafifletilmesi amacıyla mühendislik alanları dışındaki branşların da kapsama alındığı, ifade edilmiştir.

Teklifin;

➤ Çerçeve 1 inci maddesi, redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 2 nci maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 3 üncü maddesi, 3096 sayılı Kanuna eklenen ek 7 nci maddeye madde başlığı eklenmesi doğrultusunda redaksiyona tabi tutulması suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 4 üncü maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 5 inci madde ile değiştirilen "İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu" tanımında yer verilen "üniversiteler" ibaresinin, üniversitelerin kamu kurum ve kuruluşları kapsamında olması nedeniyle tanımdan çıkarılması ve Oda Sicil Belgesi tanımının yürürlükten kaldırılmaması amacıyla "Oda Sicil Belgesi" ibaresinin madde metninden çıkarılması ve maddenin redaksiyona tabi tutulması suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 6 ncı maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 7 nci maddesi, madde çerçevesinde yer alan "fıkra metninden" ibaresinin kanun yapım tekniği doğrultusunda "madde metninden" şeklinde redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 8 inci maddesi, üç değişiklikle kabul edilmiştir. Birinci değişiklik ile 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin yirmibirinci fıkrasının eski halinin birinci cümlesinde yer alan 30.000 TL tutarında idari para cezasına ilişkin 2015 yılında yürürlüğe girdiğinden belirtilen 30.000 TL'lik idari para cezasının, yeniden değerlendirme oranlarına göre artırılması suretiyle 2018 yılında 37.646 TL olarak uygulanan söz konusu bedelin 2019 yılı için uygulanacak yeniden değerlendirme oranı da gözetilerek 46.579 TL olarak değiştirilmesi öngörülmektedir. İkinci değişiklikle, fıkra metninde yer alan ihlallerin 5 yıl içerisinde 2 kez yapılması halinde ruhsatın iptal edileceği yönündeki düzenlemenin 3213 sayılı Kanunun mevcut halindeki şekliyle üç yıl içerisinde üç kez olarak düzenlenmiştir. Üçüncü değişiklik ile maddeye eklenen yirmüçüncü fıkranın birinci cümlesinden sonra gelmek üzere fıkra "Genel Müdürlüğe kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan döküm izni talepleri bu maddenin onbeşinci fıkrası kapsamında yatırım çakışması olarak değerlendirilir ve ilgili hükümlere göre sonuçlandırılır." cümlesi eklenmiştir. Bu değişiklikle, kamu kurum ve kuruluşlarının, yaptıkları faaliyetler sonucunda oluşan pasanın döküleceği alan için Genel Müdürlüğe başvurması halinde döküm yapılacak alanın uygun olup olmadığına Genel Müdürlükçe karar verilmesi, verilen karar sonucunda yapılacak işlemlerin yatırım çakışması durumlarında ilgili hükümlere göre sonuçlandırılması amaçlanmıştır.

➤ Çerçeve 9 uncu maddesi, değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, altın, gümüş ve platin madenlerinden alınmayacak devlet hakkı oranının "%25" yerine "%40" olarak belirlenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 10 uncu maddesi ile 3213 sayılı Kanunun 10 uncu maddesine eklenen fıkrada yer alan "doğru olmaması" ibaresi açıklık ve anlaşılabilirlik sağlanması amacıyla "gerçek dışı veya yanıltıcı olması" şeklinde değiştirilerek kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 11 inci maddesi "şeklinde" ibaresinden sonra gelmek üzere "Devlet kuruluşlarından da" ibaresi "Devlet kuruluşlarından ve üniversitelerden de" ibaresi eklenerek değişiklik yapılmıştır. Değişik ile Genel Müdürlükçe maden hakları ile ilgili bütün faaliyetlerin yürütülmesi ve kanundan doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla yapılan denetimlerde ihtisaslaşmış diğer Devlet kuruluşlarının yanı sıra üniversitelerden de yararlanılması amaçlanmıştır.

➤ Çerçeve 12 nci maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 13 üncü maddesi ile değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere “Yatırılan işletme ruhsat bedelinin %50’si genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimince Hazine hesabına 15 iş günü içinde aktarılır.” cümlesi eklenmiş, ayrıca maddeye bağlı ekli (1) sayılı Tablo’da yer alan cümleden önce gelmek üzere “2.000 hektar üzeri alana sahip arama ruhsatlarından ruhsat bedeli 2.000 hektara göre alınır.” cümlesi eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (2) sayılı Tablo değiştirilerek kabul edilmiştir. Yapılan değişiklik ile işletme ruhsat bedellerinin %50’sinin 15 iş günü içinde Hazineye aktarılması ve belirlenen ruhsat bedellerine ilişkin formülün ruhsat alanlarının hektar büyüklükleri ile ruhsatların yürürlükte kaldığı süreler dikkate alınarak yeniden düzenlenmesi amaçlanmıştır.

➤ Çerçeve 14 üncü, 15 inci ve 16 ncı maddeleri, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 17 nci maddesi ile değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin dördüncü fıkrasının altıncı cümlesinin muhtemel rezerv alanlarının IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında on yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl içinde Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmeyen alanlarda taksir edileceğini öngörecektir şekilde değiştirilmesi amaçlanmıştır.

➤ Çerçeve 18 inci, 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 22 nci maddesi, 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 38 inci maddesi ile geçici 40 ncı maddesinin aynı maddenin intibak düzenlemeleri olması nedeniyle birleştirilmesi ve mevcut geçici 40 ncı maddenin birinci cümlesinin çerçeve 17 nci maddede yapılan değişikliğe uygun olarak değiştirilmesi ve çerçeve 13 üncü maddede yapılan değişikliğin intibak düzenlemesi olarak çerçeve 22 nci madde kapsamında 3213 sayılı Kanuna yeni Geçici 42 nci maddenin eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 23 üncü, 24 üncü, 25 inci, 26 ncı, 27 nci, 28 inci ve 29 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 30 uncu maddesi, meri mevzuata uyum sağlanması amacıyla çıkarılması öngörülen ibarenin başına virgöl konulmasını teminen redaksiyona tabi tutulmak suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 31 inci maddesi, aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 32 nci maddesi, değiştirilen 5015 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendine, uygulanan geçici durdurmanın ilgili mevzuata aykırılığın giderilmesi halinde kaldırılacağına kanuni olarak açıklığa kavuşturulması amacıyla bir cümle eklenmesi suretiyle kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 33 üncü maddesi ile değiştirilen 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “bir milyon beşyüz bin” ibaresinin “iki milyon” şeklinde değiştirilmesi, “üç milyon” ibaresinin ise “on milyon” şeklinde değiştirilmesi, aynı bendin (3) numaralı alt bendinde yer alan “üçüncü fıkrası ve” ibaresinin madde metninden çıkartılması ve aynı fıkranın (b) ve (ç) bentlerinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi, (ç) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (d) ve (e) bentlerinin eklenmesi ve sonraki bentlerin buna göre teselsül ettirilmesi, mevcut (d) bendinde yer alan “ikiyüzelli bin” ibaresinin “altıyüzyirmibeş bin” şeklinde değiştirilmesi, mevcut (g) bendinde yer alan “ikiyüzyirmi bin” ibaresinin ise “beşyüzelli bin” şeklinde değiştirilmesi, maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “Kayıtlı Elektronik Posta (KEP)” ve “KEP” ibarelerinin “elektronik tebligat” şeklinde değiştirilerek, maddenin dördüncü fıkrasının madde metninden çıkarılması mevcut beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkranın eklenmesi, maddenin altıncı fıkrasında yer alan “azami hadden” ibaresinin “mevzuata aykırı fiili icra edenin petrol piyasası faaliyetinin emsali olabilecek petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde” şeklinde değiştirilmesi suretiyle kabul edilmiştir.

Kabul edilen değişiklik ile 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklikle kaçakçılık fiili nedeniyle uygulanacak idari para cezasının asgari ve azami haddinin ekonomik gücü yüksek olanlar bakımından caydırıcı olabilmesi için artırılması, bayilik lisansı sahiplerine (a) bendinde yer alan fiillerin işlenmesi halinde yarı oranında ceza uygulanması, birinci fıkraya eklenen (d) bendi ile belirlenen fiiller için önerilen idari para cezası tutarlarının asgari hadlerinin, mevcut Kanunla uygulanmakta olan ceza tutarları ile uyumlu hale getirilmesi, birinci fıkraya eklenen (e) bendi ile serbest kullanıcı lisansı sahiplerince (d) bendinde yer alan fiillerin işlenmesi halinde daha düşük ceza uygulanması, fıkranın (ç) bendinde düzenlenen 10 uncu maddenin ihlali ifadesinin değiştirilerek mevcut Kanundaki ifadenin korunması hususları amaçlanmıştır. 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle ise uygulanan idari para cezası tutarında ilgili idareye banka teminat mektubu verilerek yargı yoluna başvurulması durumunda, yargı kararı kesinleşene kadar tahsil işlemlerinin durdurulabilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, 28/2/2018 tarihli ve 7101 sayılı Kanun ile PTT A.Ş.'ye Ulusal Elektronik Tebligat Sistemini (UETS) kurma ve işletme görevi verilmesi ile birlikte, KEP sistemi yerine yeni bir UETS altyapısı oluşturulmakta olup, herhangi bir elektronik posta hizmet sağlayıcısından alınmış olan tebligat göndermeye veya almaya uygun Kayıtlı Elektronik Posta (KEP) adreslerinin 1/1/2019 tarihinden sonra kullanılmayacağı göz önünde bulundurularak madde metninin yeni sisteme uygun olması, maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle ise madde bentlerinde geçen azami ceza hadlerinin beş kat artırılması sonrasında, mevzuata aykırı hareket edenlerin petrol piyasası faaliyetine ilişkin olarak hiçbir tespit yapılamaması halinde uygulanacak ceza kriterine ilişkin daha adil bir düzenlemeye gidilmesi amaçlanmıştır.

➤ Çerçeve 34 üncü ve 35 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

➤ Çerçeve 36 ncı maddesi ile değiştirilen 5307 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendine “Yapılan geçici durdurma sonrasında mevzuata aykırı durumun ortadan kalkması halinde geçici durdurma hali sona erdirilir.” cümlesi eklenmiş, aynı fıkranın (d) bendinde yer alan “üç” ibaresi “beş” şeklinde değiştirilerek kabul edilmiştir. Değişiklik ile 5015 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklikle, uygulanan geçici durdurmanın ilgili mevzuata aykırılığın giderilmesi halinde kaldırılacağına kanuni olarak açıklığa kavuşturulması ve teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG’yi piyasa faaliyetine konu etme fiilinin, lisans süresince, aynı lisansla beş defa işlenmesi halinde lisans sahiplerinin lisansının iptal edilmesi düzenlenmektedir.

➤ Çerçeve 37 nci maddesi ile değiştirilen 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “ikimilyonikiyüz bin” ibaresinin, “beş milyon beşyüz bin” şeklinde değiştirilmesini, aynı bendin (3) numaralı alt bendinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi, (4) ve (5) numaralı alt bentlerinin madde metninden çıkarılması, aynı fıkranın (b) bendinde yer alan “birmilyonyüz bin” ibaresinin “iki milyon yediyüzelli bin” şeklinde değiştirilmesi, aynı bendin (2) numaralı alt bendinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesi, bende aşağıdaki (3) numaralı alt bendin eklenmesi, birinci fıkranın (c) ve (ç) bendlerinin değiştirilmesi, birinci fıkranın (d) bendinde yer alan “ikiyüz” ibaresinin “ikiyüzelli” şeklinde değiştirilmesi, maddenin altıncı fıkrasında yer alan “Kayıtlı Elektronik Posta (KEP)” ve “KEP” ibarelerinin “elektronik tebligat” şeklinde değiştirilmesi, maddenin yedinci fıkrasının madde metninden çıkarılarak mevcut sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere fıkra eklenmesi, maddenin dokuzuncu fıkrasında yer alan “bentlerinde” ibaresinin “fıkralarında” ibaresi ile değiştirilmesi, aynı fıkranın “azami hadden” ibaresinin “mevzuata aykırı fiili icra edenin LPG piyasası faaliyetinin emsali olabilecek LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili yerlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde” şeklinde değiştirilmesi kabul edilmiştir.

Değişiklik ile 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde önerilen idari para cezası tutarlarının ekonomik gücü yüksek olanlar bakımından caydırıcı olabilmesi için artırılması, fıkranın (a) bendinde düzenlenen 10 uncu maddenin ihlali ifadesinin değiştirilerek mevcut kanundaki ifadenin korunması, fıkranın (c) bendinde yapılan düzenleme ile önerilen idari para cezası tutarlarının asgari ve azami hadlerinin madde içerisinde uyumlu hale getirilmesi ile özellikle teknik düzenlemeye aykırı LPG ikmali fiilinin otogaz bayilik lisansı sahiplerince işlenmesi halinde önerilen ceza miktarının düşürülmesi, otogaz istasyonlarında LPG tüpü dolumu yapılması durumunda uygulanacak cezai işleme ilişkin ayrı bir düzenleme yapılması, eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüz TL olarak belirlenen ceza tutarının petrol piyasası ile uyumlu olacak şekilde ikiyüzelli TL olarak değiştirilmesi öngörülmektedir. Teklifte 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasında yapılan değişiklikle ise uygulanan idari para cezası tutarında ilgili idareye banka teminat mektubu verilerek yargı yoluna başvurulması durumunda, yargı kararı kesinleşene kadar tahsil işlemlerinin durdurulabilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca 5307 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle, 28/2/2018 tarihli ve 7101 sayılı Kanun ile PTT A.Ş.'ye Ulusal Elektronik Tebligat Sistemi'ni (UETS) kurma ve işletme görevi verilmesi ile birlikte, KEP sistemi yerine yeni bir UETS altyapısı oluşturulmakta olup, herhangi bir elektronik posta hizmet sağlayıcısından alınmış olan tebligat göndermeye veya almaya uygun Kayıtlı Elektronik Posta (KEP) adreslerinin 1/1/2019 tarihinden sonra kullanılmayacağı göz önünde bulundurularak, madde metninin yeni sisteme uygun olması, maddenin dokuzuncu fıkrasında yapılan değişiklikle ise maddede geçen azami ceza hadlerinin beş kat artırılması sonrasında, mevzuata aykırı hareket edenin LPG piyasası faaliyetine ilişkin olarak hiçbir tespit yapılamaması halinde uygulanacak ceza kriterine ilişkin daha adil bir düzenlemeye gidilmesi amaçlanmaktadır.

➤ Çerçeve 38 inci, 39 uncu, 40 ıncı ve 41 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

➤ 18/4/2007 tarihli ve 5627 sayılı Enerji Verimliliği Kanunu'nun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendinde yer alan "üç" ibaresi "beş" şeklinde ve aynı alt bendin üçüncü cümlesi "Şirketler, Bakanlık tarafından belirlenen yetki belgesi bedelini yetkilendirme anlaşması yaptıkları kurum veya kuruluşa öder." şeklinde değiştirilmesini öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 42 nci madde olarak eklenmiştir.

Bu değişiklik ile mevcut düzenlemedeki yetkinin üç yıl ile sınırlı olması, yenileme başvuru döngüsünü artırmakta, şirketlerin yetki yenilemesi için yetki süreleri bitiminden önce başvurmalarını ve başvuru için yeniden hazırlık çalışması yapmalarını gerektirmektedir. Başvuruda bulunan bir şirketin yetkilendirilme süreci ve yetki yenileme değerlendirme süreci şirketlerin olası eksiklerini tamamlama performansına bağlı olarak, 1 ila 6 ay arasında sürebilmektedir. Ayrıca üç yıllık yetki süresi, enerji verimliliği projelerinin uygulama süreleri göz önüne alındığında Enerji Verimliliği Danışmanlık (EVD) şirketlerinin verimlilik alanında sağlıklı bir teknik destek sağlayabilmesi için ihtiyaç duyacağı süreyle örtüşmemekte ve EVD şirketlerinin yetkinleşmelerini de olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle, söz konusu düzenlemenin beş yıla çıkarılarak hem yetki yenileme nedeniyle oluşan bürokratik işlemlerin azaltılması, hem de EVD şirketlerinin yetkinliklerinin ve teknik danışmanlık performanslarının yetki sürelerine paralel olarak artırılması hedeflenmektedir. Ayrıca yetki süresinin uzatılmasının cari dönemdeki EVD şirketi sayısını da arttıracığı değerlendirilmektedir. Diğer taraftan, 2018/3 sayılı Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile Enerji Verimliliği Koordinasyon Kurulu'nun görevleri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na tevdi edildiğinden gerekli uyum düzenlemesi yapılmaktadır.

➤ 5627 sayılı Kanun'un 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendinin değiştirilmesi, aynı fıkranın (b) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan "yüzbin" ibaresinin "ikiyüzbin" şeklinde değiştirilmesi, aynı alt bende cümle eklenmesi ve fıkraya "d) Yıllık toplam

enerji tüketimleri beşyüz TEP ile bin TEP arasında olan işletmeler, bu Kanun kapsamında endüstriyel işletmeler için tanımlanan yükümlülükleri sağlamak kaydıyla birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki desteklere başvurabilirler.” bendinin eklenmesini öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 43 üncü madde olarak eklenmiştir.

Yapılan bu değişiklikler ile 2018/3 sayılı Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile Enerji Verimliliği Koordinasyon Kurulu’nun görevlerinin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’na tevdi edilmesi doğrultusunda uyum düzenlemesi yapılmaktadır. Beş yıl geri ödeme süresi ile sınırlanmış bir destek mekanizmasına göre yapılacak olan verimlilik artırıcı proje uygulamaları, esas itibarı ile farkındalık düzeyinin artırılması ile elde edilebilecek çıktılar üretmektedir. Geri ödeme süresinin kısıtlı olması tesisleri aydınlatma, küçük güçlü elektrik motorlarının yenileri ile değiştirilmesi gibi yöntemlere sevk etmekte, verimlilik potansiyeli yüksek prosese yönelik uygulamaların hayata geçirilememesine neden olmaktadır. Yapılan düzenleme ile geri ödeme süresi kısıtlaması kaldırılarak enerji verimliliği uygulama potansiyeli yüksek tüketicilerin büyük çaplı verimlilik artırıcı projelere yönelmesi hedeflenmektedir.

Kanun mevcut durumda verimlilik artırıcı proje destekleri için proje bedeli olarak beşyüzbin TL öngörmüş ve 11 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile bu oranı yarısına kadar düşürmeyi ya da iki katına çıkarmayı Bakanlık takdirine bırakmıştır. Bu bedel Bakanlık kararı ile 2011 yılından bu yana 1 milyon TL olarak uygulanmaktadır. Ancak özellikle büyük çaplı verimlilik artırıcı proje yatırımlarında (prosesse yönelik yatırımlar) proje maliyetleri döviz kuru dalgalanmalarından etkilenmektedir. Döviz kurundaki hareketlilik göz önüne alındığında, yapılan destek miktarının proje maliyetlerindeki değişime istinaden güncellenmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Yapılan düzenleme ile 1 milyon TL’lik uygulama kanuni olarak mahfuz tutulmakta ve enerji verimliliği potansiyelinin değerlendirilmesini teminen, artırım yetkisi Cumhurbaşkanı’nın takdirine bırakılmaktadır. Düzenleme ile hem mevcut uygulama korunarak boşluk yaratılmamakta, hem de bütçe kullanımına ilişkin bir husus olması hasebiyle, proje bedeli sınırı ve destek oranlarının artırılmasına ilişkin takdir yetkisi Cumhurbaşkanına verilmektedir.

Bu çerçevede bütçe imkanlarının elverdiği koşullarda Cumhurbaşkanı kararı ile yapılacak artırımlar verimlilik artırıcı projelerin yaygınlaştırılması ve verimlilik düzeyinin yükseltilmesini sağlayıcı etki gösterebilecektir. Mevcut durumda 2009 yılından günümüze kadar 143 adet verimlilik artırıcı projeye 59 milyon TL’lik yatırıma karşılık 14 milyon TL’lik destek ödemesi yapılmıştır. Kanun mevcut durumda gönüllü anlaşma destekleri için proje miktarı olarak yüzbin TL öngörmüş ve 11 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendi ile bu oranı yarısına kadar düşürmeyi ya da iki katına çıkarmayı Bakanlık takdirine bırakmıştır. Bu bedel Bakanlık kararı ile 2011 yılından bu yana iki yüz bin TL olarak uygulanmaktadır. Ancak Gönüllü Anlaşma yapma potansiyeli yüksek olan özellikle büyük miktarda enerji tüketimi olan endüstriyel tesislerde yapılan desteklemenin anlamlı bir seviyeye çıkarılması gerekliliği hasil olmuştur. Yapılan düzenleme ile iki yüz bin TL’lik uygulama kanuni olarak mahfuz tutulmakta ve enerji verimliliği bilincinin artırılması ve verimliliği bir endüstriyel davranış haline getirebilmeyi teminen, artırım yetkisi Cumhurbaşkanı takdirine bırakılmaktadır. 2009 yılından günümüze kadar 29 adet endüstriyel işletme ile gönüllü anlaşma yapılmıştır. 2009 ve 2010 yıllarında Gönüllü Anlaşma yapılan ve enerji yoğunluklarını taahhüt ettikleri oranda azaltan 7 endüstriyel işletmeye işletme başı 100 bin TL olmak üzere toplamda 700 bin TL destek ödemesi yapılmış olup yaklaşık 4.600 TEP’lik enerji ve 4,2 milyon TL parasal tasarruf sağlamıştır. Enerji Verimliliği Kanunu’nun Bakanlığa vermiş olduğu yetki kapsamında Gönüllü Anlaşmalar için destek miktarı 2011 yılında 100 bin TL’den 200 bin TL’ye yükseltilmiştir. 2016 ve 2017 yıllarında Gönüllü Anlaşma yapılan 4 adet endüstriyel işletme izleme döneminde dir.

Yapılan düzenleme ile enerji verimliliğinde istenen tasarruf seviyelerinin sağlanabilmesini teminen Verimlilik Arttırıcı Proje ve Götüllü Anlaşma mekanizmalarının potansiyel muhatapları arttırılmaktadır. Bu potansiyel muhataplardan kanunun öngördüğü mekanizmalardan yararlanmak isteyenler, eşitlik ilkesi çerçevesinde yine Kanunun endüstriyel işletmeler için getirdiği yükümlülükleri de sağlamakla mükellef tutulmuşlardır.

➤ 5627 sayılı Kanun’un 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin yürürlükten kaldırılmasını öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 44 üncü madde olarak eklenmiştir. Bu değişiklik ile 5627 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde yapılan değişiklikler doğrultusunda gerekli uyum düzenlemesi yapılmaktadır.

➤ Çerçeve 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48 ve 49 uncu maddeler Çerçeve 45 inci, 46 ncı, 47 nci, 48 inci, 49 uncu, 50 nci, 51 inci, 52 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

➤ Yürürlüğe ilişkin 50 nci maddesi, birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “değişiklikler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile 22 nci maddesiyle 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 43 üncü madde” ibaresinin eklenmesi ve (b) bendinde yer alan “1/1/2019 tarihinde” ibaresinin “1/1/2019 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde” şeklinde değiştirilmesi ve maddenin birinci fıkrası (a) bendindeki değişiklik ile 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 43 üncü maddenin yürürlük tarihinin 31/12/2019 olarak belirlenmesi ve çerçeve 14 üncü maddesi ile değiştirilen 3213 Maden Kanununun 14 üncü maddesi uyarınca alınacak devlet hakkı bedellerinin alınacağı döneme açıklık kazandırılması suretiyle bu maddenin yürürlük tarihinin yeniden düzenlenmesi suretiyle 53 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

➤ Yürütmeye ilişkin 54 üncü madde, aynen kabul edilmiştir.

Ayrıca, verilen redaksiyon yetkisi doğrultusunda kanunların hazırlanmasında uygulanan usul ve esaslar çerçevesinde metnin tamamı redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz; Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Başkanlığı’na saygı ile arz olunur.

Başkan	Üye	Üye
<i>Ahmet Çolakoğlu</i>	<i>Müzeyyen Şevkin</i>	<i>Abdurrahman Başkan</i>
Zonguldak	Adana	Antalya
Üye	Üye	Üye
<i>Yasin Öztürk</i>	<i>Şahin Tin</i>	<i>Ali Kenanoğlu</i>
Denizli	Denizli	İstanbul
Üye	Üye	
<i>Semra Kaplan Kıvrırcık</i>	<i>Fuat Köktaş</i>	
Manisa	Samsun	

ALT KOMİSYON METNİ

MADEN KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “arama ve araştırma” ibaresi “arama, araştırma ve işletme” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında kurulan şirketler özel hukuk hükümlerine tabi olup 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye, 18/5/1994 tarihli ve 527 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile bu kanunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler ile kamu kurum ve kuruluşlarına personel alınmasına dair ilgili mevzuat hükümleri, şirketler veya ortak olduğu şirketler ile bunların iş ve işlemleri hakkında uygulanmaz. Şirketlerin faaliyetleri iş mevzuatı hükümlerine göre istihdam edilen personel eliyle yürütülür.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar bu madde kapsamında kurulan şirketlerin talebi, kendilerinin ve kurumlarının muvafakati ile şirketlerde istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri iş akdinin yapılmasıyla son bulur. Bunlara verilecek ücret ile diğer malî ve sosyal haklar yapılacak iş akdi ile belirlenir. Bu şekilde istihdam edilenler, şirketteki görevlerinin sona ermesinden itibaren altı ay içerisinde başvurmaları üzerine daha önce çalıştıkları kurum veya kuruluşların öğrenimlerine ve kazanılmış hak aylıklarına uygun kadrolarına veya durumlarına uygun pozisyonlarına ayrılmadan önceki kadro ve pozisyonları dikkate alınmaksızın en geç üç ay içerisinde sınavsız atanırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin şirket ve alt şirketlerde geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde değerlendirilir. Bu durumda, şirketlerdeki çalışmalarından dolayı kıdem tazminatları ödenmez ve bu süreler emeklilik ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.”

MADDE 2- 9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun Muafiyetleri ve Bazı Düzenlemeler Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- 14/1/2012 tarihinde Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda kadro karşılığı sözleşmeli personel statüsünde bulunan ve halen bu statüde görevine devam eden personel hakkında, anılan tarihte yürürlükte bulunan 12 nci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkrası ve bu maddeye istinaden Başbakan onayı ile yürürlüğe giren 26/6/2000 tarihli Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Usul ve Esaslarının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 10 uncu, geçici 12 nci ve geçici 16 ncı madde hükümleri de dikkate alınmak suretiyle uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 3- 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Kömür Alımı

EK MADDE 7- Elektrik Üretim Anonim Şirketi (EÜAŞ), ihtiyaç duyulması halinde kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması amacı ile bu Kanun kapsamında elektrik üretim tesisleri kurması ve işletmesi ile ticaretinin yaptırılması konusunda görevlendirilen veya kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilen sermaye şirketlerinin sözleşme kapsamında tahsis edilen sahasından kömür alımı yapabilir.”

MADDE 4- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 1 inci maddesine “madenlerin” ibaresinden sonra gelmek üzere “milli menfaatlere uygun olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 3213 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan “Genel Müdürlük”, “Buluculuk”, “Beyan”, “İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu”, “Maden Hakları”, “Devlet Hakkı”, “Ruhsat Bedeli”, “Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler” tanımları ile “Sertifika” tanımı “Ruhsat” olarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “Münfesih” ve “Kurul” tanımları yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki “Maden İşletme Faaliyetleri”, “Madencilik Faaliyetleri”, “Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı” ve “Teknik Eleman” tanımları eklenmiştir.

“Genel Müdürlük: Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü.”

“Buluculuk: Herhangi bir ruhsat döneminde bir kaynak veya rezervin ulusal maden kaynak ve rezerv raporlama koduna göre hazırlanmış rapor sonucunda ortaya çıkartılması.”

“Beyan: İlgililerin resmi kuruluşlara herhangi bir durumu belirlemek veya açıklamak maksadı ile yazılı ve/veya elektronik ortamda vermiş oldukları belge.”

“İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu: Madencilik faaliyetleri ile ilgili konularda ihtisas sahibi kamu kurum ve kuruluşları.”

“Maden Hakları: Madenlerin aranması, bulunması, görünür rezervinin geliştirilmesi ve işletilebilmesi için verilen izinler ve maden yataklarının bulunmasına yardımcı olanlara tanınan maddî imkânlar.”

“Devlet Hakkı: Maden istihracı ile sağlanacak gelirden Devlet payına düşen ve ödeme yükümlülüğü ruhsat sahibine ait olan kısım.”

“Ruhsat Bedeli: Taban bedelinin, ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı, maden grubu, cinsi ve alan büyüklüklerine göre belirlenen katsayılarla çarpılarak ekli (1) ve (2) sayılı tablolarda gösterildiği şekilde hesaplanarak her yıl ocak ayının sonuna kadar; arama ruhsatlarında tamamı Genel Müdürlüğün bütçesine ve işletme ruhsatlarında ise %30’u çevre ile uyum planı çalışmalarını temin etmek üzere teminat olarak, %20’si Genel Müdürlüğün bütçesine, %50’si ise genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması gereken tutar.”

“Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler: Genel Müdürlükçe yetkilendirilen, bu Kanun kapsamında Genel Müdürlüğe verilmesi gereken rapor, proje ve her türlü teknik belgeyi hazırlamaya yetkili ve bunlardan sorumlu olan, şirket hisselerinin yarısından fazlasının sahibinin mühendis olduğu ya da bünyesinde nitelik ve nicelikleri yönetmelikle belirlenen mühendisler çalıştıran maden arama ruhsat sahibi veya işletmesi olan tüzel kişiler.”

“Ruhsat: Madenlerin aranması ve işletilmesi için yönetmelikte belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde Genel Müdürlükçe verilen belge.”

“Maden İşletme Faaliyetleri: Üretime yönelik hazırlık çalışmaları ve üretim için yapılan faaliyetler.”

“Madencilik Faaliyetleri: Madenlerin aranması, üretime yönelik hazırlık çalışmaları, üretilmesi, sevkiyatı, cevher hazırlama ve zenginleştirme, atıkların bertarafı, ruhsat sahasındaki stoklama/depolama işlemleri, maden işletmelerinin kapatılması ve çevre ile uyumlu hale getirilmesi ile ilgili tüm faaliyetler ve bu faaliyetlere yönelik geçici tesislerin yapılması.”

“Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı: Ruhsat sahibi ile veya ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşme kapsamında, Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama koduna göre hazırlanmış rapor ile belirlenen görünür rezervden, bu görünür rezervi ortaya çıkaran gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşlarının aldığı pay.”

“Teknik Eleman: İşletme tekniği, büyüklüğü ve yapısal durumu göz önüne alınarak, Kanun ve ilgili mevzuat kapsamında istihdam edilen maden, jeoloji, jeofizik mühendisleri ve ihtiyaç halinde harita mühendisleri ile diğer mühendisler.”

MADDE 6- 3213 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasına “Maden ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, görünür rezerv geliştirme hakkı” ibaresi eklenmiştir.

“Madenler üzerinde tesis olunan ilk müracaat (takaddüm), arama ruhsatı, buluculuk, görünür rezerv geliştirme ve işletme ruhsatı haklarının hiçbirisi hisselerle bölünemez. Her biri bir bütün halinde muameleye tabi tutulur.”

MADDE 7- 3213 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “madencilik yapabileceği statüsünde yazılı” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Buluculuk ve görünür rezerv geliştirme hakları maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir. 24 üncü maddenin üçüncü fıkrası hükümleri kapsamında ruhsat hukukunun sona ermesi hali hariç ruhsatın devri, intikali, terki ve ruhsatın iptali, sicile şerh edilmiş buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarını ortadan kaldırmaz. Genel Müdürlük buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarının tarafı değildir.”

MADDE 8- 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “il özel idareleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı” ibaresi eklenmiş ve aynı cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, üçüncü cümlesinde yer alan “harcı” ibaresinden sonra gelmek üzere “büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, büyükşehir belediyesi olmayan illerde” ibaresi eklenmiş, onikinci fıkrasında yer alan “İşletme ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “tapu kayıtları ile” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onaltıncı, onsekizinci ve ondokuzuncu fıkralarında yer alan “Kurul” ibareleri “Bakanlık” şeklinde, ondokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, yirminci fıkrası ile yirmibirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlama halinde, iki ay içinde ruhsat bedeli yatırılması ve Kanunun 16 ncı maddesine göre müracaatta bulunulması şartıyla ruhsat düzenlenir. Ruhsat sahasındaki bu alanlara ilişkin ilgili kurumlardan izin alınması için ruhsat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde bu alanların izin alınamayan kısımları ruhsat sahasından taksir edilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.”

“Maden ruhsat sahaslarında, maden üretim faaliyetleri ile bu faaliyetlere dayalı ruhsat sahasındaki geçici tesisler dışındaki faaliyetler ve/veya tesisler için Bakanlığın izni olmaksızın hiçbir surette işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlenemez.”

“Madencilik faaliyetleri ile Devlet ve il yolları, otoyollar, demir yolları, havaalanı, liman, baraj, enerji tesisleri, petrol, doğalgaz, jeotermal boru hatları, su isale hatları gibi kamu yararı niteliği taşıyan ya da gerçek veya tüzel kişilere ait diğer yatırımların birbirlerini engellemesi, maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale gelmesi, yatırım için başka alternatif alanların bulunamaması durumunda, madencilik faaliyeti ve yatırımla ilgili karar, kamu yararı açısından yatırımların önceliği ve önemini tespit etmek üzere, ilgili Bakanlığın uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından verilir. Bakanlık tarafından alınan bu kararlar, kamu yararı kararı yerine geçer. Maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale geldiği alanın ruhsattan taksir edilmesine veya ruhsatın iptal edilmesine Bakanlık tarafından karar verilir.”

“Yatırım çakışması işlemleri nedeniyle Bakanlıkça veya Genel Müdürlükçe herhangi bir sebeple ödenmek zorunda kalınan tutar lehine karar verilen tarafa rücu edilir.”

“Madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş izinler, temditler dahil ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerlidir. Ruhsatın temdit edilmesi halinde madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş bütün izinler temdit süresi sonuna kadar hiçbir işleme gerek kalmaksızın uzatılmış sayılır.”

“Çevresel etki değerlendirmesi ile ilgili karar, işyeri açma ve çalışma ruhsatı, mülkiyet izni olmadan veya onüçüncü fıkraya aykırı faaliyette bulunulduğunun tespiti hâlinde 46.579 TL tutarında idari para cezası uygulanarak bu alandaki işletme faaliyetleri durdurulur. Bu ihlalleri tespit eden kamu kurum ve kuruluşu diğer ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına durumu bildirir. Bu ihlallerin ilk tespit tarihinden itibaren, ilk tespit dâhil üç yıl içinde üç kez yapıldığının tespiti halinde ise ruhsat iptal edilir.”

“Ruhsat sahalarında ruhsat sahipleri, madencilik faaliyetleri ve madenlerin işlenmesine yönelik faaliyetler dışında hiçbir faaliyette bulunamaz ve geçici tesisler dışında herhangi bir tesis veya alt yapı tesisi kuramaz. Ruhsat sahalarında ruhsat sahibi veya diğer gerçek veya tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları ancak Bakanlık tarafından uygun görülmesi halinde ticari veya sınai faaliyette bulunabilir.

Maden ruhsat sahalarında rezerv kaybına sebebiyet verilmemesi için, arazinin vasfına bakılmaksızın ruhsat sahaları hafriyat toprağı, cüruf, inşaat yıkıntı atığı ve benzeri atıklar için döküm alanı olarak kullanılamaz, maden ruhsat sahalarına kamu kurum ve kuruluşları tarafından döküm izni verilemez. Genel Müdürlüğe kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan döküm izni talepleri onbeşinci fıkrada kapsamında yatırım çakışması olarak değerlendirilir ve ilgili hükümlere göre sonuçlandırılır. İhalelik sahalarda için de arazinin vasfına bakılmaksızın, Genel Müdürlüğün uygun görüşü alınması zorunludur. Bu fıkrada hükümlerine aykırı hareket edenlere 10 uncu maddenin yedinci fıkrasında belirtilen idari para cezasının on katı tutarında idari para cezası uygulanarak bu faaliyetler durdurulur, yapılan dökümün ruhsat sahasından veya ihalelik sahadan kaldırılması için altı ay süre verilir, bu süre içerisinde kaldırılmaması halinde bu fıkrada kapsamındaki idari para cezası iki katı olarak uygulanır. Bu işlemler valilik veya ilgili idare tarafından yerine getirilerek yapılan masraflar 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

MADDE 9- 3213 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasına “%50’si” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve IV. Grup (c) bendi madenlerden altın, gümüş ve platin için ise Devletin hakkının %40’ı” ibaresi eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “dördüncü” ibaresi “beşinci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 3213 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yazılı” ibaresi fıkrada metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasına “uygulanır” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve beyanlardaki hata ve noksanlıklar düzeltilinceye kadar maden üretim faaliyetleri durdurulur” ibaresi eklenmiş, beşinci, altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan “engelleyen ve” ibaresi “engelleyen ve/veya” şeklinde ve aynı fıkranın üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasında yer alan “şekilde” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve/veya haksız yere” ibaresi eklenmiş, onbirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkrada eklenmiştir.

“Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanda bulunmak suretiyle bu Kanun hükümlerinin uygulanmasını engelleyen ve/veya haksız surette hak iktisabına sebep olan teknik elemana ve daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanır. Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanların üç yıl içinde tekrarı halinde teknik elemana ve daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Fiilin her tekrarında hak mahrumiyeti uygulamasına devam edilir. Uygulanan uyarı ve hak mahrumiyeti, teknik elemanın bağlı bulunduğu mesleki teşekküle bildirilir.

Daimi nezaretçi, atandığı ruhsat sahasındaki faaliyetleri düzenli bir şekilde denetleyerek tespit ve önerilerini daimi nezaretçi defterine haftada en az bir kez kaydetmek zorundadır. Bu süre içerisinde işletmede yeni bir durumun ve/veya işletme güvenliği açısından riskli bir durumun ortaya çıkması halinde bu hususu aynı gün deftere kaydetmesi zorunludur. Aksi takdirde daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanır. İkinci kez bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Daimi nezaretçi defterini, daimi nezaretçi ile ruhsat sahibi veya vekili imzalar. Defterin ibraz edilmemesi, ruhsat sahibi ya da vekili tarafından imzalanmaması veya düzenli tutulmaması hâlinde, ruhsat sahibine 31.054 TL idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin ruhsat sahibi veya vekili tarafından aynı yıl içerisinde tekrarı halinde idari para cezası iki kat olarak uygulanır.”

“Bu Kanuna göre;

- a) Ruhsatın ait olduğu grup dışında veya birden fazla bendi bulunan grupta kendi bendi dışında veya üretim hakkı olmayan madenin üretilmesi ve/veya sevk edilmesi,
- b) Arama ruhsat döneminde arama faaliyetleri yapılırken zorunlu olarak maden çıkarılması veya numune alınması dışında izinsiz üretim ve/veya satış yapılması,
- c) Ruhsat sahibinin kamulaştırılan alanı kamulaştırma amacı dışında kullanması ve/veya ruhsat alanını madencilik faaliyetleri dışında kullanması ve/veya kullandırması,
- ç) Galeri atımı yöntemi ile patlatma yapılması,
- d) Genel Müdürlükçe faaliyeti durdurulan sahalarda üretim faaliyetinde bulunulması, sahanın güvenli hale getirilmesi ile ilgili faaliyetler sonucunda üretilen madenin ve/veya faaliyetler durdurulmadan önce üretilmiş stoktaki madenin Genel Müdürlükten izin alınmadan sevk edilmesi,
- e) Ruhsat sahasında yapılan üretim veya satışların beyan edilmemesi,
- f) Yapılmayan üretimin Genel Müdürlüğe yapılmış olarak beyan edilmesi,
- g) Arama faaliyet raporlarında yapıldığı beyan edilen asgari faaliyetlerin yapılmaması veya eksik yapılması,
- ğ) Patlatma izni olmaksızın patlayıcı madde kullanılarak üretim yapılması,
- h) İşletme ruhsatlarında işletme izni olmadan ve/veya işletme izin alanı dışında maden üretilmesi veya sevk edilmesi,
- ı) 7 nci madde kapsamındaki gerekli izinler alınmadan ve/veya gerekli izinlerin alınmadığı alanda maden üretilmesi veya sevk edilmesi,

haksız yere hak iktisabı sayılır. Haksız yere hak iktisabına imkan veren bu hususlarla ilgili yapılmış beyanlar da gerçek dışı ve yanıltıcı beyanlar olarak kabul edilir.”

“İlk tespit tarihinden itibaren üç yıl içinde madde hükümlerinin üç kez ihlâl edildiğinin tespiti halinde ruhsat iptal edilir.”

“Bu Kanun kapsamında tanımlanan işlemleri yapmak üzere kurulan yetkilendirilmiş tüzel kişiler Genel Müdürlükten yetki belgesi almakla yükümlüdür. Yetkilendirilmiş tüzel kişilere yetki belgesinin verilmesi, denetimi, uyarılması, yetki belgelerinin askıya alınması ve belgenin iptal edilmesi ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Yetkilendirilmiş tüzel kişilere Genel Müdürlüğe vermiş oldukları her türlü bilgi, belge ve beyanın gerçek dışı veya yanıltıcı olması halinde 31.054 TL idari para cezası uygulanır. Bu fıkradaki ihlalin üç yıl içinde tekrarı halinde idari para cezası iki katı olarak uygulanır ve bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır.”

MADDE 11- 3213 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde, “Devlet kuruluşlarından da” ibaresi “Devlet kuruluşlarından ve üniversitelerden de” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat sahibi veya vekilinin mahallinde yapılan tetkik ve incelemelere katılmaması veya ruhsat sahibince ya da vekilince herhangi bir nedenle tetkik ve incelemelerin engellenmesi hâlinde 31.054 TL, bu fiillerden herhangi birinin tekrarı hâlinde ise iki katı tutarında idari para cezası uygulanır, mahallinde tetkik ve inceleme gerçekleştirilinceye kadar üretim faaliyetleri durdurulur.”

MADDE 12- 3213 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sevk fişi olmaksızın maden sevk edildiğinin mülki idare amirlikleri, il özel idareleri, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları veya ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından tespit edilmesi halinde, ilgili mülki idare amiri tarafından sevk edilen madene el konulur ve ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için söz konusu madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için sevk edilen madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Denetim ve inceleme sonucunda, yaptığı üretim ve sevkiyatı sevk fişi ile kayıt altına almadığı veya bildirmedığı tespit edilen ruhsat sahiplerine, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bildirilmeyen miktar için hesaplanacak Devlet hakkının beş katı tutarında idarî para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde bildirilmeyen miktar için madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Ruhsatı olmadan veya başkasına ait ruhsat alanı içerisinde üretim yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyenlere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Üretim hakkı olmayan madenin üretiminin yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare amirliklerince el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Hammadde üretim izni olmadan ve/veya Genel Müdürlüğe bildirilen yüklenici dışında gerçek veya tüzel kişiler tarafından üretim yapıldığının tespit edilmesi durumunda faaliyetler durdurularak üretilen hammaddeye mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan hammaddenin kamuya ait projelerde kullanıldığının tespit edilen kısmına ocak başı satış bedeli tutarında, hammaddenin kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan projeler dışında kullanılan, ticarete konu edilen ve/veya satışının yapıldığı tespit edilen kısmına ise ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Herhangi bir işleme tabi tutulmadan kullanılan hammaddeler için ocak başı satış bedeli, tüvenan hammaddenin

ocak başı fiyatına göre, herhangi bir işleme tabi tutularak kullanılan hammaddeler için ise ocak başı satış bedeli işlem görmüş hammaddenin ocak başı fiyatına göre hesaplanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır ve hammadde üretim izni iptal edilir.

Ruhsatlı, ancak işletme izni olmadan aynı grupta üretim yapıldığının tespiti halinde, faaliyetler durdurularak üretilen madene el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.”

“Genel Müdürlük veya ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından uygulanacak idari para cezasının hesaplanmasında esas alınacak ocak başı satış fiyatı, bir önceki yıl geçerli olan ocak başı satış fiyatının, ilgili yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında arttırılması sureti ile hesaplanır.”

MADDE 13- 3213 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları ile ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (1) sayılı ve ekli (2) sayılı tablolar ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat bedellerinin tamamının her yıl ocak ayının sonuna kadar yatırılması zorunludur. I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerin ruhsat bedelleri Genel Müdürlüğün belirlediği bankada açılacak hesaba yatırılır. Yatırılan işletme ruhsat bedelinin %50’si genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimince Hazine hesabına 15 iş günü içinde aktarılır. I. Grup (a) bendi madenlerin ruhsat bedelleri ise, büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı hesabına, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına yatırılır. Ruhsat bedelinin her yıl ocak ayının sonuna kadar tamamının yatırılmaması hâlinde yatırılmayan kısmının iki katı ruhsat bedeli olarak her yıl Haziran ayının son gününe kadar yatırılması zorunludur, aksi halde ruhsat iptal edilir. Ruhsat bedellerinin yatırılması ile ilgili ruhsat sahibine ayrıca herhangi bir tebligat ve bildirim yapılmaz. İptal edilen ruhsatlar için ocak ayının sonuna kadar ödenmesi gereken ruhsat bedelinin ödenmeyen kısmı 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. Kaynak tuzlaları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan ruhsat bedeli alınmaz. Faaliyet sonrası sahanın çevre ile uyumlu hâle getirilerek 7 nci madde kapsamındaki mülkiyet izni sahiplerinden sahanın kabul edilerek teslim alındığına dair belgelerin Genel Müdürlüğe ibraz edilmesi şartı ile 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcunun ve bu Kanun kapsamında ruhsata ilişkin geçmiş borcunun bulunmaması halinde çevre ile uyum bedeli iade edilir.”

“Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içinde idare mahkemelerinde dava açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz. Genel Müdürlük genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili bedeli en geç 15 işgünü içerisinde Hazine hesabına aktarır. Tahakkuk eden ve ödenmeyen Devlet hakları 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. İlgili tahsil dairesi idari para cezası tamamen tahsil edildikten itibaren en geç bir ay içerisinde durumu Genel Müdürlüğe bildirir.

I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerde ruhsat birleştirme, izin alanı değişikliği, ihale, küçük alanların ihalesi, rödövan ve devir talepleri, Kanunun 16 ncı maddesinin onbirinci fıkrası gereğince yapılan talepler, işletme ruhsatı ve süre uzatımı taleplerinde işletme ruhsat taban bedelinin Genel Müdürlüğün bütçesine gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. I. Grup (a) bendi madenlerde ise işletme ruhsat taban bedelinin büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına gelir kaydedilmek üzere yatırıldığına dair belge ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. Aksi takdirde bu fıkra kapsamındaki müracaatlar ruhsat taban bedelleri iade edilmeksizin reddedilir.”

“Ruhsat bedeli; arama ruhsatlarında, ekli (1) sayılı tabloda; işletme ruhsatlarında ise ekli (2) sayılı tabloda belirtilen şekilde hesaplanır.”

“Ruhsat sahiplerinin ruhsat yürürlük yazısı, ruhsat devri, rödövan sözleşmesi, izin alanı değişikliği, ruhsat birleştirme, temdit, ruhsat alanı küçültme, terk, mera tahsis değişikliği, geçici tatil, işletme izni, pasa değerlendirme, pasa döküm alanı, Kanunun 16 ncı maddesinin onbirinci fıkrası gereğince yapılan zaruri üretim izni, kamu yararı kararı, kamulaştırma kararı ve patlayıcı madde talepleri; aktif edilmiş tebligata esas kayıtlı elektronik posta adresinin (KEP) veya kurumsal elektronik tebligat sistemi (e-Tebligat) adresinin bulunması, 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında borcunun bulunmaması, ruhsat harcı, ruhsat bedeli, çevre ile uyum teminatı ve Devlet hakkı borcu olmaması, işletme izni olan işletme ruhsatlarında daimi nezaretçi atamasının yapılmış olması, yetkilendirilmiş tüzel kişi sözleşmesinin bulunması ve mevzuatın ilgili hükümleri kapsamında ibraz edilmesi gereken belgelerin tamamının eksiksiz bir şekilde ibraz edilmesi şartıyla değerlendirmeye alınır, aksi taktirde talep reddedilir. Ruhsat devir taleplerinde tahakkuk etmiş/edecek, diğer taleplerde ise tahakkuk etmiş ve son ödeme tarihi geçmiş Devlet hakkı borcu olmaması aranır.”

MADDE 14- 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin başlığı “Devlet hakkı” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasının (ç) bendinde yer alan “%4” ibaresi “%4.5” şeklinde, (e) bendinde yer alan “%2” ibaresi “%3” şeklinde ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “ve kendi entegre tesisinde” ibaresi “entegre tesislerde” şeklinde ve “%50’si” ibaresi “%75’i” şeklinde değiştirilmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve mevcut ikinci cümlesinde yer alan “Ayrıca, diğer madenlerden bu” ibaresi “Bu” şeklinde, dokuzuncu, onuncu, onbirinci ve onüçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ondördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş ve mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “esaslar” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine ve” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrasına “indirim” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve artırım” ibaresi eklenmiş ve onaltıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onyedinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, onsekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (3) sayılı tablo ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

“Üretilen madenin hammadde olarak kullanılması veya satılması hâlinde, aynı pazar ortamında madenin işletmelerdeki tüvenan olarak ocak başı satışında uygulanan fiyat, ocak başı satış fiyatıdır. Madenlerden alınan Devlet hakkına esas olan emsal ocak başı satış fiyatı, bölgeler de dikkate alınarak her madene ait ayrı ayrı ve uygulandığı yıl için belirlenerek Genel Müdürlükçe ilan edilir. Ruhsat sahipleri tarafından Devlet haklarının beyanında kullanılan ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlükçe ilan edilen ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Ruhsat sahibi tarafından beyan edilen ocak başı satış fiyatı Genel Müdürlük tarafından denetlenir ve eksik beyanlar tamamlattırılır. İşletme izni olan maden ruhsatlarından her yıl en az ruhsat bedeli kadar Devlet hakkı alınır. Ancak, kaynak tuzları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan alınacak Devlet hakkında bu şart aranmaz.”

“Altın, gümüş ve platin dışındaki diğer madenler ise bu madde kapsamında belirtilen özel indirimlerin sadece birinden istifade edebilirler.”

“Bu yerlerin Devlet ormanlarına rastlaması ve Tarım ve Orman Bakanlığınca verilen iznin beş hektarı geçmemesi halinde, bu alandan ağaçlandırma bedeli dışında başkaca bir bedel alınmaz. Sahanın rehabilite edilerek teslim edilmesinden sonra, talep edilmesi halinde teslim edilen saha kadar aynı şartlarda izin verilir.

Bir ruhsat sahasında defaten verilen iznin beş hektarı geçmesi halinde, beş hektarı aşan kısım için orman mevzuatı hükümlerine göre fon bedelleri hariç diğer bedeller alınır.

Ruhsatın temdit edilmesi durumunda, aynı ruhsat sahası içerisinde Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilen sahanın beş hektarı geçmemesi halinde ağaçlandırma bedeli, beş hektarı geçmesi halinde beş hektarı aşan kısım için fon bedelleri hariç orman mevzuatı hükümlerine göre bedel alınır.”

“Ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılan Devlet hakkı tutarının;

a) Büyükşehir belediyesi olan illerde, yarısı kırsalda kullanılmak kaydıyla yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına aktarılmak üzere %50’si İçişleri Bakanlığı hesabına, %50’si de genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine hesabına,

b) Büyükşehir belediyesi olmayan illerde ise %25’i il özel idaresine hesabına, %25’i ruhsatın bulunduğu bölgeyle sınırlı olarak altyapı yatırımlarında kullanılmak üzere, doğrudan ilgili ilçe veya ilçelerin Köylere Hizmet Götürme Birlikleri hesabına, %50’si de genel bütçeye kaydedilmek üzere Hazine hesabına;

anılan muhasebe birimince 15 işgünü içinde aktarılır.”

“Kamu kurum ve kuruluşlarına ait olmayıp, bu maddenin altıncı veya yedinci fıkrası kapsamında belirtilen özel indirimlerden veya 9 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen teşviklerden yararlanan ruhsatlar ile ruhsat sahiplerinin kendi çimento üretim tesisinin hammadde ihtiyacını tedarik ettiği ruhsatların, altın, gümüş ve/veya platin işletme izni olan ruhsatların ve ilgili mali mevzuat kapsamında yeminli mali müşavir tasdikine tabi olan ruhsat sahiplerinin ruhsatlarının Devlet hakkı beyan formunun yeminli mali müşavirlerin tasdiki ve ruhsat sahibinin imzası ile verilmesi zorunludur. Bu zorunluluğa uymayan Devlet hakkı beyanları verilmemiş sayılır.”

“Devlet hakkının tamamı, her yıl haziran ayının son gününe kadar ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılır.”

“Bu Kanun kapsamında ruhsat sahipleri için öngörülen idari para cezaları hammadde üretim izin belgesi ile çalışılan sahalarda faaliyeti yürüttüğü tespit edilen gerçek ya da tüzel kişiler için veya faaliyette bulunanın tespit edilememesi halinde ise hammadde üretim izin belgesi sahipleri için geçerlidir.”

“Hammadde üretim izni talep edilen alanın 20 km yakınında Genel Müdürlükçe tespit edilen pasa, artık ve atık olması halinde bunlar projede kullanılır. Söz konusu pasa, artık ve atığın projede kullanılması için fiziksel ve kimyasal özelliklerinin uygun olmadığının uzman kuruluş raporu ile belgelendirilmesi halinde hammadde üretim izni talep edilebilir.”

MADDE 15- 3213 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ruhsat sahibi, arama ve/veya işletme ruhsatı süresince Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre hazırlanan teknik raporlar ile kaynak veya rezerv olarak bildirdiği madenlerin bulucusu sayılır. Bu hakkı talep eden ruhsat sahibine buluculuk belgesi verilir.”

“Buluculuk hakkı hesabında kullanılacak ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlük tarafından her yıl belirlenerek ilan edilen ve Devlet hakkı ödemelerinde esas alınan ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz.”

“Üçüncü kişiler, ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile veya ruhsat sahibi ile yaptıkları sözleşmeler kapsamında ruhsat sahasındaki görünür rezervi tespit etmeye ve/veya geliştirmeye yönelik yaptıkları faaliyetler sonucunda, tespit ettikleri ve/veya geliştirdikleri görünür rezervde pay sahibi olabilirler. Görünür rezervi geliştirme hakkına yönelik yapılan sözleşmeler Genel Müdürlüğe başvurulması halinde bilgi amaçlı maden siciline şerh edilir.”

MADDE 16- 3213 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “III. Grup ve” ibaresi “III. Grup,” şeklinde, “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde değiştirilmiş ve “arama ruhsatı” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde, altıncı fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ruhsatlar, sahibinin ruhsat bedellerini ödeyerek müracaatta bulunması ve birleştirmeye konu tüm ruhsatlarının işletme izni olmaları şartıyla, düzenlenme tarihi daha eski olan ruhsatta birleştirilebilir.”

“Diğer ruhsatlar hangi aşamada olursa olsun birleştirilemez. Ancak kamu kurum ve kuruluşlarının ruhsatları hangi aşamada olursa olsun birleştirilebilir.”

MADDE 17- 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “genel bütçeye” ibaresi “Genel Müdürlüğün bütçesine” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkrada yer alan “ilgili muhasebe birimi hesabına” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “sertifikası” ibareleri “ruhsatı” şeklinde, üçüncü, dördüncü, yedinci, dokuzuncu, onuncu ve ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde ve onikinci fıkrasında yer alan “50.000” ibareleri “77.632” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ruhsatların süre uzatım taleplerinin en geç ruhsat süresinin bitiş tarihinden altı ay önce Genel Müdürlüğe verilmesi zorunludur. Aksi halde ruhsat süresi uzatılmaz ve bu alanlar başka bir işleme gerek kalmaksızın ihalelik saha konumuna getirilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.

“I. Grup (a) bendi madenlerin işletme ruhsat süresi beş yıldır. Diğer grup madenlerin işletme ruhsat süresi on yıldan az olmamak üzere projesine göre belirlenir. I. Grup (a) bendi ve diğer gruplardaki maden işletme ruhsatlarının süresi, sürenin bitiminden altı ay önce süre uzatma talebinin olması ve uygun bulunması hâlinde uzatılabilir. I. Grup (a) bendi maden işletme ruhsat süresini uzatma taleplerinde, işletme ruhsat bedelinin beş katından fazla olmamak üzere büyükşehir belediyesi olan illerde valilik, diğer illerde ise il özel idaresi tarafından belirlenen uzatma bedeli alınır. Süre uzatımları dahil toplam işletme ruhsat süresi I. Grup madenlerde otuz yılı, II. Grup madenlerde kırk yılı, diğer grup madenlerde ise elli yılı geçmeyecek şekilde projesine göre Genel Müdürlük tarafından belirlenir. I. Grup madenlerde otuz yıldan altmış yıla kadar, II. Grup madenlerde kırk yıldan seksen yıla kadar sürenin uzatılmasına Bakan, diğer grup madenlerde ise elli yıldan doksandokuz yıla kadar sürenin uzatılmasına Cumhurbaşkanı yetkilidir. Ruhsat süreleri, süre uzatımları dahil bu süreleri aşamaz ve süresinin sonuna gelen ruhsat alanları başka bir işleme gerek kalmaksızın ruhsat sahasındaki buluculuk

ve görünür rezerv geliştirme hakkı düşürülerek ihalelik saha konumuna gelir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait ruhsatlarda süre sınırları uygulanmaz. Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ihale edilen ruhsat sahalarında ruhsat süre başlangıcı hak sahibi adına ruhsatın düzenlendiği tarihtir.

Arama ruhsatlı sahalara, geçici tesis alanı ile arama süresince belirlenen görünür ve/veya muhtemel rezerv alanı üzerine, arama ruhsatının diğer kısımları taksir edilerek, işletme ruhsatı verilir. Ancak maden işletme faaliyetlerinin yapılması mümkün olmayan küçük alanlar içerecek şekilde işletme ruhsatı düzenlenemez. Maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikte küçük alanlar içerir şekilde yapılan işletme ruhsat taleplerinde bu alanlar Genel Müdürlükçe ruhsattan taksir edilir. Taksir edilen küçük alan, taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz. İşletme ruhsatlarında, geçici tesis alanı ve görünür rezerv alanına işletme izni verilir. Muhtemel rezerv alanlarının IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında on yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl içinde Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmeyen alanlar da taksir edilir. İşletme ruhsatlarında muhtemel rezerv alanlarının Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv alanı haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır. İşletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.”

“V. Grup madenlerde işletme ruhsatı süresi beş yıl olup bu süre uzatılabilir.”

“Görünür rezervi belirlenen alanlar üzerine maden işletmeciliğine engel olacak şekilde başka grup işletme ruhsatı verilemez. Aynı ayrı üretilmesi imkanı olmayan farklı gruptaki madenler için üst üste işletme ruhsatı verilemez. Ancak farklı gruptaki ruhsat taleplerinin aynı kişiye ait olması veya talep sahiplerinin aralarında mutabakat sağladıklarını belgelemeleri halinde bu şart aranmaz. IV. Grup maden ruhsat sahaları üzerine V. Grup maden ruhsatı verilemez. V. Grup maden ruhsat sahalarının üzerine ise IV. Grup maden ruhsatı verilebilir. Ancak bu durumda IV. Grup maden ruhsat sahalarında yapılan madencilik faaliyetlerinde elde edilen V. Grup madenlerin V. Grup maden ruhsat sahibine IV. Grup maden ruhsat sahibi tarafından herhangi bir bedel talep edilmeksizin teslim edilmesi zorunludur. Aksi takdirde 10 uncu maddenin yedinci fıkrası ile 12 nci maddesinin beşinci fıkrası kapsamında işlem tesis edilir. Ayrıca V. Grup maden ruhsatlarında, Kanunun 16 ncı maddesinin on birinci fıkrası kapsamında zaruri üretim ve/veya pasa değerlendirme izni verilmez.

Aynı alanda ayrı veya aynı gruplara ait ruhsat faaliyetlerinin çakışmasından dolayı, ruhsat sahipleri arasında uyumsuzluk çıkması veya kendi aralarında mutabakat sağlayamamaları halinde, Genel Müdürlük, projeler üzerinde ve/veya yerinde inceleme yapar. İnceleme sonucunda bu alanda ayrı ayrı çalışma imkânının tespiti halinde, çalışma esasları Genel Müdürlükçe belirlenir. Bu mümkün değilse öncelik hakkı esas alınarak faaliyete izin verilir.”

“Ereğli Kömür Havzasındaki taşkömürü ve 2840 sayılı Bor Tuzları, Trona ve Asfaltit Madenleri ile Nükleer Enerji Hammaddelerinin İşletilmesini, Linyit ve Demir Sahalarının Bazılarının İadesini Düzenleyen Kanunda sayılan bor tuzu, toryum ve uranyum madenleri ile bu ruhsatlarda birlikte işletilme zorunluluğu olan, kompleks halde bulunan madenler için bu maddede yazılı süreler uygulanmaz.”

MADDE 18- 3213 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” olarak değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İhalelik sahalarda, ihale edilmeksizin İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşlarına Bakan onayı ile verilebilir.”

MADDE 19- 3213 sayılı Kanununun 47 nci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun 5 inci maddesine göre maden ruhsat sahipleri ile yapmış olduğu arama ve araştırma tip sözleşmeleri maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir.”

MADDE 20- 3213 sayılı Kanununun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri, uhdelerinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işlettirmeye, bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye ve bu ruhsatları ihale etmeye yetkilidir. Bu fıkra kapsamında yapılacak ihale sonucunda Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri ihaleyi kazananla yapacağı sözleşme hükümleri saklı kalmak kaydıyla ihale edilen sahayı devredebilir ve ihaleyi kazanan adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan sözleşme ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Ancak, Türkiye Taşkömürü Kurumunun halen kendisi tarafından doğrudan işletilen işletme izin alanlarında oluşturulacak ruhsatlar bu madde kapsamında ihale edilemez. Kamu kurum ve kuruluşları ruhsat sahalarındaki rüdvansçılarının rüdvansa konu olan kısmını ruhsat sahalarından bölerek rüdvans sözleşmesinin hükümleri saklı kalmak kaydıyla rüdvans sözleşmesi sona erene kadar rüdvans sözleşmesini yaptığı kişiye devredebilir ve rüdvansçı adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan rüdvans sözleşmesi ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Bu fıkra kapsamında devredilmiş olan ruhsat sahalarında yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak maden kanunu, iş kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklar ruhsatı devralana aittir.”

MADDE 21- 3213 sayılı Kanununun ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlığın” ibaresi “Genel Müdürlüğün” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir. “Genel Müdürlük rüdvans sözleşmelerinin tarafı değildir.”

MADDE 22- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 38- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ruhsat süresinin bitimine bir yıldan daha az süre kalan ruhsatlar için 24 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen altı aylık süre hükmü uygulanmaz.

24 üncü maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen ruhsat sürelerini aşan şekilde temdit edilmiş ruhsatlar temdit süresi sonuna kadar geçerli olup bu ruhsatlar azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde temdit edilemez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ruhsat süresi bitmiş olup sonuçlanmamış temdit talepleri ise bu Kanunun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde ruhsat süresinin bitiş tarihinden itibaren beş yılı aşmayacak şekilde temdit edilebilir.

GEÇİCİ MADDE 39- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce V. Grup maden ruhsat sahaları için 16 ncı maddenin onbirinci fıkrası kapsamında verilen zaruri üretim ve/veya pasa değerlendirme izinleri iptal edilir. IV. Grup madenlerin işletme izin alanlarıyla V. Grup madenlerin işletme izin alanlarının çakışması durumunda, V. Grup madenlerin işletme izin alanları taksir edilir.

GEÇİCİ MADDE 40- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarındaki mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında on yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl içinde Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmeyen alanlar taksir edilir. Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır. Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.

GEÇİCİ MADDE 41- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarının maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikteki küçük alanları ruhsat sahibinin ve/veya bu alana mücavir ruhsat sahibinin talebi üzerine Genel Müdürlükçe taksir edilebilir. Bu kapsamda oluşan ihalelik sahalara taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz.

GEÇİCİ MADDE 42- 31/12/2019 tarihi dâhil bu tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatları için ödenmesi gereken 2020 yılı işletme ruhsat bedeli hesaplanırken, ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı (RS) bir (1) olarak alınır. 31/12/2019 tarihine kadar 6592 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile değişik 13 üncü maddesi hükümleri uyarınca arama ve işletme ruhsat bedeli alınmaya devam olunur.”

MADDE 23- 3213 sayılı Kanunun;

a) 29 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesinden” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesinden” şeklinde,

b) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık tarafından” ibaresi “Genel Müdürlük tarafından” şeklinde,

c) 35 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesine” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesine” şeklinde,

ç) 43 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlıktan alacağı” ibaresi “Genel Müdürlükten alacağı” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlığa bildirilir.” ibaresi “Genel Müdürlüğe bildirilir.” şeklinde,

d) 44 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça kendisine” ibaresi “Genel Müdürlükçe kendisine” şeklinde,

e) 46 ncı maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “Bakanlığa müracaat” ibareleri “Genel Müdürlüğe müracaat” şeklinde, dokuzuncu fıkrasında yer alan “Bakanlıkça tespiti” ibaresi “Genel Müdürlükçe tespiti” şeklinde, onuncu fıkrasında yer alan “Bakanlığın müracaatı” ibaresi “Genel Müdürlüğün müracaatı” şeklinde,

f) Ek 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça şerh edilmiş” ibaresi “Genel Müdürlükçe izin verilmiş” şeklinde,

değiştirilmiştir.

MADDE 24- 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendine “ölçü aletlerinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “muayenelerinin veya” ibaresi ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması,”

MADDE 25- 3516 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c), (d) ve (e) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“c) Damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi geçmiş ölçü aletini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre beşyüz Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

d) Yetkisiz olduğu halde, bu Kanun kapsamına giren ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapan kişiye, iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

e) Ayarı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre ikiyüz Türk Lirasından iki bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması halinde iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

ı) Uluslararası birimler sistemine göre yapılmamış olan veya bu sisteme göre imal edilmiş olmakla beraber nitelikleri bakımından bu Kanun hükümlerine uygun bulunmayan ölçü ve ölçü aletlerini ticaret maksadıyla imal eden, ithal eden, satan, satışa arz eden, satın alan veya bulunduran kişiye on bin Türk

Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

j) Damgalanmamış ölçü ve ölçü aletlerini satan, satışa arz eden veya ticari ilişkide kullanan kişiye bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 26- 3516 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 3516 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 15 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendine giren filleri 1/12/2018 tarihinden önce işleyenler hakkında bu bent hükümleri uygulanmaz. Bu kapsamdaki ölçü aletleri için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren doksan gün içinde periyodik muayene başvurusunda bulunanlar muayene ve damgası yapıldıktan sonra söz konusu ölçü aletlerini kullanabilir. Bu süre içinde periyodik muayene için başvuruda bulunmayanlar ise söz konusu ölçü aletini kullanamaz. Kullananlar hakkında belirtilen bent uyarınca işlem yapılır.”

MADDE 28- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 237 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “%4’ü” ibaresi “% 6’yı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendinde yer alan “, bilgi işlem altyapısını sağlamak ve yürütmek” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (ı) bendi eklenmiş, mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiş ve ekli (1) sayılı listede belirtilen kadro ihdas edilerek aynı Kanuna ekli (I) Sayılı Cetvele eklenmiştir.

“ı) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı: Kurum bilişim stratejisini hazırlamak ve uygulamak, yazılım ve donanım altyapısı dahil olmak üzere bilişim alanı ile ilgili tüm işleri yürütmek.”

MADDE 30- 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “, bayi sayısı, depolama kapasitesi (işletme stok kapasitesi hariç) konularında sayısal büyüklüklerle sınırlama yapılmaz” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, lisans sahiplerinden bu Kanun kapsamındaki mali yükümlülüklerinin tahsilinde kullanmak üzere Kurulca belirlenecek hususlarda teminat mektubu talep edebilir. Teminat mektubu alınacak lisans türleri, teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.”

MADDE 31- 5015 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yarısının” ibaresi “tamamının” şeklinde, “geçiş ücreti hariç” ibaresi “geçiş ücreti dahil” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Ras Gharib (21.5 API)” ibaresi “Arab Heavy (27.5 API)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32- 5015 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 19- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan filleri için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötünîyetin veya

ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır. Yapılan geçici durdurma sonrasında mevzuata aykırı durumun ortadan kalkması halinde geçici durdurma hali sona erdirilir.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde, niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 5607 sayılı Kanunda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan ve kötüniyet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) 5607 sayılı Kanunda belirtilen kaçakçılık fiillerinin işlendiği tespit edilen rafineri hariç her türlü tesiste lisansa tabi tüm faaliyetler kovuşturmaya yer olmadığına dair karar veya mahkeme kararı kesinleşinceye kadar Kurum tarafından geçici olarak durdurulur ve bu süre içinde söz konusu tesis için başka bir gerçek veya tüzel kişiye de lisans verilmez. Kesinleşmiş mahkeme kararına göre lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Lisans sahibine verilen idari para cezası ödenmeden lisansa konu tesis için lisans verilmez.

ç) Kaçakçılık fiilinin sadece ulusal marker seviyesi ile ilgili olması durumunda, geçici durdurma kararı akredite laboratuvar analiz sonucuna göre verilir. Akredite laboratuvar analiz sonucunun bildirilmesine kadar kaçak akaryakıt satışı engelleyecek idari tedbirler Kurum tarafından alınır. Seyyar kontrol cihazı ile yapılan ulusal marker kontrol sonucunun geçersiz çıkması halinde, alınan numune en geç beş iş günü içinde laboratuvara teslim edilir. Laboratuvar, yapılması istenilen analizleri numune özellikleri değişime uğramadan onbeş gün içinde yapar ve sonucunu en geç üç iş günü içinde Kuruma ve ilgililerine bildirir.

d) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

e) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

f) Kaçak ürün ikmal edenlerin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan ürün ikmal edenler zararı tazmin etmeyle yükümlüdür. Teknik düzenlemelere uygun olmayan akaryakıt ikmali nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, lisans sahibi gerçek ve tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 33- 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 20- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Aşağıdaki hallerde iki milyon Türk Lirasından az olmamak ve on milyon Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Rafinerici, dağıtıcı, taşıma, ihrakiye, işleme, depolama, iletim, madeni yağ üretimi ve serbest kullanıcı lisansı kapsamına giren faaliyetlerin lisans almaksızın yapılması.

2) 18 inci maddenin ihlali.

3) 4 üncü maddenin dördüncü fıkrasının (I) bendinin ihlali.

4) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinin ihlali.

b) Bayilik lisansı sahipleri yönünden (a) bendinde yer alan cezaların yarısı uygulanır.

c) Ulusal Marker ekleme işlemlerine nezaret etmek üzere yetki verilen bağımsız gözetim firmalarına, yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde Ulusal Markere ilişkin olarak lisans sahibine (a) bendi uyarınca uygulanan cezanın dörtte biri uygulanır.

ç) Aşağıdaki hallerde bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, bir milyon ikiyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve altı milyon ikiyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

1) 9 uncu maddede yer alan kısıtlamalara uyulmaması (yedinci fıkra hariç).

2) 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddelerin ihlali.

3) Kurumca, 10 uncu madde gereği yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellemeye teşebbüs edilmesi.

d) Aşağıdaki hallerde sorumlulara, beşyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve iki milyon yediyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onbiri oranında idari para cezası uygulanır:

1) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasının ihlali.

2) Bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere 4 üncü maddenin, üçüncü fıkrası ile dördüncü fıkrasının (d) ve (I) bendi dışındaki hükümlerinin ihlali.

3) Bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) 12 nci maddede yer alan hükümler dahilinde iletim ve depolama tesislerine erişimin dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi.

5) 17 nci maddenin ihlali.

e) Serbest kullanıcı lisansı sahiplerince (d) bendinde yer alan fiillerin işlenmesi halinde, elli bin Türk Lirasından az olmamak ve yüz bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde beşi oranında idari para cezası uygulanır.

f) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzyirmibeş bin Türk Lirasından az olmamak ve altıyüzyirmibeş bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans almaksızın bayilik faaliyeti yapılması.

2) 9 uncu maddenin yedinci fıkrasının ihlali.

3) 8 inci maddenin ihlali (8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendi hariç).

4) Bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

5) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası ile dördüncü fıkrasının (d) ve (I) bendi dışındaki hükümlerinin bayilik lisansı sahiplerince ihlali.

6) Bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

g) Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

ğ) Kurum tarafından yapılan düzenlemeler uyarınca biodizel, etanol ve benzeri harmanlama yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, eksik harmanlanan her bir metreküp ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

h) Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına uymayanlara Kurumca yüzbin Türk Lirasından

az olmamak ve beşyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde, idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunun 19 uncu maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütülen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği elektronik tebligat adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen elektronik tebligat adresine tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebligat yerine geçer.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması, ilgili vergi dairesine idari para cezasına ilişkin banka teminat mektubu verilmesi durumu hariç tahsil işlemlerini durdurmaz. Teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği akaryakıt ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise mevzuata aykırı fiili icra edenin petrol piyasası faaliyetinin emsali olabilecek petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde ceza tayininde bulunur.”

MADDE 34- 5015 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Mevzuatta bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 19 uncu ve 20 nci maddelerin değişiklikten önceki hallerine yapılmış olan atıflar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ilgisine göre değişik 19 uncu ve 20 nci maddelere yapılmış sayılır.”

MADDE 35- 5015 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için, 19 uncu maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

MADDE 36- 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 16- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki

yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötüninietin veya ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır. Yapılan geçici durdurma sonrasında mevzuata aykırı durumun ortadan kalkması halinde geçici durdurma hali sona erdirilir.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti, niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan ve kötüniniet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

ç) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

d) Kaçak LPG ile piyasa faaliyetinde bulunan lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG'yi piyasa faaliyetine konu etme fiilini, lisans süresince, aynı lisansla beş defa işleyen lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG ikmali nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, kullanıcıların muhatap olduğu lisans sahibi gerçek veya tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 37- 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 17- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır.

a) Aşağıdaki hallerde otogaz bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, birmilyonyüzbin Türk Lirasından az olmamak ve beş milyon beşyüz bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisansa tabi faaliyetlerin lisans alınmaksızın yapılması.

2) 4 üncü maddenin son fıkrasının ihlâli.

3) 10 uncu madde gereği Kurum tarafından yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellemeye teşebbüs edilmesi.

b) Aşağıdaki hallerde sorumlulara beşyüzellibin Türk Lirasından az olmamak ve iki milyon yediyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

1) Dördüncü fıkrasının (ç), (h) ve (ı) bentleri ile son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin ihlali.

2) Otogaz bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) Dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentleri hariç 5 inci ve 6 ncı maddenin ihlali.

c) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzbin Türk Lirasından az olmamak ve beşyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onbiri oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans alınmaksızın bayilik faaliyetinin yapılması.

2) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) İkinci fıkrasının (4) numaralı bendi hariç 7 nci maddenin ihlali.

4) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

5) 13 üncü, 14 üncü ve 15 inci madde hükümlerinin ihlali.

6) Dördüncü fıkrasının (ç), (h) ve (ı) bentleri ile son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin otogaz bayilik lisansı sahiplerince ihlali.

ç) 7 nci maddenin ikinci fıkrasının (4) numaralı bendinin ihlali halinde otogaz bayilik lisansı sahiplerine yüzirmibeş bin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır.

d) 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına uymayan lisans sahiplerine Kurumca onbin Türk Lirasından az olmamak ve ellibin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ancak, 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde bu Kanun hükümleri uygulanmaz. 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde konu ile ilgili diğer kanun hükümleri yetkili idareler tarafından uygulanır.

Lisansa tabi olmayan faaliyetleri yürüten ve bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuata, Kurul kararlarına uymayanlar hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz. Söz konusu kişiler hakkında diğer mevzuat hükümleri kapsamında yetkili idareler tarafından gerekli yaptırımlar uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunun 16 ncı maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütülen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği elektronik tebliğat adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen elektronik tebliğat adresine tebliğatin zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebliğat yerine geçer.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması, ilgili vergi dairesine idari para cezasına ilişkin banka teminat mektubu verilmesi durumu hariç tahsil işlemlerini durdurmaz. Teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin icra edildiği tesiste bir önceki yılda lisansa konu LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği LPG ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili fıkralarında belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dâhilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise mevzuata aykırı fiili icra edenin LPG piyasası faaliyetinin emsali olabilecek LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili yerlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde ceza tayininde bulunur.”

MADDE 38- 5307 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Mevzuatta bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 16 ncı ve 17 nci maddelerin değişiklikten önceki hallerine yapılmış olan atıflar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ilgisine göre değişik 16 ncı ve 17 nci maddelere yapılmış sayılır.”

MADDE 39- 5307 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltilme imkânı bulunan fiiller için, 16 ncı maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

MADDE 40- 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tamamı yenilenebilir olmak üzere birden fazla enerji kaynağından elektrik üretmek amacı ile kurulan üretim tesislerinde üretilerek sisteme verilen net enerji miktarının YEK destekleme mekanizmasından faydalanmasına ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 41- 5346 sayılı Kanunun 6/C maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim lisansları için bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten sonra 14/3/2003 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesi kapsamında yapılacak kapasite artışı lisans tadili EPDK tarafından uygun görülenler söz konusu kapasite artışı için YEK Destekleme Mekanizmasından yararlanamaz. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

İkinci fıkra kapsamında işletmeye alınan kapasite için 4628 sayılı Kanun ve 6446 sayılı Kanun uyarınca ödenmesi taahhüt edilen katkı payı veya katılım bedeli ödeme zorunluluğunu ortadan kaldırmaz.”

MADDE 42- 18/4/2007 tarihli ve 5627 sayılı Enerji Verimliliği Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendinde yer alan “üç” ibaresi “beş” şeklinde ve aynı alt bendin üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şirketler, Bakanlık tarafından belirlenen yetki belgesi bedelini yetkilendirme anlaşması yaptıkları kurum veya kuruluşa öder.”

MADDE 43- 5627 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkranın (b) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “yüzbin” ibaresi “ikiyüzbin” şeklinde değiştirilmiş, aynı alt bende aşağıdaki cümle eklenmiş ve fıkraya aşağıdaki (d) bendi eklenmiştir.

“1) Endüstriyel işletmeler tarafından Genel Müdürlüğe sunulan ve Bakanlık tarafından onaylanan projesinde belirlenmiş bedelleri en fazla bir milyon Türk Lirası olan uygulama projeleri bedellerinin en fazla yüzde yirmisi oranında desteklenir. Cumhurbaşkanı kararı ile proje bedeli limiti en fazla beş katına kadar, destek oranı ise en fazla iki katına kadar artırılabilir.”

“Cumhurbaşkanı kararı ile destek miktarı en fazla beş katına kadar, enerji gideri oranı ise en fazla iki katına kadar arttırılabilir.”

“d) Yıllık toplam enerji tüketimleri beşyüz TEP ile bin TEP arasında olan işletmeler, bu Kanun kapsamında endüstriyel işletmeler için tanımlanan yükümlülükleri sağlamak kaydıyla birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki desteklere başvurabilirler.”

MADDE 44- 5627 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 45- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (b) bendinde yer alan “beş” ibaresi “sekiz” şeklinde, yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurmak amacıyla alınan lisanslar ve/veya bu lisanslar kapsamındaki tesisler için lisanslarında belirlenen sahalardan dışına çıkılmaması ve TEİAŞ ve/veya ilgili dağıtım şirketinden alınan tadil kapsamındaki bağlantı görüşünün olumlu olması hâlinde kapasite artışı, modernizasyon, yenileme yatırımları ve tadilatları izin verilir.”

“(8) Birden çok kaynaklı elektrik üretim tesisleri ile üretim faaliyetinde bulunacak tüzel kişilerin ön lisans ve lisanslarının verilmesi, tadili, sona erdirilmesi, iptali, süreleri, süre uzatımı, yenilenmesi ve lisans kapsamındaki hak ve yükümlülüklerin askıya alınması ile bu tüzel kişilerin piyasa faaliyetlerine ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 46- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- (1) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu kapsamındaki Devlet ormanları ile 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu kapsamındaki alanlarda yapılacak olan, enerji iletim/dağıtım tesislerinin emniyet alanları içinde kalan sahalarda tesislerin yapımı, bakımı, onarımı ve ulaşımı için gerekli olan alanların ilgili mevzuata göre alınması gereken izin ve işlemleri, müracaat tarihinden itibaren, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından altmış gün içinde sonuçlandırılır. Alınması gereken arazi izin bedeli başkaca bir indirim yoksa %50 indirimli uygulanır.

(2) Kırkdokuz yıllık kesin izin süresi sonunda, yükümlülüklerinin tamamını yerine getirmiş, taahhüt senetlerine uygunluk sağlamış enerji üretim/iletim/dağıtım tesislerine ait izin ve işlemleri, talep edilmemesi halinde son ödenen arazi izin bedeli 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında arttırılmak sureti ile doksandokuz yıla kadar uzatılır.

(3) 1/1/2018 tarihinden önce orman vasfındaki sahalarda tesis edilmesine rağmen 6831 sayılı Kanun ve 2873 sayılı Kanun kapsamında orman izin işlemleri tamamlanmamış olan enerji üretim/iletim/dağıtım tesisleri, bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde ilgili mevzuat hükümleri kapsamında başvuru tarihindeki tüm bedeller ödenerek izinli hale getirilir. Bu izinler için geçmiş yıllara ait her hangi bir bedel alınmaz.”

MADDE 47- 6446 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2019 tarihine kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere “1/6/2019 tarihi itibarıyla yapım sözleşmesini imzalamış olanlar ile atık döküm sahalarna ilişkin iş termin planı komisyonca onaylanan işletmelere ise 31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 48- 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnemenin 4 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(9) Yetkilendirilen tüzel kişiler, tesisi oluşturan yapı, sistem ve bileşenlerin inşa, imalat ve montaj süreçleri ile saha araştırmalarının denetimine yönelik olarak, Kurum tarafından yetkilendirilen özel hukuk tüzel kişilerinden Kurumun belirlediği usul ve esaslar kapsamında ayrıca denetim hizmeti alır. Yetkilendirilen kişinin bu fıkra kapsamındaki denetim faaliyetlerine ve denetçilere ilişkin sorumlulukları Kurum tarafından yönetmelikle belirlenir.”

“(17) Yetkilendirilen kişi, bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki mali yükümlülükleri yerine getirir.

(18) Bu Kanun Hükümünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, Kurum denetçilerinin ve Kurum tarafından görevlendirilen kişilerin görevlerini serbestçe ve zamanında yerine getirebilmeleri için gerekli şartları sağlamakla ve koruyucu güvenlik tedbirlerini almakla yükümlüdür.

(19) Bu Kanun Hükümünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, nükleer güvence denetimi ile ilgili uluslararası yükümlülükler uyarınca Uluslararası Atom Enerjisi Ajansının Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış denetçileri tarafından yapılan denetimlerde, ilgili mevzuatta belirtilen yükümlülüklerini yerine getirir.”

MADDE 49- 702 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin Üçüncü Bölüm başlığı “Yetkilendirme, Denetim, Ceza Hükümleri ve İdari Yaptırımlar ile Koordinasyon” şeklinde değiştirilmiş ve 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ceza hükümleri ve idari yaptırımlar

MADDE 4/A- (1) Bu fıkrada sayılan fiilleri işleyenlere aşağıdaki cezalar uygulanır:

a) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletenler dört yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile radyasyon uygulamalarını geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütenler bir yıldan dört yıla kadar hapis ve bin gün adli para cezası ile Kurumdan izin alınması gereken faaliyetleri geçerli izne sahip olmaksızın yürütenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve üçbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

b) Faaliyete ilişkin yükümlülükleri sona ermeden, faaliyetin yürütüldüğü yeri veya tesisi, nükleer maddeyi, radyoaktif kaynağı veya radyoaktif atığı sahihsiz kalacak şekilde terk edenler üç yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

c) Nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıklar; zimmet, yağma, hırsızlık, dolandırıcılık suçları veya başka bir hukuka aykırı davranış ile elde eden kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

ç) Nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıkların kaybolmasına, çalınmasına veya yetkisiz kişilerin eline geçmesine ihmal göstererek veya dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak neden olan kişiler, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

d) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen istisnalar dışında radyoaktif atıklar veya kullanılmış yakıtları Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisine sokan kişiler beş yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

e) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

f) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara ilişkin yazılımlara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

g) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini cebir veya tehdit kullanarak ya da hukuka aykırı başka bir davranışla ele geçiren, zapteden veya kontrolü altına alan kişiler oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

ğ) Nükleer silah ya da nükleer veya radyolojik patlayıcı cihaz imal eden, radyoaktif maddeleri bu amaçla bulunduran, ticaretini yapan veya kullanan veya kullanımını yaygınlaştıran kişiler, yirmibeş yıldan otuz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

h) Bu fıkrada sayılan fiillerin gerçek veya tüzel kişiyi, uluslararası bir örgütü veya bir devleti bir eylemi yapmaya veya yapmaktan kaçınmaya zorlamak amacıyla gerçekleştirilmesi halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

ı) Bu fıkrada sayılan fiillerin bir örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

i) Bu fıkrada sayılan fiillerin işlenmesiyle herhangi bir kişinin sağlığının ciddi bir biçimde bozulmasına, ölümüne veya mülke veya çevreye karşı önemli zarara sebebiyet verilmesi durumunda verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

j) Radyoaktif maddelerin 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda düzenlenen kasten öldürme, kasten yaralama, çevrenin kasten kirletilmesi suçlarının işlenmesinde kullanılması halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

k) Kurum adına denetimle görevli kişilerin görevlerini yapmasını engellemek amacıyla cebir veya tehdit kullanan kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde 5237 sayılı Kanunun 265 inci maddesi uyarınca cezalandırılır.

(2) Bu fıkrada sayılan fiillerin tespit edilmesi durumunda Kurum tarafından aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Bir nükleer tesisin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda tesisin niteliği Kurum tarafından yönetmelikle belirlenmek suretiyle bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerinin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyasyon uygulamalarının geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütülmesi durumunda onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

b) İzin veya onay alınması gereken faaliyetlerden tesislere ilişkin olanların izin veya onay alınmaksızın yürütülmesi durumunda yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, yetki belgesi alınması gereken faaliyetlerin yetki belgesi alınmaksızın yürütülmesi halinde ikibin ila yetmişbeş bin Türk Lirası.

c) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında nükleer tesislere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yüzelli bin ila bir milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerine ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, diğer faaliyetlere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde ikibin ila onbeş bin Türk Lirası.

ç) Yetkilendirme için yapılan başvurularda veya yetkilendirme yapıldıktan sonra, yetkilendirilen kişi tarafından Kuruma gerçeğe aykırı belge sunulması veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya yetkilendirme yapılmasını etkileyecek yetki koşullarındaki değişikliklerin bildirilmemesi halinde, ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, nükleer tesisler için yetkilendirilen kişiye bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesisleri için yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, diğer faaliyetler için onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

d) Bu fıkra uyarınca uygulanan idari para cezalarına ek olarak aykırılıkların giderilmesi için Kurum tarafından ilgili kişiye uygun bir süre verilir. Aykırılıkların verilen süre içerisinde giderilmemesi hâlinde idari para cezaları, her defasında bir önceki cezanın iki katı tutarında uygulanır. Gerçek dışı belgenin, yanıltıcı bilginin veya yetki koşullarındaki değişikliğin yetkilendirmeye esas teşkil etmesi ve düzeltilmesinin mümkün olmadığı tespit edilmesi halinde ise idari para cezasına ek olarak yetki askıya alınır, kısıtlanır veya iptal edilir.

(3) İkinci fıkrada sayılan fiillerin halk veya çevre sağlığına ve güvenliğine tehdit oluşturacak şekilde tahribata yol açtığı tespit edilmesi halinde uygulanacak idari para cezası bir kat artırılır. Kurum, para cezasına ek olarak, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin devamı süresince lisans veya izni kısıtlayabilir, askıya alabilir. Kurum, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin ağırlığına göre lisans veya izni iptal edebilir.

(4) Verilen idari para cezaları, tebliğinden itibaren bir ay içerisinde ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içerisinde idare mahkemelerinde dava açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz.

(5) Beş yıl içinde ikinci fıkranın uygulanmasını gerektirir fiillerin tekrarı halinde her bir fiil için idari para cezası bir kat artırılarak uygulanır.

(6) Para cezası uygulanması, idari para cezası verilen yetkilendirilen kişilerin güvenlik ve emniyet tedbirlerini alma yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

(7) Kurum, gerek gördüğü hallerde, nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıkların güvenlik ve emniyetinin sağlanması için masrafı yetkilendirilen kişiye ait olmak üzere, alıkoyma ve taşıma da dâhil olmak üzere gereken tedbirleri alabilir veya aldırabilir.

(8) Bu Kanun Hükümünde Kararnameye göre idari para cezalarının veya idari yaptırımların uygulanması, bu Kanun Hükümünde Kararnamenin diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanun Hükümünde Kararnameye göre verilen cezalar ve alınan tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

(9) Bu madde kapsamında uygulanacak idari yaptırımlara ilişkin uygulama esasları; fiilin icraî veya ihmâli davranışla işlenmesi, kusurun derecesi, ihlal edilen menfaatin ağırlığı, ihlal edenin ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınarak Kurum tarafından belirlenir.

(10) Bu madde uyarınca uygulanacak idari yaptırımlar hakkında bu Kanun Hükümünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

(11) İdari yaptırımlar hakkında karar vermek, idari yaptırımları uygulamak ve idari yaptırımların uygulanması için ilgili mercilerden talepte bulunmak hususlarında Kurul yetkilidir.”

MADDE 50- 702 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(8) Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanı içinde nükleer santral işletenler ile nükleer santral dışındaki tesis ve uygulamalarda radyoaktif atık üreten kişiler onbirinci fıkra uyarınca belirlenecek tutarda radyoaktif atık yönetimi ve işletmeden çıkarma özel hesaplarına ayrı ayrı ödeme yapar. Özel hesaplar adına tahsil edilen gelirler amacı dışında kullanılamaz.”

MADDE 51- 702 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 7 nci maddesinin onaltıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on ikinci” ve beşinci cümlesinde yer alan “on dokuzuncu” ibareleri “on birinci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 52- 702 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “görev yapan personel ise” ibaresinden sonra gelmek üzere “31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 53- Bu Kanunun;

a) 13 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklik ile 22 nci maddesiyle 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 43 üncü madde ve maddeye bağlı ekli (1) ve ekli (2) sayılı tablolara ilişkin değişiklikler 31/12/2019 tarihinde,

b) 14 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine bağlı ekli (3) sayılı tabloya ilişkin değişiklik 1/1/2019 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

MADDE 54- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ TABLOLAR

(1) SAYILI TABLO
ARAMA RUHSAT BEDELLERİ

Grubu	Hektar Başı Alınacak Bedel
	TL
II (b)	40
III	15
IV (a)	10
IV (b)	10
IV (c)	10
IV (ç)	10
V	10
Denizlerdeki III. Ve IV. Gruplar	1

2.000 hektar üzeri alana sahip arama ruhsatlarından ruhsat bedeli 2.000 hektara göre alınır. Arama ruhsat taban bedeli ve hektar başı alınacak bedel, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

ARAMA RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$ARB=Ta+(A \times Hb)$$

ARB= Arama ruhsat bedeli (TL)

Ta= Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan arama ruhsat taban bedeli (TL)

A= Ruhsat alanı (hektar)

Hb= Hektar başına alınacak bedel (TL)

(2) SAYILI TABLO
İŞLETME RUHSAT BEDELLERİ

Grubu	Hektar Başına Alınacak Bedel	Katsayı
	TL	
I (a)	1.500	6,62
I (b)	520	6,62
II (a)	267	4,48
II (b)	380	4,48
II (c)	267	4,48
III	55	3,21
IV (a)	36	3,21
IV (b)	36	3,21
IV (c)	36	3,21
IV (ç)	20	3,21
V	100	3,21
Tamamı Denizlerdeki III	28	3,21
Tamamı Denizlerdeki IV	18	3,21

35.000 hektar üzeri alana sahip ruhsatlardan işletme ruhsat bedeli 35.000 hektara göre alınır.

İşletme ruhsat taban bedeli ve hektar başına alan bedel her yıl 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

İŞLETME RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$\dot{I}RB = [TBi + (Hb \times A)] \times \left[1 + \left(\frac{RS}{100} \times (K + \frac{RS}{100}) \right) \right]$$

İRB= İşletme ruhsat bedeli (TL)

TBi= Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan işletme ruhsat taban bedeli (TL)

Hb= Hektar başına alınacak bedel (TL)

A= Ruhsatın alanı (hektar)

RS= Ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı (yıl) (Ruhsatın düzenlendiği yıl bir olarak alınır)

K= İşletme ruhsatının bulunduğu grup ve madenin cinsi dikkate alınarak belirlenen ve tabloda yeralan katsayı.

(3) SAYILI TABLO

Devlet Hakkı Oranı (%)	ALTIN \$/oz	GÜMÜŞ \$/oz	PLATİN \$/oz	BAKIR \$/t	KURŞUN \$/t	ÇİNKO \$/t	KROM \$/t	ALÜMİNYUM \$/t	URANYUM OKSİT \$/lb
1	<800	<10	<500	<5000	<1000	<1000	<100	<1.000	<20
2	801-900	11-12	501-600	5001-5300	1001-1175	1001-1250	101-170	1001-1150	21-30
3	901-1000	13-14	601-700	5301-5600	1176-1350	1251-1500	171-240	1151-1300	31-40
4	1001-1100	15-16	701-800	5601-5900	1351-1525	1501-1750	241-310	1301-1450	41-50
5	1101-1200	17-18	801-900	5901-6200	1526-1700	1751-2000	311-380	1451-1600	51-60
6	1201-1300	19-20	901-1000	6201-6500	1701-1875	2001-2250	381-450	1601-1750	61-70
7	1301-1400	21-22	1001-1100	6501-6800	1876-2050	2251-2500	451-520	1751-1900	71-80
8	1401-1500	23-24	1101-1200	6801-7100	2051-2225	2501-2750	521-590	1901-2050	81-90
9	1501-1600	25-26	1201-1300	7101-7400	2226-2400	2751-3000	591-660	2051-2200	91-100
10	1601-1700	27-28	1301-1400	7401-7700	2401-2575	3001-3250	661-730	2201-2350	101-110
11	1701-1800	29-30	1401-1500	7701-8000	2576-2750	3251-3500	731-800	2351-2500	111-120
12	1801-1900	31-32	1501-1600	8001-8300	2751-2925	3501-3750	801-870	2501-2650	121-130
13	1901-2000	33-34	1601-1700	8301-8600	2926-3100	3751-4000	871-940	2651-2800	131-140
14	2001-2100	35-36	1701-1800	8601-8900	3101-3275	4001-4250	941-1010	2801-2950	141-150
15	>2101	>37	>1801	>8901	>3276	>4251	>1011	>2951	>151

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Londra Borsası ortalamaya değeri esas alınır.

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ortalamaya döviz kuru değeri esas alınır.

Borsada işlem görmeyen madenler için Bakanlıkça açıklanan fiyatlar esas alınır.

Virgülden sonraki küsuratlı rakamlar en yakın onluk rakama yuvarlanır.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

İHDAS EDİLEN KADRO	
KADRO UNVANI	SAYISI
Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1
Toplam	1

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar,

14/01/2019

Bilgi ve Teknoloji Komisyonu

Esas No: 2/1410

Karar No: 4

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU, Adana Milletvekili Tamer DAĞLI, Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU, Balıkesir Milletvekili Adil ÇELİK, Antalya Milletvekili Kemal ÇELİK, Bursa Milletvekili Refik ÖZEN ve Bingöl Milletvekili Feyzi BERDİBEK tarafından 07/12/2018 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonu'na, esas komisyon olarak Komisyon'umuza havale edilen 2/1410 esas numaralı "Maden Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi", Komisyon'umuzun 25/12/2018 tarihli 4 üncü toplantısında Teklif sahibi İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU ile Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), Türkiye Atom Enerjisi Kurumu (TAEK), Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG), Orman Genel Müdürlüğü, Gelir İdaresi Başkanlığı, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO), Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Maden Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, Ankara Sanayi Odası (ASO), TEMA Vakfı, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD), Petrol Sanayi Derneği (PETDER), Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası (TABGİS), Anadolu LPG ve Akaryakıt Sanayicileri ve İşadamları Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası (PÜİS), Elektrik Üreticileri Derneği (EÜD), Türkiye Madenciler Derneği (TMD), İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB), Ege Maden İhracatçıları Birliği, Altın Madencileri Derneği, Kömür Üreticileri Derneği, Agrega Üreticileri Birliği (AGÜB), Türkiye Mermer Doğaltaş ve Makinaları Üreticileri Birliği (TÜMMER), Akaryakıt Ana Dağıtım Şirketleri Derneği (ADER), Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfı, Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği, Türkiye LPG Derneği, Türkiye Petrol Rafinerileri Anonim Şirketi (TÜPRAŞ), Körfez Petrol Ürünleri ve Sanayi Derneği, Mavigöl Gaz A.Ş., Petrol ve Doğal Gaz Platformu Derneği (PETFORM) temsilcilerinin de katılımlarıyla incelenip görüşülmüştür.

2/1410 esas numaralı Kanun Teklifi ile;

➤ 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanunu'nda düzenleme yapılarak Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nün yurt dışında kullanabildiği arama ve araştırma faaliyetlerinde bulunma yetkisine işletme faaliyetinde bulunabilme yetkisi de eklenmektedir. Bu düzenlemeyle maden arama ve araştırma faaliyetlerinde etkinliğin artırılması amaçlanmaktadır. Ayrıca bu şirketler, piyasadaki dinamik rekabet koşullarına hızla uyum sağlayabilmeleri için özel hukuk hükümlerine tabi tutulmakta ve bazı muafiyetler getirilmektedir.

➤ 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun'da düzenleme yapılarak bu Kanun kapsamında görevlendirilmiş ve kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilmiş sermaye şirketlerinin sözleşmeleri kapsamında kendilerine tahsis edilen sahadan, kamu sermayeli Elektrik Üretim Anonim Şirketi'nin (EÜAŞ) kömür alımı yapabilmesine imkân getirilmektedir.

➤ Madenlerden alınan ruhsat bedeli ve devlet hakkı oranları yeniden düzenlenerek, altın, gümüş ve platin madenleri için uygulanan devlet hakkında teşvik indirimi %25 olarak belirlenmiş olup altın, gümüş ve platin madenlerinden alınacak devlet hakkı miktarı artırılmaktadır.

➤ Yurtiçinde çıkarılan IV. Grup (c) bendi madenlerden altın, gümüş ve platin hariç diğer madenlerin yurtiçinde entegre tesislerde metal hale getirilmesi durumunda da Devlet hakkının %75'i alınmayarak madencilik sektörünün uç ürün üretimine yönelik teşviki sağlanarak metalik madenlerden alınan devlet hakkına ilişkin oranlar ve fiyat aralıkları yeniden düzenlenmektedir.

➤ MAPEG'in vereceği kararlara karşı yargı kolu, uygulama birliği sağlanması amacıyla idari yargı olarak belirlenmektedir.

➤ Buluculuk talepleri için Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre hazırlanmış teknik kaynak veya rezerv raporu kriteri getirilmekte, görünür rezerv geliştirme hakkına açıklık getirilmek suretiyle talep edilmesi halinde maden siciline şerh edilme imkânı da sağlanmaktadır. Buluculuk hakkı hesaplanmasında Genel Müdürlük tarafından belirlenen emsal ocak başı satış fiyatının kullanılması sağlanarak buluculuk haklarının tahsilinde kesin olarak kullanılabilir rakamlar belirlenmekte ve ortaya çıkabilecek ihtilafların azaltılması amaçlanmaktadır.

➤ Madencilik yapacak şirketlerin statüsünde madencilik yapabileceği yazılı olma şartı kaldırılarak Maden Kanunu, Ticaret Kanunu ile uyumlu hale getirilmekte ve buluculuk hakkı ile görünür rezerv geliştirme haklarının maden siciline şerh edileceği düzenlenmektedir.

➤ Teknik elemanların ve yetkilendirilmiş tüzel kişilerin beyanlarına sorumluluk getirilerek gerçek dışı beyanların önüne geçilmesi amacıyla idari para cezası getirilmekte, yetkilendirilmiş tüzel kişilerin hazırladıkları rapor, proje ve her türlü teknik belge veya sundukları bilgi ve belgelerden sorumlu tutulmalarına ilişkin hususlar hüküm altına alınmaktadır.

➤ Türkiye Taş Kömürü ve Türkiye Kömür İşletmeleri uhdesinde bulunan sahaların Kanun kapsamında bölünerek devredilmesi veya mevcut rödövan sahalarının, rödövan alanları ile sınırlı olarak yapacakları sözleşmeye istinaden bölünerek devredilmesine imkân tanınmakta, rödövan sözleşmeleri uyarınca rödövan veren kamu kurum ve kuruluşları ile rödövanşçı arasındaki hukuki statü belirlenmektedir.

➤ Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nün maden ruhsatı sahipleri ile yapmış olduğu arama ve araştırma tip sözleşmelerinin maden siciline bilgi amaçlı şerh edilmesi ile hem aleniyet hem de sözleşmeden sonra ruhsatın el değiştirmesi halinde, yeni ruhsat sahiplerine karşı sözleşmeden doğan hakların korunmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

➤ 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanunu'nda düzenleme yapılarak idari para cezalarının hem daha adil hem daha etkili olması sağlanmakta, düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren doksan gün içerisinde damgası kopmuş, bozulmuş ve damga süresi geçmiş ölçü aleti kullanan kişilere, periyodik muayene başvurusunda bulunmaları halinde idari para cezasının uygulanmayacağı düzenlenmektedir.

➤ 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nda uzak mesafelerden ithal edilen LNG'lerdeki kaybın fiiliyatta Kanun'da belirlenen orandan fazla olması nedeniyle mevcut oran artırılmakta ve gerçeğe uygun hale getirilmektedir.

➤ 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'da düzenleme yapılarak Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun etkinlik ve verimliliğinin artırılmasını teminen Bilgi İşlem Dairesi kurulmaktadır.

➤ 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ile 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'da düzenleme yapılarak idari para cezaları Anayasa Mahkemesi'nin işaret ettiği adalet ve hakkaniyet ilkeleri doğrultusunda göre nispi olarak yeniden düzenlenmektedir.

➤ Yerli üretici firmaların Türkiye'de ürettiği ve sattığı ham petrolün piyasa fiyatının altında satılması sorununa yönelik olarak, düzenli olarak uluslararası petrol piyasası yayın kuruluşlarında yayımlanan emsal petrol fiyatlarının (Arab Heavy, Arab Medium gibi) fiyat hesaplamalarında kullanılması sağlanmaktadır.

➤ 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun'da değişiklik yapılarak YEK destekleme mekanizması maliyetinin tüketiciye yansımaması amacıyla yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde ilave kapasite artışlarının YEKDEM desteklerinden yararlanmaması sağlanmaktadır.

➤ 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nda değişiklik yapılarak yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinin kapasite artışı yapmasının önündeki mevzuat kaynaklı engeller kaldırılarak birden çok kaynakla elektrik üretimi yapabilecek tesislerde bu kaynaklardan faydalanarak üretimin artırılması amaçlanmaktadır. Enerji sektörünün ihtiyaç duyduğu yatırım miktarının artırılması amacıyla enerji iletim ve dağıtım için ormanlık alanlarda ödenmesi gereken arazi izin bedelleri azaltılmıştır. Ayrıca iznin verilme süresi en fazla 60 gün olarak belirlenmiş, mevzuat değişikliği nedeniyle izinsiz bulunan orman arazisindeki bazı tesislerin bedeli ödenerek izinli duruma getirilmeleri durumunda geçmiş yıllara ait bedellerin alınmayacağına ilişkin düzenleme yapılmakta ve bazı elektrik tesislerinin çevre mevzuatına uygun hale getirilmesi sürecinde üretime ara vermeleri durumunda enerji üretiminde arz dengesinin sağlanması için verilen süre uzatılmaktadır.

➤ 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'de değişiklik yapılarak nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin uluslararası anlaşmalara uygun olarak ve nükleer enerji faaliyetlerinin özellikleri göz önüne alınarak bazı cezalar ve idari yaptırımlar getirilerek, nükleer atık nedeniyle ödenecek tutara ilişkin düzenleme yapılmakta ve bu tutarın amacı dışında kullanılmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Teklifin tümü üzerinde yapılan görüşmelerde Kanun Teklifinin ilk imza sahibi İstanbul Milletvekili Sayın Nevzat ŞATIROĞLU tarafından;

➤ Enerji ve tabii kaynaklar alanında dışa bağımlılığın azaltılması, yaşanan konjonktürel değişimler, küresel ve bölgesel gelişmeler sebebiyle ülkemizin millî enerji ve maden stratejileri doğrultusunda kamu ve özel kesim imkânlarının harekete geçirilmesi ve enerji ve tabii kaynakların üretiminde ve kullanımında çevre üzerindeki olumsuz etkilerin en aza indirilmesi gerektiği,

➤ Arz güvenliği noktasındaki riskleri azaltmaya dönük politikalar ile artan ithal enerjiden kaynaklanan cari açığın azaltılması, üretim girdilerinde yurt içi ve yurt dışı kaynakların en etkin ve verimli şekilde kullanılarak sürdürülebilir küresel rekabet gücünün artırılması gerektiği,

➤ Değişen ham madde fiyatları ve arz kısıtları nedeniyle yaşanan sorunların çözümü amacıyla ulusal sanayinin ihtiyaç duyduğu kritik öneme sahip ve yüksek ithalat bağımlılığı olan hammaddelerin tedarikinin güvence altına alınmasına yönelik program ve politikalar geliştirilmesi gerektiği,

➤ Madencilik, petrol, elektrik, nükleer enerji alanlarında yaşanan bazı sorunların çözümüne yönelik düzenlemeler yapıldığı,

➤ Madencilğe ilişkin ruhsat bedeli ve devlet hakkı oranlarının revize edildiği ve maden ihracının artırılmasının ve uç ürün üretimine yönelik tesislerin teşvik edildiği,

➤ 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'yle kurulan Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı özel bütçeli bir kurum olarak teşkilatlandırılması nedeniyle 3213 sayılı Maden Kanun'un ilgili bölümlerinde gerekli uyum düzenlemesinin yapıldığı,

➤ 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu'nda yapılan değişikliklerle, anılan kanunlar uyarınca uygulanan idari yaptırımların fiillerin niteliği itibarıyla yeniden incelenerek,

Anayasa Mahkemesi'nin 7/4/2016 tarihli ve E. 2015/109, K. 2016/28 sayılı Kararı'nda belirtilen adalet ve hakkaniyet ilkeleri doğrultusunda nispi olarak yeniden düzenlendiği,

➤ 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu'nda yapılan değişiklikle yerli üreticinin rafineriye verdiği petrolün fiyatının uluslararası petrol piyasası yayın kuruluşlarında yayımlanan emsal petrol fiyatlarının kullanılması hususunda düzenleme yapılmak suretiyle yerli üreticinin mağduriyetinin giderildiği,

➤ Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde ilave kapasite artışı yapılmasının önünün açılmasıyla, enerji piyasasında artan YEK destekleme mekanizması maliyet baskısının tüketicilere yansımalarının önüne geçildiği,

➤ Nükleer Düzenleme Kurumu'nun yetkilendirme ve denetimi ile nükleer enerji ve iyonlaştırıcı radyasyona ilişkin ceza hükümleri ve idari yaptırımlar hususunda değişiklikler yapıldığı,

➤ Nükleer enerji, doğal gaz, petrol ve elektrik sektöründe faaliyet gösteren kamu kurum ve kuruluşlarının uygulamada ortaya çıkan çeşitli ihtiyaçlarının karşılanmasına yönelik düzenlemelerin hüküm altına alındığı,

ifade edilmiştir.

Teklifin tümü üzerinde yapılan görüşmelerde, öngörülen düzenlemelerin daha detaylı incelenebilmesini teminen Alt Komisyon kurulması ve görüşmelere Alt Komisyon çalışmalarının tamamlanmasını müteakiben devam olunması kararlaştırılmıştır.

Bu amaçla Zonguldak Milletvekili Ahmet ÇOLAKOĞLU'nun başkanlığında, Denizli Milletvekili Şahin TİN, Manisa Milletvekili Semra KAPLAN KIVIRCIK, Samsun Milletvekili Fuat KÖKTAŞ, Adana Milletvekili Müzeyyen ŞEVKİN, İstanbul Milletvekili Ali KENANOĞLU, Antalya Milletvekili Abdurrahman BAŞKAN ve Denizli Milletvekili Yasin ÖZTÜRK'ten oluşan Alt Komisyon; Teklif sahibi İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU, Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU ve Balıkesir Milletvekili Adil ÇELİK ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, (TAEK), Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG), Orman Genel Müdürlüğü, Gelir İdaresi Başkanlığı, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO), Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Maden Mühendisleri Odası, TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, Ankara Sanayi Odası (ASO), Ankara Ticaret Odası (ATO), TEMA Vakfı, Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD), Petrol Sanayi Derneği (PETDER), Türkiye Akaryakıt Bayileri Petrol ve Gaz Şirketleri İşveren Sendikası (TABGİS), Anadolu LPG ve Akaryakıt Sanayicileri ve İşadamları Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası (PÜİS), Elektrik Üreticileri Derneği (EÜD), Türkiye Madenciler Derneği (TMD), İstanbul Maden İhracatçıları Birliği (İMİB), Ege Maden İhracatçıları Birliği, Altın Madencileri Derneği, Kömür Üreticileri Derneği, Agrega Üreticileri Birliği (AGÜB), Türkiye Mermer Doğaltaş ve Makinaları Üreticileri Birliği (TÜMMER), Akaryakıt Ana Dağıtım Şirketleri Derneği (ADER), Yurt Madencilik Geliştirme Vakfı, Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği, Türkiye LPG Derneği, Türkiye Petrol Rafinerileri Anonim Şirketi (TÜPRAŞ), Körfez Petrol Ürünleri ve Sanayi Derneği temsilcilerinin de katılımlarıyla 7/1/2019 tarihinde gerçekleştirdiği kapsamlı çalışmalar sonucunda, Komisyonunda yapılan değerlendirmeleri de dikkate alarak çalışmasını tamamlamış ve hazırladığı raporunu 9/1/2019 tarihinde Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuzun 10/1/2019 tarihinde gerçekleştirdiği 5'inci toplantısına; Teklif sahibi İstanbul Milletvekili Nevzat ŞATIROĞLU ile Gaziantep Milletvekili Mehmet Sait KİRAZOĞLU ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG), Orman Genel Müdürlüğü, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), Türkiye Atom Enerjisi Kurumu (TAEK), Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Ankara Sanayi

Odası (ASO), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Jeoloji Mühendisleri Odası, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK), Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO), Tema Vakfı, Petrol Sanayi Derneği (PETDER), Türkiye Madenciler Derneği (TMD), Türkiye LPG Derneği, Elektrik Üreticileri Derneği (EÜD), Ege Maden İhracatçıları Birliği, Türkiye Mermer Doğaltaş ve Makinaları Üreticileri Birliği (TÜMMER), Akaryakıt Ana Dağıtım Şirketleri Derneği (ADER), Altın Madencileri Derneği, Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası (PÜİS), Anadolu LPG ve Akaryakıt Sanayicileri ve İşadamları Derneği, Petrol ve Doğal Gaz Platformu Derneği (PETFORM), Maden Sanayicileri Sendikası (MASS) ve TÜPRAŞ temsilcileri katılmıştır.

Komisyonumuz, Alt Komisyon tarafından hazırlanan metnin esas alınarak görüşülmesi kararı almıştır.

Alt Komisyon metninin geneli üzerindeki görüşmelerde Komisyon üyelerince;

- İdari para cezalarında denge ve adalet gözetilmediği,
- Sivil toplum kuruluşları ile sektör temsilcilerinin taleplerinin yeterince dikkate alınmadığı, kanun yapım sürecinde yapılacak işbirliğinin süreçte yaşanması olası hata ve eksiklikleri azaltacağı,
- Alt Komisyon toplantısına çok sayıda sivil toplum kuruluşunun katıldığı, kanun teklifinin geneline ilişkin görüşlerinin alındığı, ancak Teklif'in maddeleri hakkındaki görüşlerinin dikkate alınmadığı,
 - Teklifin geri çekilerek yeni bir maden kanunu hazırlanması gerektiği,
 - Ruhsat sahalarının bölünmesinin önünün açıldığı ve havza madenciliklerinden uzaklaştırıldığı,
 - Maden mühendislerinin, daimi nezaretçilerin ve teknik elemanların yeteri kadar korunmadığı ve bu düzenlemeler sonucu meslek mensuplarının sektörden uzaklaşabileceği,
 - Maden işletmecileri tarafından ödenmesi gereken cezalar ile arama ruhsat ve işletme ruhsat bedellerini yüksek oranlı artırdığı, teşviklerde kısmi daralmalara gidildiği ve sektördeki yatırımları azaltacak sonuçlar doğurabileceği,
 - Çevresel duyarlılıkların dikkate alınmadığı,
 - Ruhsat bedeli, devlet hakkı ve idari para cezalarının ödenmesinde kolaylıklar getirildiği,
 - Ruhsat bedelinin tamamının ocak ayı sonuna kadar yatırılmadığı durumda uygulanan 25.048 TL tutarındaki idari para cezası yerine, ocak ayı sonuna kadar yatırılmayan miktarın 2 katı fazlasıyla haziran ayının son gününe kadar ödeme imkânı getirildiği,
 - Maden kanununa eklenen yeni tanımlarla kavram kargaşasının giderildiği,
 - Teklif ile maden ruhsatları üzerinde başka bir işlem yapılamayacağına, işletme ruhsatlarının tapu kayıtlarına işlenmesine ve ruhsat sahalarının üzerine döküm ve yıkım alanı yapılamayacağına ilişkin hükümlere yer verilmek suretiyle madenci lehine rezervlerin koruma altına alındığı,
 - Devlet hakkı ve idari para cezalarında ruhsat bedelinde olduğu gibi, tek noktadan ve internet üzerinden ödenme imkânının getirildiği,
 - YTK ve daimi nezaretçilere sorumluluk getirilmek suretiyle ruhsat sahiplerine ve madencilere daha iyi hizmet ve teknik destek vermelerinin amaçlandığı,
 - Madencinin ihtiyaç duyduğu fakat Maden Kanunu'nda olmayan maden işletme faaliyetleri, madencilik faaliyetleri ve teknik eleman tanımları getirilerek uygulamada karşılaşılan kavram kargaşasından kaynaklı problemlerin önüne geçileceği,
 - Maden rezervlerinin korunması ve verimli kullanılması için tedbirler alındığı,
 - Teklifin; madencilik, elektrik, petrol, LPG, nükleer enerji, ölçü ve ayarlara dair birçok hususta düzenlemeler içerdiği ve yeni değişikliklerin denetlemeyi ve yaptırım hususlarını daha açık, net, uygulanabilir hale getirdiği ,
 - Kaçak üretimlerin önüne geçmek ve caydırıcılığı sağlamak adına idari para cezalarının artırıldığı,

➤ Süs taşı madenciliğini desteklemek amacıyla lüle taşı ve oltu taşından ruhsat bedelinin kaldırıldığı,

➤ 22/A belgesinin elden verilmesi yerine sistemden verilmek suretiyle bürokratik işlerde madencilere kolaylık sağlandığı,

➤ Madencilik yapılmasına engel teşkil eden küçük alanların ruhsatlardan taksir edilmesi ve böylelikle rezervin daha ekonomik kullanımına imkânı sağlanmasının amaçlandığı,

➤ Ruhsat sürelerinde üst sınır süreler belirlenerek ruhsat sürelerinin netleştirildiği,

➤ Madencilik yapılan sahaların orman arazilerine denk gelmesi durumunda alınan yüzde 30 fazla devlet hakkının kaldırıldığı,

➤ 4 üncü Grup (c) bendi madenlerden yurt içinde ve kendi entegre tesisinde kullanılarak metal hâline getirilmesi hâlinde alınmayan Devlet hakkı oranının % 50'den % 75'e çıkartıldığı ve ayrıca kendi tesisi olma şartının kaldırıldığı,

➤ Madencilik faaliyetleri veya bu faaliyetlere bağlı tesisler için verilmiş izinlerin ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerli olacağına ilişkin hükmün değiştirilerek madencilik faaliyetleri devam ettiği sürece izin probleminin ortadan kaldırıldığı,

➤ Buluculuk hakkından alınan ocak başı satış bedelinin % 1'inin, Genel Müdürlük tarafından belirlenen Devlet hakkına esas ocak başı satış bedelinden düşük olamayacağı hususu hüküm altına alınarak buluculuk hakkının ekonomik olarak korunmasının amaçlandığı,

➤ Maden Kanunu'na "görünür rezerv geliştirme hakkı" tanımı eklenerek üçüncü kişilerle sözleşme yapılmasının mümkün kılındığı ve bu durumda görünür rezervi çıkaracak ya da geliştirecek kişilere de haklarının korunması amacıyla bu durumu maden siciline şerh ettirme imkânı tanındığı,

➤ Özel alanlarla çakışmayan alanlara doğrudan maden ruhsatı verilmesi imkânı getirildiği, ifade edilmiştir.

Komisyonumuzda, Alt Komisyon metninin geneli üzerindeki görüşmeleri müteakip maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

Alt Komisyon Metninin;

➤ Çerçeve 1 inci maddesi, hükmün daha iyi ifade edilebilmesini teminen redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 2 nci ve 3 üncü maddeleri, aynen,

➤ Çerçeve 4 üncü maddesi, değişiklik yapılan fıkranın belirtilmesini teminen redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddeleri, aynen,

➤ Çerçeve 8 inci maddesi, değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin onikinci fıkrasındaki "il özel idaresine" ibaresinden sonra gelmek üzere redaksiyon yetkisi çerçevesinde "yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı" ibaresinin eklenmesi suretiyle,

➤ Çerçeve 9 uncu maddesi, aynen,

➤ Çerçeve 10 uncu maddesinin işlenecek 10 uncu maddesinin beşinci fıkrasının birinci cümlesi ve altıncı fıkrasının üçüncü cümlesinde bulunan "5000" ibareleri teknik eleman ve daimi nezaretçilere uygulanan idari para cezalarının daha düşük düzeye getirilmesi amacıyla "1000" olarak değiştirilmesi suretiyle,

➤ Çerçeve 11 inci, 12 nci ve 13 üncü maddeleri aynen,

➤ Çerçeve 14 üncü maddesi, değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin onüçüncü fıkrasının bütçe tekniğine uygunluğunun sağlanmasını teminen değiştirilmesi suretiyle,

➤ Çerçeve 15 inci, 16 ncı ve 17 nci maddeleri aynen,

➤ Çerçeve 18 inci maddesi, redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddeleri aynen,

➤ Çerçeve 22 nci madde ile 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 38 inci maddenin redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 22 nci madde ile 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 39, geçici 40, geçici 41 inci ve geçici 42 nci maddeleri aynen,

➤ Çerçeve 23 üncü ve 24 üncü maddeleri aynen,

➤ Çerçeve 25 inci maddesi, redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 26 ncı, 27 nci, 28 inci, 29 uncu maddeleri, aynen,

➤ Çerçeve 30 uncu maddesi, redaksiyona tabi tutulması suretiyle,

➤ Çerçeve 31 inci maddesi, aynen,

➤ Çerçeve 32 nci ve 33 üncü maddeleri, uygulamada tereddütlere yol açmamak amacıyla mevcut madde numaralarının korunmasını teminen maddelerin yer değiştirmeleri ve redaksiyona tabi tutulmaları suretiyle,

➤ Çerçeve 34 üncü maddesinin, çerçeve 32 nci ve 33 üncü maddelerde yapılan değişiklikler nedeniyle Teklif metninden çıkartılması ve diğer maddelerin buna göre teselsül ettirilmesi,

➤ Çerçeve 35 inci maddesi ile 5015 sayılı Kanuna eklenen geçici 6 ncı maddesindeki atfın çerçeve 32 ve 33 üncü maddelerdeki değişiklikler doğrultusunda redaksiyona tabi tutulması ve 1/1/2005 tarihinden önce akaryakıt istasyonu olarak belirlenmiş tesisler için otogaz bayilik lisansı başvurularında asgari mesafe kısıtlamasının uygulanmamasının sağlanması amacıyla 5015 sayılı Kanuna Geçici 7 nci maddesi eklenmesi ve maddenin Çerçeve 34 üncü madde olarak teselsül ettirilmesi suretiyle,

➤ Çerçeve 36 ncı ve 37 nci maddelerinin, uygulamada tereddütlere yol açmamak amacıyla mevcut madde numaralarının korunmasını teminen yer değiştirmeleri ve ayrıca işlenecek 17 nci maddenin ikinci fıkrasındaki “uymayan lisans sahiplerine” ibaresinin “uymayanlara” olarak redaksiyona tabi tutulması ve metinden çıkarılan çerçeve 34 üncü madde doğrultusunda Çerçeve 35 inci ve 36 ncı maddeler olarak teselsül ettirilmeleri suretiyle,

➤ Çerçeve 38 inci maddesinin, Çerçeve 36 ncı ve 37 nci maddelerde yapılan değişiklikler nedeniyle teklif metninden çıkartılması ve diğer maddelerin buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle,

➤ Çerçeve 39 uncu maddesi ile 5307 sayılı Kanuna eklenen geçici 8 inci maddesinde yer alan atfın redaksiyona tabi tutulması suretiyle 37 nci madde olarak,

➤ Çerçeve 40 ncı maddesi, çerçeve 38 inci madde olarak aynen,

➤ Çerçeve 41 inci maddesi ile 5346 sayılı Kanunun 6/C maddesine birinci fıkradan sonra gelen ilk fıkrada yer alan 6446 sayılı Kanunun tarihinin redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 39 uncu madde olarak,

➤ Çerçeve 42 nci, 43 üncü, 44 üncü, 45 inci, 46 ncı, 47 nci ve 48 inci maddeleri, çerçeve 40 ncı, 41 inci, 42 nci, 43 üncü, 44 üncü, 45 inci ve 46 ncı maddeler olarak aynen,

➤ Çerçeve 49 uncu maddesi, redaksiyona tabi tutulması suretiyle 47 nci madde olarak,

➤ Çerçeve 50 nci, 51 inci ve 52 nci maddeleri, 48 inci, 49 uncu ve 50 nci maddeler olarak teselsül ettirilerek aynen,

➤ Yürürlüğe ilişkin 53 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki “43 üncü” ibaresinin “42 nci” şeklinde redaksiyona tabi tutulması ve tablolara ilişkin düzenlemenin 13 üncü maddedeki değişikliği müteakip yer verilmesi suretiyle 51 inci madde olarak,

➤ Yürütmeye ilişkin 54 üncü maddesi, 52 nci madde olarak teselsül ettirilerek aynen, kabul edilmiştir.

Ayrıca, verilen redaksiyon yetkisi doğrultusunda kanunların hazırlanmasında uygulanan usul ve esaslar çerçevesinde metnin tamamı redaksiyona tabi tutulmuştur.

İçtüzük'ün 45 inci maddesi uyarınca Teklifin Genel Kurul'daki görüşmelerinde Komisyonun temsil edilmesi amacıyla Zonguldak Milletvekili Ahmet ÇOLAKOĞLU, Manisa Milletvekili Semra KAPLAN KIVIRCIK, Denizli Milletvekili Şahin TİN ve Samsun Milletvekili Fuat KÖKTAŞ özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan <i>Mustafa Elitaş</i> Kayseri	Sözcü <i>Ahmet Çolakoğlu</i> Zonguldak (Bu raporun özel sözcüsü)	Kâtip <i>İffet Polat</i> İstanbul
Üye <i>Müzeyyen Şevkin</i> Adana (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Abdurrahman Başkan</i> Antalya	Üye <i>Ahmet Akan</i> Balıkesir (Muhalefet şerhim ektedir)
Üye <i>Vahit Kiler</i> Bitlis	Üye <i>Kazım Arslan</i> Denizli (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Yasin Öztürk</i> Denizli (Muhalefet şerhini ilaveten vereceğim)
Üye <i>Şahin Tin</i> Denizli (Bu raporun özel sözcüsü, son toplantıya katılamadı)	Üye <i>Metin Bulut</i> Elâzığ (Son toplantıya katılamadı)	Üye <i>Mehmet Erdoğan</i> Gaziantep
Üye <i>Osman Boyraz</i> İstanbul	Üye <i>Ali Kenanoğlu</i> İstanbul (Muhalefet şerhim ektedir)	Üye <i>İzzet Ulvi Yönter</i> İstanbul
Üye <i>Tacettin Bayır</i> İzmir (Muhalefet şerhi ektedir, son toplantıya katılamadı)	Üye <i>Mehmet Cihat Sezal</i> Kahramanmaraş	Üye <i>Tahsin Tarhan</i> Kocaeli (Muhalefet şerhi ektedir)
Üye <i>Ahmet Vehbi Bakırlıoğlu</i> Manisa (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Semra Kaplan Kıvırcık</i> Manisa (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Hacı Özkan</i> Mersin
Üye <i>Fuat Köktaş</i> Samsun (Bu raporun özel sözcüsü)		Üye <i>Enez Kaplan</i> Tekirdağ (Muhalefet şerhi ektedir, son toplantıya katılamadı)

MUHALEFET ŞERHİ

2/1410 Esas numaralı “Maden Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Kanun Hükmünde Karamamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” ile ilgili görüş ve eleştirilerimiz aşağıda belirtilmiştir.

51 madde olarak komisyona gelen teklifin geneline bakacak olursak, iktidar tarafından on altı yıldır uygulanan “ben yaptım oldu” anlayışından vazgeçilmediği görülmüştür.

Ekonomik krizin her geçen gün etkisini gösterdiği bu dönemde hazırlanan kanun teklifi, özellikle madencilik alanında sanki Ceza Kanununa dönüştürülmüş bir metin olarak karşımıza çıkmaktadır.

“Yeni sistemde artık kanun tasarıları bakanlıklar eliyle değil, doğrudan milletvekilleri eliyle teklif olarak hazırlanacak ve görüşülecek. Bu durum vatandaşın ihtiyaçlarına daha net çözümler üretecek” deniyordu, ancak bunu bir türlü göremiyoruz.

Maden Kanunu ve enerji alanında birçok sektörü doğrudan ilgilendiren teklif komisyonumuza geldiğinde, aslında “Yeni Sistem” denilen ancak ne olduğu belli olmayan bu işleyişin sağlıklı sonuçlar ortaya koyamayacağı bir kez daha anlaşılmıştır.

Teklifi hazırlayan iktidar mensubu milletvekillerinin, kanun teklifini hazırlarken sektör bileşenlerinin, maden emekçilerinin, maden, jeoloji ve elektrik mühendisleri odalarının, sivil toplum kuruluşlarının, sendikaların, üniversitelerin ve ilgili kamu kurumlarının görüşlerinin alınmadıkları görülmüştür.

Sektör temsilcileri, komisyon çalışmaları başlamadan bize gönderdikleri yazılı metinlerde bu kanun teklifinden Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne sunulmadan sadece iki gün önce haberleri olduğunu belirtmişlerdir. Telifle ilgili olarak, “Maliyetleri artıran, cezai hükümleri çoğaltan, sektörde var olmak isteyenleri yatırımdan uzaklaştırabilecek, madenleri ve petrol rafinerilerini yok yere kapatabilecek bir düzenlemeyle karşı karşıya” olduklarını dile getirmişlerdir.

Sayıştay’ın 2017 yılı Türkiye Taş Kömürü denetim raporu da göstermiştir ki, maden sahalarında rodövens artışı, kaçak usulde madenciliği büyütme, işçi sağlığı ve güvenliği daha riskli hale gelmektedir. Sorun, mühendis cezalandırmakla, işletmeciyi ağır cezaya boğmakla çözülmeyecektir. Sorun, rodövensli işletme anlayışındadır. Bu teklifle, maden sahalarının havza madenciliği ile işletilmesi gerekirken, ruhsat sahaları daha fazla sahaya parçalanmaktadır. İşte bu kanun, maden sahalarını daha fazla parçaya bölmeyi, daha fazla rezerv kaybının, daha fazla iş kazasının, daha çok üretim zorlamasının temelini atacaktır.

Madencilikte ulusal kaynaklarımızın uluslararası norm ve standartlara göre araştırılması, ileri teknoloji kullanılarak çevreye duyarlı bir şekilde işçi sağlığı ve güvenliği sağlanarak işletilmesi ve uç ürüne dönüştürülerek ülkeye daha fazla katma değer yaratmanın yollarının aranması ve buna ilişkin mevzuat düzenlemelerinin yapılması gerekirken, palyatif çözüm önerileri ve günü kurtarma anlayışı ile teklifin hazırlandığı görülmektedir.

Maden Kanunu ile ilgili bu görüşler bu şekilde gündemdeyken 25.12.2018 tarihinde gerçekleşen Komisyon toplantısında, tüm Cumhuriyet Halk Partisi Komisyon Üyeleri olarak, teklifin geri çekilmesini, taslağın maden konusuyla ilgili bileşenlerin görüşleri alınmadan hazırlandığı için sorunlu olduğunu dile getirdik.

Böylesi yüksek maliyetleri olan bir kanun teklifinin ancak uzun diyaloglarla, teknik incelemeyle komisyonlara getirilmesi gerektiğini, teklifin geri çekilerek olgunlaştırılmasını, beraber bir çalışma yürütülmesi gerektiğini belirttik.

Teklifin geri çekilmesinin kabul edilmemesi üzerine, Alt Komisyon kurulması ile ilgili Komisyon Başkanlığına dilekçe verdik.

Teknik ve birçok kesimi etkileyecek olan Maden Kanunu ile ilgili tüm siyasi parti grupları, dile getirmiş olduğumuz çekincelere katıldılar ve tüm partilerin uzlaşısıyla Alt Komisyon kurulmasına ve teklifin ilgilendirdiği kuruluşların uzman kişilerince değerlendirilerek, sağlıklı, çözüm odaklı bir çalışma ortaya çıkarılması konusunda ortak bir karara varıldı.

AKP'den 4, CHP, İYİ Parti, MHP ve HDP'den 1'er üyenin verilmesiyle teklif hakkında çalışmak üzere alt komisyon oluşturulmuştur.

Sivil toplum örgütlerinin, konu ile ilgili sektör temsilcilerinin, meslek odalarının alt komisyon toplantısına çağırılması, gerçekleşecek olan toplantıda tüm kesimin görüşlerinin alınarak, Kanun Teklifinin, tüm kesimlerin sorunlarına çözüm üretecek şekilde ele alınması amaçlanmıştır.

07.01.2019 tarihinde gerçekleşen alt komisyon toplantısına sektör ve sivil toplumun birçok temsilcisi katılmış, ne yazık ki temsilcilere kanun teklifinin geneli üzerinde söz verilirken, maddeler üzerinde görüş bildirmelerine imkân tanınmamıştır.

Sivil toplum örgütlerinin, sektör temsilcilerinin ve meslek odaların sadece kanun taslağının geneli üzerinde yaptıkları ve alt komisyon raporuna da giren konuşmalarda;

- > Maden ruhsat alanı dışına çıkan faaliyetler ile kaçak madencilik faaliyetlerinin aynı şekilde değerlendirilmesinin doğru olmadığı,
- > "İhtisaslaşmış devlet kuruluşu" kavramına dâhil olan üniversiteler ile ayrıca Devlet Su İşleri ve Karayolları Genel Müdürlüğü gibi kurumların da ruhsat almasının mümkün olabileceği,
- > Devlet hakkındaki artışın özellikle düşük tenörlü madenlerin üretimini olumsuz etkileyeceği,
- > Ürettiği madeni yurt içinde ve kendi tesisinde işleyip ek katma değer sağlayanlara, bu tesislerde üretimde değerlendirilen maden miktarı için alınmayan Devlet hakkının % 75'e çıkartılmasının uygun olacağı,
- > Madencilik izin ihlallerinin uzmanlar tarafından değerlendirilmesi, yaptırımın ise MAPEG tarafından uygulanması gerektiği,
- > Faaliyet durdurma yaptırımının elektrik üretimiyle entegre çalışan madenlerde elektrik üretiminin de durdurulması anlamına geleceği,
- > Kamu kurumlarının özel sektörle aynı şartlar altında madencilik yapması gerektiği,
- > Muhtemel rezerv alanlarının görünür rezerv haline getirilmesi için öngörülen sürelerin kısa olduğu,
- > Ruhsat harçları ve cezalarının artırıldığı, ruhsat iptallerinin kolaylaştırıldığı, bunun da ruhsat güvencesini ortadan kaldırdığı,
- > Ruhsatların bölünmesinin mümkün hale getirildiği,
- > Ulusal markerin kaçak akaryakıtın tek değil ilk göstergesi olmasını teminen EPDK'nın teknik değerlendirme yapmasının da aranması gerektiği,
- > Kiracının kaçakçılık yapması durumunda akaryakıt istasyonunun mühürlenmesinin mülk sahibinin mağduriyetine yol açtığı,

- Akaryakıt bayilerinin değil, dağıtım şirketlerinin kaçak ürün ikmalinden sorumlu tutulması gerektiği,
- İdari para cezalarının özellikle Anadolu'daki akaryakıt bayileri için ödenemeyecek kadar yüksek olduğu,
- Jeoloji ve Maden Mühendislerinin Odalarıyla bağının koparılması ve Oda'nın üyeleri üzerindeki mesleki denetim yetkisinin korunmasının sağlanması amacıyla "Oda Sicil Belgesi" ibaresinin teklif metninden çıkartılması gerektiği,
- Meslekten uzaklaşmalarının engellenmesi amacıyla teknik eleman ve daimi nezaretçilere para cezası kesilmesinden önce yazılı uyarı yapılması gerektiği,
- Madencilik hukukuna ilişkin bir ihlal durumunda, ruhsat sahibinin ihlali fark etmemiş olabileceğinden dolayı ihlal tekrarı durumunda tespit değil, tebliğ tarihinin esas alınması gerektiği" dile getirilmiştir.

Teklifin alt komisyon toplantısının ikinci oturumuna, sivil toplum örgütlerinin, sektör temsilcilerinin ve ilgili odaların katılmasına izin verilmemiştir.

6 AKP milletvekili tarafından hazırlandığı görülen, ama arka planda madencilik alanında çok sınırlı bir lobinin bakanlıkla faaliyeti sonucunda ortaya çıktığı anlaşılan bu teklif, birtakım değişiklikler geçirmiş olsa bile, sağlıklı bir alt komisyon çalışmasıyla olgunlaştırılmamıştır.

Bu teklif, ilk haliyle, madencilikte birikmiş temel sorunlarımızı çözmeye değil, maden denetimlerinde maden mühendislerini baştan günah keçisi ilan etmeye adanmıştır. Alt komisyondaki kısmi iyileştirmeler yeterli değildir. Madenciye ve madencilige daha topyekun yaklaşmak gerekir.

Cumhuriyet Halk Partisi tarafından teklif metninin iyileştirilmesi için alt komisyonda verilen 38 değişiklik ve çıkartma önergesinin çok büyük bölümü kabul edilmemiştir.

Sağlıklı ve tüm bileşenlerin sorunlarına çözüm olmak amacıyla kurulduğu ve tüm maddelerin tek tek inceleneceği söylenen alt komisyon ne yazık ki "kabul edenler, kabul etmeyenler, kabul edilmemiştir" hızlandırmasıyla çalıştırılmıştır.

Alt komisyon görüşmeleri de göstermiştir ki, sektör temsilcileri "dostlar alışverişte görsün" usulüyle dinlenmiştir. Talepler, uyarılar yeterince dikkate alınmamıştır. Muhalefetin yapıcı önergeleri, sektörden gelen taleplere genelde kulak tıkanmıştır. Sektörlerin ısrarla üzerinde durduğu maliyet artırıcı hükümler konusunda yeterli adım atılmamıştır.

Teklifin tüm paydaşlarla ortak bir çatı altında müzakeresi gerekirken bu yol da denenmemiştir. Sektör kriz şartlarında bu teklifin mali yükünü anlatmaya kalkarken, kanun teklifi sahiplerinden düzenlemeyle ilgili kapsamlı bir etki-değerlendirme analizi gelmiyorsa, bu teklif maddelerinin her birinin maliyeti, uzun ve kısa vadede enerji sektörüne yükü anlatılamıyorsa, ortada çok ciddi bir yasama sorunu var demektir. Böylesi yüksek maliyetleri olan bir kanun teklifi ancak uzun diyaloglarla, teknik incelemeyle komisyona getirilebilirdi. Sektör temsilcileri de son günde haberdar edildikleri bu teklifler ilgili olarak alt komisyonda bunu önermiştir ve kritik maddelerin geri çekilmesini, olgunlaştırılmasını istemiştir ama telaşla, görünen o ki dar bir lobinin çıkarları uğruna bu teklif yoluyla binlerce firma kriz şartlarında yeni bir tehlikeye itilmektedir.

Madencilik sektörü yeni teşvik ve destekler beklerken, iktidar madencilere kriz fırsatçılığıyla yaklaşmaktadır. Bu teklif, daha nitelikli madencilik için kanun yapmak varken, daha çok para cezası, daha çok faaliyet durdurma cezasına mahkum bırakma mantığıyla tasarlanmıştır.

Sektör temsilcileri, teklifin sağlıklı bir ortamda tartışılmadığını belirterek kamu madenciliği ile özel sektör madenciliği arasındaki dengenin bu teklifte göz ardı edildiğini iddia etmektedir.

Tarihimizin en büyük maden faciasını 2014 yılında Soma'da, bu iktidar döneminde yaşadığımız hatırlanırsa, madencilikteki temel sorunların daimi nezaretçi, mühendis ya da yetkilendirilmiş tüzel kişileri cezaya boğarak çözülemeyeceği 16 yılda anlaşılmalıydı.

Teklif, kriz şartlarında maden işletmecilerinin ödeyeceği cezaları insafsızca katlamaktadır. Arama ruhsat bedellerini kriz koşullarına rağmen kimi yerde kat kat arttırmakta, işletme ruhsatlarına ise zam yapmakta, teşviklerde kısmi daralmalara yol açmakta, adeta "krizde madencilik yapmayın" demektedir.

Teklif, sanki madenciliğin gerçeklerine gözünü kapatmıştır. Ruhsat alanlarındaki muhtemel rezervlerin çok kısıtlı zaman içinde görünür rezerve dönüştürülmesi şartı teknik ve mali yönden imkânsızdır. Sektördeki aktörleri iş yapmaktan, yatırımdan soğutacaktır.

Bu teklif, hesapsız ve plansız, öngörüsüz bir madenciliğin, daha pahalı petrol arama ve işletme anlayışının önünü açmaya dayalıdır. Bu anlayışın hiçbirimize faydası yoktur.

Sorun, madenciliğimizi topyekûn, bilimsel bir anlayışla ele alarak, ayrıntılı yönetmeliklerle düzenleyerek, rodövans usulünü kaldırarak, havza madenciliğine geçerek, ayrı bir Maden İş Kanunu çıkararak, yeni bir Maden Bakanlığı kurarak, siyasi kayırmacılığa son vererek, dünya ölçeğinde bir madencilik anlayışı getirerek çözülebilecektir.

TEKLİFE ANAYASAL AÇIDAN BAKILDIĞINDA;

"Ülke-insan(toplum)-siyasal örgütlenme (devlet)", 21. Yüzyılda Anayasa konularının sıralanmasını ifade eder.

- **Siyasal örgütlenme/devlet:** 18. yüzyıl, 19. yüzyılda **kurumsal anayasa hukuku** gelişti; yasama-yürütme-yargı erkler ayrılığı tesisi sağlandı.

- **İnsan /toplum:** 20. yüzyılda insan haklarının anayasalarca ve uluslararası belgelerce güvencelenmesi ile, **özgürlükler anayasa hukuku** gelişti.

- **Ülke/çevre:** 21. Yüzyılda ise, çevresel konuların anayasa ve uluslararası belgelerde düzenlenmesi, ülkesel anayasa hukuku veya **çevresel anayasa hukuku** adı verilen bir anayasa hukuku dalı ortaya çıktı.

Anayasa hukuku düzleminde Dünya çapında tartışılan en önemli güncel konulardan biri, **"Ülkenin anayasallaşması, anayasanın da ülkeselleşmesi"** sürecidir.

Yasa teklifini ele aldığımızda 13 kanunda değişiklik yapan bu torba yasa teklifi bütün Türkiye'yi ilgilendirmektedir.

Anayasa'nın 126. maddesine göre ülkemizin adı Türkiye ve Türkiye bütününi doğrudan ilgilendiren bir tekliftir. Bunun yanı sıra Anayasa'nın, "Tabii servetlerin ve kaynakların aranması ve işletilmesi" kenar başlıklı 168. maddesi, doğal kaynakların ve haliyle madenlerin işletilmesini düzenlemektedir. Bu sebeple kanun teklifinin madde 168 çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir.

Anayasallık açısından somutlaştırmak gerekirse; kanun teklifi, esasen, Anayasa madde 43'ten başlayan ve 168'e kadar devam eden, ormanlarla birlikte madde 169 ve 170'i de kapsamına alan ülkesel bileşenlerin korunmasına ilişkin hükümler ve çevresel haklar alanı, kamu yararı çerçevesinde ele alınır ve değerlendirilmelidir. "Kıyılardan yararlanma", "Toprak mülkiyeti", "Tarım, hayvancılık ve bu üretim dallarında çalışanların korunması", "kamulaştırma", "devletleştirme ve özelleştirme", **kamu yararı** ana başlığı altında düzenlenmektedir (Anayasa, m. 43-47).

Bu gerekçelerle özellikle, böyle bir yasa teklifinin ülkesel anayasa hukuku açısından okunmasında yararın ötesinde bir gereklilik var. Karşılaştırmalı hukuka gitmeden pekâlâ bizim Anayasa'mız açısından da bir anayasal okuyuş ile Anayasa'mızda "Ülke nasıl korunuyor, nasıl tasarlanıyor?" sorusunu sorarak; konunun değerlendirilmesinde yarar bulunmaktadır. İç Tüzük madde 38'in uygulanması, bu sorunun cevabı için de hayatidir. Komisyonun mutfak görevi görmediği ve Anayasa'ya aykırılık incelemesine tabi tutulmadığı kanun teklifi, Anayasa Mahkemesine götürülse dahi Anayasa Mahkemesinin üç sene, beş sene sonra vereceği bir karar, Anayasa'ya aykırılığı gidermeyeceği, özellikle ülkesel anlamda, ülkenin doğal kaynakları açısından çok açıktır ve geri dönüşü olmayan zararlar meydana gelmiş olabilecektir.

Torba yasa uygulaması, nitelikli yasa kavramının bir tür kemiricisi konumuna gelmiş bulunmaktadır. Bu kanun teklifi de tipik bir torba yasa örneğidir. Bu bağlamda değerlendirildiğinde şu iki üçlü ön plana çıkmaktadır;

-Düzenleme/denetleme/yaptırım,

-Görev/yetki/sorumluluk.

-Düzenleme/denetleme/yaptırım: Madencilik alanında, özellikle doğal kaynakların işletilmesi alanında yapılan düzenlemeleri değerlendirmek açısından bu husus daha acil bir hal almaktadır. Bir, bu alanı düzenlemek kanun teklifi ile yapıldığı gibi; İki, denetim mekanizmalarını işlevsel kılmak; Üç, yaptırım uygulamak. Bu üçlü tesis edilirse "düzenlemek, denetlemek ve yaptırım uygulamak", kaçak inşaatta olduğu gibi, kaçak madencilik yapıp sonra affetme konumuna gelmek durumunda kalınmaz.

Mesela, ülkemizde uygulanan liçi tekniği ile altın madeni istihracı, Türkiye'nin içinde yer aldığı Avrupa hukuk düzeninde yasaktır. Buna rağmen, Eurogold Avrupa hukukunda yasak olmasına karşın Türkiye'de siyanür liçi yöntemi ile altın aradı. Aynı hukuk ailesinden olmamıza rağmen bizim hukukumuzda yasalar buna müsaade ettiği için bu faaliyetler yürütülebildi. Öte yandan İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi, çok önemli kararlarında, mesela Maşallah Öneriyıldız Kararı'nda "Üstelik, 56'ncı madde gibi koruyucu bir madde var. Bu madde önlemek, korumak ve geliştirmek gibi devlete bu üçlü içermektedir. Bu vaka bu düzenlemeye rağmen nasıl gerçekleşmiştir?" diye sorgulayarak, Sözleşme'nin birçok hükmünün Türkiye tarafından ihlal edildiğine karar vermiştir. Anayasamıza yapılan yollama, birçok Avrupa devletlerinde madde 56'nın öngördüğü üzere üçlü yükümlülük öngören Anayasal düzenleme bulunmuyor olması nedeniyle anlamlıdır. Öte yandan, Anayasamızda, düzenleme, denetleme ve yaptırım üçlüsüne de, doğrudan veya dolaylı biçimde denk hükümler bulunmaktadır. Bunların işlenmesi ve görünür kılınması gereği bulunmaktadır.

Tabii servetlerin ve kaynakların aranması ve işletilmesi (md.168)

“Tabii servetler ve kaynaklar Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Bunların aranması ve işletilmesi hakkı Devlete aittir. Devlet bu hakkını belli bir süre için, gerçek ve tüzelkişilere devredebilir. Hangi tabii servet ve kaynağın arama ve işletmesinin, Devletin gerçek ve tüzelkişilerle ortak olarak veya doğrudan gerçek ve tüzelkişiler eliyle yapılması, kanunun açık iznine bağlıdır. Bu durumda gerçek ve tüzelkişilerin uyması gereken şartlar ve Devletçe yapılacak gözetim, denetim usul ve esasları ve müeyyideler kanunda gösterilir.”

-Görev/yetki/sorumluluk: İkinci üçlü “görev, yetki ve sorumluluk” ilkesidir. Görevli kimse, yetki onundur ama sorumlu kişi ve makam da mutlaka belirlenmelidir.

Bu iki üçlüde ortaya çıkan zaaf, Soma katliamı gibi vakalara sebebiyet vermektedir. “Soma” dediğimiz zaman yaşam hakkından çocukların geleceğine kadar Anayasa bütününe ihlal edildiği ortadadır.

Dolayısıyla, “ülkesel anayasa hukuku” denildiğinde esasen özgürlükler anayasa hukuku, kurumsal anayasa hukuku bütün alanı ilgilendirmektedir. Bu bakımdan bu üçlülerden sonra **sürdürülebilir gelişme** gereklerini öne çıkarmak, kullanacak ölçütler açısından, Türkiye’nin de taraf olduğu Birleşmiş Milletler sözleşmeleri açısından, Avrupa Konseyi sözleşmeleri açısından, onlarla uyum sağlamak bakımından da daha ülkenin geleceğe yönelik çıkarlarına hitap etmektedir.

Kanun teklifinin bütünü açısından değerlendirdiğimizde, Anayasa’nın ülkesel okunuşu ve teklif metninin de anayasal okunuşu gereklidir. Anayasa’nın da ülkesel okunuşu çerçevesinde madde 43’ten 170’e çevreye ilişkin düzenlemeler bütünü dikkate alınmalıdır. Bu şekilde yapılacak Anayasal değerlendirme, Anayasa’nın 126’ncı maddesinde belirtildiği gibi Türkiye’nin yararına olacaktır. İçtüzük’ün 38. Maddesi bu şekilde işletilmesi, yasama kalitesi açısından da önemlidir. Zira nitelikli yasa, nitelikli yönetim, nitelikli toplum ve nitelikli ülke demektir. Kanun teklifinin de amacı bir grubu incelemek değil, nitelikli ülke olmalıdır.

Teklifin 1 inci maddesinde yapılmak istenilen değişikliğe verdiğimiz önergeyle MTA üzerinden kurulacak şirketlere geçecek personelin Kurumdaki görevlerine geri dönerken haklarının korunması amaçlanmış, Personelin göreve dönüşünde, görevden ayrılmadan önceki kadro ve pozisyonlarının dikkate alınmasının yolu açılmak istenmiştir. Personeli kurumundan ayırıp özel şirkete geçiren hükmün kıdem tazminatına engel teşkil etmesinin önüne geçilmek istenmiştir. Önergemiz kabul edilmemiştir.

Bu madde yasalarsa, MTA üzerinden kurulacak şirkete kamunun izniyle geçen personel zaman içinde şirketten ayrılarak eski görevine yani kurumuna döndüğünde, kurumunda daha önceden aldığı hiçbir kadro ve pozisyon dikkate alınmayacak, bu personelin hangi şartlar altında görevine geri döneceğine o anki siyasi kadrolaşmanın karar vermesi beklenecek, liyakat ve kurumsal hafıza arka plana itilecektir.

Berberinde İş Kanunu hükümleri de yok sayılacak, çalışma mevzuatına aykırı biçimde, bu personel geri dönüşü halinde şirketten kıdem tazminatı alamayacaktır. Özetle, şirketleşme uğruna personelin kıdemini, birikimini, liyakati ve iş tatminini görmezden gelmektedir.

Teklifin 3 üncü maddesinde ek madde 7 fıkrasının sonuna eklenmek üzere verdiğimiz önergede “Bu kömür alımı, EÜAŞ ve ilgili sermaye şirketi arasında yapılan sözleşme kapsamında devlet alım garantisi uygulanamaz” şeklinde değişiklik teklif ettik.

Bu sayede, çöken elektrik devlet alım garantili modelin, kömür alımı garantisini modeline çevrilerek, EÜAŞ tarafından uygulanması ve devlet kaynaklarının verimli kullanılması, zarar etmesinin önüne geçilmek istenmiştir. Önergemiz kabul edilmemiştir.

Teklifin 4 üncü maddesinde, “Milli menfaatlere uygun” ibaresinin önemli bir vurguyla tekif metninden çıkarılması için önerge verilmiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında çıkan her kanunun milli menfaatlere uygun olması gerekmektedir. Bu ibarenin uygunluk şeklinin ne olduğu bilinmediği için ileride yaşanacak sıkıntılara yol açabileceği düşünülmektedir. Bu maddede Maden Kanununa madenlerin “milli menfaatlere uygun” işletileceği ibaresini eklemeyi önerenler, teklifin ilk halinde, başka bir maddeyle yerli maden mühendislerini yüksek cezalarla sektörden ayrılmaya zorlamaktaydı. **Bu konunun Cumhurbaşkanlığı kararnamesi (CBK) ile düzenlenmesi, “kanunilik” ilkesini esas alan Anayasa madde 168’e aykırılık oluşturmaktadır.**

Teklifin 4 üncü maddesiyle madencilğe “Milli menfaat” üzerinden yaklaştığını iddia edenler, sektörün komisyona sunduğu maliyet analizlerine bakıldığında, aynı teklifin petrolle ilgili maddelerinde Batman Petrol Rafinerisi’ni kapatabilecek bir hesaplama hatası yapmaktadır. Eğer böyle bir tehlike yoksa, teklif sahiplerinin getirdikleri teklifin her bir maddesinin mali etki analizini önümüze koymaları gerekirdi ama teklif sahipleri kendi getirdikleri teklifle ilgili kapsamlı bir etki-değerlendirme ve maliyet analizi sunmamıştır. Teklif sahipleri, 4 üncü maddedeki gibi “milli menfaat” diyedursun, aynı maddede yerli ham petrolün hem rafineri alım fiyatını yükseltip hem de rafineriyle üretici arasında eşit paylaşılan boru hattı taşıma maliyetinin tamamını bu kriz şartlarında rafineriye yüklemektedir. Bu teklif, sektör oyuncuları arasında maç ortasında kural değiştirmekle eşdeğerdir, adil rekabetin önüne geçmektedir. Öngörülemez ve sürekli değişken piyasa kuralları koymak, yatırımları baştan caydırmaktır.

Teklifin 5 inci Maddesi, Jeoloji ve maden mühendislerinin, odaları ile mesleki bağı koparmaya yönelik olarak getirilen ve odaların meslektaşları üzerinde mesleki denetim yapmasını ortadan kaldırmayı amaçlayan Oda Sicil Belgesi kaldırmayı düzenlemekteydi. Oda Sicil Belgesi, 2010 yılında Maden Kanununa tanımlar ile 2. maddesine eklenmiştir. Teklif ile oda sicil belgesinin maden kanunu kapsamından çıkarılması Anayasa’nın 135. Maddesine aykırı olacağı gibi maden iş kazalarının önlenmesinde yaşamsal önemi bulunan jeoloji ve maden mühendisleri odasının üyeleri üzerindeki takip ve denetimini işlevsiz bırakacaktı.

Bu nedenle 3213 sayılı Maden Kanunu’nun 2. Maddesindeki “oda sicil belgesi” tanımının aynen korunmasıyla ortaya çıkabilecek olumsuzlukların önüne geçilmesi, İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu tanımına Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarının da eklenerek bütünlük oluşturması, Maden Hakları tanımının da düzeltilerek anlam bütünlüğü sağlaması amaçlanmıştır. Oda Sicil Belgesini kaldırmayı düzenleyen 5. Madde, önergemiz ve söylemlerimiz sonrasında madde metninden çıkartılmıştır.

Teklifin 8 inci Maddesi, Ruhsat sahalarında ruhsat sahibi veya madencilik faaliyeti ve bağlı tesisi olanlar ancak Bakanlık tarafından uygun görülmesi halinde ticarî veya sınaî faaliyette bulunabilir ifadesi ile kurul kaldırılmış yerine “Bakanlık” getirilmiştir. Bakanlığın uygun görmesi halinde, “ticarî veya sınaî faaliyette bulunabilir” ifadesi, uygun görüşün kıstaslarını belirtmediği için daha sonra maden sahalarının amacı dışında kullanılmasının yolunu açacaktır. İfadenin “Madencilik faaliyeti ve bağlı tesisi olanlar” olarak değiştirilerek bu durumun önüne geçilmesi amaçlanmış, maden faaliyetlerinin farklı ticarî, sınaî yatırımlar adı altında, zeytinlik alanlarda ve meralarda daralmaya gidecek bir sürece yönelimi engellenmek istenmiş; verilen değişiklik önergesi reddedilmiştir.

Teklifin 9 uncu maddesi ile “Devlet Hakkı” oranı % 25’ten % 50’ye çıkartılmak istenmiştir. Madencilik faaliyetlerinde teşviki kısıtlayıcı bir madde haline dönüşmemesi için maddenin kanun teklifinden çıkartılması ile ilgili önerge verilmiş, Alt Komisyonunda yapılan görüşmeler sonrasında %50 olarak belirtilen oran % 40’a indirilmiştir.

Teklifin 10 uncu Maddesinin ilk biçimi, Maden Kanununu bir Ceza Kanununa dönüştürmekteydi. Bu şartlarda mühendisliğin, yetkilendirilmiş tüzel kişilerin, nezaretçiliğin sahada bir anlamı kalmayacaktı. Sınırlı yetkiye sahip olan ve gelir düzeyi görece düşük bir teknik eleman ya da daimi nezaretçinin teklifteki cezalarla karşılaşması, meslekten uzaklaşmaları, sahada sorumluluk almaktan geri durmalarını beraberinde getirecek bir yapıtırdı.

Alt Komisyon görüşmelerinde sona bırakılan, daha sonra müzakere için komisyona bırakılan madde ile ilgili, belirlenen ceza miktarı 5000 TL’den, 1000’TL’ye düşürülmüş, Teknik Eleman ve Daimi Nezaretçinin İş Güvenliğinin sağlanması için önerge verilmiş, durumun İş Güvenliği Yasası ile uyumunun araştırıldıktan sonra Genel Kurul aşamasında Maden Mühendisleri Odası’nın talebi doğrultusunda düzenleneceği hususunda anlaşmaya varılmıştır.

Ayrıca madencilik alanında gelişmiş bir çok ülkede olduğu gibi mühendislerin meslektaşlarına karşı sorumluluğunun yerine getirilmesi amacıyla Maden Kanunu’nun 10. Maddesinin 2. Fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “**Mühendislik hizmeti üreten gerçek ve tüzel kişiler ile daimi nezaretçiler beyanlarını ilgili meslek odasından aldıkları oda sicil kayıt belgesiyle belgelendirmek zorundadırlar.**” ibarelerinin eklenmesini istenmiştir. Ancak önerge reddedilmiştir.

Teklifin 14 üncü Maddesinde, Devlet Hakkı oranında değişiklik yapılmaktadır. Kısa sürede yapılan değişiklikler madencilik sektörünün ön görülebilirliğini ortadan kaldırmaktadır. Ekonomik koşullar ile mücadele eden sektörün oranları korunarak, mevcut kanunun yüzde 2 ve yüzde 4’lük oran tespitinin aynen korunması, sektörün üzerindeki yükün azaltılması amaçlanmış, verilen değişiklik önergesi kabul edilmemiştir.

Teklifin 18 inci Maddesi, İhalelik sahaları ihale edilmeksizin, Devlet kuruluşlarına Bakanlık onayı ile verebilmeyi düzenlemektedir. İhale edilmeden sahaların Bakan onayı ile verilebilmesi, talanın ve iltimasın önünü açabileceği gibi Varlık fonu devreye sokularak, tamamen usulsüz durumların ortaya çıkabilmesinin önünü açacaktır. Böyle bir düzenleme, bir yandan, Anayasa’nın “çalışma ve sözleşme hürriyeti” başlıklı 48.maddesine, öte yandan. Planlama ilkelerini düzenleyen 166. maddesine aykırıdır.

Madde metninin tekliften çıkarılması ile ilgili hem alt komisyonda hem komisyonda verilen önergelerimiz reddedilmiştir.

Teklifin 20 inci maddesi, havza madenciliği ilkelerine aykırı olarak küçük ruhsatlar oluşturulmaktadır. Bu madde ile birlikte mevcut kanuna yazılmış olan Ek-1 Maddesi de kaldırılmaktadır. Oysa TBMM bünyesinde kurulan Soma Maden Faciasını Araştırma Komisyonu raporu da göstermektedir ki, havza madenciliğine geçilmesi ve arazilerin parçalanması, maden rezervlerinde kayba ve üretim zorlamasına kadar varan süreçte maden facialarına yol açmaktadır.

Rodövens ile verilen alanların denetlenemeyeceği, bu sahalarda iş kazası olacağı öngörülmüş ancak bunun sonuçlarından kamu kuruluşlarının etkilenmemesi amaçlanmıştır. Ayrıca ruhsat sahibi olunması nedeni ile bu haktan yararlanılarak imzalanan rodövens sözleşmesi ve bu sözleşmenin süresi esas alınarak yapılacak süreli bir ruhsat devri, hukukî açıdan sorunlu ve tartışmalıdır. Bunun yerine Bakanlığın rodövensli sahalarda kazaların yaşanmaması için gerekli her türlü önlemin alınacağı yasal düzenlemeleri yapmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Bu teklif de göstermiştir ki, kamunun, uzun vadede kömür madenciliğinden çekilmesi amaçlanmaktadır. Düzenleme “Ruhsat tüm haklarıyla bir bütündür” ilkesine aykırıdır. Sahanın bir bölümüne yapılan rodövens sözleşmesi ruhsat hakkı doğurmaktadır.

Soma Araştırma Komisyonu Raporunun 2014 yılındaki uyarıları bu teklifte dikkate alınmamış, geriye gidise zemin hazırlanmıştır. Sadece 5 yıl öncesinden, yine Meclis’in hazırlamış olduğu Soma ile ilgili araştırma komisyonu raporundan sonuçlar çıkarılmış olsaydı, bu kanun teklifi maddesinin önümüze getirilmemesi gerekirdi. 2014’te kurulan ve raporu 4 yıldan uzun süredir Genel Kurulda görüşülmeyi bekleyen “Manisa’nın Soma İlçesinde, Başta 13 Mayıs 2014 Tarihinde Olmak Üzere Meydana Gelen Maden Kazalarının Araştırılarak Bu Sektörde Alınması Gereken İş Sağlığı Ve İş Güvenliği Tedbirlerinin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu”nun tespitleri, uyarıları, çözüm önerileri bu kanunda dikkate alınmamış olup, önceki yapılan çalışmalar yok sayılmıştır.

Bu madde kaldırılarak kamu kurumlarına ihale, rodövens gibi gerekçelerle ruhsatların bölünmesi engellenmelidir. Maddenin uygulanması durumunda yeni ruhsat verilen alanlarda ruhsatların iptal edilmesi durumunda, kamu kesimi ruhsat kaybından dolayı zarar uğrayacaktır. Rodövens sahasında çalışacak maden işçilerinin Türkiye Taş Kömürü tarafından eğitilmeden geçirilmesi gerekir. Ayrıca bu madde, Anayasa madde 166’ya sözü ve özü ile aykırıdır.

Bu düzenleme, çevre hak ve ödevini düzenleyen madde 56’ya aykırıdır: “Herkes sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir.”

Devletin önleme/koruma/geliştirme yükümlülüğü, çevre ve belli bir yeryüzü parçasının bir bütün olarak değerlendirilmesi ölçüsünde yerine getirilebilir. “Küçük ruhsatlar”, madencilik ilkelerine aykırı olduğu gibi daha geniş anlamda çevre hukuku ilkelerine de aykırıdır. Çünkü Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED), ancak havza madenciliğinde uygulanabilir. ÇED ise, düzenleme-denetim-yapıtım zincirinde devletin önleme-koruma ve geliştirme yükümlülüğünü yerine getirebilmesinin önkoşuludur. Dolayısıyla söz konusu düzenleme, Anayasa madde 56’ya aykırıdır.

Teklifin 21 inci Maddesi, “Genel Müdürlük rodövens sözleşmelerinin tarafı değildir” denmektedir. Fakat sicile şerh edilmeyen sözleşmeler geçersiz sayılmakta ve ceza görmektedir. Kanunda taraf olmamakla birlikte uygulamada taraf olmaktadır. Uygulama çelişkinin giderilmesi amacıyla değişiklik önergesi verilmiş ancak reddedilmiştir.

Teklifin 25 inci Maddesi’nin “c” fıkrası için yapılan düzenlemede “damga süresi geçmiş ibaresinin” teklif metninden çıkartılmasını, “e” fıkrasının başına “kasıtlı” olarak ibaresinin eklenmesi teklif edilmiş, ancak reddedilmiştir.

Elektrik Mühendisleri Odası'na Göre; "Damga süresi geçmiş ölçü aletinin kullanımının kontrolü kullanıcı açısından nerede ise imkânsız bir durumdur. Çünkü elektrik, doğalgaz, su sayaçları gibi yaygın kullanılan ölçü aletlerinde aboneler, abone olma süreçlerinde damga üzerindeki tarihi kontrol etmedikleri gibi damga süreleri ve mevzuat konusunda bilgi sahibi olmaları mümkün değildir. Bu madde milyonlarca aboneyi ilgili şirketin keyfi yaklaşımlarına bırakır. Şöyle ki; bazı dağıtım şirketleri sayaçların damga süreleri doldu gerekçesi ile sayaçları değiştirmekte -ki sayaçlar sökülmeden kontrol edilebilecek ve hata sınır aşımı yoksa değiştirilmeden yeniden mühürlenebilecekken- değiştirirken sökme, takma ve sayaç bedeli adı altında ücretler almakta, abonenin konu hakkında yeterince bilgisi olmamasından faydalanmaktadır.

Teklifte "e) Ayanı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye," denilerek genelleme yapılmaktadır. Ölçü aletini kişi yasal satıcılarından almışsa ve ölçü aleti arızalandı ise kişinin bir sorumluluğu bulunmadığı halde cezalandırılmaktadır.

Teklifin 27 inci maddesi, ölçü aletlerinin kullanımını düzenlemektedir. Maddenin teklif metninden çıkarılması teklif edilmiş, ancak kabul edilmemiştir.

Yine Elektrik Mühendisleri Odası'na göre bu madde; "sonucu milyonlarca sayaç bedelleri abonelerce karşılanmak üzere değiştirilmek zorunda kalacaktır. Halihazırda süren veya sonuçlanmış olan sayaç değiştirme ve sayaç bedellerine dair mahkeme kararları boşa çıkarılmaktadır. Dağıtım şirketlerinin hiç bir bedel talep etmeden yapmaları gereken işlemin abonelerin üzerine yıkılması ve bunun için 90 gün süre verilmesi uygun değildir. Ön ödemeli doğalgaz sayaçlarının bu karar gereği değiştirileceği dikkatten kaçmamalıdır.

Ayrıca sayaçların yerlerinde ölçüm yapılarak doğruluk testi yapılabilecekken sağlam sayaçların sökülmesi, takılması, değiştirilmesi gibi ekonomik külfet getirici yaklaşımlar ülke ekonomisine zarar verici nitelikte israftır. Sayaçların yerinde ölçümünün yapılması ve ölçüm sonucuna göre değişimin yapılması hükmü getirilmelidir. Ölçümün aboneye yük getirmeyecek şekilde yapılmasını amaç edinilmesi uygundur.

Teklifin 30 – 31 – 32 – 33 – 34 – 35 – 36 - 37 – 38 – 39 ve 40'inci Maddeleri petrol ve türevi iş yapan sektör için ağır yaptırımlar getiren maddelerdir.

Maddeleri ile ilgili sektörün büyük oyuncularını ayrı, küçük oyuncularını ayrı tutum sergilemektedir.

Sektörün büyük oyuncularını tatmin edecek düzenlemeler, küçük oyuncularını; küçük oyuncularını tatmin edecek düzenlemeler, büyük oyuncularını mutlu etmemektedir.

Bu durum bile kanun teklifi hazırlanırken konu ile ilgili sektörlerden görüş alınmadığın açık bir ispatıdır.

Sektörün farklı bileşenlerinin görüşleri alınmadan, ekonomik kriz altındaki gerçeklere aykırı bir şekilde yapılan hesaplama yöntemleri sektörde tepkiyle karşılanmıştır.

Teklifin 30 ve 40'inci maddeleri arasında petrol ve türevi ürünlerle ilgili düzenlemeleri değiştiren hükümler hakkında sektörün büyük temsilcilerinden Tüpraş adına Genel Müdür, komisyon üyelerine gönderdiği bilgi notu e-postasında, kamuoyunda da yankı bulan ilgili 31 inci maddenin etki-maliyet analizini yapmış ve tek bir maddenin maliyetinin yıllık 43 milyon Dolar olduğunu şu açıklamasıyla belirtmiştir:

“2/1410 Esas Sayılı Kanun Teklifi'nin 31'inci maddesi ile 5015 sayılı Kanununun 10'uncu maddesinde yer alan yerli ham petrolün fiyatlandırma esasında değişiklik yapılması öngörülmektedir. Anılan teklifin aynen yasallaşması halinde;

-Batman Rafinerisi'nin kapatılması,

-Diğer rafinerilerin kapasite kullanımlarının düşmesi,

-Bunlara bağlı olarak ülkemizde yaratılan katma değerın azalması ve cari açığın artması,

-Batman Bölgesinde istihdamın azalması ve buna bağlı olumsuz sosyal etkiler, gibi geri dönülemez olumsuzluklar ortaya çıkacaktır.

- Sonuç itibari ile Kanunun öngörüldüğü şekilde uygulanması yerli hampetrol ikmal maliyetini toplamda 43 milyon USD/yıl arttıracaktır. (...) ilave maliyetler eklendiğinde Tüpraş genelinde operasyonel faaliyetler ekonomik koşullar doğrultusunda olumsuz yönde etkilenecek olup, özellikle sadece 26 API'den düşük graviteli ağır hampetrol işleyen Batman Rafinerisi durdurulmak/kapatılmak zorunda kalacaktır. Batman Rafinerisi satılabilir ürün olarak sadece asfalt üretmekte olup ürettiği ara ürünler ikinci kez işlenerek son ürün haline getirilmek üzere diğer rafinerilerimize taşınmakta ve Batman Rafinerisi'ne bitmiş ürün olarak ilave maliyetlerle tekrar getirilmektedir. (...) Halihazırda Batman Rafinerisinin yıllık karı 10-15 milyon USD civarında olup, getirilecek olan bu ek maliyetler sonrasında zarara geçecek olan Batman Rafinerisi'nin kapatılması zorunlu hale gelecektir. Ek olarak; Kanun tasarisında öngörülen 43 Mio USD tutarındaki ilave maliyetler eklendiği takdirde ekonomik optimizasyon doğrultusunda diğer rafinerilerimizde de şarj düşüşleri gündeme gelebilecektir. Genel olarak ülke ekonomisinin katma değeri azalacak, cari açıkta artış meydana gelecektir.”

Yukarıdaki bir sektör temsilcisinin belirttiği üzere, sektör bu teklifle ilgili kaygılarını açıkça paylaşmıştır. Teklifin kanunlaşması halinde petrol üreticilerine, nakliye sektörüne, alt yapı ve ulaştırma sektörüne, belediyeçiliğe ve asfalt başta olmak üzere petrol türevi ürünlere büyük maliyet sorunları yaşatacaktır.

Maddelerin teklif metninden çıkarılmaması halinde petrol camiasında telafisi imkânsız zararlara yol açacak, hattı bazı rafinelerin (Batman) kapanmasına neden olabilecektir.

Maddenin geri çekilerek yeniden hesaplanması ve sektör paydaşlarıyla görüşülerek yeniden komisyona sunulması, olumsuzlukların önüne geçilmesi amacıyla 30 ve 40 arasındaki tüm maddelere teklif metninden çıkarılması için önerge verilmiş, ancak kabul edilmemiştir.

Petrol ve Türevi İş Yapan sektörün diğer temsilcilerine göre; “Kanun Teklifinin özellikle 30. maddesinden, 35. maddesine kadar olan kısmı Petrol piyasası ile doğrudan ilgilidir. Petrol piyasasında teknelci piyasa yapısı hâkimdir. Beş firma, pazarın çoğunluğuna sahiptir. Rekabet kısıtlanmıştır. Değişiklikle yerli bir firmanın pazara girmesi imkânsız hale getirilmektedir. 30. madde kanunlaştığı takdirde sayısal büyüklüklerle de sınırlama yapılabilecektir. Zaten büyük çoğunluğu yabancıların elinde olan pazar, getirilen barajlarla tamamen yabancılara bırakılacaktır.

Yıllık 60 bin ton satış zorunluluğu, 3.300 ton stok bulundurma zorunluluğu, 37,5 milyon TL aktif büyüklük zorunluluğu, 10 milyon TL ödenmiş sermaye zorunluluğu, 30 milyon TL banka teminat mektubu zorunluluğu, maktu tutarlı başka mükellefiyetler, adaletsiz dağıtılan düzenleme uyum maliyetleri vb, barajları yerli bir yatırımcının aşım pazara girmesi imkânsızdır. Hukuksuz olduğu için şuan kısmen uygulanabilen bu barajlar Kanun değişikliğinden sonra hukuki dayanak kazanacak ve daha yükseltilecektir.

TBMM'de yapılan komisyon öncesi toplantıya da PETDER temsilcisi, PETDER üyesi SHELL, BP, ve PO (OVM) şirketlerinin temsilcileri katılmıştır. Anadolu'daki binlerce firmanın Komisyonda görüşülen tekliften haberi dahi olmamıştır.

Diğer maddeler de en az 30. ve 35'inci maddeler arasındakiler kadar kritiktir. 33. maddede Anayasa Mahkemesi'nin ekonomik kazançla orantılı olarak nispi olmadığı için iptal ettiği maktu idari para cezaları yeniden düzenlenmektedir. Kanun Teklifini tekelci bir şirket temsilcisi hazırlasaydı ancak bu derece bir tarafın isteklerine göre düzenlenirdi anlayışı net bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Anayasaya aykırılığın düzeltilmesi amacıyla kanun değişikliği yapılırken bile Anayasanın temel ilkeleri çiğnenmektedir. Teklifte; kesinleşmeyen cezaların tahsili, idari düzenlemelerle ceza miktarı belirlenmesi, idari düzenlemelerle ceza gerektiren fiillerin tespiti gibi Anayasaya aykırı düzenlemeler yer almaktadır.

Teklifin 36., 37., 38. ve 39. maddeleri de LPG piyasasıyla ilgilidir. Aynı paralelde düzenlenmiştir. Petrol piyasasıyla ilgili yukarıdaki açıklamalarımız bu maddeler için de geçerlidir.

Teklif kanunlaştığı takdirde yerli şirketler Petrol ve LPG piyasasından çıkarılacak ve piyasaya giriş büyük ölçüde zorlaşacaktır.

Teklifin 30-39 arası maddelerinin alt komisyonlarda ayrıntılı incelenmesi, küçük ölçekli şirketlerin ve Anadolu'daki bayilerin görüşlerinin alınması için gerekli görüşmeler yapılmış ancak sonuç bulamamıştır.

Teklifin 45'inci Maddesi, 31.12.2019 tarihini 31.12.2021 tarihine kadar uzatmaktadır. Ancak özellikle Zonguldak'ta bulunan ve insan sağlığını doğrudan tehlikeye atan durum göz ardı edilmiştir. Madde metninin cezai yaptırımını olmaması, bölgede büyük sağlık sorunlarının ortaya çıkmasına sebebiyet vermektedir.

Yapılmak isten değişikliklerle ormanların yıkım ve yağması daha da kolaylaşacaktır. Daha önce orman izni almadan inşa edilip, çalıştırılan tesisler için fiili bir durumu kabullenmek anlamına gelen bu madde birçok soruna sebebiyet verebilecek şekilde düzenlenmiştir.

Bu düzenleme tarzı, ormanların korunması ve geliştirilmesine ilişkin Anayasa madde 168'e aykırıdır.

Özelleştirilmiş santrallerin işletmecileri 6446 sayılı kanunun geçici 8. Maddesine göre 31.12.2019 tarihine kadar mevcut çevre koruyucu tesislerini iyileştirmiş veya yeni tesisler kurarak devreye almış olmaları gerekmektedir.

Söz konusu santraller 2013 – 2015 döneminde özelleştirilmiş olup firmalar ihale aşamasında çevre koruyucu önlemleri alacaklarını taahhüt etmişlerdir.

Firmaların şimdiye kadar bu tesisleri yapmış, çalıştırmış olması gerekmektedir. Ancak "nasıl olsa süreyi uzattırırız" diyerek gerekli adımları atmamışlardır. Firmaların çoğu yasanın iyileştirme yapmaları için tanıdığı süreyi, mevcut tesisleri bile çalıştırmama süresi olarak kullanmışlardır.

Madde, yatırım yükümlülüğünü yerine getirmemiş kuruluşlara iki yıl ek süre vererek ödüllendirmeyi öngördüğü için madde metninden çıkarılmalıdır önerisinde bulunulmuş ancak kabul edilmemiştir. Ayrıca ek süre verilmesi Anayasa Mahkemesi'nin 29396 sayı ve 24.6.2015 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 22.5.2014 tarih ve 2014/93 sayılı kararına da aykırıdır.

Çok açık bir şekilde kanun teklifi hazırlanırken, maddelerin ilgilendirdiği temel sektörlerden ve piyasa aktörlerinden görüş alınmadığı, taleplerin sonuç alacak biçimde dinlenmediği, alt komisyonun sağlıklı çalıştırılmadığı, çözüm odaklı değil, iktidarın kendi açısından günü kurtarmaya odaklı bir taslak düzenlenip, dayatılmak istendiği net bir şekilde anlaşılmıştır.

Türkiye'nin enerji sahaları yapılanmasını yeniden gözden geçirmesi gerekmektedir.

Son verilere göre Türkiye'nin enerjide dışa bağımlılığı %73'tür. Bununla birlikte Türkiye, enerji ekipmanları açısından da büyük oranda yurt dışı firmalara bağımlı durumdadır.

Teklifin enerji alanında birçok temel hususun çağın gerekliliklerine göre sorunlara çare olacak şekilde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Sonuç itibarıyla; ***Bu teklifle madencilik sektörü öngörülemez hâle bürünecektir.*** Mühendissiz maden olmaz. Bir "Maden İş Kanunu" çıkartmak varken yasalara yamalar yaparak piyasaya düzen getirdiğini sanmanın sektöre faydası yoktur.

Her sahada yetkisi artırılmış, sorumlulukları net tespit edilmiş, hesap vereceği sahada yetkili kılınmış bir mühendislik için çalışması gerekirken bu somut durum gözardı edilmiştir.

Bu kanun teklifinde yerli maden mühendisini, yerli maden işletmecisini cezalandıracak, havza madenciliğini azaltacak, sahaların daha fazla parçalanmasına yol açacak, Soma Maden Faciasını araştırmak için 2014 yılında kurulan Meclis Araştırma Komisyonunun halen görüşülmeyi beklenen komisyon kararlarının ve çözüm önerilerinin de gerisine gidebilecek, maden sektöründe istihdamın azalmasına yol açacak birçok konu bulunmaktadır.

Tahsin Tarhan

Kocaeli

Kazım Arslan

Denizli

Müzeyyen Şevkin

Adana

Ahmet Akın

Balıkesir

Ahmet Vehbi Bakırlioğlu

Manisa

Tacettin Bayır

İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

2/1410 Esas Numaralı Maden Kanunu İle Bazı Kanunlarda Ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ne ilişkin muhalefet şerhimiz aşağıdaki gibidir:

Yıllardır tartışılan ancak Soma'daki kömür madeni faciası ile gün yüzüne çıkan Türkiye'nin politikası mevcut siyasi iktidarın rant kıskacındaki madencilik anlayışını su yüzüne çıkarmış, görünür kılmıştır. Tıpkı Soma'da olduğu gibi başta tarım alanları olmak üzere orman ve diğer alanlar rant uğruna yok edilirken, yaşamını tarım ile idame eden kırsal alanda yaşayan yurttaşlar güvencesiz bir şekilde madencilığe mahkum edilmiştir. Sadece Soma'da değil, Zonguldak'ta, Şırnak'ta ve madencilığın yoğun olduğu hemen her yerde aynı sonuç ile karşılaşmaktayız. Soma'da tütünün yok edilmesi ile bölge halkı madencilığe mahkum edildiği gibi, diğer bölgelerde de benzer nedenler yurttaşları – güvencesiz olmasına rağmen – maden ocaklarında çalışmak zorunda bırakmıştır.

Sadece Tarım alanlarındaki kayıplara baktığımızda; Tarım ve Orman Bakanlığının 'Türkiye'de Tarım Alanları' tablosuna göre; Son 4 yıldaki tarım alanlarında ciddi bir azalma söz konusudur: 2014 yılında 23 milyon 939 bin hektar olan tarım alanları 2015'te 5 bin hektarlık düşüşle 23 milyon 934 bin hektara, 2016'da ise 23 milyon 711 hektara gerilemiştir. 2017 yılında tarım alanları önceki yıla göre 336 bin hektar azalarak 23 milyon 375 bin hektara gerilemiştir. Böylesi bir gerilemeye yol açan başlıca nedenlerden bir tanesi tarım alanlarının rant kıskacında madencilığe açılmasıdır.

Sürekli gündeme gelen madencilik sektöründeki facialar göz önüne getirildiğinde, bu alanda iş sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmasından mükellef olan devletin kamu düzeni ve güvenliğinin sağlanmasına yönelik düzenleyici ve denetleyici rolünü yerine getirmediği anlaşılmaktadır.

Devletin sermaye lehine ortaya koyduğu bu anlayış son 16 yılda çok daha derin bir noktaya evrilmiştir, ve tam da bu sebeple Maden Kanunu 14 kez değişikliğe uğratılmıştır. Yandaş firmalar, maden alanındaki rant uğruna, bütün ekosistemi yok sayan bir tutumla bu alanda rekabete girmişlerdir. Yaşanan facialar göz önüne getirildiğinde, devletin madencilik alanındaki denetleyici ve düzenleyici rolünün askıya alınmış olduğu görülmektedir.

Aydınlanma düşüncesinin yarattığı anafurun etkisiyle bütün toplumsal duyarlılık, ekolojik yaşam ve tepkiler göz ardı edilerek sistematik şekilde tarım alanlarının ve ormanların

yağmalanması, suyun ticarileştirilmesi, verimli toprakların başta termik santraller olmak üzere her türlü enerji projesine, sanayi kuruluşlarına, maden ocaklarına peşkeş çekilmesi, yer küre açısından son derece tehditkar sonuçlar üretmiştir.

Bu anlayış bağlamında iktidarın ekonomi politikaları ile kalkınmacılık anlayışını mercek altına almak, mevcut sorunlar ile birlikte iktidarın bu konuya ilişkin gelecek projeksiyonunu ve şekillenmesini anlamak açısından büyük bir önem arz etmektedir. Özellikle madencilik, inşaat sektörü ve kentsel mekânların yeniden dağıtımını üzerinden yeni bir sermaye birikim rejimi oluşturulduğu gerçeği göz ardı edilemeyecek denli görünür, biliniyor olmuştur. Kentsel dönüşüm sürecinde mekân yeniden üretilirken, planlayıcı otorite olarak hükümet ve mekânı dönüştürecek olan sermaye sınıfının ortak çıkarı olan “rant” kavramı iktidarın kalkınmacı politikasının temel anlayışını oluşturmaktadır.

Dünyanın bir kısmı, yer altı kaynaklarıyla bir anda zengin olma ihtirasından doğan hücum ve talanın ortaya çıkardığı başıbozukluk ve kargaşanın en azından yol açacağı toplumsal ve kültürel yıkımın zararlarını geç de olsa fark ederek buna yönelik yasal düzenlemelerini de geliştirerek söz konusu tahribatı önleyici kararlar almıştır. Ancak yine de bu ihtirastan bütünüyle vazgeçildiğini söylemek yine de mümkün görünmemektedir.

Belli bir yatırım ve faaliyet alanıyla ilgili düzenleyici ve denetleyici kurallar, aynı zamanda o alanda uyulması gereken standartlar ile birlikte bazı zorunlu yükümlülükler ve sınırlamalar getirmektedir. Buna karşılık kısa yoldan ve en hızlı biçimde servet edinme ihtirası, söz konusu yükümlülüklerin ve kuralların görmezden gelinmesine veya yok sayılmasına yol açmaktadır. Türkiye’de madencilik sektöründeki çoğunluk temsilcileri de hedefledikleri kazançta ulaşma yolunda hiçbir engel tanımamakta ve sınırsız keyfilikle hareket etmektedir. Nitekim, Soma faciası bunun en önemli göstergesidir.

Maden sektörü ile birlikte diğer bütün sektörlerde iş cinayetlerini en aza indirmeyi sağlayacak yükümlülükleri yerine getirmek için öncelikli olarak teknik ve idari önlemler ele alınmalıdır. Madencilik gibi işçi sağlığı ve iş güvenliğinin korunması yönünden devletin düzenleyici ve denetleyici rolünün en ileri düzeyde olması gereken bir alanda kamu düzeninin önceliği en temelde bu sahalarda çalışan emekçinin can güvenliğini ve menfaatini korumaya yönelik olmalıdır. Maden sahalarında gerçekleştirilecek denetimin işverene bağlı daimi nezaretçilere devredilmesi ise Soma’da yaşanan faciaya rağmen, tam tersi bir anlayışın devam edeceğini göstermektedir.

Türkiye’deki maden kazalarının sıklığı ve iş cinayetlerindeki insan kaybının yüksekliği aynı zamanda Türkiye’nin insani gelişmişlik düzeyinde, örgütlenme becerisinde, kurumsallaşma yapısında, yönetim niteliğinde, kamu otoritesinin düzenleyici ve denetleyici gücünde, çalışma ahlâkında ve hukuk kurallarına uygunluğun sağlanması gibi noktalardaki yetersizlik ve aksaklıklarını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, karşı karşıya kalmış olduğumuz durum, çok boyutlu bir sistem sorununun varlığına işaret etmektedir. Bütün bunlar, Türkiye’de rant arayışının bir sonucu olarak bütün sektörlerde olduğu gibi özellikle madencilik politikasının temelinde yatan ucuz maliyetle servet edinme anlayışının dikkatle irdelenmesini ve izlenmekte olan politikalarının gözden geçirilmesini gerektiren uyarıcı göstergelerdir.

Tüm bunlara rağmen, söz konusu kanun teklifinin hazırlanması hiçbir bir tartışma süreci yaşanmadan gerçekleşmiştir. Konunun doğrudan muhatapları olan emekçiler, odalar, çevre örgütleri, STK’lar, dernekler ile kanun teklifi üzerine istişareler yapılmamış, kaygıları dikkate alınmamıştır. Yanı sıra, bu kesimler, kanun teklifinin komisyon aşamasına geçmesinden çok kısa bir süre önce böyle bir teklifin varlığından haberdar olmuşlardır. Komisyon aşamasına geçilmeden kısa süre önce teklifin varlığından haberdar olsalar da kanun teklifi üzerine eleştiri ve önerilerini beyan etmişlerdir. Fakat kısmi rötüşlara yol açmak dışında bu öneri ve eleştiriler metinde kendisine belirgin bir yer bulamamıştır.

Bu kanun teklifi, sermaye gruplarıyla yapılan toplantılar sonucunda, sermaye gruplarının talebi doğrultusunda meclis gündemine taşınmıştır. Bir diğer deyişle, kanun teklifinin çerçevesi oligapolistik sermaye gruplarının öneri ve ihtiyaçları göz önünde bulundurularak oluşturulmuştur. Nitekim teklif içerisindeki maddelere bakıldığında (sözgelimi, 30.madde, 37.madde) sermayenin çeşitli grupların elinde toplanmasına, birikmesine yönelik bir akışın gerçekleşmesini sağlayacak hükümlere yer verilmiştir.

Bununla birlikte, teklifle birlikte yapılması öngörülen değişiklikler insan-merkezli bir dünya temsilinden hareketle bina edilmiştir. Söz konusu bu teklif genelinde, teknokratik fetişist aklın doğa üzerindeki tahakkümünü daha da arttıracak ve bununla birlikte de sermayedarların daha fazla kâr elde edebilmelerini sağlayacak yeni formülasyonlar üretebilmek adına ciddi bir mesai harcadığı ortadadır. Kanun teklifinde görüleceği üzere, bu akıl, ekosistemde ortaya çıkacak kısımları görmezden gelmiş, tartışmaların dışında tutmuştur. Oysa ki, hafızamız her ne kadar bastırılmaya, silikleştirilmeye çalışılsa da yine tam da bu aklın yol açtığı felaketlerle yüküdür.

Özellikle Karşı Olduğumuz Maddeler İse Şöyledir:

Madde 4: Maden Kanunu'nun 1. Maddesine madenlerin “milli menfaatlere uygun olarak” aranması ibaresi eklenmiştir. İlave edilen ibare, yetkililerin istedikleri anda istedikleri maden sahalarına el koyabilmelerinin önünü açacaktır. Bu ibare madencilik alanında sermayenin el değiştirmesini, spesifik gruplarda toplaşmasını sağlayacak uygun zemini yaratacaktır.

Madde 10: İşverene bağlı çalışan daimi nezaretçilere ruhsat sahasında ki faaliyetleri denetleme yükümlüğü verilmektedir. Ancak ruhsat sahası tabiri çok geniş bir tabir olup daimi nezaretçilere ruhsat sahası içerisinde bulunan tüm tesis ve yolların dahi sorumluluğu verilmektedir. Oysa ki, daimi nezaretçinin asıl sorumluluğu, Kanunun 31 inci maddesinde açıklandığı üzere; “maden ruhsat sahalarındaki işletme faaliyetleri”ne nezaret etmektir. Yapılması öngörülen değişiklik ile birlikte, işverene bağlı çalışmalarından ötürü daimi nezaretçilerin işletme faaliyetlerini denetleme girişimlerinin – bağlı bulunduğu işverenin ceza almamak adına oluşturduğu baskıdan ötürü – sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesi pek de mümkün görünmemektedir. Böyle olduğu ölçüde maden sahalarında yeni iş cinayetlerinin ortaya çıkması ise maalesef kaçınılmaz görünmektedir.

Maddenin (1) bendine göre, mali işleri takip etmekle mükellef olan yetkilendirilmiş tüzel kişiliklere güvence verilmeden mali işleri denetlemeleri açısından sorumluluk yüklenmektedir. Projenin uygun yapıлып yapılmadığı yönündeki denetim devlet tarafından MİGEM (Maden İşleri Genel Müdürlüğü) eliyle yapılması gerekmekte iken, YTK'lara devredilerek özelleştirilmektedir. İşveren karşısında herhangi bir yetki ve güvencesi olmayan yetkilendirilmiş tüzel kişilikler, işlerini kaybetmemek amacıyla işveren baskısı sonucunda verginin az gösterilmesini sağlamak zorunda bırakılacaklardır. Fakat, hukuki açıdan, vergi noktasında yapılan bu yollu bir kaçakçılığın müsebbibi olarak vergiyi az göstermesi noktasında yetkilendirilmiş tüzel kişiliklere baskı yapan işveren yerine, YTK'ların kendileri cezalandırılacaklardır

Madde 20: Madde ile birlikte yapılması öngörülen değişiklik neticesinde rödövens sahaları kamu kurumlarınca denetlenemeyecek bir hale alacaktır. Rödövens sahalarının, teklife eklenen bu madde neticesinde, devlet denetiminden uzak bir şekilde faaliyet göstermesi durumunda, özetle, emekçiler işverenlerce sağlıksız ve güvenliksiz koşullarda çalışmaya mahkum edileceklerdir. Rödövens sahası sahiplerine devredilen denetim prosedürlerin, daha fazla kâr elde edebilmek adına gerçekleştirilmeyeceği cinsinden güçlü bir ihtimal ortaya çıkmaktadır. Bu

da beraberinde yeni iş cinayetlerine yol açacak yeni ihmallerin ortaya çıkmasına sebebiyet verecektir. Yanı sıra rödövans sahaları devlet denetiminden uzak olduğu sürece, yaşanması daha da muhtemel bir hal alacak olan iş cinayetleri kolaylıkla kayıt-dışı tutulabilir bir hale gelecektir.

Madde 32: İlgili maddede bildirilen faaliyet durdurmaya ve/veya lisans iptaline yol açacak düzeltilebilir ve düzeltilemez ihlaller kesin bir Şekilde belirtilmemiŐtir. Bu belirsizlik neticesinde, hukuki bir boŐluĐun ortaya çıkacağı kaçınılmaz olacaktır. Zira, düzeltilebilir ve düzeltilemez ihlallerin belirtilmemesi durumunda ne tür ihlallerin suç teşkil edeceğinin ve yine ne tür ihlallerin suç teşkil etmeyeceğinin ucu açık bırakılmıŐ olacaktır. Bu kapsamda, bahsi geçen hukuki boŐluĐun – rüŐvete, nepotizme yol açabilecek –  n ne geçebilmek amacıyla düzeltilebilir ve düzeltilemez fiillerin belirtilmesi gerekmektedir. Aksi taktirde, keyfi kararların alınması gibi bir durum hasıl olacaktır.

Madde 43: Yine insan-merkezli bir doğa kavrayıŐından doğru hazırlanan bu madde kapsamında ekosistem k r, enerji ve teknokratik geliŐim fetiŐizmi ile göz ardı edilmektedir. Doğanın en ücra, en mikro alanlarına kadar sirayet etme iddiası taşıyan bu yaklaŐım “daha fazla k r” saldırganlığından hareketle doğayı maksimum düzeyde tüketim nesnesi haline getirilmenin yollarını aramaktadır. Bununla ilgili Türkiye  l eğindeki tehlike haritası her geçen gün artmaktadır. Nitekim, Sinop İnceburun’da yapılmakta olan nükleer santral sahasında santralin bina edilmesi için kesilen ağaç sayısı korkunç boyutlara ulaŐmıŐ durumdadır: 650.000.

Ekosistem, ekonomik ve siyasal çıkarlar amacıyla talan edilmemelidir. Bu sebeple, ekolojik bütünlüğü tehdit eden insan merkezli enerji kavrayıŐı ve kavramsallaŐtırması yerine, doğanın geri dönüşü mümkün olmayacak giriŐimlerle daha fazla sömürü nesnesi haline getirilmesinin bir an önce önüne geçilmesi amacıyla daha alternatif ve tahakkümcü olmayan bir enerji modelini akıl etmek gerekmektedir.

Madde 48: Kanun teklifinin 48. maddesi ile nükleer atık ve radyoaktif maddelerin denetimi özel hukuk tüzel kiŐilerine devredilmektedir. Yapılan bu yetki devri, toplum sağlığını ve doğayı son derece ciddi bir Şekilde tehdit edecek cinstendir.  nk , daha fazla kâr elde edebilmek adına özel hukuk tüzel kiŐilerinin denetim sürecini manipüle etmesi gibi g cl  bir risk ortaya  kmaktadır.

Radyoaktif atıkların  vreye ulaşımı; r zĐarın ve yağmurun yardımıyla atmosferde taşınması birde denizlere, g llere ve toprağa karıŐımı Şeklinde olur. Doğa olaylarıyla bitki örtüsüne ve sulara karıŐan radyo aktif maddelerin insan vücuduna ulaşımı kolaylaŐmıŐ olur. 1986 yılında

Çernobil’de ve 2011 yılında Fukuşıma’da yaşanan facialar neticesinde tüm dünyada yükselen trend nükleer santrallerin kapatılması yönünde gelişmekte iken, Türkiye’de nükleer santraller kurulmaktadır. Santrallerin meşruiyeti enerji ihtiyacı söylemi ile sağlanmaya çalışılmaktadır, fakat Türkiye’nin nükleer santrallere ihtiyacının olmadığı TEİAŞ’ın uzun döneme projeksiyon tutan elektrik tüketim çizelgesi raporlarında da görülmektedir.

Nükleer kazaların yanı sıra, kaza-dışı durumlarda da ekosisteme ciddi zararlar vermesi kaçınılmazdır. Söz gelimi, Türkiye’de açılması planlanan santrallerin faaliyete geçmesiyle birlikte deniz suyu sıcaklığında 2-3 santigrat cinsinden bir artış olacağı ve bunun da deniz canlılarının yaşamlarını tehlikeye atacağı raporlarda açıklanmıştır.

Ali Kenanoğlu
İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

2/1410 Esas No’lu, Maden Kanunu İle Bazı Kanunlarda Ve Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi usul açısından doğru görünmemektedir. Teklifteki maddelerin birçoğu birbiri ile bağlantılı değildir. Bu şekilde getirilen bir kanun teklifi yasama yapma faaliyetinin de özüne aykırıdır. Göstermiş olduğumuz yoğun gayret ve yapıcı muhalefet anlayışı ile alt komisyonunda ve üst Komisyonunda Komisyon başkanının iyi niyetli gayretleri vesilesi ile tasarının birçok maddesinde yeterli olmasa da iyileştirmeler yapılmıştır fakat teklifin içeriğinde hâlâ kamu yararı, ekonomik şartlar ve üretimdeki verimlilik açısından tartışmalı maddeler söz konusudur. Bu kanun teklifine tekniği açısından karşı olmamızın ve muhalefet etmemizin nedeni iktidar partisi grubunun alışlagelmiş bir yöntem olarak kullanmış olduğu torba kanun tekniğidir. Örneğin kanun teklifinin 48’inci ve 52’nci maddeleri Nükleer Düzenleme Kurumuyla ilgilidir. Bu kurum 9.7.2018 tarihinde yayınlanan Kanun Hükmünde Kararname ile kurulmuştur. Bu kanun teklifinde açıkça görülmektedir ki daha 6 ay önce yayınlanan kanun hükmünde kararname ile kurulan bir kurum ile ilgili bile hızlı ve tartışılmadan yapıldığından kaynaklı eksik, hatalı maddeler bulunmaktadır. Bu kanun teklifi ile bu eksik ya da hatalı maddeler revize edilmektedir, unutulmuş hükümler eklenmektedir. Bu kanun teklifinde de 5 tane madde bu duruma örnek olarak gösterilebilir. Konu ile ilgili uzmanların ve sivil toplum kuruluşlarının bile takip etmekte zorlandığı bir kanun yapma sistemimiz vardır. Başka bir örnekle ölçme ve tartı aletleriyle ilgili bir düzenlemeye bakmak istediğimizde bile büyük bir karmaşa ile karşılaşmaktayız. Örneğin; Maden Kanunu’yla ilgili bir değişikliğin içinde ölçme ve tartma ile ilgili maddeyi bulabiliyoruz. Samanlıkta iğne arar gibi, kişi ve kurumlar, kendi sektörlerini ilgilendiren yasa maddesini mevzuatta aramak zorunda kalıyor. Madencilik sektörünün temsilcileri günün şartlarına göre, teknolojik gelişmelere uygun, bütünlük içeren, sektörün gerçekliklerine uygun, yorumdan uzak daha anlaşılır ve net bir kanunun hayata geçirilmesini beklemektedir. Uzmanların ve sektör temsilcilerinin öneri ve talepleri anayasaya uygunluk içerisinde serbest piyasa ekonomisine ve milli menfaatlerimize uygun şekilde değerlendirilmelidir.

Torba kanun yapma tekniği maalesef bütüncül bir anlayışla kanun yapmamızı engellemektedir. İYİ Parti Grubu olarak bu hususu Genel Kurul’da defaatle dile getirmiş olmamıza rağmen bu yöntem ısrarla devam ettirilmektedir.

Bu kanun teklifi ise genel itibariyle idari yaptırımları ve para cezalarını artırmaya ve yeniden düzenlemeye yöneliktir. Ülkemizin ekonomik olarak bulunduğu şartlar göz önüne alındığında yaptırımların ve idari para cezalarının artırılması işletmeler açısından işçi ve işveren krizine yol açabilir, şirketlerin kapanmalarına ve işsiz sayısının artmasına sebep olabilir. Teklif ile iptaller kolaylaştırılarak ruhsat güvencesi iyice azaltılmakta, Ruhsat Bedelleri ve Devlet hakkı oranları altından kalkılmayacak şekilde artırılmaktadır. Kanun Teklifi kabul edilirse maden ve benzeri işletmeler küçülmeye devam edecek ve ayağa kalkamayacaktır.

5015 Sayılı Petrol Piyasası Kanunu’nda birçok değişiklik öneren bu teklif piyasa şartlarını ve sektörü zora sokacaktır. Kanun kendini tanımlarken; “yurt içi ve yurt dışı kaynaklardan temin olunan petrolün doğrudan veya işlenerek güvenli ve ekonomik olarak rekabet ortamı içerisinde kullanıcılara sunumuna ilişkin piyasa faaliyetlerinin şeffaf, eşitlikçi ve istikrarlı biçimde sürdürülmesi için yönlendirme, gözetim ve denetim faaliyetlerinin düzenlenmesini sağlamaktır. Petrole ilişkin piyasaların sağlıklı ve düzenli işlemlerinin

sağlanmasına ve geliştirilmesine yönelik; düzenleme, yönlendirme, gözetim ve denetim işlemlerini kapsar.” Demektedir. Bu kanun teklifi piyasa faaliyetlerinin istikrarlı, eşitlikçi ve şeffaf biçimde sürdürülmesini hüküm altına alan 5015 sayılı kanun ile de çalışmaktadır. Söz konusu teklif bir tekelleşme yaratacak ve yerli işletmelerin birçoğunun kilit vurmasına neden olacaktır.

Ekonomik sıkıntıların yaşandığı ülkemiz piyasalarında moral ve desteğe ihtiyaç duyan sektörün yükünün ağır cezalarla karşı karşıya bırakılması bu kanun teklifinin ceza kanununa dönüştüğü algısına neden olmaktadır.

Teklif Madde 8; 3213 sayılı kanunun 7 nci maddesinde değişiklikler içermektedir. Teklifte yer alan madde 8 in son fıkrasının ilk cümlesinde yer alan “ruhsat sahaları hafriyat toprağı, curüf, inşaat yıkıntı atığı ve benzeri atıklar için döküm alanı olarak kullanılamaz...” ibaresi madencilik faaliyetleri sonrasında ruhsat alanının rehabilitasyon amaçlı kullanılmak şartıyla aynı alandaki dekopajlar sonucu alınan üst örtü toprağı için ilgili saha içinde yeterli bir alan bırakılması, hem işletmecinin rehabilitasyon maliyetlerini düşürmesi açısından hem de doğaya uygun toprak dokusu ile rehabilite etme açısından önemli olduğu kanaatindeyiz.

Teklif Madde 10; 3213 sayılı kanunun 10 uncu maddesinde değişiklikler içermektedir. Teklifte yer madde 10 un 6 ncı fıkrasında daimi nezaretçinin yıllık izinde iken veya raporlu iken; “ işletmede yeni bir durumun ve/veya işletme güvenliği açısından riskli bir durum ortaya çıkması halinde bu hususu aynı gün deftere kaydetmesi zorunludur.” İbaresinin uygulanabilirlik açısından mümkün olmadığı kanaatindeyiz.

Bu maddenin 8. fıkrası (h) ve (ı) bendleri bu kanun teklifinin 12’nci ve 7’nci maddelerinde yaptırım olarak ayrıca düzenlenmiştir. Aynı suç nedeniyle iki farklı ceza uygulanamayacağına dair hukukun evrensel ilkesi gereğince bu bendlerin teklifte bulunmasının gerekli olmadığı ortadadır. Bunun yerine üst sınır cezası hangi maddede var ise o maddenin kalması, diğerinin tekliften çıkarılması uygundur.

Bu maddenin 12. Fıkrası yetkilendirilmiş tüzel kişiler ile ilgili ihlalin 3 yıl içinde tekrarı aynı ruhsat için olduğu takdirde uygulanması gerekmektedir. YTK’lar ortalama 50 aktif işletmeye baktığı için, kusurlu işletmenin uygunsuzluğundan dolayı diğer aktif işletmelerde olumsuz etkilenecektir. Ayrıca maddenin süre olarak “aynı ruhsat için 3 yıl yerine 1 yıl içinde tekrarı halinde idari para cezasının 2 katı olarak uygulanıp, kanun gereğince yapacakları beyanlar 1 yıl süreyle geçersiz sayılır.” Şeklinde düzeltilmesi daha uygundur.

Teklif Madde 12; 3213 sayılı kanunun 12’nci maddesinde değişiklikler içeren bu maddenin 3’üncü ve 4 ‘üncü fıkralarında belirtilen idari para cezasının tekrarı halinde kısmına bir zaman sınırlaması gerekmektedir. Diğer türlü ilk cezadan sonra ilanihaye bu cezanın tekrarı anlamına gelmektedir.

Bu maddenin 5 inci fıkrası, 10 uncu maddenin 8 inci fıkrasında geçen (h) bendi ile yaptırım olarak ayrıca düzenlenmiştir. Aynı suç nedeniyle iki farklı ceza uygulanamayacağına dair hukukun evrensel ilkesi gereğince bu bendin teklifte bulunmasının gerekli olmadığı ortadadır.

Bunun yerine üst sınır cezası hangi maddede var ise o maddenin kalması, diğerinin tekliften çıkarılması uygundur.

Bu madde 6 ıncı ve 7 nci Fıkralarda tanımlanan Ruhsatsız alanda ya da hakkı olmayan kişilerin yaptığı taşmalarda yani kaçak maden üretimine uygulanan cezalar ile ruhsatlı/izinli ancak izin sınırı aşımli faaliyetlere uygulanan cezalar orantısız bir şekilde düzenlenmektedir. Ruhsatsız üretimle taşmalara neden olanlara uygulanan ceza oranının yasal açıdan değerlendirildiğinde Ruhsatlı olanlara oranla daha fazla olması gerektiği ya da aynı oranda cezai işleme tabi tutulmaları gerektiği bu maddede açıklığa kavuşturulmalıdır. Taşmalarla ilgili tanımların olduğu söylene de patlatmadan kaynaklı veya yanlışlıkla çok az olan bir taşmada bile ruhsatlı olanlara uygulanacak ceza oranlarının orantısız olduğu ortadadır. Talebimiz ya bu cezalar ruhsatsız olanlar için arttırılmalı ya da her taşma durumuna bağlı olarak ruhsatlı olanlara verilecek cezalar daha net bir şekilde tanımlanarak düzenlenmeli olacaktır.

Teklif Madde 14; 3213 sayılı kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik içeren bu madde de;

“ Ruhsat sahibi tarafından beyan edilen ocak başı satış fiyatı Genel müdürlük tarafından denetlenir ve eksik beyanlar tamamlattırılır. İşletme izni olan maden ruhsatlarından her yıl en az ruhsat bedeli kadar Devlet hakkı alınır. Ancak, kaynak tuzları, lületaşı ve oltu taşı için düzenlenen ruhsatlardan alınacak Devlet hakkında bu şart aranmaz.” Denilmektedir.

Ancak bu değişiklik yapılrken mevcut ekonomik göstergeler ve şartlar göz önünde bulundurulmalı ve işletmelerin daha zor koşulları yaşamalarının önüne geçilmelidir. Bilindiği üzere, ruhsat sahibinin zorlayıcı sebeplere dayanarak aldığı bir geçici tatil döneminde dahi Devlet Hakkı ödeme yükümlülüğü bulunmaktadır. Piyasa şartları nedeniyle veya mücbir sebeplerden (deprem, sel, heyelan veya grizu patlaması vb.) üretimini durduran kişiden ise buna ek olarak ekstra miktarda bir bedel daha talep edilmektedir. Ülkemizin şuan da bulunduğu ekonomik şartlar göz önünde bulundurularak bu madde iyileştirilmeli ve 5 yıl içinde 3 yıl art arda çalıştırmıyorsa diye bir müeyyide konulmalıdır. Veya ruhsat bedeli kadar değil, Ruhsat taban bedeli kadar Devlet hakkı alınmalıdır.

Teklif Madde 17; 3213 sayılı kanunun 24 üncü maddesinde değişiklikler içeren bu madde ile değiştirilmesi teklif edilen Kanunun onikinci fıkrasında idari para cezası arttırılmış ancak madde içeriği itibariyle eksik kalmıştır. 28/11/2017 tarihinde bu fıkroda yapılan değişiklikten önce “mücbir sebepler ve beklenmeyen haller” bu fıkranın uygulanmasında istisnayı. Ancak 2017 yılında yapılan bu değişiklik ile zorlayıcı bu tür sebepler yani doğal felaketlerden sel, yangın, deprem, grizu patlaması, çökme, heyelan ve benzeri haller göz ardı bırakıldı. Bilindiği üzere madencilik faaliyetleri bu tür doğa felaketlerine en çok maruz kalan faaliyetlerdir. Madencilik faaliyetinin riskleri göz önüne alındığında fıkraya mücbir sebepler ve beklenmeyen haller dışında (heyelan, sel felaketi, deprem, grizu patlaması) cümlesi eklenmesi gerekmektedir ve madde fıkrası bu cümle eklenip iyileştirilerek teklifte yerine almalıdır.

Teklif Madde 21; 3213 sayılı kanunun ek 7 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik içermektedir. “Ruhsat sahipleri ile üçüncü kişiler arasında rödövens sözleşmeleri Genel Müdürlüğün iznine tabidir. İzin almaksızın yapılan rödövens sözleşmesi ile yürütülen madencilik faaliyetleri durdurulur.”

Bu madde kapsamında devredilmiş olan ruhsat sahalarında yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak maden kanunu, iş kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklar ruhsatı devralana aittir. Rödövenscıya da sorumluluk yüklenmesi uygundur. Nihayetinde sahayı işleten, kullanan kişi rödövenscıdır.

Teklif Madde 27; bu madde ile 3516 sayılı kanuna geçici madde eklenmiştir. Bu madde teklifinde periyodik muayene yapan kuruluşların Türkak tarafından Akredite olması zorunluluğunun açıkça belirtilmesinde fayda vardır. Ayrıca 90 günlük süre içinde özellikle Doğalgaz sayaçları, Su sayaçları ve Elektrik sayaçlarının Türkiye genelindeki sayısı göz önüne alındığında yeterli Akredite Laboratuvar olmaması durumu göze alındığında sürenin yetersiz olduğu kanaatimizdir. Sürenin 6 ay olarak revize edilmesi uygundur.

Teklif Madde 33; 5015 sayılı kanunun 20 nci maddesinin değiştirilmesini içermektedir. Bu madde de önerilen idari para cezalarındaki üst sınırların kaçakçılığı teşvik edeceği ihtimalinden dolayı üst sınır miktarlarının yükseltilmesinin daha uygun olacağı kanaatimizdir.

Teklif Madde 36; 5307 sayılı kanunun 17 nci maddesinin başlığıyla birlikte değiştirilmesini içermektedir. Bu maddede de teklif madde 33 'teki hassasiyetler gözetilerek idari para cezalarındaki üst sınırların kaçakçılığı teşvik edeceği ihtimalinden dolayı üst sınır miktarlarının yükseltilmesinin daha uygun olacağı kanaatimizdir.

Teklif madde 44; 6446 sayılı kanuna ek madde eklenmiştir. Maddenin ikinci fıkrasında 49 yıllık izin süresini tamamlayan ve yükümlülüklerinin tamamını yerine getirdiği belirlenen işletmeler için enerji üretim, iletim, dağıtım tesislerine yönelik faaliyetleri için yeniden izin süresinin 99 yıla çıkarılması hem o tesisin geleceğe dönük değerlemesini zorlaştıracak hem de devletin elde edeceği karı minimize edebilecektir. Ayrıca üretim ve maliyet dengesine bakıldığında bir işletmenin 50 yıl ve daha üzeri kiralanması karşılığında o işletmenin tamamen satın alınması daha karlı bir ticari tercihtir. Bu sebeple 99 yıllık işletme kiralama bedelinin daha aşağı çekilmesi en kötü ihtimalle eski hali olan 49 yıla getirilmesi gerekmektedir.

Ve yine bu ek maddenin üçüncü fıkrasındaki “ Bu izinler için geçmiş yıllara ait herhangi bir bedel alınmaz.” İfadesi ile geçmiş yıllarda usulsüz iş yapanlara gizli bir af söz konusudur. Konuya ait enerji üretim, iletim, dağıtım tesislerinin bu maddeden müstesna olduğunun Kamu gelirlerinin olumsuz etkilenmemesi açısından açıkça ifade edilmesi gerekir.

Teklif Madde 45; “31.12.2019 tarihine kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere 31.12.2021 tarihine kadar süre tanınır. 31.12.2019 yılı sonuna kadar belirlenen sürenin aşılamayacağına ve kesin olduğuna dair 2014 ve 2017 yıllarında iki ayrı Anayasa Mahkemesi kararı vardır.

2014 tarihli Anayasa Mahkemesi kararında “Sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı... Uzun süreli olarak vazgeçilecek haklardan değildir. İnsanın, toplumun ve çevrenin varlık, sağlık ve güvenliği ile bu konuda Anayasanın Devlete yüklediği görev göz önünde bulundurulduğunda, dava konusu kuralda belirtilen süre zarfında EÜAŞ'a bağlı santraller ve özelleştirilen santrallerin elektrik üretim faaliyetlerinde çevre mevzuatına tabi olmaması kabul edilemez...” denilerek bu santrallerin çevre mevzuatından bu kadar uzun bir süreyle muaf tutulmasının kabul edilemez olduğu vurgulanmıştır. Özelleştirme yapılıırken alıcı şirketlere getirilen veya getirildiği ifade edilen “üretim ve yatırım şartları”nın ihlalinin yaptırımını nedir? 30 Mart 2013 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6446 sayılı Kanun'da yer alan düzenleme ile şirketlere 5 yıl süre verilirken 31.12.2018'de biten süre Bakanlar Kurulu

kararı ile 1 yıl uzatılmıştı. Bu düzenleme ile 2 yıl daha uzatılıyor. Süre bittiğinde tekrar uzatılmayacağı ne malum? Düzenlemenin çevre mevzuatına aykırı olduğu kanaatindeyiz.

Teklif Madde 46; 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrasında değişikliği ve yeni fıkralar eklenmesini öngörmektedir. 2.7.2018 tarihinde 702 sayılı kanun hükmünde kararnamenin komisyonlarda görüşülmeden direk Genel Kurula indirilmesi 702 sayılı kanun hükmünde kararnamede eksik, yanlış veya hatalı düzenlemelerin olduğunu bu madde açıkça göstermektedir.

Her konuda hüküm verebilen, görev ve yükümlülükleri düzenleyen Sayın Cumhurbaşkanı bu maddedeki yetkisinden neden imtina etmiştir. Merakımızı ve dikkatimizi çektiğinden dolayı maddenin eski haliyle aynen kalmasının daha uygun olacağı kanaatimizdir.

Enez Kaplan
Tekirdağ

Yasin Öztürk
Denizli

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ NEVZAT ŞATIROĞLU VE 6 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

MADEN KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “arama ve araştırma” ibaresi “arama, araştırma ve işletme” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında kurulan şirketler özel hukuk hükümlerine tabi olup 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye, 18/5/1994 tarihli ve 527 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnameye 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile bu kanunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler ile kamu kurum ve kuruluşlarına personel alınmasına dair ilgili mevzuat hükümleri, şirketler veya ortak olduğu şirketler ile bunların iş ve işlemleri hakkında uygulanmaz. Şirketlerin faaliyetleri iş mevzuatı hükümlerine göre istihdam edilen personel eliyle yürütülür.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar bu madde kapsamında kurulan şirketlerin talebi, kendilerinin ve kurumlarının muvafakati ile şirketlerde istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri iş akdinin yapılmasıyla son bulur. Bunlara verilecek ücret ile diğer mali ve sosyal haklar yapılacak iş akdi ile belirlenir. Bu şekilde istihdam edilenler, şirketteki görevlerinin sona ermesinden itibaren altı ay içerisinde başvurmaları üzerine daha önce çalıştıkları kurum veya kuruluşların öğrenimlerine ve kazanılmış hak aylıklarına uygun kadrolarına veya durumlarına uygun pozisyonlarına ayrılmadan önceki kadro ve pozisyonları dikkate alınmaksızın en geç üç ay içerisinde sınavsız atanırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin şirket ve alt şirketlerde geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde değerlendirilir. Bu durumda, şirketlerdeki çalışmalarından dolayı kıdem tazminatları ödenmez ve bu süreler emeklilik ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.”

MADDE 2- 9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun Muafiyetleri ve Bazı Düzenlemeler Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 5- 14/1/2012 tarihinde Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda kadro karşılığı sözleşmeli personel statüsünde bulunan ve halen bu statüde görevine devam eden personel hakkında, anılan tarihte yürürlükte bulunan 12 nci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkrası ve bu maddeye istinaden Başbakan onayı ile yürürlüğe giren 26/6/2000 tarihli Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Usul ve Esaslarının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 10 uncu, geçici 12 nci ve geçici 16 ncı madde hükümleri de dikkate alınmak suretiyle uygulanmasına devam olunur.

MADDE 3- 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**MADEN KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “arama ve araştırma” ibaresi “arama, araştırma ve işletme” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu madde kapsamında kurulan şirketler özel hukuk hükümlerine tabi olup 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 18/5/1994 tarihli ve 527 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile bunların ek ve değişikliklerine ilişkin hükümler ile kamu kurum ve kuruluşlarına personel alınmasına dair ilgili mevzuat hükümleri, şirketler veya ortak olduğu şirketler ile bunların iş ve işlemleri hakkında uygulanmaz. Şirketlerin faaliyetleri iş mevzuatı hükümlerine göre istihdam edilen personel eliyle yürütülür.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar bu madde kapsamında kurulan şirketlerin talebi, kendilerinin ve kurumlarının muvafakati ile şirketlerde istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri iş akdinin yapılmasıyla son bulur. Bunlara verilecek ücret ile diğer mali ve sosyal haklar yapılacak iş akdi ile belirlenir. Bu şekilde istihdam edilenler, şirketteki görevlerinin sona ermesinden itibaren altı ay içerisinde başvurmaları üzerine daha önce çalıştıkları kurum veya kuruluşların öğrenimlerine ve kazanılmış hak aylıklarına uygun kadrolarına veya durumlarına uygun pozisyonlarına ayrılmadan önceki kadro ve pozisyonları dikkate alınmaksızın en geç üç ay içerisinde sınavsız atanırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin şirket ve alt şirketlerde geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde değerlendirilir. Bu durumda, şirketlerdeki çalışmalarından dolayı kıdem tazminatları ödenmez ve bu süreler emeklilik ikramiyesinin hesabında dikkate alınır.”

MADDE 2- 9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun Muafiyetleri ve Bazı Düzenlemeler Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- 14/1/2012 tarihinde Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda kadro karşılığı sözleşmeli personel statüsünde bulunan ve halen bu statüde görevine devam eden personel hakkında, anılan tarihte yürürlükte bulunan 12 nci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkrası ve bu maddeye istinaden Başbakan onayı ile yürürlüğe giren 26/6/2000 tarihli Türkiye Atom Enerjisi Kurumunda Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Usul ve Esaslarının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 10 uncu, geçici 12 nci ve geçici 16 ncı madde hükümleri de dikkate alınmak suretiyle uygulanmasına devam olunur.”

MADDE 3- 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“EK MADDE 7- Elektrik Üretim Anonim Şirketi (EÜAŞ), ihtiyaç duyulması halinde kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması amacı ile bu Kanun kapsamında elektrik üretim tesisleri kurması ve işletmesi ile ticaretinin yaptırılması konusunda görevlendirilen veya kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilen sermaye şirketlerinin sözleşme kapsamında tahsis edilen sahasından kömür alımı yapabilir.

MADDE 4- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 1 inci maddesine “madenlerin” ibaresinden sonra gelmek üzere “milli menfaatlere uygun olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 3213 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan “Genel Müdürlük”, “Buluculuk”, “Beyan”, “İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu”, “Maden Hakları”, “Devlet Hakkı”, “Ruhsat Bedeli”, “Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler” tanımları ile “Sertifika” tanımı “Ruhsat” olarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “Münfesi”h”, “Kurul” ve “Oda Sicil Belgesi” tanımları yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki “Maden İşletme Faaliyetleri”, “Madencilik Faaliyetleri”, “Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı” ve “Teknik Eleman” tanımları eklenmiştir.

“Genel Müdürlük: Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü.”

“Buluculuk: Herhangi bir ruhsat döneminde bir kaynak veya rezervin ulusal maden kaynak ve rezerv raporlama koduna göre hazırlanmış rapor sonucunda ortaya çıkartılması.”

“Beyan: İlgililerin resmi kuruluşlara herhangi bir durumu belirlemek veya açıklamak maksadı ile yazılı ve/veya elektronik ortamda vermiş oldukları belge.”

“İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu: Madencilik faaliyetleri ile ilgili konularda ihtisas sahibi kamu kurum ve kuruluşları ile üniversiteler.”

“Maden Hakları: Madenlerin aranması, bulunması, görünür rezervinin geliştirilmesi ve işletilebilmesi için verilen izinler ve maden yataklarının bulunmasına yardımcı olanlara tanınan maddî imkânlar.”

“Devlet Hakkı: Maden istihracı ile sağlanacak gelirden Devlet payına düşen ve ödeme yükümlülüğü ruhsat sahibine ait olan kısım.”

“Ruhsat Bedeli: Taban bedelinin, ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı, maden grubu, cinsi ve alan büyüklüklerine göre belirlenen katsayılarla çarpılarak ekli (1) ve (2) sayılı tablolarda gösterildiği şekilde hesaplanarak her yıl ocak ayının sonuna kadar; arama ruhsatlarında tamamı Genel Müdürlüğün bütçesine ve işletme ruhsatlarında ise %30’u çevre ile uyum planı çalışmalarını temin etmek üzere teminat olarak, %20’si Genel Müdürlüğün bütçesine, %50’si ise genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması gereken tutar.”

“Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler: Genel Müdürlükçe yetkilendirilen, bu Kanun kapsamında Genel Müdürlüğe verilmesi gereken rapor, proje ve her türlü teknik belgeyi hazırlamaya yetkili ve bunlardan sorumlu olan, şirket hisselerinin yansından fazlasının sahibinin mühendis olduğu ya da bünyesinde nitelik ve nicelikleri yönetmelikle belirlenen mühendisler çalıştıran maden arama ruhsat sahibi veya işletmesi olan tüzel kişiler.”

“Ruhsat: Madenlerin aranması ve işletilmesi için yönetmelikte belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde Genel Müdürlükçe verilen belge.”

“Maden İşletme Faaliyetleri: Üretime yönelik hazırlık çalışmaları ve üretim için yapılan faaliyetler.”

“Madencilik Faaliyetleri: Madenlerin aranması, üretime yönelik hazırlık çalışmaları, üretilmesi, sevkiyatı, cevher hazırlama ve zenginleştirme, atıkların bertarafı, ruhsat sahasındaki stoklama/ depolama işlemleri, maden işletmelerinin kapatılması ve çevre ile uyumlu hale getirilmesi ile ilgili tüm faaliyetler ve bu faaliyetlere yönelik geçici tesislerin yapılması.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Kömür Alımı

EK MADDE 7- Elektrik Üretim Anonim Şirketi (EÜAŞ), ihtiyaç duyulması halinde kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması amacı ile bu Kanun kapsamında elektrik üretim tesisleri kurması ve işletmesi ile ticaretinin yaptırılması konusunda görevlendirilen veya kendisine üretim tesisi işletme hakkı devredilen sermaye şirketlerinin sözleşme kapsamında tahsis edilen sahasından kömür alımı yapabilir.”

MADDE 4- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasına “madenlerin” ibaresinden sonra gelmek üzere “milli menfaatlere uygun olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 3213 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan “Genel Müdürlük”, “Buluculuk”, “Beyan”, “İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu”, “Maden Hakları”, “Devlet Hakkı”, “Ruhsat Bedeli”, “Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler” tanımları ile “Sertifika” tanımı “Ruhsat” olarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “Münfesihi” ve “Kurul” tanımları yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki “Maden İşletme Faaliyetleri”, “Madencilik Faaliyetleri”, “Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı” ve “Teknik Eleman” tanımları eklenmiştir.

“Genel Müdürlük: Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü.”

“Buluculuk: Herhangi bir ruhsat döneminde bir kaynak veya rezervin ulusal maden kaynak ve rezerv raporlama koduna göre hazırlanmış rapor sonucunda ortaya çıkartılması.”

“Beyan: İlgililerin resmi kuruluşlara herhangi bir durumu belirlemek veya açıklamak maksadı ile yazılı ve/veya elektronik ortamda vermiş oldukları belge.”

“İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşu: Madencilik faaliyetleri ile ilgili konularda ihtisas sahibi kamu kurum ve kuruluşları.”

“Maden Hakları: Madenlerin aranması, bulunması, görünür rezervinin geliştirilmesi ve işletilebilmesi için verilen izinler ve maden yataklarının bulunmasına yardımcı olanlara tanınan maddi imkânlar.”

“Devlet Hakkı: Maden istihracı ile sağlanacak gelirden Devlet payına düşen ve ödeme yükümlülüğü ruhsat sahibine ait olan kısım.”

“Ruhsat Bedeli: Taban bedelinin, ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı, maden grubu, cinsi ve alan büyüklüklerine göre belirlenen katsayılarla çarpılarak ekli (1) ve (2) sayılı tablolarda gösterildiği şekilde hesaplanarak her yıl ocak ayının sonuna kadar; arama ruhsatlarında tamamı Genel Müdürlüğün bütçesine ve işletme ruhsatlarında ise %30’u çevre ile uyum planı çalışmalarını temin etmek üzere teminat olarak, %20’si Genel Müdürlüğün bütçesine, %50’si ise genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması gereken tutar.”

“Yetkilendirilmiş Tüzel Kişiler: Genel Müdürlükçe yetkilendirilen, bu Kanun kapsamında Genel Müdürlüğe verilmesi gereken rapor, proje ve her türlü teknik belgeyi hazırlamaya yetkili ve bunlardan sorumlu olan, şirket hisselerinin yarısından fazlasının sahibinin mühendis olduğu ya da bünyesinde nitelik ve nicelikleri yönetmelikle belirlenen mühendisler çalıştıran maden arama ruhsat sahibi veya işletmesi olan tüzel kişiler.”

“Ruhsat: Madenlerin aranması ve işletilmesi için yönetmelikte belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde Genel Müdürlükçe verilen belge.”

“Maden İşletme Faaliyetleri: Üretime yönelik hazırlık çalışmaları ve üretim için yapılan faaliyetler.”

“Madencilik Faaliyetleri: Madenlerin aranması, üretime yönelik hazırlık çalışmaları, üretilmesi, sevkıyatı, cevher hazırlama ve zenginleştirme, atıkların bertarafı, ruhsat sahasındaki stoklama/depolama işlemleri, maden işletmelerinin kapatılması ve çevre ile uyumlu hale getirilmesi ile ilgili tüm faaliyetler ve bu faaliyetlere yönelik geçici tesislerin yapılması.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı: Ruhsat sahibi ile veya ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşme kapsamında, Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama koduna göre hazırlanmış rapor ile belirlenen görünür rezervden, bu görünür rezervi ortaya çıkaran gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşlarının aldığı pay.”

“Teknik Eleman: İşletme tekniği, büyüklüğü ve yapısal durumu göz önüne alınarak, Kanun ve ilgili mevzuat kapsamında istihdam edilen maden, jeoloji, jeofizik mühendisleri ve ihtiyaç halinde harita mühendisleri ile diğer mühendisler.”

MADDE 6- 3213 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasına “Maden ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, görünür rezerv geliştirme hakkı” ibaresi eklenmiştir.

“Madenler üzerinde tesis olunan ilk müracaat (takaddüm), arama ruhsatı, buluculuk, görünür rezerv geliştirme ve işletme ruhsatı haklarının hiçbirisi hisselerle bölünemez. Her biri bir bütün halinde muameleye tabi tutulur.”

MADDE 7- 3213 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “madencilik yapabileceği statüsünde yazılı” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Buluculuk ve görünür rezerv geliştirme hakları maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir. 24 üncü maddenin üçüncü fıkrası hükümleri kapsamında ruhsat hukukunun sona ermesi hali hariç ruhsatın devri, intikali, terki ve ruhsatın iptali, sicile şerh edilmiş buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarını ortadan kaldırmaz. Genel Müdürlük buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarının tarafı değildir.”

MADDE 8- 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, onikinci fıkrasında yer alan “İşletme ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “tapu kayıtları ile” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onaltıncı, onsekizinci ve ondokuzuncu fıkralarında yer alan “Kurul” ibareleri “Bakanlık” şeklinde, ondokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, yirminci fıkrası ile yirmibirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlaması halinde, iki ay içinde ruhsat bedeli yatırılması ve Kanunun 16 ncı maddesine göre müracaatta bulunulması şartıyla ruhsat düzenlenir. Ruhsat sahasındaki bu alanlara ilişkin ilgili kurumlardan izin alınması için ruhsat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde bu alanların izin alınamayan kısımları ruhsat sahasından taksir edilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.”

“Maden ruhsat sahaslarında, maden üretim faaliyetleri ile bu faaliyetlere dayalı ruhsat sahasındaki geçici tesisler dışındaki faaliyetler ve/veya tesisler için Bakanlığın izni olmaksızın hiçbir surette işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlenemez.”

“Madencilik faaliyetleri ile Devlet ve il yolları, otoyollar, demir yolları, havaalanı, liman, baraj, enerji tesisleri, petrol, doğalgaz, jeotermal boru hatları, su isale hatları gibi kamu yararı niteliği taşıyan ya da gerçek veya tüzel kişilere ait diğer yatırımların birbirlerini engellemesi, maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale gelmesi, yatırım için başka alternatif alanların bulunamaması durumunda, madencilik faaliyeti ve yatırımla ilgili karar, kamu yararı açısından yatırımların önceliği ve önemini tespit etmek

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Görünür Rezerv Geliştirme Hakkı: Ruhsat sahibi ile veya ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşları arasında yapılan sözleşme kapsamında, Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama koduna göre hazırlanmış rapor ile belirlenen görünür rezervden, bu görünür rezervi ortaya çıkaran gerçek/tüzel kişiler ve/veya kamu kurum ve kuruluşlarının aldığı pay.”

“Teknik Eleman: İşletme tekniği, büyüklüğü ve yapısal durumu göz önüne alınarak, Kanun ve ilgili mevzuat kapsamında istihdam edilen maden, jeoloji, jeofizik mühendisleri ve ihtiyaç halinde harita mühendisleri ile diğer mühendisler.”

MADDE 6- 3213 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasına “Maden ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, görünür rezerv geliştirme hakkı” ibaresi eklenmiştir.

“Madenler üzerinde tesis olunan ilk müracaat (takaddüm), arama ruhsatı, buluculuk, görünür rezerv geliştirme ve işletme ruhsatı haklarının hiçbirisi hisselerle bölünemez. Her biri bir bütün halinde muameleyle tabi tutulur.”

MADDE 7- 3213 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “madencilik yapabileceği statüsünde yazılı” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Buluculuk ve görünür rezerv geliştirme hakları, maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir. 24 üncü maddenin üçüncü fıkrası hükümleri kapsamında ruhsat hukukunun sona ermesi hali hariç ruhsatın devri, intikali, terki ve ruhsatın iptali, sicile şerh edilmiş buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarını ortadan kaldırmaz. Genel Müdürlük, buluculuk ve görünür rezerv geliştirme haklarının tarafı değildir.”

MADDE 8- 3213 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “il özel idareleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı” ibaresi eklenmiş, aynı cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve fıkranın ikinci cümlesinde yer alan “harcı” ibaresinden sonra gelmek üzere “büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, büyükşehir belediyesi olmayan illerde” ibaresi eklenmiş, onikinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan “İşletme ruhsatları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, tapu kayıtları ile” ibaresi eklenmiş ve fıkranın altıncı cümlesinde yer alan “il özel idaresine” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığına” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onaltıncı, onsekizinci ve ondokuzuncu fıkralarında yer alan “Kurul” ibareleri “Bakanlık” şeklinde değiştirilmiş, ondokuzuncu fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş, yirminci fıkrası ile yirmibirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlanması halinde, iki ay içinde ruhsat bedeli yatırılması ve 16 ncı maddeye göre müracaatta bulunulması şartıyla ruhsat düzenlenir. Ruhsat sahasındaki bu alanlara ilişkin ilgili kurumlardan izin alınması için ruhsat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde bu alanların izin alınamayan kısımları ruhsat sahasından taksir edilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.”

“Maden ruhsat sahaslarında, maden üretim faaliyetleri ile bu faaliyetlere dayalı ruhsat sahasındaki geçici tesisler dışındaki faaliyetler ve/veya tesisler için Bakanlığın izni olmaksızın hiçbir surette işyeri açma ve çalışma ruhsatı düzenlenemez.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

üzere, ilgili Bakanlığın uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından verilir. Bakanlık tarafından alınan bu kararlar, kamu yararı kararı yerine geçer. Maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale geldiği alanın ruhsattan taksir edilmesine veya ruhsatın iptal edilmesine Bakanlık tarafından karar verilir.”

“Yatırım çakışması işlemleri nedeniyle Bakanlıkça veya Genel Müdürlükçe herhangi bir sebeple ödenmek zorunda kalınan tutar lehine karar verilen tarafa rücu edilir.”

“Madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş izinler, temditler dahil ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerlidir. Ruhsatın temdit edilmesi halinde madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş bütün izinler temdit süresi sonuna kadar hiçbir işleme gerek kalmaksızın uzatılmış sayılır.”

“Bu ihlallerin, ilk tespit tarihinden itibaren beş yıl içinde iki kez tekrarı hâlinde ise ruhsat iptal edilir.”

“Çevresel etki değerlendirmesi ile ilgili karar, işyeri açma ve çalışma ruhsatı, mülkiyet izni olmadan veya on üçüncü fıkraya aykırı faaliyette bulunduğu tespit edildiğinde 30.000 TL tutarında idari para cezası uygulanarak bu alandaki işletme faaliyetleri durdurulur. Bu ihlalleri tespit eden kamu kurum ve kuruluşu diğer ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına durumu bildirir. Bu ihlallerin, ilk tespit tarihinden itibaren beş yıl içinde iki kez tekrarı hâlinde ise ruhsat iptal edilir.”

“Ruhsat sahalarında ruhsat sahipleri, madencilik faaliyetleri ve madenlerin işlenmesine yönelik faaliyetler dışında hiçbir faaliyette bulunamaz ve geçici tesisler dışında herhangi bir tesis veya alt yapı tesisi kuramaz. Ruhsat sahalarında ruhsat sahibi veya diğer gerçek veya tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları ancak Bakanlık tarafından uygun görülmesi halinde ticari veya sınai faaliyette bulunabilir.

Maden ruhsat sahalarında rezerv kaybına sebebiyet verilmemesi için, arazinin vassına bakılmaksızın ruhsat sahaları hafriyat toprağı, cüruf, inşaat yıkıntı atığı ve benzeri atıklar için döküm alanı olarak kullanılamaz, maden ruhsat sahalarına kamu kurum ve kuruluşları tarafından döküm izni verilemez. İhalelik sahalar için de arazinin vassına bakılmaksızın, Genel Müdürlüğün uygun görüşü alınması zorunludur. Bu fıkra hükümlerine aykırı hareket edenlere 10 uncu maddenin yedinci fıkrasında belirtilen idari para cezasının on katı tutarında idari para cezası uygulanarak bu faaliyetler durdurulur, yapılan dökümün ruhsat sahasından veya ihalelik sahadan kaldırılması için altı ay süre verilir, bu süre içerisinde kaldırılmaması halinde bu fıkra kapsamındaki idari para cezası iki katı olarak uygulanır. Bu işlemler valilik veya ilgili idare tarafından yerine getirilerek yapılan masraflar 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

MADDE 9- 3213 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasına “%50’si” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve IV. Grup (c) bendi madenlerden altın, gümüş ve platin için ise Devlet hakkının %25’i” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 10- 3213 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yazılı” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasına “uygulanır” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve beyanlardaki hata ve noksanlıklar düzeltilinceye kadar maden üretim faaliyetleri durdurulur” ibaresi eklenmiş, beşinci, altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Madencilik faaliyetleri ile Devlet ve il yolları, otoyollar, demir yolları, havaalanı, liman, baraj, enerji tesisleri, petrol, doğalgaz, jeotermal boru hatları, su isale hatları gibi kamu yararı niteliği taşıyan ya da gerçek veya tüzel kişilere ait diğer yatırımların birbirlerini engellemesi, maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale gelmesi, yatırım için başka alternatif alanların bulunamaması durumunda, madencilik faaliyeti ve yatırımla ilgili karar, kamu yararı açısından yatırımların önceliği ve önemini tespit etmek üzere, ilgili Bakanlığın uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından verilir. Bakanlık tarafından alınan bu kararlar, kamu yararı kararı yerine geçer. Maden işletme faaliyetinin yapılamaz hale geldiği alanın ruhsattan taksir edilmesine veya ruhsatın iptal edilmesine Bakanlık tarafından karar verilir.”

“Yatırım çakışması işlemleri nedeniyle Bakanlıkça veya Genel Müdürlükçe herhangi bir sebeple ödenmek zorunda kalınan tutar, lehine karar verilen tarafa rücu edilir.”

“Madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş izinler, temditler dahil ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerlidir. Ruhsatın temdit edilmesi halinde madencilik faaliyetleri ve/veya bu faaliyetlere bağlı geçici tesisler için verilmiş bütün izinler temdit süresi sonuna kadar hiçbir işleme gerek kalmaksızın uzatılmış sayılır.

Çevresel etki değerlendirmesi ile ilgili karar, işyeri açma ve çalışma ruhsatı, mülkiyet izni olmadan veya onüçüncü fıkraya aykırı faaliyette bulunulduğunun tespiti hâlinde 46.579 TL tutarında idari para cezası uygulanarak bu alandaki işletme faaliyetleri durdurulur. Bu ihlalleri tespit eden kamu kurum ve kuruluşu diğer ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına durumu bildirir. Bu ihlallerin ilk tespit tarihinden itibaren, ilk tespit dâhil üç yıl içinde üç kez yapıldığının tespiti halinde ise ruhsat iptal edilir.”

“Ruhsat sahalarında ruhsat sahipleri, madencilik faaliyetleri ve madenlerin işlenmesine yönelik faaliyetler dışında hiçbir faaliyette bulunamaz ve geçici tesisler dışında herhangi bir tesis veya alt yapı tesisi kuramaz. Ruhsat sahalarında ruhsat sahibi veya diğer gerçek veya tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşları ancak Bakanlık tarafından uygun görülmesi halinde ticari veya sınai faaliyette bulunabilir.

Maden ruhsat sahalarında rezerv kaybına sebebiyet verilmemesi için, arazinin vasfına bakılmaksızın ruhsat sahaları hafriyat toprağı, cüruf, inşaat yıkıntı atığı ve benzeri atıklar için döküm alanı olarak kullanılamaz, maden ruhsat sahalarına kamu kurum ve kuruluşları tarafından döküm izni verilemez. Genel Müdürlüğe kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan döküm izni talepleri onbeşinci fıkra kapsamında yatırım çakışması olarak değerlendirilir ve ilgili hükümlere göre sonuçlandırılır. İhalelik sahalar için de arazinin vasfına bakılmaksızın, Genel Müdürlüğün uygun görüşü alınması zorunludur. Bu fıkra hükümlerine aykırı hareket edenlere 10 uncu maddenin yedinci fıkrasında belirtilen idari para cezasının on katı tutarında idari para cezası uygulanarak bu faaliyetler durdurulur, yapılan dökümün ruhsat sahasından veya ihalelik sahadan kaldırılması için altı ay süre verilir, bu süre içerisinde kaldırılmaması halinde bu fıkra kapsamındaki idari para cezası iki katı olarak uygulanır. Bu işlemler valilik veya ilgili idare tarafından yerine getirilerek yapılan masraflar 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

MADDE 9- 3213 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasına “% 50’si” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve IV. Grup (c) bendi madenlerden altın, gümüş ve platin için ise Devlet hakkının % 40’ı” ibaresi eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan “dördüncü” ibaresi “beşinci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 3213 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yazılı” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasına “uygulanır” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve beyanlardaki hata ve noksanlıklar düzeltilinceye kadar maden üretim faaliyetleri durdurulur” ibaresi eklenmiş, beşinci, altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde, yedinci fıkrasında yer alan

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“engellenen ve” ibaresi “engellenen ve/veya” şeklinde ve aynı fıkranın üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasında yer alan “şekilde” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve/veya haksız yere” ibaresi eklenmiş, onbirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanda bulunmak suretiyle bu Kanun hükümlerinin uygulanmasını engelleyen ve/veya haksız surette hak iktisabına sebep olan teknik elemana ve daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanır. Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanların üç yıl içinde tekrarı halinde teknik elemana ve daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Fiilin her tekrarında hak mahrumiyeti uygulamasına devam edilir. Uygulanan uyarı ve hak mahrumiyeti, teknik elemanın bağlı bulunduğu mesleki teşekküle bildirilir.

Daimi nezaretçi, atandığı ruhsat sahasındaki faaliyetleri düzenli bir şekilde denetleyerek tespit ve önerilerini daimi nezaretçi defterine haftada en az bir kez kaydetmek zorundadır. Bu süre içerisinde işletmede yeni bir durumun ve/veya işletme güvenliği açısından riskli bir durumun ortaya çıkması halinde bu hususu aynı gün deftere kaydetmesi zorunludur. Aksi takdirde nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanır. İkinci kez bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Daimi nezaretçi defterini, daimi nezaretçi ile ruhsat sahibi veya vekili imzalar. Defterin ibraz edilmemesi, ruhsat sahibi ya da vekili tarafından imzalanmaması veya düzenli tutulmaması hâlinde, ruhsat sahibine 31.054 TL idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin ruhsat sahibi veya vekili tarafından aynı yıl içerisinde tekrarı halinde idari para cezası iki kat olarak uygulanır.”

“Bu Kanuna göre;

- a) Ruhsatın ait olduğu grup dışında veya birden fazla bendi bulunan grupta kendi bendi dışında veya üretim hakkı olmayan madenin üretilmesi ve/veya sevk edilmesi,
- b) Arama ruhsat döneminde arama faaliyetleri yapılırken zorunlu olarak maden çıkarılması veya numune alınması dışında izinsiz üretim ve/veya satış yapılması,
- c) Ruhsat sahibinin kamulaştırılan alanı kamulaştırma amacı dışında kullanması ve/veya ruhsat alanını madencilik faaliyetleri dışında kullanması ve/veya kullandırması,
- ç) Galeri atımı yöntemi ile patlatma yapılması,
- d) Genel Müdürlükçe faaliyeti durdurulan sahalarda üretim faaliyetinde bulunulması, sahanın güvenli hale getirilmesi ile ilgili faaliyetler sonucunda üretilen madenin ve/veya faaliyetler durdurulmadan önce üretilmiş stoktaki madenin Genel Müdürlükten izin alınmadan sevk edilmesi,
- e) Ruhsat sahasında yapılan üretim veya satışların beyan edilmemesi,
- f) Yapılmayan üretimin Genel Müdürlüğe yapılmış olarak beyan edilmesi,
- g) Arama faaliyet raporlarında yapıldığı beyan edilen asgari faaliyetlerin yapılmaması veya eksik yapılması,
- ğ) Patlatma izni olmaksızın patlayıcı madde kullanılarak üretim yapılması,
- h) İşletme ruhsatlarında işletme izni olmadan ve/veya işletme izin alanı dışında maden üretilmesi veya sevk edilmesi,
- ı) 7 nci madde kapsamındaki gerekli izinler alınmadan ve/veya gerekli izinlerin alınmadığı alanda maden üretilmesi veya sevk edilmesi,

haksız yere hak iktisabı sayılır. Haksız yere hak iktisabına imkan veren bu hususlarla ilgili yapılmış beyanlar da gerçek dışı ve yanıltıcı beyanlar olarak kabul edilir.”

“İlk tespit tarihinden itibaren üç yıl içinde madde hükümlerinin üç kez ihlâl edildiğinin tespiti halinde ruhsat iptal edilir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“engellenen ve” ibaresi “engelleyen ve/veya” şeklinde ve aynı fıkranın üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, dokuzuncu fıkrasında yer alan “şekilde” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve/veya haksız yere” ibaresi eklenmiş, onbirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanda bulunmak suretiyle bu Kanun hükümlerinin uygulanmasını engelleyen ve/veya haksız surette hak iktisabına sebep olan teknik elemana ve daimi nezaretçiye 1.000 TL idari para cezası uygulanır. Gerçek dışı veya yanıltıcı beyanların üç yıl içinde tekrarı halinde teknik elemana ve daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Fiilin her tekrarında hak mahrumiyeti uygulamasına devam edilir. Uygulanan uyarı ve hak mahrumiyeti, teknik elemanın bağlı bulunduğu mesleki teşekküle bildirilir.

Daimi nezaretçi, atandığı ruhsat sahasındaki faaliyetleri düzenli bir şekilde denetleyerek tespit ve önerilerini daimi nezaretçi defterine haftada en az bir kez kaydetmek zorundadır. Bu süre içerisinde işletmede yeni bir durumun ve/veya işletme güvenliği açısından riskli bir durumun ortaya çıkması halinde bu hususu aynı gün deftere kaydetmesi zorunludur. Aksi takdirde daimi nezaretçiye 1.000 TL idari para cezası uygulanır. İkinci kez bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi durumunda daimi nezaretçiye 5.000 TL idari para cezası uygulanarak bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır. Daimi nezaretçi defterini, daimi nezaretçi ile ruhsat sahibi veya vekili imzalar. Defterin ibraz edilmemesi, ruhsat sahibi ya da vekili tarafından imzalanmaması veya düzenli tutulmaması hâlinde, ruhsat sahibine 31.054 TL idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin ruhsat sahibi veya vekili tarafından aynı yıl içerisinde tekrarı halinde idari para cezası iki kat olarak uygulanır.”

“Bu Kanuna göre;

a) Ruhsatın ait olduğu grup dışında veya birden fazla bendi bulunan grupta kendi bendi dışında veya üretim hakkı olmayan madenin üretilmesi ve/veya sevk edilmesi,

b) Arama ruhsat döneminde arama faaliyetleri yapılırken zorunlu olarak maden çıkarılması veya numune alınması dışında izinsiz üretim ve/veya satış yapılması,

c) Ruhsat sahibinin kamulaştırılan alanı kamulaştırma amacı ve/veya ruhsat alanını madencilik faaliyetleri dışında kullanması ve/veya kullandırması,

ç) Galeri atımı yöntemi ile patlatma yapılması,

d) Genel Müdürlükçe faaliyeti durdurulan sahalarda üretim faaliyetinde bulunulması, sahanın güvenli hale getirilmesi ile ilgili faaliyetler sonucunda üretilen madenin ve/veya faaliyetler durdurulmadan önce üretilmiş stoktaki madenin Genel Müdürlükten izin alınmadan sevk edilmesi,

e) Ruhsat sahasında yapılan üretim veya satışların beyan edilmemesi,

f) Yapılmayan üretimin Genel Müdürlüğe yapılmış olarak beyan edilmesi,

g) Arama faaliyet raporlarında yapıldığı beyan edilen asgari faaliyetlerin yapılmaması veya eksik yapılması,

ğ) Patlatma izni olmaksızın patlayıcı madde kullanılarak üretim yapılması,

h) İşletme ruhsatlarında işletme izni olmadan ve/veya işletme izin alanı dışında maden üretilmesi veya sevk edilmesi,

ı) 7 nci madde kapsamındaki gerekli izinler alınmadan ve/veya gerekli izinlerin alınmadığı alanda maden üretilmesi veya sevk edilmesi,

haksız yere hak iktisabı sayılır. Haksız yere hak iktisabına imkan veren bu hususlarla ilgili yapılmış beyanlar da gerçek dışı ve yanıltıcı beyanlar olarak kabul edilir.”

“İlk tespit tarihinden itibaren üç yıl içinde madde hükümlerinin üç kez ihlâl edildiğinin tespiti halinde ruhsat iptal edilir.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“Bu Kanun kapsamında tanımlanan işlemleri yapmak üzere kurulan yetkilendirilmiş tüzel kişiler Genel Müdürlükten yetki belgesi almakla yükümlüdür. Yetkilendirilmiş tüzel kişilere yetki belgesinin verilmesi, denetimi, uyarılması, yetki belgelerinin askıya alınması ve belgenin iptal edilmesi ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Yetkilendirilmiş tüzel kişilere Genel Müdürlüğe vermiş oldukları her türlü bilgi, belge ve beyanın doğru olmaması halinde 31.054 TL idari para cezası uygulanır. Bu fıkradaki ihlalin üç yıl içinde tekrarı halinde idari para cezası iki katı olarak uygulanır ve bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır.”

MADDE 11- 3213 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat sahibi veya vekilinin mahallinde yapılan tetkik ve incelemelere katılmaması veya ruhsat sahibince ya da vekilince herhangi bir nedenle tetkik ve incelemelerin engellenmesi hâlinde 31.054 TL, bu fiillerden herhangi birinin tekrarı hâlinde ise iki katı tutarında idari para cezası uygulanır, mahallinde tetkik ve inceleme gerçekleştirilinceye kadar üretim faaliyetleri durdurulur.”

MADDE 12- 3213 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sevk fişi olmaksızın maden sevk edildiğinin ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından tespit edilmesi halinde, ilgili mülki idare amiri tarafından sevk edilen madene el konulur ve ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için söz konusu madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için sevk edilen madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Denetim ve inceleme sonucunda, yaptığı üretim ve sevkıyatı sevk fişi ile kayıt altına almadığı veya bildirmedığı tespit edilen ruhsat sahiplerine, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bildirilmeyen miktar için hesaplanacak Devlet hakkının beş katı tutarında idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde bildirilmeyen miktar için madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Ruhsatı olmadan veya başkasına ait ruhsat alanı içerisinde üretim yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyenlere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Üretim hakkı olmayan madenin üretiminin yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare amirliklerince el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Hammade üretim izni olmadan ve/veya Genel Müdürlüğe bildirilen yüklenici dışında gerçek veya tüzel kişiler tarafından üretim yapıldığının tespit edilmesi durumunda faaliyetler durdurularak üretilen

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Bu Kanun kapsamında tanımlanan işlemleri yapmak üzere kurulan yetkilendirilmiş tüzel kişiler Genel Müdürlükten yetki belgesi almakla yükümlüdür. Yetkilendirilmiş tüzel kişilere yetki belgesinin verilmesi, denetimi, uyarılması, yetki belgelerinin askıya alınması ve belgenin iptal edilmesi ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Yetkilendirilmiş tüzel kişilere Genel Müdürlüğe vermiş oldukları her türlü bilgi, belge ve beyanın gerçek dışı veya yanıltıcı olması halinde 31.054 TL idari para cezası uygulanır. Bu fıkradaki ihlalin üç yıl içinde tekrarı halinde idari para cezası iki katı olarak uygulanır ve bu Kanun gereğince yapacakları beyanlar bir yıl süreyle geçersiz sayılır.”

MADDE 11- 3213 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde, “Devlet kuruluşlarından da” ibaresi “Devlet kuruluşlarından ve üniversitelerden de” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat sahibi veya vekilinin mahallinde yapılan tetkik ve incelemelere katılmaması veya ruhsat sahibince ya da vekilince herhangi bir nedenle tetkik ve incelemelerin engellenmesi hâlinde 31.054 TL, bu fiillerden herhangi birinin tekrarı hâlinde ise iki katı tutarında idari para cezası uygulanır, mahallinde tetkik ve inceleme gerçekleştirilinceye kadar üretim faaliyetleri durdurulur.”

MADDE 12- 3213 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sevk fişi olmaksızın maden sevk edildiğinin mülki idare amirlikleri, il özel idareleri, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları veya ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından tespit edilmesi halinde, ilgili mülki idare amiri tarafından sevk edilen madene el konulur ve ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için söz konusu madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde sevk fişi olmaksızın sevk edilen miktar için sevk edilen madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Denetim ve inceleme sonucunda, yaptığı üretim ve sevkıyatı sevk fişi ile kayıt altına almadığı veya bildirmediği tespit edilen ruhsat sahiplerine, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bildirilmeyen miktar için hesaplanacak Devlet hakkının beş katı tutarında idari para cezası verilir. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde bildirilmeyen miktar için madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Ruhsatı olmadan veya başkasına ait ruhsat alanı içerisinde üretim yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyenlere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Üretim hakkı olmayan madenin üretiminin yapıldığının tespiti halinde faaliyetler durdurularak üretilen madene mülki idare amirliklerince el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.

Hammade üretim izni olmadan ve/veya Genel Müdürlüğe bildirilen yüklenici dışında gerçek veya tüzel kişiler tarafından üretim yapıldığının tespit edilmesi durumunda faaliyetler durdurularak üretilen

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

hammaddeye mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan hammaddenin kamuya ait projelerde kullanıldığının tespit edilen kısmına ocak başı satış bedeli tutarında, hammaddenin kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan projeler dışında kullanılan, ticarete konu edilen ve/veya satışının yapıldığı tespit edilen kısmına ise ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Herhangi bir işleme tabi tutulmadan kullanılan hammaddeler için ocak başı satış bedeli, tüvenan hammaddenin ocak başı fiyatına göre, herhangi bir işleme tabi tutularak kullanılan hammaddeler için ise ocak başı satış bedeli işlem görmüş hammaddenin ocak başı fiyatına göre hesaplanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır ve hammadde üretim izni iptal edilir.

Ruhsatlı, ancak işletme izni olmadan aynı grupta üretim yapıldığının tespiti halinde, faaliyetler durdurularak üretilen madene el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.”

“Genel Müdürlük veya ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından uygulanacak idari para cezasının hesaplanmasında esas alınacak ocak başı satış fiyatı, bir önceki yıl geçerli olan ocak başı satış fiyatının, ilgili yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında arttırılması sureti ile hesaplanır.”

MADDE 13- 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları ile ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (1) sayılı ve ekli (2) sayılı tablolar ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat bedellerinin tamamının her yıl ocak ayının sonuna kadar yatırılması zorunludur. I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerin ruhsat bedelleri Genel Müdürlüğün belirlediği bankada açılacak hesaba yatırılır. I. Grup (a) bendi madenlerin ruhsat bedelleri ise, büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı hesabına, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına yatırılır. Ruhsat bedelinin her yıl ocak ayının sonuna kadar tamamının yatırılmaması hâlinde yatırılmayan kısmının iki katı ruhsat bedeli olarak her yıl Haziran ayının son gününe kadar yatırılması zorunludur, aksi halde ruhsat iptal edilir. Ruhsat bedellerinin yatırılması ile ilgili ruhsat sahibine ayrıca herhangi bir tebligat ve bildirim yapılmaz. İptal edilen ruhsatlar için ocak ayının sonuna kadar ödenmesi gereken ruhsat bedelinin ödenmeyen kısmı 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. Kaynak tuzları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan ruhsat bedeli alınmaz. Faaliyet sonrası sahanın çevre ile uyumlu hâle getirilerek 7 nci madde kapsamındaki mülkiyet izni sahiplerinden sahanın kabul edilerek teslim alındığına dair belgelerin Genel Müdürlüğe ibraz edilmesi şartı ile 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcunun ve bu Kanun kapsamında ruhsata ilişkin geçmiş borcunun bulunmaması halinde çevre ile uyum bedeli iade edilir.”

“Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içinde idare mahkemelerinde dava

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hammaddeye mülki idare tarafından el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan hammaddenin kamuya ait projelerde kullanıldığı tespit edilen kısmına ocak başı satış bedeli tutarında, hammaddenin kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan projeler dışında kullanılan, ticarete konu edilen ve/veya satışının yapıldığı tespit edilen kısmına ise ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. Herhangi bir işleme tabi tutulmadan kullanılan hammaddeler için ocak başı satış bedeli, tüvenan hammaddenin ocak başı fiyatına göre, herhangi bir işleme tabi tutularak kullanılan hammaddeler için ise ocak başı satış bedeli işlem görmüş hammaddenin ocak başı fiyatına göre hesaplanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır ve hammadde üretim izni iptal edilir.

Ruhsatlı, ancak işletme izni olmadan aynı grupta üretim yapıldığının tespiti halinde, faaliyetler durdurularak üretilen madene el konulur. Bu fiili işleyen kişilere, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve/veya el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idari para cezası uygulanır. El konulan madenler, mülki idare amirliklerince satılarak bedeli büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde il özel idaresi hesabına aktarılır. Bu fıkranın ihlalinin tekrarı halinde madenin ocak başı satış bedelinin on katı tutarında idari para cezası uygulanır.”

“Genel Müdürlük veya ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından uygulanacak idari para cezasının hesaplanmasında esas alınacak ocak başı satış fiyatı, bir önceki yıl geçerli olan ocak başı satış fiyatının, ilgili yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılması sureti ile hesaplanır.”

MADDE 13- 3213 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları ile ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (1) sayılı ve ekli (2) sayılı tablolar ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

“Ruhsat bedellerinin tamamının her yıl ocak ayının sonuna kadar yatırılması zorunludur. I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerin ruhsat bedelleri Genel Müdürlüğün belirlediği bankada açılacak hesaba yatırılır. Yatırılan işletme ruhsat bedelinin %50’si genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimince Hazine hesabına on beş işgünü içinde aktarılır. I. Grup (a) bendi madenlerin ruhsat bedelleri ise, büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı hesabına, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına yatırılır. Ruhsat bedelinin her yıl ocak ayının sonuna kadar tamamının yatırılmaması hâlinde yatırılmayan kısmının iki katı ruhsat bedeli olarak her yıl Haziran ayının son gününe kadar yatırılması zorunludur, aksi halde ruhsat iptal edilir. Ruhsat bedellerinin yatırılması ile ilgili ruhsat sahibine ayrıca herhangi bir tebligat ve bildirim yapılmaz. İptal edilen ruhsatlar için ocak ayının sonuna kadar ödenmesi gereken ruhsat bedelinin ödenmeyen kısmı 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. Kaynak tuzları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan ruhsat bedeli alınmaz. Faaliyet sonrası sahanın çevre ile uyumlu hâle getirilerek 7 nci madde kapsamındaki mülkiyet izni sahiplerinden sahanın kabul edilerek teslim alındığına dair belgelerin Genel Müdürlüğe ibraz edilmesi şartı ile 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcunun ve bu Kanun kapsamında ruhsata ilişkin geçmiş borcunun bulunmaması halinde çevre ile uyum bedeli iade edilir.”

“Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları tebliğinden itibaren bir ay içinde Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içinde idare mahkemelerinde dava

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz. Genel Müdürlük genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili bedeli en geç 15 işgünü içerisinde Hazine hesabına aktarır. Tahakkuk eden ve ödenmeyen Devlet hakları 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. İlgili tahsil dairesi idari para cezası tamamen tahsil edildikten itibaren en geç bir ay içerisinde durumu Genel Müdürlüğe bildirir.

I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerde ruhsat birleştirme, izin alanı değişikliği, ihale, küçük alanların ihalesi, rödovans ve devir talepleri, Kanunun 16 ncı maddesinin onbirinci fıkrası gereğince yapılan talepler, işletme ruhsatı ve süre uzatımı taleplerinde işletme ruhsat taban bedelinin Genel Müdürlüğün bütçesine gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. I. Grup (a) bendi madenlerde ise işletme ruhsat taban bedelinin büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına gelir kaydedilmek üzere yatırıldığına dair belge ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. Aksi takdirde bu fıkra kapsamındaki müracaatlar ruhsat taban bedelleri iade edilmeksizin reddedilir.”

“Ruhsat bedeli; arama ruhsatlarında, ekli (1) sayılı tabloda; işletme ruhsatlarında ise ekli (2) sayılı tabloda belirtilen şekilde hesaplanır.”

“Ruhsat sahiplerinin ruhsat yürürlük yazısı, ruhsat devri, rödovans sözleşmesi, izin alanı değişikliği, ruhsat birleştirme, temdit, ruhsat alanı küçültme, terk, mera tahsis değişikliği, geçici tatil, işletme izni, pasa değerlendirme, pasa döküm alanı, Kanunun 16 ncı maddesinin onbirinci fıkrası gereğince yapılan zaruri üretim izni, kamu yararı kararı, kamulaştırma kararı ve patlayıcı madde talepleri; aktif edilmiş tebligata esas kayıtlı elektronik posta adresinin (KEP) veya kurumsal elektronik tebligat sistemi (e-Tebligat) adresinin bulunması, 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında borcunun bulunmaması, ruhsat harcı, ruhsat bedeli, çevre ile uyum teminatı ve Devlet hakkı borcu olmaması, işletme izni olan işletme ruhsatlarında daimi nezaretçi atamasının yapılmış olması, yetkilendirilmiş tüzel kişi sözleşmesinin bulunması ve mevzuatın ilgili hükümleri kapsamında ibraz edilmesi gereken belgelerin tamamının eksiksiz bir şekilde ibraz edilmesi şartıyla değerlendirmeye alınır, aksi takdirde talep reddedilir. Ruhsat devir taleplerinde tahakkuk etmiş/edecek, diğer taleplerde ise tahakkuk etmiş ve son ödeme tarihi geçmiş Devlet hakkı borcu olmaması aranır.”

MADDE 14- 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin başlığı “Devlet hakkı” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasının (ç) bendinde yer alan “%4” ibaresi “%4.5” şeklinde, (e) bendinde yer alan “%2” ibaresi “%3” şeklinde ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “ve kendi entegre tesisinde” ibaresi “entegre tesislerde” şeklinde ve “%50’si” ibaresi “%75’i” şeklinde değiştirilmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve mevcut ikinci cümlesinde yer alan “Ayrıca, diğer madenlerden bu” ibaresi “Bu” şeklinde, dokuzuncu, onuncu, onbirinci ve onüçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ondördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş ve mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “esaslar” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine ve” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrasına “indirim” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve artırım” ibaresi eklenmiş ve onaltıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onyedinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, onsekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (3) sayılı tablo ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz. Genel Müdürlük genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili bedeli en geç on beş iş günü içerisinde Hazine hesabına aktarır. Tahakkuk eden ve ödenmeyen Devlet hakları 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere ilgili tahsil dairesine bildirilir. İlgili tahsil dairesi idari para cezası tamamen tahsil edildikten itibaren en geç bir ay içerisinde durumu Genel Müdürlüğe bildirir.

I. Grup (a) bendi maden ruhsatları hariç diğer grup madenlerde ruhsat birleştirme, izin alanı değişikliği, ihale, küçük alanların ihalesi, rüdvans ve devir talepleri, 16 ncı maddenin onbirinci fıkrası gereğince yapılan talepler, işletme ruhsatı ve süre uzatımı taleplerinde işletme ruhsat taban bedelinin Genel Müdürlüğün bütçesine gelir kaydedilmek üzere Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılması ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. I. Grup (a) bendi madenlerde ise işletme ruhsat taban bedelinin büyükşehir belediyesi olan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı, diğer illerde ise il özel idaresi hesabına gelir kaydedilmek üzere yatırıldığına dair belge ve 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında vadesi geçmiş borcun bulunmaması halinde müracaat edilir. Aksi takdirde bu fıkra kapsamındaki müracaatlar ruhsat taban bedelleri iade edilmeksizin reddedilir.”

“Ruhsat bedeli; arama ruhsatlarında, ekli (1) sayılı tabloda; işletme ruhsatlarında ise ekli (2) sayılı tabloda belirtilen şekilde hesaplanır.”

“Ruhsat sahiplerinin ruhsat yürürlük yazısı, ruhsat devri, rüdvans sözleşmesi, izin alanı değişikliği, ruhsat birleştirme, temdit, ruhsat alanı küçültme, terk, mera tahsis değişikliği, geçici tatil, işletme izni, pasa değerlendirme, pasa döküm alanı, 16 ncı maddenin onbirinci fıkrası gereğince yapılan zaruri üretim izni, kamu yararı kararı, kamulaştırma kararı ve patlayıcı madde talepleri; aktif edilmiş tebligata esas kayıtlı elektronik posta adresinin (KEP) veya kurumsal elektronik tebligat sistemi (e-Tebligat) adresinin bulunması, 6183 sayılı Kanunun 22/A maddesi kapsamında borcunun bulunmaması, ruhsat harcı, ruhsat bedeli, çevre ile uyum teminatı ve Devlet hakkı borcu olmaması, işletme izni olan işletme ruhsatlarında daimi nezaretçi atamasının yapılmış olması, yetkilendirilmiş tüzel kişi sözleşmesinin bulunması ve mevzuatın ilgili hükümleri kapsamında ibraz edilmesi gereken belgelerin tamamının eksiksiz bir şekilde ibraz edilmesi şartıyla değerlendirmeye alınır, aksi takdirde talep reddedilir. Ruhsat devir taleplerinde tahakkuk etmiş/edecek, diğer taleplerde ise tahakkuk etmiş ve son ödeme tarihi geçmiş Devlet hakkı borcu olmaması aranır.”

MADDE 14- 3213 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinin başlığı “Devlet hakkı” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasının (ç) bendinde yer alan “%4” ibaresi “%4,5” şeklinde, (e) bendinde yer alan “%2” ibaresi “%3” şeklinde ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “ve kendi entegre tesisinde” ibaresi “entegre tesislerde” şeklinde ve “%50’si” ibaresi “%75’i” şeklinde değiştirilmiş, sekizinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve mevcut ikinci cümlesinde yer alan “Ayrıca, diğer madenlerden bu” ibaresi “Bu” şeklinde, dokuzuncu, onuncu, onbirinci ve onüçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ondördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş ve mevcut üçüncü cümlesinde yer alan “esaslar” ibaresinden sonra gelmek üzere “Hazine ve” ibaresi eklenmiş, onbeşinci fıkrasına “indirim” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve artırım” ibaresi eklenmiş ve onaltıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, onyedinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, onsekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddeye bağlı ekli (3) sayılı tablo ekte yer alan şekilde değiştirilmiştir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“Üretilen madenin hammadde olarak kullanılması veya satılması hâlinde, aynı pazar ortamında madenin işletmelerdeki tüvenan olarak ocak başı satışında uygulanan fiyat, ocak başı satış fiyatıdır. Madenlerden alınan Devlet hakkına esas olan emsal ocak başı satış fiyatı, bölgeler de dikkate alınarak her madene ait ayrı ayrı ve uygulandığı yıl için belirlenerek Genel Müdürlükçe ilan edilir. Ruhsat sahipleri tarafından Devlet haklarının beyanında kullanılan ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlükçe ilan edilen ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Ruhsat sahibi tarafından beyan edilen ocak başı satış fiyatı Genel Müdürlük tarafından denetlenir ve eksik beyanlar tamamlattırılır. İşletme izni olan maden ruhsatlarından her yıl en az ruhsat bedeli kadar Devlet hakkı alınır. Ancak, kaynak tuzları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan alınacak Devlet hakkında bu şart aranmaz.”

“Altın, gümüş ve platin dışındaki diğer madenler ise bu madde kapsamında belirtilen özel indirimlerin sadece birinden istifade edebilirler.”

“Bu yerlerin Devlet ormanlarına rastlaması ve Tarım ve Orman Bakanlığınca verilen iznin beş hektarı geçmemesi halinde, bu alandan ağaçlandırma bedeli dışında başkaca bir bedel alınmaz. Sahanın rehabilite edilerek teslim edilmesinden sonra, talep edilmesi halinde teslim edilen saha kadar aynı şartlarda izin verilir.

Bir ruhsat sahasında defaten verilen iznin beş hektarı geçmesi halinde, beş hektarı aşan kısım için orman mevzuatı hükümlerine göre fon bedelleri hariç diğer bedeller alınır.

Ruhsatın temdit edilmesi durumunda, aynı ruhsat sahası içerisinde Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilen sahanın beş hektarı geçmemesi halinde ağaçlandırma bedeli, beş hektarı geçmesi halinde beş hektarı aşan kısım için fon bedelleri hariç orman mevzuatı hükümlerine göre bedel alınır.”

“Ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılan Devlet hakkı tutarının;

a) Büyükşehir belediyesi olan illerde, yarısı kırsalda kullanılmak kaydıyla yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına aktarılmak üzere %50’si İçişleri Bakanlığı hesabına, %50’si de genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine hesabına,

b) Büyükşehir belediyesi olmayan illerde ise %25’i il özel idaresine hesabına, %25’i ruhsatın bulunduğu bölgeyle sınırlı olarak altyapı yatırımlarında kullanılmak üzere, doğrudan ilgili ilçe veya ilçelerin Köylere Hizmet Götürme Birlikleri hesabına, %50’si de genel bütçeye kaydedilmek üzere Hazine hesabına;

anılan muhasebe birimince 15 işgünü içinde aktarılır.”

“Kamu kurum ve kuruluşlarına ait olmayıp, bu maddenin altıncı veya yedinci fıkrası kapsamında belirtilen özel indirimlerden veya 9 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen teşviklerden yararlanan ruhsatlar ile ruhsat sahiplerinin kendi çimento üretim tesisinin hammadde ihtiyacını tedarik ettiği ruhsatların, altın, gümüş ve/veya platin işletme izni olan ruhsatların ve ilgili mali mevzuat kapsamında yeminli mali müşavir tasdikine tabi olan ruhsat sahiplerinin ruhsatlarının Devlet hakkı beyan formunun yeminli mali müşavirlerin tasdiki ve ruhsat sahibinin imzası ile verilmesi zorunludur. Bu zorunluluğa uymayan Devlet hakkı beyanları verilmemiş sayılır.”

“Devlet hakkının tamamı, her yıl haziran ayının son gününe kadar ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Üretilen madenin hammadde olarak kullanılması veya satılması hâlinde, aynı pazar ortamında madenin işletmelerdeki tüvenan olarak ocak başı satışında uygulanan fiyat, ocak başı satış fiyatıdır. Madenlerden alınan Devlet hakkına esas olan emsal ocak başı satış fiyatı, bölgeler de dikkate alınarak her madene ait ayrı ayrı ve uygulandığı yıl için belirlenerek Genel Müdürlükçe ilan edilir. Ruhsat sahipleri tarafından Devlet haklarının beyanında kullanılan ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlükçe ilan edilen ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.”

“Ruhsat sahibi tarafından beyan edilen ocak başı satış fiyatı Genel Müdürlük tarafından denetlenir ve eksik beyanlar tamamlattırılır. İşletme izni olan maden ruhsatlarından her yıl en az ruhsat bedeli kadar Devlet hakkı alınır. Ancak, kaynak tuzları, lületaşı ve oltutaşı için düzenlenen ruhsatlardan alınacak Devlet hakkında bu şart aranmaz.”

“Altın, gümüş ve platin dışındaki diğer madenler ise bu madde kapsamında belirtilen özel indirimlerin sadece birinden istifade edebilirler.”

“Bu yerlerin Devlet ormanlarına rastlaması ve Tarım ve Orman Bakanlığınca verilen iznin beş hektarı geçmemesi halinde, bu alandan ağaçlandırma bedeli dışında başkaca bir bedel alınmaz. Sahanın rehabilite edilerek teslim edilmesinden sonra, talep edilmesi halinde teslim edilen saha kadar aynı şartlarda izin verilir.

Bir ruhsat sahasında defaten verilen iznin beş hektarı geçmesi halinde, beş hektarı aşan kısım için orman mevzuatı hükümlerine göre fon bedelleri hariç diğer bedeller alınır.

Ruhsatın temdit edilmesi durumunda, aynı ruhsat sahası içerisinde Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilen sahanın beş hektarı geçmemesi halinde ağaçlandırma bedeli, beş hektarı geçmesi halinde beş hektarı aşan kısım için fon bedelleri hariç orman mevzuatı hükümlerine göre bedel alınır.”

“Ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılan Devlet hakkı tutarının;

a) Büyükşehir belediyesi olan illerde, tamamı genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere anılan muhasebe birimince Hazine hesabına on beş işgünü içinde aktarılır. Bu tutarın %50’sini, yarısı kırsalda kullanılmak kaydıyla, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına aktarılmak üzere İçişleri Bakanlığın bütçesine ödenek eklemeye İçişleri Bakanı yetkilidir.

b) Büyükşehir belediyesi olmayan illerde ise %25’i il özel idaresi hesabına, %25’i ruhsatın bulunduğu bölgeyle sınırlı olarak altyapı yatırımlarında kullanılmak üzere, doğrudan ilgili ilçeye veya ilçelerin köylere hizmet götürme birlikleri hesabına, %50’si de genel bütçeye kaydedilmek üzere Hazine hesabına anılan muhasebe birimince on beş işgünü içinde aktarılır.” “Kamu kurum ve kuruluşlarına ait olmayıp, bu maddenin altıncı veya yedinci fıkrası kapsamında belirtilen özel indirimlerden veya 9 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen teşviklerden yararlanan ruhsatlar ile ruhsat sahiplerinin kendi çimento üretim tesisinin hammadde ihtiyacını tedarik ettiği ruhsatların, altın, gümüş ve/veya platin işletme izni olan ruhsatların ve ilgili mali mevzuat kapsamında yeminli mali müşavir tasdikine tabi olan ruhsat sahiplerinin ruhsatlarının Devlet hakkı beyan formunun yeminli mali müşavirlerin tasdiki ve ruhsat sahibinin imzası ile verilmesi zorunludur. Bu zorunluluğa uymayan Devlet hakkı beyanları verilmemiş sayılır.”

“Devlet hakkının tamamı, her yıl haziran ayının son gününe kadar ruhsat sahibi tarafından Genel Müdürlüğün muhasebe birimi hesabına yatırılır.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“Bu Kanun kapsamında ruhsat sahipleri için öngörölen idari para cezaları hammadde üretim izin belgesi ile çalışılan sahalarda faaliyeti yürüttüğü tespit edilen gerçek ya da tüzel kişiler için veya faaliyette bulunanın tespit edilememesi halinde ise hammadde üretim izin belgesi sahipleri için geçerlidir.”

“Hammadde üretim izni talep edilen alanın 20 km yakınında Genel Müdürlükçe tespit edilen pasa, artık ve atık olması halinde bunlar projede kullanılır. Söz konusu pasa, artık ve atığın projede kullanılması için fiziksel ve kimyasal özelliklerinin uygun olmadığının uzman kuruluş raporu ile belgelendirilmesi halinde hammadde üretim izni talep edilebilir.”

MADDE 15- 3213 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ruhsat sahibi, arama ve/veya işletme ruhsatı süresince Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre hazırlanan teknik raporlar ile kaynak veya rezerv olarak bildirdiğı madenlerin bulucusu sayılır. Bu hakkı talep eden ruhsat sahibine buluculuk belgesi verilir.”

“Buluculuk hakkı hesabında kullanılacak ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlük tarafından her yıl belirlenerek ilan edilen ve Devlet hakkı ödemelerinde esas alınan ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz.”

“Üçüncü kişiler, ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile veya ruhsat sahibi ile yaptıkları sözleşmeler kapsamında ruhsat sahasındaki görünür rezervi tespit etmeye ve/veya geliştirmeye yönelik yaptıkları faaliyetler sonucunda, tespit ettikleri ve/veya geliştirdikleri görünür rezervde pay sahibi olabilirler. Görünür rezervi geliştirme hakkına yönelik yapılan sözleşmeler Genel Müdürlüğe başvurulması halinde bilgi amaçlı maden siciline şerh edilir.”

MADDE 16- 3213 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “III. Grup ve” ibaresi “III. Grup,” şeklinde, “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde değiştirilmiş ve “arama ruhsatı” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde, altıncı fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ruhsatlar, sahibinin ruhsat bedellerini ödeyerek müracaatta bulunması ve birleştirmeye konu tüm ruhsatlarının işletme iznini olması şartıyla, düzenlenme tarihi daha eski olan ruhsatta birleştirilebilir.”

“Diğer ruhsatlar hangi aşamada olursa olsun birleştirilemez. Ancak kamu kurum ve kuruluşlarının ruhsatları hangi aşamada olursa olsun birleştirilebilir.”

MADDE 17- 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “genel bütçeye” ibaresi “Genel Müdürlüğün bütçesine” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkrada yer alan “ilgili muhasebe birimi hesabına” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “sertifikası” ibareleri “ruhsatı” şeklinde, üçüncü, dördüncü, yedinci, dokuzuncu, onuncu ve ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde ve onikinci fıkrasında yer alan “50.000” ibareleri “77.632” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ruhsatların süre uzatım taleplerinin en geç ruhsat süresinin bitiş tarihinden altı ay önce Genel Müdürlüğe verilmesi zorunludur. Aksi halde ruhsat süresi uzatılmaz ve bu alanlar başka bir işleme gerek kalmaksızın ihalelik saha konumuna getirilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.

“I. Grup (a) bendi madenlerin işletme ruhsat süresi beş yıldır. Diğer grup madenlerin işletme ruhsat süresi on yıldan az olmamak üzere projesine göre belirlenir. I. Grup (a) bendi ve diğer gruplardaki

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Bu Kanun kapsamında ruhsat sahipleri için öngörülen idari para cezaları hammadde üretim izin belgesi ile çalışılan sahalarda faaliyeti yürüttüğü tespit edilen gerçek ya da tüzel kişiler için veya faaliyette bulunanın tespit edilememesi halinde ise hammadde üretim izin belgesi sahipleri için geçerlidir.”

“Hammadde üretim izni talep edilen alanın 20 km yakınında Genel Müdürlükçe tespit edilen pasa, artık ve atık olması halinde bunlar projede kullanılır. Söz konusu pasa, artık ve atığın projede kullanılması için fiziksel ve kimyasal özelliklerinin uygun olmadığının uzman kuruluş raporu ile belgelendirilmesi halinde hammadde üretim izni talep edilebilir.”

MADDE 15- 3213 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ruhsat sahibi, arama ve/veya işletme ruhsatı süresince Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre hazırlanan teknik raporlar ile kaynak veya rezerv olarak bildirdiği madenlerin bulucusu sayılır. Bu hakkı talep eden ruhsat sahibine buluculuk belgesi verilir.”

“Buluculuk hakkı hesabında kullanılacak ocak başı satış fiyatı, Genel Müdürlük tarafından her yıl belirlenerek ilan edilen ve Devlet hakkı ödemelerinde esas alınan ocak başı satış fiyatından daha düşük olamaz.”

“Üçüncü kişiler, ihalelik sahalara ilişkin Genel Müdürlük ile veya ruhsat sahibi ile yaptıkları sözleşmeler kapsamında ruhsat sahasındaki görünür rezervi tespit etmeye ve/veya geliştirmeye yönelik yaptıkları faaliyetler sonucunda, tespit ettikleri ve/veya geliştirdikleri görünür rezervde pay sahibi olabilirler. Görünür rezervi geliştirme hakkına yönelik yapılan sözleşmeler Genel Müdürlüğe başvurulması halinde maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir.”

MADDE 16- 3213 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “III. Grup ve” ibaresi “III. Grup,” şeklinde, “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde değiştirilmiş ve “arama ruhsatı” ibaresi madde metninden çıkarılmış, dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça” ibaresi “Genel Müdürlükçe” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “sertifikası” ibaresi “ruhsatı” şeklinde, altıncı fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Ruhsatlar, sahibinin ruhsat bedellerini ödeyerek müracaatta bulunması ve birleştirmeye konu tüm ruhsatlarının işletme iznini olması şartıyla, düzenlenme tarihi daha eski olan ruhsatta birleştirilebilir.”

“Diğer ruhsatlar hangi aşamada olursa olsun birleştirilemez. Ancak kamu kurum ve kuruluşlarının ruhsatları hangi aşamada olursa olsun birleştirilebilir.”

MADDE 17- 3213 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “genel bütçeye” ibaresi “Genel Müdürlüğün bütçesine” şeklinde değiştirilmiş ve fıkrada yer alan “ilgili muhasebe birimi hesabına” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “sertifikası” ibareleri “ruhsatı” şeklinde, üçüncü, dördüncü, yedinci, dokuzuncu, onuncu ve ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde ve onikinci fıkrasında yer alan “50.000” ibareleri “77.632” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ruhsatların süre uzatım taleplerinin en geç ruhsat süresinin bitiş tarihinden altı ay önce Genel Müdürlüğe verilmesi zorunludur. Aksi halde ruhsat süresi uzatılmaz ve bu alanlar başka bir işleme gerek kalmaksızın ihalelik saha konumuna getirilerek ihale yolu ile ruhsatlandırılır.

“I. Grup (a) bendi madenlerin işletme ruhsat süresi beş yıldır. Diğer grup madenlerin işletme ruhsat süresi on yıldan az olmamak üzere projesine göre belirlenir. I. Grup (a) bendi ve diğer gruplardaki

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

maden işletme ruhsatlarının süresi, sürenin bitiminden altı ay önce süre uzatma talebinin olması ve uygun bulunması hâlinde uzatılabilir. I. Grup (a) bendi maden işletme ruhsat süresini uzatma taleplerinde, işletme ruhsat bedelinin beş katından fazla olmamak üzere büyükşehir belediyesi olan illerde valilik, diğer illerde ise il özel idaresi tarafından belirlenen uzatma bedeli alınır. Süre uzatımları dahil toplam işletme ruhsat süresi I. Grup madenlerde otuz yılı, II. Grup madenlerde kırk yılı, diğer grup madenlerde ise elli yılı geçmeyecek şekilde projesine göre Genel Müdürlük tarafından belirlenir. I. Grup madenlerde otuz yıldan altmış yıla kadar, II. Grup madenlerde kırk yıldan seksen yıla kadar sürenin uzatılmasına Bakan, diğer grup madenlerde ise elli yıldan doksandokuz yıla kadar sürenin uzatılmasına Cumhurbaşkanı yetkilidir. Ruhsat süreleri, süre uzatımları dahil bu süreleri aşamaz ve süresinin sonuna gelen ruhsat alanları başka bir işleme gerek kalmaksızın ruhsat sahasındaki buluculuk ve görünür rezerv geliştirme hakkı düşürülerek ihalelik saha konumuna gelir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait ruhsatlarda süre sınırları uygulanmaz. Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ihale edilen ruhsat sahalarında ruhsat süre başlangıcı hak sahibi adına ruhsatın düzenlendiği tarihtir.

Arama ruhsatlı sahalara, geçici tesis alanı ile arama süresince belirlenen görünür ve/veya muhtemel rezerv alanı üzerine, arama ruhsatının diğer kısımları taksir edilerek, işletme ruhsatı verilir. Ancak maden işletme faaliyetlerinin yapılması mümkün olmayan küçük alanlar içerecek şekilde işletme ruhsatı düzenlenemez. Maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikte küçük alanlar içerir şekilde yapılan işletme ruhsat taleplerinde bu alanlar Genel Müdürlükçe ruhsattan taksir edilir. Taksir edilen küçük alan, taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz. İşletme ruhsatlarında, geçici tesis alanı ve görünür rezerv alanına işletme izni verilir. Muhtemel rezerv alanlarının IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında üç yıl içinde görünür rezerv haline getirilmeyen alanlar da taksir edilir. İşletme ruhsatlarında muhtemel rezerv alanlarının görünür rezerv alanı haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır. İşletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.”

“V. Grup madenlerde işletme ruhsatı süresi beş yıl olup bu süre uzatılabilir.”

“Görünür rezervi belirlenen alanlar üzerine maden işletmeciliğine engel olacak şekilde başka grup işletme ruhsatı verilemez. Aynı ayrı üretilmesi imkanı olmayan farklı gruptaki madenler için üst üste işletme ruhsatı verilemez. Ancak farklı gruptaki ruhsat taleplerinin aynı kişiye ait olması veya talep sahiplerinin aralarında mutabakat sağladıklarını belgelemeleri halinde bu şart aranmaz. IV. Grup maden ruhsat sahaları üzerine V. Grup maden ruhsatı verilemez. V. Grup maden ruhsat sahalarının üzerine ise IV. Grup maden ruhsatı verilebilir. Ancak bu durumda IV. Grup maden ruhsat sahalarında yapılan madencilik faaliyetlerinde elde edilen V. Grup madenlerin V. Grup maden ruhsat sahibine IV. Grup maden ruhsat sahibi tarafından herhangi bir bedel talep edilmeksizin teslim edilmesi zorunludur. Aksi takdirde 10 uncu maddenin yedinci fıkrası ile 12 nci maddesinin beşinci fıkrası kapsamında işlem tesis edilir. Ayrıca V. Grup maden ruhsatlarında, Kanununun 16 ncı maddesinin on birinci fıkrası kapsamında zaruri üretim ve/veya paşa değerlendirme izni verilmez.

Aynı alanda ayrı veya aynı gruplara ait ruhsat faaliyetlerinin çakışmasından dolayı, ruhsat sahipleri arasında uyumsuzluk çıkması veya kendi aralarında mutabakat sağlayamamaları halinde, Genel Müdürlük, projeler üzerinde ve/veya yerinde inceleme yapar. İnceleme sonucunda bu alanda ayrı ayrı çalışma imkânının tespiti halinde, çalışma esasları Genel Müdürlükçe belirlenir. Bu mümkün değilse öncelik hakkı esas alınarak faaliyete izin verilir.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

maden işletme ruhsatlarının süresi, sürenin bitiminden altı ay önce süre uzatma talebinin olması ve uygun bulunması hâlinde uzatılabilir. I. Grup (a) bendi maden işletme ruhsat süresini uzatma taleplerinde, işletme ruhsat bedelinin beş katından fazla olmamak üzere büyükşehir belediyesi olan illerde valilik, diğer illerde ise il özel idaresi tarafından belirlenen uzatma bedeli alınır. Süre uzatımları dahil toplam işletme ruhsat süresi I. Grup madenlerde otuz yılı, II. Grup madenlerde kırk yılı, diğer grup madenlerde ise elli yılı geçmeyecek şekilde projesine göre Genel Müdürlük tarafından belirlenir. I. Grup madenlerde otuz yıldan altmış yıla kadar, II. Grup madenlerde kırk yıldan seksen yıla kadar sürenin uzatılmasına Bakan, diğer grup madenlerde ise elli yıldan doksandokuz yıla kadar sürenin uzatılmasına Cumhurbaşkanı yetkilidir. Ruhsat süreleri, süre uzatımları dahil bu süreleri aşamaz ve süresinin sonuna gelen ruhsat alanları başka bir işleme gerek kalmaksızın ruhsat sahasındaki buluculuk ve görünür rezerv geliştirme hakkı düşürülerek ihalelik saha konumuna gelir. Kamu kurum ve kuruluşlarına ait ruhsatlarda süre sınırları uygulanmaz. Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ihale edilen ruhsat sahalarında ruhsat süre başlangıcı hak sahibi adına ruhsatın düzenlendiği tarihtir.

Arama ruhsatlı sahalara, geçici tesis alanı ile arama süresince belirlenen görünür ve/veya muhtemel rezerv alanı üzerine, arama ruhsatının diğer kısımları taksir edilerek, işletme ruhsatı verilir. Ancak maden işletme faaliyetlerinin yapılması mümkün olmayan küçük alanlar içerecek şekilde işletme ruhsatı düzenlenemez. Maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikte küçük alanlar içerir şekilde yapılan işletme ruhsat taleplerinde bu alanlar Genel Müdürlükçe ruhsattan taksir edilir. Taksir edilen küçük alan, taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz. İşletme ruhsatlarında, geçici tesis alanı ve görünür rezerv alanına işletme izni verilir. Muhtemel rezerv alanlarının IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında on yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl içinde Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmeyen alanlar da taksir edilir. İşletme ruhsatlarında muhtemel rezerv alanlarının Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv alanı haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır. İşletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.”

“V. Grup madenlerde işletme ruhsatı süresi beş yıl olup bu süre uzatılabilir.”

“Görünür rezervi belirlenen alanlar üzerine maden işletmeciliğine engel olacak şekilde başka grup işletme ruhsatı verilemez. Aynı grup üretilmesi imkanı olmayan farklı gruptaki madenler için üst üste işletme ruhsatı verilemez. Ancak farklı gruptaki ruhsat taleplerinin aynı kişiye ait olması veya talep sahiplerinin aralarında mutabakat sağladıklarını belgelemeleri halinde bu şart aranmaz. IV. Grup maden ruhsat sahaları üzerine V. Grup maden ruhsatı verilemez. V. Grup maden ruhsat sahalarının üzerine ise IV. Grup maden ruhsatı verilebilir. Ancak bu durumda IV. Grup maden ruhsat sahalarında yapılan madencilik faaliyetlerinde elde edilen V. Grup madenlerin V. Grup maden ruhsat sahibine IV. Grup maden ruhsat sahibi tarafından herhangi bir bedel talep edilmeksizin teslim edilmesi zorunludur. Aksi takdirde 10 uncu maddenin yedinci fıkrası ile 12 nci maddesinin beşinci fıkrası kapsamında işlem tesis edilir. Ayrıca V. Grup maden ruhsatlarında, 16 nci maddenin on birinci fıkrası kapsamında zaruri üretim ve/veya pasa değerlendirme izni verilmez.

Aynı alanda aynı veya aynı gruplara ait ruhsat faaliyetlerinin çakışmasından dolayı, ruhsat sahipleri arasında uyuşmazlık çıkması veya kendi aralarında mutabakat sağlayamamaları halinde, Genel Müdürlük, projeler üzerinde ve/veya yerinde inceleme yapar. İnceleme sonucunda bu alanda aynı grup çalışma imkânının tespiti halinde, çalışma esasları Genel Müdürlükçe belirlenir. Bu mümkün değilse öncelik hakkı esas alınarak faaliyete izin verilir.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“Ereğli Kömür Havzasındaki taşkömürü ve 2840 sayılı Bor Tuzları, Trona ve Asfaltit Madenleri ile Nükleer Enerji Hammaddelerinin İşletilmesini, Linyit ve Demir Sahalarının Bazılarının İadesini Düzenleyen Kanunda sayılan bor tuzu, toryum ve uranyum madenleri ile bu ruhsatlarda birlikte işletilme zorunluluğu olan, kompleks halde bulunan madenler için bu maddede yazılı süreler uygulanmaz.”

MADDE 18- 3213 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” olarak değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İhalelik sahalara, ihale edilmeksizin İhtisaslaşmış Devlet Kuruluşlarına Bakan onayı ile verilebilir.”

MADDE 19- 3213 sayılı Kanunun 47 nci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun 5 inci maddesine göre maden ruhsat sahipleri ile yapmış olduğu arama ve araştırma tip sözleşmeleri maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir.”

MADDE 20- 3213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri, uhdelinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işlettirmeye, bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye ve bu ruhsatları ihale etmeye yetkilidir. Bu fıkra kapsamında yapılacak ihale sonucunda Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri ihaleyi kazananla yapacağı sözleşme hükümleri saklı kalmak kaydıyla ihale edilen sahayı devredebilir ve ihaleyi kazanan adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan sözleşme ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Ancak, Türkiye Taşkömürü Kurumunun halen kendisi tarafından doğrudan işletilen işletme izin alanlarında oluşturulacak ruhsatlar bu madde kapsamında ihale edilemez. Kamu kurum ve kuruluşları ruhsat sahalarındaki rödövanşçılarının rödövansa konu olan kısmını ruhsat sahalarından bölerek rödövans sözleşmesinin hükümleri saklı kalmak kaydıyla rödövans sözleşmesi sona erene kadar rödövans sözleşmesini yaptığı kişiye devredebilir ve rödövansçı adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan rödövans sözleşmesi ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Bu fıkra kapsamında devredilmiş olan ruhsat sahalarında yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak maden kanunu, iş kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklar ruhsatı devralana aittir.”

MADDE 21- 3213 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlığın” ibaresi “Genel Müdürlüğün” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Genel Müdürlük rödövans sözleşmelerinin tarafı değildir.”

MADDE 22- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 38- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ruhsat süresinin bitimine bir yıldan daha az süre kalan ruhsatlar için 24 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen altı aylık süre hükmü uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 39- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce V. Grup maden ruhsat sahaları için 16 ncı maddenin onbirinci fıkrası kapsamında verilen zaruri üretim ve/veya pasa değerlendirme izinleri iptal edilir. IV. Grup madenlerin işletme izin alanlarıyla V. Grup madenlerin işletme izin alanlarının çakışması durumunda, V. Grup madenlerin işletme izin alanları taksir edilir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“Ereğli Kömür Havzasındaki taşkömürü ve 10/6/1983 tarihli ve 2840 sayılı Bor Tuzları, Trona ve Asfaltit Madenleri ile Nükleer Enerji Hammaddelerinin İşletilmesini, Linyit ve Demir Sahalarının Bazılarının İadesini Düzenleyen Kanunda sayılan bor tuzu, toryum ve uranyum madenleri ile bu ruhsatlarda birlikte işletilme zorunluluğu olan, kompleks halde bulunan madenler için bu maddede yazılı süreler uygulanmaz.”

MADDE 18- 3213 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “Bakanlık” ibaresi “Genel Müdürlük” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İhalelik sahalara, ihale edilmeksizin ihtisaslaşmış Devlet kuruluşlarına Bakan onayı ile verilebilir.”

MADDE 19- 3213 sayılı Kanunun 47 nci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğünün 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanununun 5 inci maddesine göre maden ruhsat sahipleri ile yapmış olduğu arama ve araştırma tip sözleşmeleri maden siciline bilgi amaçlı şerh edilir.”

MADDE 20- 3213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri, uhdelinde bulunan maden ruhsatlarını işletmeye, işletirmeye, bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye ve bu ruhsatları ihale etmeye yetkilidir. Bu fıkra kapsamında yapılacak ihale sonucunda Türkiye Taşkömürü Kurumu ile Türkiye Kömür İşletmeleri ihaleyi kazananla yapacağı sözleşme hükümleri saklı kalmak kaydıyla ihale edilen sahayı devredebilir ve ihaleyi kazanan adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan sözleşme ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Ancak, Türkiye Taşkömürü Kurumunun halen kendisi tarafından doğrudan işletilen işletme izin alanlarında oluşturulacak ruhsatlar bu madde kapsamında ihale edilemez. Kamu kurum ve kuruluşları ruhsat sahalarındaki rödövanşçılarının rödövansa konu olan kısmını ruhsat sahalarından bölerek rödövans sözleşmesinin hükümleri saklı kalmak kaydıyla rödövans sözleşmesi sona erene kadar rödövans sözleşmesini yaptığı kişiye devredebilir ve rödövansçı adına ruhsat düzenlenebilir. Ruhsat devrine esas olan rödövans sözleşmesi ilgili ruhsatın siciline şerh edilir. Genel Müdürlük bu sözleşmenin tarafı değildir. Bu fıkra kapsamında devredilmiş olan ruhsat sahalarında yapılacak madencilik faaliyetlerinden doğacak maden kanunu, iş kanunu, iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili idari, mali ve hukuki sorumluluklar ruhsatı devralana aittir.”

MADDE 21- 3213 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlığın” ibaresi “Genel Müdürlüğün” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Genel Müdürlük rödövans sözleşmelerinin tarafı değildir.”

MADDE 22- 3213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 38- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ruhsat süresinin bitimine bir yıldan daha az süre kalan ruhsatlar için 24 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen altı aylık süre hükmü uygulanmaz.

24 üncü maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen ruhsat sürelerini aşan şekilde temdit edilmiş ruhsatlar temdit süresi sonuna kadar geçerli olup bu ruhsatlar azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde temdit edilemez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ruhsat süresi bitmiş olup sonuçlanmamış temdit talepleri ise 24 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde ruhsat süresinin bitiş tarihinden itibaren beş yılı aşmayacak şekilde temdit edilebilir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

GEÇİCİ MADDE 40- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarındaki mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında üç yıl içinde görünür rezerv haline getirilmeyen alanlar taksir edilir. Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının görünür rezerv haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.

GEÇİCİ MADDE 41- 24 üncü maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen ruhsat sürelerini aşan şekilde temdit edilmiş ruhsatlar temdit süresi sonuna kadar geçerli olup bu ruhsatlar azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde temdit edilemez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte ruhsat süresi bitmiş olup sonuçlanmamış temdit talepleri ise bu kanunun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki azami ruhsat sürelerini aşacak şekilde ruhsat süresinin bitiş tarihinden itibaren beş yılı aşmayacak şekilde temdit edilebilir.

GEÇİCİ MADDE 42- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarının maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikteki küçük alanları ruhsat sahibinin ve/veya bu alana mücavir ruhsat sahibinin talebi üzerine Genel Müdürlükçe taksir edilebilir. Bu kapsamda oluşan ihalelik sahalar taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz.”

MADDE 23- 3213 sayılı Kanunun;

a) 29 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesinden” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesinden” şeklinde,

b) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık tarafından” ibaresi “Genel Müdürlük tarafından” şeklinde,

c) 35 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesine” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesine” şeklinde,

ç) 43 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlıktan alacağı” ibaresi “Genel Müdürlükten alacağı” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlığa bildirilir.” ibaresi “Genel Müdürlüğe bildirilir.” şeklinde,

d) 44 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça kendisine” ibaresi “Genel Müdürlükçe kendisine” şeklinde,

e) 46 ncı maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “Bakanlığa müracaat” ibareleri “Genel Müdürlüğe müracaat” şeklinde, dokuzuncu fıkrasında yer alan “Bakanlıkça tespiti” ibaresi “Genel Müdürlükçe tespiti” şeklinde, onuncu fıkrasında yer alan “Bakanlığın müracaatı” ibaresi “Genel Müdürlüğün müracaatı” şeklinde,

f) Ek 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça şerh edilmiş” ibaresi “Genel Müdürlükçe izin verilmiş” şeklinde,

değiştirilmiştir.

MADDE 24- 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendine “ölçü aletlerinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “muayenelerinin veya” ibaresi ve fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

GEÇİCİ MADDE 39- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce V. Grup maden ruhsat sahaları için 16 ncı maddenin onbirinci fıkrası kapsamında verilen zaruri üretim ve/veya pasa değerlendirme izinleri iptal edilir. IV. Grup madenlerin işletme izin alanlarıyla V. Grup madenlerin işletme izin alanlarının çakışması durumunda, V. Grup madenlerin işletme izin alanları taksir edilir.

GEÇİCİ MADDE 40- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarındaki mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren IV. Grup maden işletme ruhsat sahalarında on yıl, diğer grup maden işletme ruhsat sahalarında beş yıl içinde Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmeyen alanlar taksir edilir. Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında mümkün ve muhtemel rezerv alanlarının Ulusal Maden Kaynak ve Rezerv Raporlama Koduna göre kaynak ve/veya rezerv haline getirilmesine yönelik yapılacak faaliyetlerde 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükmü uygulanır Bu kapsamdaki işletme ruhsatlarında, işletme izin alanı dışında kalan alanlarda görünür rezervin tespitine yönelik yapılacak arama faaliyetlerinde alınması gerekli izinler arama ruhsatları ile aynı hükümlere tabidir.

GEÇİCİ MADDE 41- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatlarının maden işletme faaliyetleri yapılamayacak nitelikteki küçük alanları ruhsat sahibinin ve/veya bu alana mücavir ruhsat sahibinin talebi üzerine Genel Müdürlükçe taksir edilebilir. Bu kapsamda oluşan ihalelik sahalar taksir edildiği ruhsatın mücaviri sayılmaz.

GEÇİCİ MADDE 42- 31/12/2019 tarihi dâhil bu tarihten önce düzenlenmiş işletme ruhsatları için ödenmesi gereken 2020 yılı işletme ruhsat bedeli hesaplanırken, ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı (RS) bir (1) olarak alınır. 31/12/2019 tarihine kadar 6592 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile değişik 13 üncü maddesi hükümleri uyarınca arama ve işletme ruhsat bedeli alınmaya devam olunur.”

MADDE 23- 3213 sayılı Kanunun;

a) 29 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesinden” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesinden” şeklinde,

b) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Bakanlık tarafından” ibaresi “Genel Müdürlük tarafından” şeklinde,

c) 35 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlık bütçesine” ibaresi “Genel Müdürlük bütçesine” şeklinde,

ç) 43 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlıktan alacağı” ibaresi “Genel Müdürlükten alacağı” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlığa” ibaresi “Genel Müdürlüğe” şeklinde,

d) 44 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bakanlıkça kendisine” ibaresi “Genel Müdürlükçe kendisine” şeklinde,

e) 46 ncı maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “Bakanlığa müracaat” ibareleri “Genel Müdürlüğe müracaat” şeklinde, dokuzuncu fıkrasında yer alan “Bakanlıkça tespiti” ibaresi “Genel Müdürlükçe tespiti” şeklinde, onuncu fıkrasında yer alan “Bakanlığın müracaatı” ibaresi “Genel Müdürlüğün müracaatı” şeklinde,

f) Ek 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça şerh edilmiş” ibaresi “Genel Müdürlükçe izin verilmiş” şeklinde,

değiştirilmiştir.

MADDE 24- 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendine “ölçü aletlerinin” ibaresinden sonra gelmek üzere “muayenelerinin veya” ibaresi ve fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması,”

MADDE 25- 3516 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c), (d) ve (e) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“c) Damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi geçmiş ölçü aletini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre beşyüz Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

d) Yetkisiz olduğu halde, bu Kanun kapsamına giren ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapan kişiye, iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

e) Ayarı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre ikiyüz Türk Lirasından iki bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması halinde iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

ı) Uluslararası birimler sistemine göre yapılmamış olan veya bu sisteme göre imal edilmiş olmakla beraber nitelikleri bakımından bu Kanun hükümlerine uygun bulunmayan ölçü ve ölçü aletlerini ticaret amacıyla imal eden, ithal eden, satan, satışa arz eden, satın alan veya bulunduran kişiye on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

j) Damgalanmamış ölçü ve ölçü aletlerini satan, satışa arz eden veya ticari ilişkide kullanan kişiye bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 26- 3516 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 3516 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3-15 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendine giren fiilleri 1/12/2018 tarihinden önce işleyenler hakkında bu bent hükümleri uygulanmaz. Bu kapsamdaki ölçü aletleri için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren doksan gün içinde periyodik muayene başvurusunda bulunanlar muayene ve damgası yapıldıktan sonra söz konusu ölçü aletlerini kullanabilir. Bu süre içinde periyodik muayene için başvuruda bulunmayanlar ise söz konusu ölçü aletini kullanamaz. Kullanıcılar hakkında belirtilen bent uyarınca işlem yapılır.”

MADDE 28- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 237 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “%4’ü” ibaresi “% 6’yı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendinde yer alan “, bilgi işlem altyapısını sağlamak ve yürütmek” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (ı) bendi eklenmiş, mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir ve ekli (1) sayılı listede belirtilen kadro ihdas edilerek aynı Kanuna ekli (I) Sayılı Cetvele eklenmiştir.

“ı) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı: Kurum bilişim stratejisini hazırlamak ve uygulamak, yazılım ve donanım altyapısı dahil olmak üzere bilişim alanı ile ilgili tüm işleri yürütmek.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması,”

MADDE 25- 3516 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c), (d) ve (e) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“c) Damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi geçmiş ölçü aletini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre beşyüz Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

d) Yetkisiz olduğu halde, bu Kanun kapsamına giren ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapan kişiye, iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

e) Ayarı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye, ölçü aletinin türüne ve kullanıldığı işin niteliğine göre ikiyüz Türk Lirasından iki bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

“h) Ölçü aletlerinin muayenelerini veya tamir ve ayarını yapmak için Bakanlık tarafından yetkilendirilen servislerin, yetki kapsamındaki hizmetlerde ilgili kanun ve yönetmeliklere aykırı faaliyette bulunması halinde iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

i) Uluslararası birimler sistemine göre yapılmamış olan veya bu sisteme göre imal edilmiş olmakla beraber nitelikleri bakımından bu Kanun hükümlerine uygun bulunmayan ölçü ve ölçü aletlerini ticaret amacıyla imal eden, ithal eden, satan, satışa arz eden, satın alan veya bulunduran kişiye on bin Türk Lirasından elli bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

j) Damgalanmamış ölçü ve ölçü aletlerini satan, satışa arz eden veya ticari ilişkide kullanan kişiye bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 26- 3516 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 3516 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- 15 inci maddenin birinci fıkrasının (c) bendine giren fiilleri 1/12/2018 tarihinden önce işleyenler hakkında bu bent hükümleri uygulanmaz. Bu kapsamdaki ölçü aletleri için bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren doksan gün içinde periyodik muayene başvurusunda bulunanlar muayene ve damgası yapıldıktan sonra söz konusu ölçü aletlerini kullanabilir. Bu süre içinde periyodik muayene için başvuruda bulunmayanlar ise söz konusu ölçü aletini kullanamaz. Kullanıcılar hakkında belirtilen bent uyarınca işlem yapılır.”

MADDE 28- 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 237 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “% 4’ü” ibaresi “%6’yı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Enerji Piyasası Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendinde yer alan “, bilgi işlem altyapısını sağlamak ve yürütmek” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (h) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (ı) bendi eklenmiş, mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir ve ekli (1) sayılı listede belirtilen kadro ihdas edilerek Kanuna ekli (I) Sayılı Cetvele eklenmiştir.

“ı) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı: Kurum bilişim stratejisini hazırlamak ve uygulamak, yazılım ve donanım altyapısı dahil olmak üzere bilişim alanı ile ilgili tüm işleri yürütmek.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 30- 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “bayı sayısı, depolama kapasitesi (işletme stok kapasitesi hariç) konularında sayısal büyüklüklerle sınırlama yapılmaz” ibaresi fıkra metninden çıkarılmış ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, lisans sahiplerinden bu Kanun kapsamındaki mali yükümlülüklerinin tahsilinde kullanmak üzere Kurulca belirlenecek hususlarda teminat mektubu talep edebilir. Teminat mektubu alınacak lisans türleri, teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.”

MADDE 31- 5015 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yarısının” ibaresi “tamamının” şeklinde, “geçiş ücreti hariç” ibaresi “geçiş ücreti dahil” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Ras Gharib (21.5 API)” ibaresi “Arab Heavy (27.5 API)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32- 5015 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 19- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötünüyetin veya ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde, niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 5607 sayılı Kanunda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan ve kötünüyet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) 5607 sayılı Kanunda belirtilen kaçakçılık fiillerinin işlendiği tespit edilen rafineri hariç her türlü tesiste lisansa tabi tüm faaliyetler kovuşturmaya yer olmadığına dair karar veya mahkeme kararı kesinleşinceye kadar Kurum tarafından geçici olarak durdurulur ve bu süre içinde söz konusu tesis için başka bir gerçek veya tüzel kişiye de lisans verilmez. Kesinleşmiş mahkeme kararına göre lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Lisans sahibine verilen idari para cezası ödenmeden lisansa konu tesis için lisans verilmez.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 30- 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “, bayi sayısı, depolama kapasitesi (işletme stok kapasitesi hariç) konularında sayısal büyüklüklerle sınırlama yapılmaz” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kurum, lisans sahiplerinden bu Kanun kapsamındaki mali yükümlülüklerinin tahsilinde kullanmak üzere Kurulca belirlenecek hususlarda teminat mektubu talep edebilir. Teminat mektubu alınacak lisans türleri, teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.”

MADDE 31- 5015 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yarısının” ibaresi “tamamının” şeklinde, “geçiş ücreti hariç” ibaresi “geçiş ücreti dahil” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Ras Gharib (21.5 API)” ibaresi “Arab Heavy (27.5 API)” şeklinde değiştirilmiştir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

ç) Kaçakçılık fiilinin sadece ulusal marker seviyesi ile ilgili olması durumunda, geçici durdurma kararı akredite laboratuvar analiz sonucuna göre verilir. Akredite laboratuvar analiz sonucunun bildirilmesine kadar kaçak akaryakıt satışını engelleyecek idari tedbirler Kurum tarafından alınır. Seyyar kontrol cihazı ile yapılan ulusal marker kontrol sonucunun geçersiz çıkması halinde, alınan numune en geç beş iş günü içinde laboratuvara teslim edilir. Laboratuvar, yapılması istenilen analizleri numune özellikleri değişime uğramadan onbeş gün içinde yapar ve sonucunu en geç üç iş günü içinde Kuruma ve ilgililerine bildirir.

d) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınmaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilmeye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

e) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

f) Kaçak ürün ikmal edenlerin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan ürün ikmal edenler zararı tazmin etmekle yükümlüdür. Teknik düzenlemelere uygun olmayan akaryakıt ikmal nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, lisans sahibi gerçek ve tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 32- 5015 sayılı Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 19- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Aşağıdaki hallerde iki milyon Türk Lirasından az olmamak ve on milyon Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Rafinerici, dağıtıcı, taşıma, ihrakiye, işleme, depolama, iletim, madeni yağ üretimi ve serbest kullanıcı lisansı kapsamına giren faaliyetlerin lisans almaksızın yapılması.

2) 18 inci maddenin ihlali.

3) 4 üncü maddenin dördüncü fıkrasının (I) bendinin ihlali.

4) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinin ihlali.

b) Bayilik lisansı sahipleri yönünden (a) bendinde yer alan cezaların yarısı uygulanır.

c) Ulusal Marker ekleme işlemlerine nezaret etmek üzere yetki verilen bağımsız gözetim firmalarına, yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde Ulusal Markere ilişkin olarak lisans sahibine (a) bendi uyarınca uygulanan cezanın dörtte biri uygulanır.

ç) Aşağıdaki hallerde bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, bir milyon ikiyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve altı milyon ikiyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

1) 9 uncu maddede yer alan kısıtlamalara uyulmaması (yedinci fıkra hariç).

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

2) 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddelerin ihlali.

3) Kurumca, 10 uncu madde gereği yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellemeye teşebbüs edilmesi.

d) Aşağıdaki hallerde sorumlulara, beşyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve iki milyon yediyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onbiri oranında idari para cezası uygulanır:

1) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasının ihlali.

2) Bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere 4 üncü maddenin, üçüncü fıkrası ile dördüncü fıkrasının (d) ve (l) bendi dışındaki hükümlerinin ihlali.

3) Bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) 12 nci maddede yer alan hükümler dahilinde iletim ve depolama tesislerine erişimin dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi.

5) 17 nci maddenin ihlali.

e) Serbest kullanıcı lisansı sahiplerince (d) bendinde yer alan fiillerin işlenmesi halinde, elli bin Türk Lirasından az olmamak ve yüz bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde beşi oranında idari para cezası uygulanır.

f) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzyirmibeş bin Türk Lirasından az olmamak ve altıyüzyirmibeş bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans almaksızın bayilik faaliyeti yapılması.

2) 9 uncu maddenin yedinci fıkrasının ihlali.

3) 8 inci maddenin ihlali (8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendi hariç).

4) Bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

5) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası ile dördüncü fıkrasının (d) ve (l) bendi dışındaki hükümlerinin bayilik lisansı sahiplerince ihlali.

6) Bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

g) Kanunun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

ğ) Kurum tarafından yapılan düzenlemeler uyarınca biodizel, etanol ve benzeri harmanlama yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, eksik harmanlanan her bir metreküp ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

h) Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına uymayanlara Kurumca yüz bin Türk Lirasından az olmamak ve beşyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde, idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 33- 5015 sayılı Kanununun 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 20- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Aşağıdaki hallerde bir milyon beşyüz bin Türk Lirasından az olmamak ve üç milyon Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Rafinerici, dağıtıcı, taşıma, ihrakiye, işleme, depolama, iletim, madeni yağ üretimi ve serbest kullanıcı lisansı kapsamına giren faaliyetlerin lisans almaksızın yapılması.

2) 18 inci maddenin ihlali.

3) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası ve dördüncü fıkrasının (1) bendinin ihlali.

4) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendinin ihlali.

b) 4 üncü maddenin dördüncü fıkrasının (1) bendinin bayilik lisansı sahipleri tarafından ihlali halinde bayinin sözleşme yaptığı ihmali bulunan dağıtıcı lisansı sahipleri hakkında bayiye uygulanan cezanın dörtte biri uygulanır.

c) Ulusal Marker ekleme işlemlerine nezaret etmek üzere yetki verilen bağımsız gözetim firmalarına, yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde Ulusal Markere ilişkin olarak lisans sahibine (a) bendi uyarınca uygulanan cezanın dörtte biri uygulanır.

ç) Aşağıdaki hallerde bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, bir milyon ikiyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve iki milyon beşyüz bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

1) 9 uncu maddede yer alan kısıtlamalara uyulmaması (yedinci fıkra hariç).

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanunun 20 nci maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütülen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği elektronik tebligat adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen elektronik tebligat adresine tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebligat yerine geçer.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması, ilgili vergi dairesine idari para cezasına ilişkin banka teminat mektubu verilmesi durumu hariç tahsil işlemlerini durdurmaz. Teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği akaryakıt ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dâhilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise mevzuata aykırı fiili icra edenin petrol piyasası faaliyetinin emsali olabilecek petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dâhilinde ceza tayininde bulunur.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

2) 4 üncü maddenin ihlali.

3) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) 5 inci, 6 ncı, 7 nci ve 17 nci maddelerin ihlali.

5) 10 uncu maddenin ihlali.

6) 12 nci maddede yer alan hükümler dahilinde iletim ve depolama tesislerine erişimin dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi.

d) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzyirmibeş bin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans almaksızın bayilik faaliyeti yapılması.

2) 9 uncu maddenin yedinci fıkrasının ihlali.

3) 8 inci maddenin ihlali (8 inci maddenin ikinci fıkrasının (b) bendi hariç).

4) Bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

5) 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası ile dördüncü fıkrasının (d) ve (1) bendi dışındaki hükümlerinin bayilik lisansı sahiplerince ihlali.

6) Bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

e) Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

f) Kurum tarafından yapılan düzenlemeler uyarınca biodizel, etanol ve benzeri harmanlama yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, eksik harmanlanan her bir metreküp ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası uygulanır.

g) Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına uymayanlara Kurumca yüzonbin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzyirmibin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde, idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanununun 19 uncu maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütülen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği Kayıtlı Elektronik Posta (KEP) adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen KEP adresine tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebligat yerine geçer.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması tahsil işlemlerini durdurmaz.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu petrol piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği akaryakıt ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise azami haddi ceza tayininde bulunur.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 33- 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 20- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötüniyetin veya ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır. Yapılan geçici durdurma sonrasında mevzuata aykırı durumun ortadan kalkması halinde geçici durdurma hali sona erdirilir.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde, niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 5607 sayılı Kanunda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan ve kötüniyet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) 5607 sayılı Kanunda belirtilen kaçakçılık fiillerinin işlendiği tespit edilen rafineri hariç her türlü tesiste lisansa tabi tüm faaliyetler kovuşturmaya yer olmadığına dair karar veya mahkeme kararı kesinleşinceye kadar Kurum tarafından geçici olarak durdurulur ve bu süre içinde söz konusu tesis için başka bir gerçek veya tüzel kişiye de lisans verilmez. Kesinleşmiş mahkeme kararına göre lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Lisans sahibine verilen idari para cezası ödenmeden lisansa konu tesis için lisans verilmez.

ç) Kaçakçılık fiilinin sadece ulusal marker seviyesi ile ilgili olması durumunda, geçici durdurma kararı akredite laboratuvar analiz sonucuna göre verilir. Akredite laboratuvar analiz sonucunun bildirilmesine kadar kaçak akaryakıt satışı engelleyecek idari tedbirler Kurum tarafından alınır. Seyyar kontrol cihazı ile yapılan ulusal marker kontrol sonucunun geçersiz çıkması halinde, alınan numune en geç beş iş günü içinde laboratuvara teslim edilir. Laboratuvar, yapılması istenilen analizleri numune özellikleri değişime uğramadan onbeş gün içinde yapar ve sonucunu en geç üç iş günü içinde Kuruma ve ilgililerine bildirir.

d) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 34- 5015 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 6- Mevzuatta bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 19 uncu ve 20 nci maddelerin değişiklikten önceki hallerine yapılmış olan atıflar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ilgisine göre değişik 19 uncu ve 20 nci maddelere yapılmış sayılır.”

MADDE 35- 5015 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için, 19 uncu maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

MADDE 36- 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 16- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötüniyetin veya ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

e) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

f) Kaçak ürün ikmal edenlerin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan ürün ikmal edenler zararı tazmin etmekle yükümlüdür. Teknik düzenlemelere uygun olmayan akaryakıt ikmal nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, lisans sahibi gerçek ve tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 34- 5015 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için, 20 nci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

GEÇİCİ MADDE 7- 1/1/2005 tarihinden önce düzenlenmiş ve tesisin faaliyette olduğunu gösteren işyeri açma ve çalışma ruhsatı veya eşdeğeri bir belgesi bulunan ve halihazırda akaryakıt istasyonu faaliyeti yürütülen tesisler için, mevcut lisansa ilave olarak otogaz bayilik lisansı başvurularında 8 inci maddenin dördüncü fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan kısıtlamalar uygulanmaz.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine ve Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti, niteliği itibarıyla düzeltme imkanı olmayan ve kötüniyet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

ç) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

d) Kaçak LPG ile piyasa faaliyetinde bulunan lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG'yi piyasa faaliyetine konu etme fiilini, lisans süresince, aynı lisansla üç defa işleyen lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG ikmal nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, kullanıcıların muhatap olduğu lisans sahibi gerçek veya tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 35- 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 16- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır.

a) Aşağıdaki hallerde otogaz bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, bir milyon yüz bin Türk Lirasından az olmamak ve beş milyon beşyüz bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisansa tabi faaliyetlerin lisans alınmaksızın yapılması.

2) 4 üncü maddenin son fıkrasının ihlâli.

3) 10 uncu madde gereği Kurum tarafından yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellemeye teşebbüs edilmesi.

b) Aşağıdaki hallerde sorumlulara beşyüzelli bin Türk Lirasından az olmamak ve iki milyon yedyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

1) Dördüncü fıkrasının (ç), (h) ve (ı) bentleri ile son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin ihlali.

2) Otogaz bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) Dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentleri hariç 5 inci ve 6 ncı maddenin ihlali.

c) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzon bin Türk Lirasından az olmamak ve beşyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onbiri oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans alınmaksızın bayilik faaliyetinin yapılması.

2) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) İkinci fıkrasının (4) numaralı bendi hariç 7 nci maddenin ihlali.

4) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

5) 13 üncü, 14 üncü ve 15 inci madde hükümlerinin ihlali.

6) Dördüncü fıkrasının (ç), (h) ve (ı) bentleri ile son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin otogaz bayilik lisansı sahiplerince ihlali.

ç) 7 nci maddenin ikinci fıkrasının (4) numaralı bendinin ihlali halinde otogaz bayilik lisansı sahiplerine yüzyirmibeş bin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzelli bin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır.

d) 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğü bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüzelli Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına uymayanlara Kurumca onbin Türk Lirasından az olmamak ve ellibin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ancak, 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde bu Kanun hükümleri uygulanmaz. 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde konu ile ilgili diğer kanun hükümleri yetkili idareler tarafından uygulanır.

Lisansa tabi olmayan faaliyetleri yürüten ve bu Kanunun getirdiği yükümlülüklerle, ikincil mevzuata, Kurul kararlarına uymayanlar hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz. Söz konusu kişiler hakkında diğer mevzuat hükümleri kapsamında yetkili idareler tarafından gerekli yaptırımlar uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunun 17 ncı maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütülen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği elektronik tebligat adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen elektronik tebligat adresine tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebligat yerine geçer.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 37- 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari para cezaları

MADDE 17- Bu Kanuna veya ilgili mevzuata aykırı faaliyet gösterilmesi halinde sorumluları hakkında Kurulca aşağıdaki idari para cezaları uygulanır.

a) Aşağıdaki hallerde otogaz bayilik faaliyetinde bulunanlar hariç olmak üzere sorumlulara, birmilyonyüzbin Türk Lirasından az olmamak ve ikimilyonikiyüzbin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde ondördü oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisansa tabi faaliyetlerin lisans alınmaksızın yapılması.

2) 4 üncü maddenin son fıkrasının ihlali.

3) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) Dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentleri hariç 5 inci ve 6 ncı maddenin ihlali.

5) 10 uncu maddenin ihlali.

b) Aşağıdaki hallerde sorumlulara beşyüzellibin Türk Lirasından az olmamak ve birmilyonyüzbin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onikisi oranında idari para cezası uygulanır:

1) Dördüncü fıkrasının (ç), (h) ve (ı) bentleri ile son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin ihlali.

2) 7 nci maddenin ikinci fıkrasının (4) numaralı bendinin ihlali.

c) 13 üncü, 14 üncü ve 15 inci madde hükümlerinin ihlali hâlinde sorumlulara yüzyirmibeşbin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzellibin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasa faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onbiri oranında idari para cezası uygulanır.

ç) Aşağıdaki hallerde sorumlulara yüzbin Türk Lirasından az olmamak ve ikiyüzbin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde onu oranında idari para cezası uygulanır:

1) Lisans alınmaksızın bayilik faaliyetinin yapılması.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması, ilgili vergi dairesine idari para cezasına ilişkin banka teminat mektubu verilmesi durumu hariç tahsil işlemlerini durdurmaz. Teminat mektubunun miktarı, türü, hangi şartlarda paraya çevrileceği ve diğer hususlar Kurumca yapılacak düzenlemeler ile belirlenir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin icra edildiği tesiste bir önceki yılda lisansa konu LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği LPG ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili fıkralarında belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dâhilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise mevzuata aykırı fiili icra edenin LPG piyasası faaliyetinin emsali olabilecek LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatını esas almak suretiyle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili yerlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dahilinde ceza tayininde bulunur.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

2) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) İkinci fıkrasının (4) ve (6) numaralı bentleri hariç 7 nci maddenin ihlali.

4) Otogaz bayilik lisansı sahiplerince 10 uncu maddenin ihlali.

d) 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 16 ncı maddesi uyarınca ulusal petrol stoğu tutma yükümlülüğu bulunan lisans sahiplerine, tespit tarihinde eksik tutulan her bir ton ürün için ikiyüz Türk Lirası idari para cezası verilir. Eksik tutulan stok miktarının hesabında ton küsuratı dikkate alınmaz. Bu bent kapsamında uygulanan idari para cezası, ulusal petrol stoğunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için kullanılır.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülöklere, ikincil mevzuat veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına uymayan lisans veya izin sahiplerine Kurumca onbin Türk Lirasından az olmamak ve ellibin Türk Lirasını geçmemek üzere fiilin işlendiği tarihten bir önceki yılda ilgili lisansa konu LPG piyasası faaliyetine ilişkin net satış hasılatının binde sekizi oranında idari para cezası uygulanır.

Ancak, 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde bu Kanun hükümleri uygulanmaz. 5 inci maddenin dokuzuncu fıkrasının (c) bendinin (4), (5) ve (6) numaralı alt bentlerinin ihlali veya LPG tesislerinin ve tüplerinin teknik düzenlemelere aykırılığının tespiti halinde konu ile ilgili diğer kanun hükümleri yetkili idareler tarafından uygulanır.

Lisansa tabi olmayan faaliyetleri yürüten ve bu Kanunun getirdiği yükümlülöklere, ikincil mevzuata, Kurul kararlarına uymayanlar hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz. Söz konusu kişiler hakkında diğer mevzuat hükümleri kapsamında yetkili idareler tarafından gerekli yaptırımlar uygulanır.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrar işlenmesi halinde idari para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunun 16 ncı maddesi ve bu madde hükümlerine göre yürütölen idari işlemler, lisans sahibinin Kuruma bildirdiği Kayıtlı Elektronik Posta (KEP) adresine tebliğ edilir. Kuruma bildirilen KEP adresine tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde Kuruma bildirilen adrese yapılan bildirim tebligat yerine geçer.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması tahsil işlemlerini durdurmaz.

Bu Kanun kapsamında verilen idari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Süresinde ödenmeyen idari para cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil edilmek üzere ilgili vergi dairesine gönderilir.

Kurul, bu maddede belirtilen fiillerin icra edildiği tesiste bir önceki yılda lisansa konu LPG piyasası faaliyetinden elde edilen net satış hasılatının olmaması veya tespitinin yapılamaması halinde, tespit edeceği LPG ikmalî veya satışı ve benzeri delillerden hareketle fiile ilişkin olarak bu maddenin ilgili bentlerinde belirlenmiş olan oranlar ve asgari azami had dâhilinde, hiçbir tespit yapılamaması halinde ise azami haddenden ceza tayininde bulunur.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 36- 5307 sayılı Kanununun 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari yaptırımlar

MADDE 17- İdari yaptırımlar; tedbirler, lisans iptalleri ve idari para cezalarından oluşur. Bu Kanuna göre idari para cezaları, tedbirler ve lisans iptallerinin uygulanması bu Kanunun diğer

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 38- 5307 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 1- Mevzuatta bu maddeyi ihdas eden Kanunla değişik 16 ncı ve 17 nci maddelerin değişiklikten önceki hallerine yapılmış olan atıflar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren ilgisine göre değişik 16 ncı ve 17 nci maddelere yapılmış sayılır.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları, alınan tedbirler ve lisans iptalleri diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre; idari yaptırımlar aşağıdaki usulde yürütülür:

a) Lisans sahibi kişiler hakkında bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiiller için ilgisine Kurum veya Kurumca yetkilendirilen kuruluşlar tarafından, otuz gün içerisinde aykırılığın giderilmesi, aksi halde hakkında geçici durdurma yapılabileceği ihtar edilir. Verilen ihtar süresi sonunda mevzuata aykırı durumu devam ettirenlerin ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olan fiilin tespit tarihinden itibaren iki yıl içerisinde tekrar edilmesi halinde ise ihtar işlemi uygulanmaksızın ilgili piyasa faaliyeti altmış gün süre ile geçici olarak durdurulur. Geçici durdurma süresince, tehlikeli eylemin veya kötüniyetin veya ürünlerde zarar oluşmasının önlenmesi ile faaliyetin durdurulmasına neden olan durumun ortadan kaldırılmasına ilişkin faaliyetler dışında hiçbir piyasa faaliyeti yapılamaz. Geçici durdurma süresi sonunda da tespit edilen aykırılıklar giderilmezse, faaliyetin durdurulmasına devam edilerek soruşturma başlatılır ve gerekli idari yaptırımlar uygulanır. Lisans iptalleri Kurumca yapılacak soruşturma neticesine göre karara bağlanır. Yapılan geçici durdurma sonrasında mevzuata aykırı durumun ortadan kalkması halinde geçici durdurma hali sona erdirilir.

b) Lisans sahibi kişiler hakkında, bu Kanuna, ikincil mevzuata veya lisans hükümlerine, Kurul kararlarına aykırı davranılması halinde; niteliği itibarıyla düzeltme imkânı olmayan fiiller ile 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda belirtilen akaryakıt kaçakçılığına ilişkin fiiller için ilgilisi hakkında Kurum tarafından doğrudan idari soruşturma başlatılarak gerekli yaptırımlar uygulanır. Lisans sahibinin ilgili piyasa faaliyeti, niteliği itibarıyla düzeltme imkanı olmayan ve kötüniyet veya tehlikeli eylem sonucunu doğuran fiilleri nedeniyle Kurumca geçici olarak durdurulabilir.

c) Lisans almaksızın lisansa tabi bir faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde, tesisler, lisans alınmaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilmeye kadar mühürlenir ve ilgililer hakkında soruşturma başlatılır. Mühürlemeye ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

ç) Bu Kanuna göre yapılan talep veya işlemlerde, kanuna karşı hile veya yalan beyanda bulunulduğunun tespiti halinde lisans iptal olunur.

d) Kaçak LPG ile piyasa faaliyetinde bulunan lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG'yi piyasa faaliyetine konu etme fiilini, lisans süresince, aynı lisansa beş defa işleyen lisans sahiplerinin lisansı iptal edilir. Teknik düzenlemelere uygun olmayan LPG ikmal nedeniyle kullanıcıya verilen zarar ve hasarların tazmini hususu, kullanıcıların muhatap olduğu lisans sahibi gerçek veya tüzel kişilerin lisanslarında ve sözleşmelerinde yer alır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

Mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 39- 5307 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için, 16 ncı maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

MADDE 40- 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tamamı yenilenebilir olmak üzere birden fazla enerji kaynağından elektrik üretmek amacı ile kurulan üretim tesislerinde üretilerek sisteme verilen net enerji miktarının YEK destekleme mekanizmasından faydalanmasına ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 41- 5346 sayılı Kanunun 6/C maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim lisansları için bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten sonra 14/3/2003 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesi kapsamında yapılacak kapasite artışı lisans tadili EPDK tarafından uygun görülenler söz konusu kapasite artışı için YEK Destekleme Mekanizmasından yararlanamaz. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

İkinci fıkra kapsamında işletmeye alınan kapasite için 4628 sayılı Kanun ve 6446 sayılı Kanun uyarınca ödenmesi taahhüt edilen katkı payı veya katılım bedeli ödeme zorunluluğunu ortadan kaldırmaz.”

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 37- 5307 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 8- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Kurulca idari para cezası verilmemiş olan ve Kurul tarafından belirlenen niteliği itibarıyla düzeltme imkânı bulunan fiiller için, 17 nci maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen ihtar yapıldıktan sonra sonucuna göre gerekirse idari soruşturma başlatılarak yaptırımlar uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce lisansı sonlandırılan veya iptal edilenler hakkında düzeltme imkânı bulunan fiiller için herhangi bir idari işlem tesis edilmez.”

MADDE 38- 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Tamamı yenilenebilir olmak üzere birden fazla enerji kaynağından elektrik üretmek amacı ile kurulan üretim tesislerinde üretilerek sisteme verilen net enerji miktarının YEK destekleme mekanizmasından faydalanmasına ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 39- 5346 sayılı Kanunun 6/C maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim lisansları için bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten sonra 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesi kapsamında yapılacak kapasite artışı lisans tadili EPDK tarafından uygun görülenler söz konusu kapasite artışı için YEK Destekleme Mekanizmasından yararlanamaz. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar EPDK tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

İkinci fıkra kapsamında işletmeye alınan kapasite için 4628 sayılı Kanun ve 6446 sayılı Kanun uyarınca ödemesi taahhüt edilen katkı payı veya katılım bedeli ödeme zorunluluğunu ortadan kaldırmaz.”

MADDE 40- 18/4/2007 tarihli ve 5627 sayılı Enerji Verimliliği Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (2) numaralı alt bendinde yer alan “üç” ibaresi “beş” şeklinde ve aynı alt bendin üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Şirketler, Bakanlık tarafından belirlenen yetki belgesi bedelini yetkilendirme anlaşması yaptıkları kurum veya kuruluşa öder.”

MADDE 41- 5627 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı fıkranın (b) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan “yüzbin” ibaresi “ikiyüzbin” şeklinde değiştirilmiş, aynı alt bende aşağıdaki cümle eklenmiş ve fıkraya aşağıdaki (d) bendi eklenmiştir.

“1) Endüstriyel işletmeler tarafından Genel Müdürlüğe sunulan ve Bakanlık tarafından onaylanan projesinde belirlenmiş bedelleri en fazla bir milyon Türk Lirası olan uygulama projeleri bedellerinin en fazla yüzde yirmisi oranında desteklenir. Cumhurbaşkanı kararı ile proje bedeli limiti en fazla beş katına kadar, destek oranı ise en fazla iki katına kadar artırılabilir.”

“Cumhurbaşkanı kararı ile destek miktarı en fazla beş katına kadar, enerji gideri oranı ise en fazla iki katına kadar artırılabilir.”

“d) Yıllık toplam enerji tüketimleri beşyüz TEP ile bin TEP arasında olan işletmeler, bu Kanun kapsamında endüstriyel işletmeler için tanımlanan yükümlülükleri sağlamak kaydıyla birinci fıkranın (a) ve (b) bentlerindeki desteklere başvurabilirler.”

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 42- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurmak amacıyla alınan lisanslar kapsamındaki tesisler için lisanslarında belirlenen sahalardan dışına çıkılmaması ve TEİAŞ ve/veya ilgili dağıtım şirketinden alınan tadil kapsamındaki bağlantı görüşünün olumlu olması hâlinde kapasite artışı, modernizasyon, yenileme yatırımları ve tadilatlarla izin verilir.”

“(8) Birden çok kaynaklı elektrik üretim tesisleri ile üretim faaliyetinde bulunacak tüzel kişilerin ön lisans ve lisanslarının verilmesi, tadili, sona erdirilmesi, iptali, süreleri, süre uzatımı, yenilenmesi ve lisans kapsamındaki hak ve yükümlülüklerin askıya alınması ile bu tüzel kişilerin piyasa faaliyetlerine ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 43- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2-(1) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu kapsamındaki Devlet ormanları ile 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu kapsamındaki alanlarda yapılacak olan, enerji iletim/dağıtım tesislerinin emniyet alanları içinde kalan sahalarda bu tesislerin yapımı, bakımı, onarımı ve ulaşımı için gerekli olan alanların ilgili mevzuata göre alınması gereken izin ve işlemleri, müracaat tarihinden itibaren, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından altmış gün içinde sonuçlandırılır. Alınması gereken arazi izin bedeli başkaca bir indirim yoksa %50 indirimli uygulanır.

(2) Kırkdokuz yıllık kesin izin süresi sonunda, yükümlülüklerinin tamamını yerine getirmiş, taahhüt senetlerine uygunluk sağlamış enerji üretim/iletim/dağıtım tesislerine ait izin ve işlemleri, talep edilmesi halinde son ödenen arazi izin bedeli 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında arttırılmak sureti ile doksandokuz yıla kadar uzatılır.

(3) 1/1/2018 tarihinden önce orman vasfındaki sahalarda tesis edilmesine rağmen 6831 sayılı Kanun ve 2873 sayılı Kanun kapsamında orman izin işlemleri tamamlanmamış olan enerji üretim/iletim/dağıtım tesisleri, bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde ilgili mevzuat hükümleri kapsamında başvuru tarihindeki tüm bedeller ödenerek izinli hale getirilir. Bu izinler için geçmiş yıllara ait her hangi bir bedel alınmaz.”

MADDE 44- 6446 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2019 tarihine kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere “1/6/2019 tarihi itibarıyla yapım sözleşmesini imzalamış olanlar ile atık döküm sahalarına ilişkin iş termin planı komisyonca onaylanan işletmelere ise 31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 45- 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnemenin 4 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(9) Yetkilendirilen tüzel kişiler, tesisi oluşturan yapı, sistem ve bileşenlerin inşa, imalat ve montaj süreçleri ile saha araştırmalarının denetimine yönelik olarak, Kurum tarafından yetkilendirilen özel hukuk tüzel kişilerinden Kurumun belirlediği usul ve esaslar kapsamında ayrıca denetim hizmeti alır. Yetkilendirilen kişinin bu fıkra kapsamındaki denetim faaliyetlerine ve denetçilere ilişkin sorumlulukları Kurum tarafından yönetmelikle belirlenir.”

“(17) Yetkilendirilen kişi, bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki mali yükümlülükleri yerine getirir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 42- 5627 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 43- 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (b) bendinde yer alan “beş” ibaresi “sekiz” şeklinde, yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurmak amacıyla alınan lisanslar ve/veya bu lisanslar kapsamındaki tesisler için lisanslarında belirlenen sahalardan dışına çıkılmaması ve TEİAŞ ve/veya ilgili dağıtım şirketinden alınan tadil kapsamındaki bağlantı görüşünün olumlu olması hâlinde kapasite artışı, modernizasyon, yenileme yatırımları ve tadilatlar için izin verilir.”

“(8) Birden çok kaynaklı elektrik üretim tesisleri ile üretim faaliyetinde bulunacak tüzel kişilerin ön lisans ve lisanslarının verilmesi, tadili, sona erdirilmesi, iptali, süreleri, süre uzatımı, yenilenmesi ve lisans kapsamındaki hak ve yükümlülüklerin askıya alınması ile bu tüzel kişilerin piyasa faaliyetlerine ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 44- 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2-(1) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu kapsamındaki Devlet ormanları ile 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu kapsamındaki alanlarda yapılacak olan, enerji iletim/dağıtım tesislerinin emniyet alanları içinde kalan sahalardan bu tesislerin yapımı, bakımı, onarımı ve ulaşımı için gerekli olan alanların ilgili mevzuata göre alınması gereken izin ve işlemleri, müracaat tarihinden itibaren, ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından altmış gün içinde sonuçlandırılır. Alınması gereken arazi izin bedeli başkaca bir indirim yoksa %50 indirimli uygulanır.

(2) Kırkdokuz yıllık kesin izin süresi sonunda, yükümlülüklerinin tamamını yerine getirmiş, taahhüt senetlerine uygunluk sağlamış enerji üretim/iletim/dağıtım tesislerine ait izin ve işlemleri, talep edilmesi halinde son ödenen arazi izin bedeli 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak sureti ile doksandokuz yıla kadar uzatılır.

(3) 1/1/2018 tarihinden önce orman vasfındaki sahalarda tesis edilmesine rağmen 6831 sayılı Kanun ve 2873 sayılı Kanun kapsamında orman izin işlemleri tamamlanmamış olan enerji üretim/iletim/dağıtım tesisleri, bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde ilgili mevzuat hükümleri kapsamında başvuru tarihindeki tüm bedeller ödenerek izinli hale getirilir. Bu izinler için geçmiş yıllara ait her hangi bir bedel alınmaz.”

MADDE 45- 6446 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2019 tarihine kadar” ibaresinden sonra gelmek üzere “1/6/2019 tarihi itibarıyla yapım sözleşmesini imzalamış olanlar ile atık döküm sahalara ilişkin iş termin planı komisyonca onaylanan işletmelere ise 31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 46- 2/7/2018 tarihli ve 702 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumunun Teşkilat ve Görevleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 üncü maddesinin dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(9) Yetkilendirilen tüzel kişiler, tesisi oluşturan yapı, sistem ve bileşenlerin inşaa, imalat ve montaj süreçleri ile saha araştırmalarının denetimine yönelik olarak, Kurum tarafından yetkilendirilen özel hukuk tüzel kişilerinden Kurumun belirlediği usul ve esaslar kapsamında ayrıca denetim hizmeti alır. Yetkilendirilen kişinin bu fıkra kapsamındaki denetim faaliyetlerine ve denetçilere ilişkin sorumlulukları Kurum tarafından yönetmelikle belirlenir.”

“(17) Yetkilendirilen kişi, bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki mali yükümlülükleri yerine getirir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

(18) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, Kurum denetçilerinin ve Kurum tarafından görevlendirilen kişilerin görevlerini serbestçe ve zamanında yerine getirebilmeleri için gerekli şartları sağlamakla ve koruyucu güvenlik tedbirlerini almakla yükümlüdür.

(19) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, nükleer güvence denetimi ile ilgili uluslararası yükümlülükler uyarınca Uluslararası Atom Enerjisi Ajansının Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış denetçileri tarafından yapılan denetimlerde, ilgili mevzuatta belirtilen yükümlülüklerini yerine getirir.”

MADDE 46- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Üçüncü Bölüm başlığı “Yetkilendirme, Denetim, Ceza Hükümleri ve İdari Yaptırımlar ile Koordinasyon” şeklinde değiştirilmiş ve 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ceza hükümleri ve idari yaptırımlar

MADDE 4/A- (1) Bu fıkrada sayılan fiilleri işleyenlere aşağıdaki cezalar uygulanır:

a) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletenler dört yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile radyasyon uygulamalarını geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütenler bir yıldan dört yıla kadar hapis ve bin gün adli para cezası ile Kurumdan izin alınması gereken faaliyetleri geçerli izne sahip olmaksızın yürütenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve üçbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

b) Faaliyete ilişkin yükümlülükleri sona ermeden, faaliyetin yürütüldüğü yeri veya tesisi, nükleer maddeyi, radyoaktif kaynağı veya radyoaktif atığı sahihsiz kalacak şekilde terk edenler üç yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

c) Nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıkları; zimmet, yağma, hırsızlık, dolandırıcılık suçları veya başka bir hukuka aykırı davranış ile elde eden kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

ç) Nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıkların kaybolmasına, çalınmasına veya yetkisiz kişilerin eline geçmesine ihmal göstererek veya dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak neden olan kişiler, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

d) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen istisnalar dışında radyoaktif atıklar veya kullanılmış yakıtları Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisine sokan kişiler beş yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

e) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

f) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara ilişkin yazılımlara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

g) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini cebir veya tehdit kullanarak ya da hukuka aykırı başka bir davranışla ele geçiren, zapteden veya kontrolü altına alan kişiler oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

(18) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, Kurum denetçilerinin ve Kurum tarafından görevlendirilen kişilerin görevlerini serbestçe ve zamanında yerine getirebilmeleri için gerekli şartları sağlamakla ve koruyucu güvenlik tedbirlerini almakla yükümlüdür.

(19) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında denetime tabi olanlar ile bunların yetkili personeli, nükleer güvence denetimi ile ilgili uluslararası yükümlülükler uyarınca Uluslararası Atom Enerjisi Ajansının Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış denetçileri tarafından yapılan denetimlerde, ilgili mevzuatta belirtilen yükümlülüklerini yerine getirir.”

MADDE 47- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Üçüncü Bölüm başlığı “Yetkilendirme, Denetim, Ceza Hükümleri ve İdari Yaptırımlar ile Koordinasyon” şeklinde değiştirilmiş ve 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ceza hükümleri ve idari yaptırımlar

MADDE 4/A- (1) Bu fıkrada sayılan fiilleri işleyenlere aşağıdaki cezalar uygulanır:

a) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletenler dört yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile, radyasyon uygulamalarını geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütenler bir yıldan dört yıla kadar hapis ve bin gün adli para cezası ile, Kurumdan izin alınması gereken faaliyetleri geçerli izne sahip olmaksızın yürütenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve üçbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

b) Faaliyete ilişkin yükümlülükleri sona ermeden, faaliyetin yürütüldüğü yeri veya tesisi, nükleer maddeyi, radyoaktif kaynağı veya radyoaktif atığı sahihsiz kalacak şekilde terk edenler üç yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

c) Nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıkları; zimmet, yağma, hırsızlık, dolandırıcılık suçları veya başka bir hukuka aykırı davranış ile elde eden kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

ç) Nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıkların kaybolmasına, çalınmasına veya yetkisiz kişilerin eline geçmesine ihmal göstererek veya dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak neden olan kişiler, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

d) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen istisnalar dışında radyoaktif atıklar veya kullanılmış yakıtları Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisine sokan kişiler beş yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

e) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

f) Nükleer tesisler, radyasyon tesisleri, radyoaktif atık tesisleri ile nükleer madde, radyoaktif kaynak veya radyoaktif atıklara ilişkin yazılımlara karşı yetkisiz müdahalede bulunan, sabote eden, saldıran veya zarar veren kişiler beş yıldan onbeş yıla kadar hapis ve onbin gün adli para cezası ile cezalandırılır.

g) Nükleer tesis, radyasyon tesisi veya radyoaktif atık tesisini cebir veya tehdit kullanarak ya da hukuka aykırı başka bir davranışla ele geçiren, zapteden veya kontrolü altına alan kişiler oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

ğ) Nükleer silah ya da nükleer veya radyolojik patlayıcı cihaz imal eden, radyoaktif maddeleri bu amaçla bulunduran, ticaretini yapan veya kullanan veya kullanımını yaygınlaştıran kişiler, yirmibeş yıldan otuz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

h) Bu fıkrada sayılan fiillerin gerçek veya tüzel kişiyi, uluslararası bir örgütü veya bir devleti bir eylemi yapmaya veya yapmaktan kaçınmaya zorlamak amacıyla gerçekleştirilmesi halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

ı) Bu fıkrada sayılan fiillerin bir örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

i) Bu fıkrada sayılan fiillerin işlenmesiyle herhangi bir kişinin sağlığının ciddi bir biçimde bozulmasına, ölümüne veya mülke veya çevreye karşı önemli zarara sebebiyet verilmesi durumunda verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

j) Radyoaktif maddelerin 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda düzenlenen kasten öldürme, kasten yaralama, çevrenin kasten kirletilmesi suçlarının işlenmesinde kullanılması halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

k) Kurum adına denetimle görevli kişilerin görevlerini yapmasını engellemek amacıyla cebir veya tehdit kullanan kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde 5237 sayılı Kanunun 265 inci maddesi uyarınca cezalandırılır.

(2) Bu fıkrada sayılan fiillerin tespit edilmesi durumunda Kurum tarafından aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Bir nükleer tesisin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda tesisin niteliği Kurum tarafından yönetmelikle belirlenmek suretiyle bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerinin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyasyon uygulamalarının geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütülmesi durumunda onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

b) İzin veya onay alınması gereken faaliyetlerden tesislere ilişkin olanların izin veya onay alınmaksızın yürütülmesi durumunda yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, yetki belgesi alınması gereken faaliyetlerin yetki belgesi alınmaksızın yürütülmesi halinde ikibin ila yetmişbeş bin Türk Lirası.

c) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında nükleer tesislere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yüzelli bin ila bir milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerine ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, diğer faaliyetlere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde ikibin ila onbeş bin Türk Lirası.

ç) Yetkilendirme için yapılan başvurularda veya yetkilendirme yapıldıktan sonra, yetkilendirilen kişi tarafından Kuruma gerçeğe aykırı belge sunulması veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya yetkilendirme yapılmasını etkileyecek yetki koşullarındaki değişikliklerin bildirilmemesi halinde, ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, nükleer tesisler için yetkilendirilen kişiye bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesisleri için yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, diğer faaliyetler için onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ğ) Nükleer silah ya da nükleer veya radyolojik patlayıcı cihaz imal eden, radyoaktif maddeleri bu amaçla bulunduran, ticaretini yapan veya kullanan veya kullanımını yaygınlaştıran kişiler, yirmibeş yıldan otuz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

h) Bu fıkrada sayılan fiillerin gerçek veya tüzel kişiyi, uluslararası bir örgütü veya bir devleti bir eylemi yapmaya veya yapmaktan kaçınmaya zorlamak amacıyla gerçekleştirilmesi halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

ı) Bu fıkrada sayılan fiillerin bir örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

i) Bu fıkrada sayılan fiillerin işlenmesiyle herhangi bir kişinin sağlığının ciddi bir biçimde bozulmasına, ölümüne veya mülke veya çevreye karşı önemli zarara sebebiyet verilmesi durumunda verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından bir katına kadar artırılır.

j) Radyoaktif maddelerin 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda düzenlenen kasten öldürme, kasten yaralama, çevrenin kasten kirletilmesi suçlarının işlenmesinde kullanılması halinde verilecek ceza eylemin ve fiilin ağırlığına göre yarısından iki katına kadar artırılır.

k) Kurum adına denetimle görevli kişilerin görevlerini yapmasını engellemek amacıyla cebir veya tehdit kullanan kişiler fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde 5237 sayılı Kanunun 265 inci maddesi uyarınca cezalandırılır.

(2) Bu fıkrada sayılan fiillerin tespit edilmesi durumunda Kurum tarafından aşağıdaki idari para cezaları uygulanır:

a) Bir nükleer tesisin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda tesisin niteliği Kurum tarafından yönetmelikle belirlenmek suretiyle bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerinin geçerli bir lisansa sahip olmaksızın işletilmesi durumunda yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyasyon uygulamalarının geçerli bir lisansa sahip olmaksızın yürütülmesi durumunda onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

b) İzin veya onay alınması gereken faaliyetlerden tesislere ilişkin olanların izin veya onay alınmaksızın yürütülmesi durumunda yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, yetki belgesi alınması gereken faaliyetlerin yetki belgesi alınmaksızın yürütülmesi halinde ikibin ila yetmişbeş bin Türk Lirası.

c) Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında nükleer tesislere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yüzelli bin ila bir milyon beşyüz bin Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesislerine ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde yetmişbeş bin ila üçyüzelli bin Türk Lirası, diğer faaliyetlere ilişkin ikincil mevzuat veya yetki koşullarına, Kurum kararlarına ve talimatlarına aykırı hareket edildiğinin saptanması veya sınırlarının aşılması halinde ikibin ila onbeş bin Türk Lirası.

ç) Yetkilendirme için yapılan başvurularda veya yetkilendirme yapıldıktan sonra, yetkilendirilen kişi tarafından Kuruma gerçeğe aykırı belge sunulması veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya yetkilendirme yapılmasını etkileyecek yetki koşullarındaki değişikliklerin bildirilmemesi halinde, ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, nükleer tesisler için yetkilendirilen kişiye bir milyon beşyüz bin ila yetmişbeş milyon Türk Lirası, radyoaktif atık tesisleri ve radyasyon tesisleri için yediyüzelli bin ila yedi milyon beşyüz bin Türk Lirası, diğer faaliyetler için onbeş bin ila yüzelli bin Türk Lirası.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatıroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

d) Bu fıkra uyarınca uygulanan idari para cezalarına ek olarak aykırılıkların giderilmesi için Kurum tarafından ilgili kişiye uygun bir süre verilir. Aykırılıkların verilen süre içerisinde giderilmemesi hâlinde idari para cezaları, her defasında bir önceki cezanın iki katı tutarında uygulanır. Gerçek dışı belgenin, yanıltıcı bilginin veya yetki koşullarındaki değişikliğin yetkilendirmeye esas teşkil etmesi ve düzeltilmesinin mümkün olmadığıın tespit edilmesi halinde ise idari para cezasına ek olarak yetki askıya alınır, kısıtların veya iptal edilir.

(3) İkinci fıkrada sayılan fiillerin halk veya çevre sağlığına ve güvenliğine tehdit oluşturacak şekilde tahribata yol açtığıın tespit edilmesi halinde uygulanacak idari para cezası bir kat artırılır. Kurum, para cezasına ek olarak, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin devamı süresince lisans veya izni kısıtlayabilir, askıya alabilir. Kurum, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin ağırlığına göre lisans veya izni iptal edebilir.

(4) Verilen idari para cezaları, tebliğinden itibaren bir ay içerisinde ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içerisinde idare mahkemelerinde dava açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz.

(5) Beş yıl içinde ikinci fıkranın uygulanmasını gerektirir fiillerin tekrarı halinde her bir fiil için idari para cezası bir kat artırılarak uygulanır.

(6) Para cezası uygulanması, idari para cezası verilen yetkilendirilen kişilerin güvenlik ve emniyet tedbirlerini alma yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

(7) Kurum, gerek gördüğü hallerde, nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıkların güvenlik ve emniyetinin sağlanması için masrafı yetkilendirilen kişiye ait olmak üzere, alıkoyma ve taşıma da dâhil olmak üzere gereken tedbirleri alabilir veya aldırabilir.

(8) Bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre idari para cezalarının veya idari yaptırımların uygulanması, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre verilen cezalar ve alınan tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

(9) Bu madde kapsamında uygulanacak idari yaptırımlara ilişkin uygulama esasları; fiilin icraı veya ihmâli davranışla işlenmesi, kusurun derecesi, ihlal edilen menfaatin ağırlığı, ihlal edenin ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınarak Kurum tarafından belirlenir.

(10) Bu madde uyarınca uygulanacak idari yaptırımlar hakkında bu Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

(11) İdari yaptırımlar hakkında karar vermek, idari yaptırımları uygulamak ve idari yaptırımların uygulanması için ilgili mercilerden talepte bulunmak hususlarında Kurul yetkilidir.”

MADDE 47- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası aşığıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(8) Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanı içinde nükleer santral işletenler ile nükleer santral dışındaki tesis ve uygulamalarda radyoaktif atık üreten kişiler onbirinci fıkra uyarınca belirlenecek tutarda radyoaktif atık yönetimi ve işletmeden çıkarma özel hesaplarına ayrı ayrı ödeme yapar. Özel hesaplar adına tahsil edilen gelirler amacı dışında kullanılamaz.”

MADDE 48- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin onaltıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on ikinci” ve beşinci cümlesinde yer alan “on dokuzuncu” ibareleri “on birinci” şeklinde değiştirilmiştir.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

d) Bu fıkra uyarınca uygulanan idari para cezalarına ek olarak aykırılıkların giderilmesi için Kurum tarafından ilgili kişiye uygun bir süre verilir. Aykırılıkların verilen süre içerisinde giderilmemesi hâlinde idari para cezaları, her defasında bir önceki cezanın iki katı tutarında uygulanır. Gerçek dışı belgenin, yanıltıcı bilginin veya yetki koşullarındaki değişikliğin yetkilendirmeye esas teşkil etmesi ve düzeltilmesinin mümkün olmadığı tespit edilmesi halinde ise idari para cezasına ek olarak yetki askıya alınır, kısıtların veya iptal edilir.

(3) İkinci fıkrada sayılan fiillerin halk veya çevre sağlığına ve güvenliğine tehdit oluşturacak şekilde tahribata yol açtığı tespit edilmesi halinde uygulanacak idari para cezası bir kat artırılır. Kurum, para cezasına ek olarak, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin devamı süresince lisans veya izni kısıtlayabilir, askıya alabilir. Kurum, fiillerin halk ve çevre üzerinde oluşturduğu riskin ağırlığına göre lisans veya izni iptal edebilir.

(4) Verilen idari para cezaları, tebliğinden itibaren bir ay içerisinde ödenir. İdari para cezalarına karşı otuz gün içerisinde idare mahkemelerinde dava açılabilir. Verilen idari para cezalarına karşı yargı yoluna başvurulması takip ve tahsilatı durdurmaz.

(5) Beş yıl içinde ikinci fıkranın uygulanmasını gerektiren fiillerin tekrarı halinde her bir fiil için idari para cezası bir kat artırılarak uygulanır.

(6) Para cezası uygulanması, idari para cezası verilen yetkilendirilen kişilerin güvenlik ve emniyet tedbirlerini alma yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

(7) Kurum, gerek gördüğü hallerde, nükleer madde, radyoaktif kaynak ve radyoaktif atıkların güvenlik ve emniyetinin sağlanması için masrafı yetkilendirilen kişiye ait olmak üzere, alıkoyma ve taşıma da dâhil olmak üzere gereken tedbirleri alabilir veya aldırabilir.

(8) Bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre idari para cezalarının veya idari yaptırımların uygulanması, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre verilen cezalar ve alınan tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

(9) Bu madde kapsamında uygulanacak idari yaptırımlara ilişkin uygulama esasları; fiilin icraî veya ihmâli davranışla işlenmesi, kusurun derecesi, ihlal edilen menfaatin ağırlığı, ihlal edenin ekonomik durumu gibi hususlar dikkate alınarak Kurum tarafından belirlenir.

(10) Bu madde uyarınca uygulanacak idari yaptırımlar hakkında bu Kanun Hükmünde Kararnamede hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

(11) İdari yaptırımlar hakkında karar vermek, idari yaptırımları uygulamak ve idari yaptırımların uygulanması için ilgili mercilerden talepte bulunmak hususlarında Kurul yetkilidir.”

MADDE 48- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ncı maddesinin sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(8) Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanı içinde nükleer santral işletenler ile nükleer santral dışındaki tesis ve uygulamalarda radyoaktif atık üreten kişiler onbirinci fıkra uyarınca belirlenecek tutarda radyoaktif atık yönetimi ve işletmeden çıkarma özel hesaplarına ayrı ayrı ödeme yapar. Özel hesaplar adına tahsil edilen gelirler amacı dışında kullanılamaz.”

MADDE 49- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin onaltıncı fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on ikinci” ve beşinci cümlesinde yer alan “on dokuzuncu” ibareleri “on birinci” şeklinde değiştirilmiştir.

(İstanbul Milletvekili Nevzat Şatroğlu ve 6 Milletvekilinin Teklifi)

MADDE 49- 702 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “görev yapan personel ise” ibaresinden sonra gelmek üzere “31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 50- Bu Kanunun;

a) 13 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklik ve maddeye bağlı ekli (1) ve ekli (2) sayılı tablolara ilişkin değişiklikler 31/12/2019 tarihinde,

b) 14 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine bağlı ekli (3) sayılı tabloya ilişkin değişiklik 1/1/2019 tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 51- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

(Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 50- 702 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “görev yapan personel ise” ibaresinden sonra gelmek üzere “31/12/2021 tarihine kadar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 51- Bu Kanunun;

a) 13 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yapılan değişiklik ile maddeye bağlı ekli (1) ve ekli (2) sayılı tablolara ilişkin değişiklikler ve 22 nci maddesiyle 3213 sayılı Kanuna eklenen geçici 42 nci madde 31/12/2019 tarihinde,

b) 14 üncü maddesiyle değiştirilen 3213 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine bağlı ekli (3) sayılı tabloya ilişkin değişiklik 1/1/2019 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 52- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

TEKLİF METNİNE EKLİ TABLOLAR

(1) SAYILI TABLO
ARAMA RUHSAT BEDELLERİ

	Hektar Başı Alınacak Bedel
	TL
II (b)	40
III	15
IV (a)	10
IV (b)	10
IV (c)	10
IV (ç)	10
V	10
Denizlerdeki III. Ve IV. Gruplar	1

Arama ruhsat taban bedeli ve hektar başı alınacak bedel, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

ARAMA RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$ARB = Ta + (A \times Hb)$$

ARB= Arama ruhsat bedeli (TL)

Ta= Kanununun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan arama ruhsat taban bedeli (TL)

A= Ruhsat alanı (hektar)

Hb= Hektar başına alınacak bedel (TL)

(2) SAYILI TABLO
İŞLETME RUHSAT BEDELLERİ

Grubu	Ruhsat Grup Katsayısı (K)
I (a)	1
I (b)	1
II (a)	2
II (b)	2
II (c)	2
III	2
IV (a)	3
IV (b)	3
IV (c)	3
IV (ç)	3
V	5
Denizlerdeki III. Ve IV. Gruplar	2

35.000 hektar ve üzeri alana sahip ruhsatlardan ruhsat bedeli 35.000 hektara göre alınır.

İşletme ruhsat taban bedeli 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

İŞLETME RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$İRB = T \times K \times \left(\frac{A}{MA} + 1 \right) \times \left(\frac{Y}{MY} + 1 \right)$$

İRB= İşletme Ruhsat Bedeli (TL)

T= Kanununun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan işletme ruhsat taban bedeli (TL)

K= İşletme ruhsatının bulunduğu grup ve madenin cinsi dikkate alınarak belirlenen ve ekteki tabloda verilen katsayı.

A= Ruhsatın Alanı (hektar)

MA= Yürürlükte Olan Maden Kanununda Bulunduğu Gruba Ait Belirtilen Maksimum Ruhsat Alanı (hektar)

Y= 2020 yılı birinci yıl olmak üzere ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı (YIL)

MY= Maden Kanununda belirtilen ruhsatın bulunduğu gruba ait maksimum ruhsat süresi (YIL)

(3) SAYILI TABLO

Devlet Hakkı Oranı (%)	ALTIN \$/oz	GÜMÜŞ \$/oz	PLATİN \$/oz	BAKIR \$/t	KURŞUN \$/t	ÇİNKO \$/t	KROM \$/t	ALÜMİNYUM \$/t	URANYUM OKSİT \$/lb
1	<800	<10	<500	<5000	<1000	<1000	<100	<1.000	<20
2	801-900	11-12	501-600	5001-5300	1001-1175	1001-1250	101-170	1001-1150	21-30
3	901-1000	13-14	601-700	5301-5600	1176-1350	1251-1500	171-240	1151-1300	31-40
4	1001-1100	15-16	701-800	5601-5900	1351-1525	1501-1750	241-310	1301-1450	41-50
5	1101-1200	17-18	801-900	5901-6200	1526-1700	1751-2000	311-380	1451-1600	51-60
6	1201-1300	19-20	901-1000	6201-6500	1701-1875	2001-2250	381-450	1601-1750	61-70
7	1301-1400	21-22	1001-1100	6501-6800	1876-2050	2251-2500	451-520	1751-1900	71-80
8	1401-1500	23-24	1101-1200	6801-7100	2051-2225	2501-2750	521-590	1901-2050	81-90
9	1501-1600	25-26	1201-1300	7101-7400	2226-2400	2751-3000	591-660	2051-2200	91-100
10	1601-1700	27-28	1301-1400	7401-7700	2401-2575	3001-3250	661-730	2201-2350	101-110
11	1701-1800	29-30	1401-1500	7701-8000	2576-2750	3251-3500	731-800	2351-2500	111-120
12	1801-1900	31-32	1501-1600	8001-8300	2751-2925	3501-3750	801-870	2501-2650	121-130
13	1901-2000	33-34	1601-1700	8301-8600	2926-3100	3751-4000	871-940	2651-2800	131-140
14	2001-2100	35-36	1701-1800	8601-8900	3101-3275	4001-4250	941-1010	2801-2950	141-150
15	>2101	>37	>1801	>8901	>3276	>4251	>1011	>2951	>151

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Londra Borsası ortalama değeri esas alınır.

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası ortalama döviz kuru değeri esas alınır.
Borsada işlem görmeyen madenler için Bakanlıkça açıklanan fiyatlar esas alınır.
Virgülden sonraki küsuratlı rakamlar en yakın onluk rakama yuvarlanır.

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ TABLOLAR

(1) SAYILI TABLO
ARAMA RUHSAT BEDELLERİ

Grubu	Hektar Başı Alınacak Bedel
	TL
II (b)	40
III	15
IV (a)	10
IV (b)	10
IV (c)	10
IV (ç)	10
V	10
Denizlerdeki III. ve IV. Gruplar	1

2.000 hektar üzeri alana sahip arama ruhsatlarından ruhsat bedeli 2.000 hektara göre alınır. Arama ruhsat taban bedeli ve hektar başı alınacak bedel, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

ARAMA RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$ARB = Ta + (A \times Hb)$$

ARB= Arama ruhsat bedeli (TL)

Ta= Kanununun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan arama ruhsat taban bedeli (TL)

A= Ruhsat alanı (hektar)

Hb= Hektar başına alınacak bedel (TL)

(2) SAYILI TABLO
İŞLETME RUHSAT BEDELLERİ

Grubu	Hektar Başına Alınacak Bedel	Katsayı
	TL	
I (a)	1.500	6,62
I (b)	520	6,62
II (a)	267	4,48
II (b)	380	4,48
II (c)	267	4,48
III	55	3,21
IV (a)	36	3,21
IV (b)	36	3,21
IV (c)	36	3,21
IV (ç)	20	3,21
V	100	3,21
Tamamı Denizlerdeki III	28	3,21
Tamamı Denizlerdeki IV	18	3,21

35.000 hektar üzeri alana sahip ruhsatlardan işletme ruhsat bedeli 35.000 hektara göre alınır.

İşletme ruhsat taban bedeli ve hektar başına alan bedel her yıl 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranı nispetinde her yıl artırılır.

İŞLETME RUHSAT BEDELİNİN HESAPLANMASI

$$\dot{I}RB = [TBi + (Hb \times A)] \times \left[1 + \left(\frac{RS}{100} \times (K + \frac{RS}{100}) \right) \right]$$

İRB= İşletme ruhsat bedeli (TL)

TBi= Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan işletme ruhsat taban bedeli (TL)

Hb= Hektar başına alınacak bedel (TL)

A= Ruhsatın alanı (hektar)

RS= Ruhsatın yürürlükte kaldığı takvim yılı sayısı (yıl) (Ruhsatın düzenlendiği yıl bir olarak alınır)

K= İşletme ruhsatının bulunduğu grup ve madenin cinsi dikkate alınarak belirlenen ve tabloda yer alan katsayı

(3) SAYILI TABLO

Devlet Hakkı Oranı (%)	ALTIN \$/oz	GÜMÜŞ \$/oz	PLATİN \$/oz	BAKIR \$/t	KURŞUN \$/t	ÇİNKO \$/t	KROM \$/t	ALÜMİNYUM \$/t	URANYUM OKSİT \$/lb
1	<800	<10	<500	<5000	<1000	<1000	<100	<1000	<20
2	801-900	11-12	501-600	5001-5300	1001-1175	1001-1250	101-170	1001-1150	21-30
3	901-1000	13-14	601-700	5301-5600	1176-1350	1251-1500	171-240	1151-1300	31-40
4	1001-1100	15-16	701-800	5601-5900	1351-1525	1501-1750	241-310	1301-1450	41-50
5	1101-1200	17-18	801-900	5901-6200	1526-1700	1751-2000	311-380	1451-1600	51-60
6	1201-1300	19-20	901-1000	6201-6500	1701-1875	2001-2250	381-450	1601-1750	61-70
7	1301-1400	21-22	1001-1100	6501-6800	1876-2050	2251-2500	451-520	1751-1900	71-80
8	1401-1500	23-24	1101-1200	6801-7100	2051-2225	2501-2750	521-590	1901-2050	81-90
9	1501-1600	25-26	1201-1300	7101-7400	2226-2400	2751-3000	591-660	2051-2200	91-100
10	1601-1700	27-28	1301-1400	7401-7700	2401-2575	3001-3250	661-730	2201-2350	101-110
11	1701-1800	29-30	1401-1500	7701-8000	2576-2750	3251-3500	731-800	2351-2500	111-120
12	1801-1900	31-32	1501-1600	8001-8300	2751-2925	3501-3750	801-870	2501-2650	121-130
13	1901-2000	33-34	1601-1700	8301-8600	2926-3100	3751-4000	871-940	2651-2800	131-140
14	2001-2100	35-36	1701-1800	8601-8900	3101-3275	4001-4250	941-1010	2801-2950	141-150
15	>2101	>37	>1801	>8901	>3276	>4251	>1011	>2951	>151

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Londra Borsası ortalama değeri esas alınır.

Devlet hakkının oluştuğu döneme ait Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ortalama döviz kuru değeri esas alınır.

Borsada işlem görmeyen madenler için Bakanlıkça açıklanan fiyatlar esas alınır.

Virgülden sonraki küsuratlı rakamlar en yakın onluk rakama yuvarlanırlar.

TEKLİF METNİNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

İHDAS EDİLEN KADRO	
KADRO UNVANI	SAYISI
Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1
Toplam	1

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTE

(1) SAYILI LİSTE

İHDAS EDİLEN KADRO	
KADRO UNVANI	SAYISI
Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1
Toplam	1

